This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google books

https://books.google.com

Digitized by Google

f 1.50

P.o. rel. 8167 W

Digitized by Google

BIBLIOTHECA CROATHICA
DR. BOŽIDAR MURGIĆ

KNJIŽNICA
BOŽIDARA MURGIĆA
Broj

NICHT FERNVERLEIHEN

Digitized by Google

Digitized by Google

PJESMARICA

ili

Sbirka rado pjevanih pjesamah.

Sabrao

Gjuro Stj. Deželić.

U Zagrebu 1872.

Naklada i tisak Dragutina Albrechta.

Digitized by Google

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Hung. 1971

Digitized by Google

Predgovor.

Sve ove pjesme pjevaju se u izobraženom i sriednjem razredu hrvatskoga naroda, a nebijahu sve dosele u jednu sbirku sakupljene ni pjevačem u knjižici predane. Najobičnije od njih razasute su kojekuda po raznih knjigah i listovih naših ili nisu još ni tiskane, i tko je htio pjevati a nije mogo upamtiti cielu svaku pjesmu, koju je čuo, moradjaše si pisati sám i tako sastavljati sbirku. Da to nije lahak poso, to sam ja višeputah izkusio; pa uprav záto, da prepisavaocem olakšam trud kao i s toga, da dru-

Digitized by Google

gim priliku dadem naučiti se pjesme, kojim su možebiti napjeve čuli, a trećim da si, ako hoće, po ovom poprave mnoge pjesme prepisivanjem grdo izopačene ili zlo naučene; odlučio sam s prijateljem Draguti-nom Albrechtom, da tiskom izdamo bogatu moju sbirku, koju su mi na poziv njeki prijatelji s njekoliko pjesmicah popunili: za što im se liepo zahvaljujem.

Htio sam da budem pravedan piscem i dobi, i nisam se držao ovlašćenim ništa svojevoljno mienjati; pa ako se gdješto nadje preinačeno, to sam učinio u mladje doba prepisivajuć pjesme i sastavljajuć sbirku, tada samo dakako za porabu svoju a ne sveobću.

Digitized by Google

Ovo je sad najpodpunija hrvatska pjesmarica, ali ni u njoj nisu sve pjesme, što se čuju pjevati; tako zvanih hrvatskih narodnih pjesamah (iz puka) ovdje je vrlo malo, a bio bi ih iz „takve“ moje sbirke, što sam ju dao na porabu presv. g. Ivanu Kukuljeviću Sakcinskomu, mogo ovamo i više uvrstiti, da su više obične u gore spomenutih razredih. Već iz broja ovdje tiskanih pjesamah vidi se, da u nas neima radosti ni sgode, bilo krštenje, imendan, god hrama crkvenoga ili ma kakva druga svečanost, u kojoj se nebi orio sladki glas pjesme; ona je u mukah i trudovih života, što je cvieće medju korovom, što je voda živa, kako

Digitized by Google

reče Nik. Tomasić, koja izvire iz srdca zemlje medju golimi stienami.

Ove sam pjesme po sadržaju razredio u pet dielovah; kod njekojih je bilo težko pogoditi, kamo uprav spadaju, a jedno dvie sam od nužde uvrstio u „davorije“ jer su mi slučajno izostale kod „uzvišenih.“ To kao i njeke pomanje tiskarske pogreške neće pjesmarici oslabiti pravu vriednost, da bi mogla gdje što i ona pridonieti k tomu: da se plamen rodoljubne vatre po narodu njeti i goji.

U Zagrebu na dan sv. Vladimira 1865.

Gj. D.

Digitized by Google

1. Pjesme za djecu.

A. Uspavanke.

1. Bog bdije.

Paji, buji diete malo,
Što je tebi za kog stalo:
Neće muha moći na te,
Jerbo majka [1]) bdije za te.

Za nas oba Gospod bdije,
Mile su mu duše dvije:
Duša majke i djeteća,
Tvoja mala, moja veća!

Neboj mi se, paji, buji,
K tvomu uhu pjesma zuji,
Neće muha moći na te;
Jerbo majka bdije za te.

Gj. Deželić.

---

1) Ili sestra, tko ga uzljulja.

Digitized by Google

2. Zviezde i angjeli.

Kada zaspi diete,
Zviezdice zasviete,
Angjelići slete,
Da bdiju uz diete,
Al uz dobro diete!

3. Nunaj. . .

Nunaj Ivo u zibčici,
Majka tebi pjevat hoće,
Dok ti sanak oči sklopi,
Ti si trudan i umoran.

4. Malomu Žarku.

Paji, buji Žarko,
Moje sunce jarko,
Pa mi u snu idi,
Gdje se ono vidi,
Da se zdravlje blista
Kao zora čista,
A sanovi mali
Po cvjetićih pali.

Digitized by Google

Zdravljem mi se umi,
Ružicom se utri,
Male goni sane,
Dok zora ne svane,
Dok te neprobudi,
Majka nepoljubi.

Subbotić.

5. Mati budi Žarka.

Ustaj, ustaj Žarko
Moje sunce jarko,
Majka tebe budi,
Medju oči ljubi.
Otvori očice,
Jasne ko zvjezdice,
Pruži mi, dušice,
Sladjane ručice,
Reci čedo mati!
Nosi mene tati!

Subbotić.

Digitized by Google

6. Mati pjeva Žarku.

Ustaj mali Žarko,
Došla ti je kuca,
Da joj dadeš ručka,
Došla ti je cica,
Da joj dadeš vinca,
Došlo ti je tele,
Da mu dadeš mlieka :
Ljoke, tele ljoke !
Neda Žarko mlieka,
Treba za sebeka!

Subbotić.

7. Mati budi Žarka.

Ustaj mali Žarko,
Došla ti je kuca,
Donela ti zeca,
Došla ti je cica,
Donela ti miša,
Došla ti je lija,
Donela ti koku,
Došao ti je uja,

Digitized by Google

Doneo ti jagu.
Čekaj, čekaj jago,
Eto ide Žarko,
Da s' igrate malko.

Subbotić.

8. Vida i zlatan san.

Zaspala je mala Vida,
Njoj dolazi zlatan sanak,
Da se malo poigraju,
I po cvieću provitlaju;
Zlatan sanak na prag stao,
Preko praga na nos pao,
A Vida se zasmijala,
Pa se u snu nasmijala.

Subbotić.

9. Zlatna ribica.

Plakala mala Vidica:
Došla joj zlatna ribica;
Ribica Vidi pjevala,
Vidica ribu slušala,

Digitized by Google

Svršila pjesmu ribica,
Zaspala mala Vidica!
Ljepša je mala Vidica,
Neg što je zlatna ribica.

Subbotić.

10.

Zibala Ane Pavla djetića.
Zibala ga je punih devet let'.
Šta ćeš ti Ano za mito uzeti?
Hoćeš ti Ano konje Pavlove.
Neću ja dragi konje Pavlove.
Hoćeš ti Ano polje Pavlovo.
Neću ja dragi polje Pavlovo.
Već hoću dragi Pavla samoga.

11. Ušikaj se.

Ninaj, ninaj zlato moje!
Čuj, gdje mi te sanak zove;
San te ljubi i govori:
„Ušikaj se, drago moje!“

Vuk.

Digitized by Google

12. San me mori. . .

San me mori, san me lomi
Spavala bih ja;
Ali mene sanak neće,
Ma da činim šta.
Mene sanak neće, neće,
Nego Ivu mog.
Čuvaj, sanko, Ivu moga,
Čuvao vas Bog!

13. Sanak se razgovara.

Sanak ide uz ulicu,
Vodi Ivu za ručicu;
Sanak Ivi govoraše:
„Hodi, Ivo, u kolievku,
Da se sanka naspavamo,
I u jutro podranimo,
I vodice donesemo,
Našu majku odmienimo!“

Vuk.

Digitized by Google

14. Ivo sekara.

Ivo mi se sankom kara,
Kao da se razgovara,
Bolje sankom, nego s majkom,
Sanak će ga umiriti
A majka će poljubiti.

15. Iš kokote . . .

Iš, kokote balabane,
Koj u kući spiš,
Nebudi mi Ivu moga,
Nek mi se naspi.

16. Iš o koko . . .

Iš, o koko, kokorajko,
Ne kokoči, neklopoči,
Ne budi mi Ivu moga.

17. O kokote . . .

O, kokote, moj kokote
Kad u zoru pjevat začneš,

Digitized by Google

Neudiraj kril'ma sebe,
Neka spava zlato moje,
Nek se goji zlato moje.

18. O sokole . . . .

O sokole, moj sokole!
Neleti mi uz prozore,
Da mi stakla nepotareš,
Da mi Ivu neprobudiš,
Jer je trudan i umoran,
Sinoć mi je s puta došo,
A sutra se na boj spravlja.

B. Ljuljanke.

19. Cucu . . .

Cucu, cucu, kobile,
Kuda ste mi hodile?
Kroz bregove, doline;
Goru s nogam kršile
Ivu moga budile.

Vuk.

Digitized by Google

20. Divkonjić.

Imam konja divkonjića,
Njega jašim viek bez biča,
Što ja hoću to radi,
Niti mu se dosadi;
Hola hop! hola hop! hajd u skok!
Čeka tebe već obrok.

Mnogo za obrok on nemari
Nebojim se da s' pokvari;
Da ga muhe i muče,
Kopitom on netuče, hola itd.

A da bi se izgubio,
Ja se nebi ni jedio,
Jer mi svaka živica
Takvog dade konjica; hola itd.
Truheljka.

21. Majka sisu dala.

Cucu, cucu na konju,
Vuci t' majku zakolju

Digitized by Google

U pšenici u polju,
Nemojte ju za Boga!
Majka mi je draga,
Sisu mi je dala,
Drugu rekla dati,
Kada podjem spati.

Vuk.

22. Djeca gaze pšenicu.

Šikala se barka,
Put svetoga Marka,
Puna barka pšenice
I majkine dječice,
Udri, majko dječicu,
Da ne gaze pšenicu,

23. Diete traži dar.

Trči, trči konjiću,
Ponesi me k tateku,
Dati će mi sviralu,
Jednu malu piščalu.

Digitized by Google

C. Djetinja igra i šala.

24. Pužu . . .

Pužu, mužu! pusti roge van
Da ti kuću neprodam;
Ak nepružiš meni roge,
Bacit ću te na sried vode.

25. Micica.

Micica, dragica, je-li majka doma?
Nije doma majke, odišla je k lievu,
Doniet će mi mlieka od kravice crne.
Micica, dragica, je-li tatek doma?
Nije tate doma, otišo je na polje,
Da će sjeći živicu, donieti mi šibicu.
Ja ću te onda šibicom ovako, hac hac...

26. ABC . . . .

A. B. C. udri babu po ščepce!
Mačka će miša paziti,
Učitelj diete učiti.
Tko nije baba, uči se,
Miš samo mačka boji se.

Digitized by Google

27. Grličica guče.*)

Grličica guče,
Na Petrovo luče;
„Petre, daj mi paličicu,
Da ubijem grličicu,
„„Ja nedam paličicu,
Da ubiješ grličicu:
Grle meni žira dade,
Ja žira pajci dam;
Pajca meni sala da,
Ja salo babi dam;
Baba meni tunju da,
Ja tunju orlu dam;
Oro meni pero da,
Ja pero svatu dam;
Svat meni konja da,
Ja konja popu dam;

*) Ovo upravo i nije pjesma, nego tako zvana brojenica, kojih ima više u našem narodu. Ja je mećem ovdje, što sam rad, da tako izadje, te da se tim putem pozna i ovaj red narodnih stvorovah. Brojenice se kazuju djeci, da upamte, pa da odmah izgovore, i tko je odmah prvi put upamti, tomu je poslje nješto treba dati,

Digitized by Google

Pop meni knjigu da,
Ja knjigu Bogu dam:
Bog meni nebo da.""

28. Grličica grče.

Grličica grče,
Petar konja trče.
Daj mi Petre, palicu,
Da ubijem grlicu,
Grla će mi sò dati,
Ja ću só ovnu dati,
Ovan će mi loj dati,
Ja ću loj maci dati,
Maca će mi miša dati,
Ja ću miša lunji*) dati,
Lunja će mi pero dati,
Ja ću pero svatu dati,
Svat će meni konja dati,
Ja ću konja popu dati,
Pop će meni knjige dati,

---

*) Lunja u Vukovom riečniku je samo kao ptica. Njezinim perjem kite se svatovi što se i odavde vidi.

Digitized by Google

Ja ću knjige Bogu datı,
Bog će meni sreću dati.
Ja ću sreću, te u vreću
Preko praga, te u kuću.

29. Miš.

Miš mi je polje popasel,
Joj meni, joj meni, kaj budem žel?

Došla je maca s mačići,
Zaklala miša s mišići,
Maca miša,
Miš mi je itd.

Došla je lasa s lasići,
Zaklala macu s mačići,
Lasa macu, maca miša,
Miš mi je itd.

Došla je lija s lijići,
Zaklala lasu s lasići,
Lija lasu, lasa macu,
Maca miša. Miš itd.

Digitized by Google

Došel je vuko s vučići,
Zaklal je liju s lijići,
Vuko liju, lija lasu, itd.

Došel je medo s medići,
Zaklal je vuka s vučići,
Medo vuka, vuko liju, itd.

Došel je lavo s lavići,
Zaklal je medu s medići,
Lavo medu, medo vuka itd.

Došli su muži s diečaci,
Ubili su lava s lavići.
Muži lava, lavo medu,
Medo vuka, vuko liju,
Lija lasu, lasa macu,
Maca miša.
Miš mi je polje popasel,
Joj meni, joj meni, kaj budem žel?

Digitized by Google

30.

Sveti Petar Kolendar,
Koj je meni soli dal;
Ja sol kravi dam:
Krava meni mlieka da;
Ja mlieko mački dam;
Mačka meni miša da;
Ja miša orlu dam;
Orel meni pero da;
Ja pero popu dam;
Pop meni knjigu da;
Ja knjigu Bogu dam;
Bog meni sreću da.

31.

Pipa pipa pipavica;
Komu red ovce pasti?
Momu bratcu Radovancu.
Štaglec, muglęc,
Popal tebe sivi vrabec.

Digitized by Google

32.

Mužek žito sije,
Vrebac mu se smije.
Mužek žito vozi,
Vrebac mu se grozi.

33.

Ovo tele,
Sele mele,
Ovo jare,
Preko bare.
Ova raca
Blato tanca,
Ova guska
Vodu pljuska,
Ovo luče
Na se vuče.

34.

Pipavica pipala,
Na vile,
Na kole,
Na medene kolačiće.

Digitized by Google

Skolčec,
Bolčec,
Skoči Pero na vojnicu,
Te dovedi dievojčicu,
Liepu jednu Hrvaticu.

35.

Jeden
Pedenj,
Sivi Škender,
Kapa, tar,
Tare,
Rume,
Rust.

36.

Božo, Božo!
Ide putem Jožo;
Nosi pticu bez noge;
Majku božju zazove —
Ptici noga postane.

Digitized by Google

37.

Trči kokoš kbednju.
Daj bednju vode,
Kokotiću vode;
Kokotić se zadavi
Putem iduć,
Pol jabuke jeduć.
Neda bedenj vode,
Dok mu neda lipa list —
Daj lipo list,
Bednju list,
Bedenj vode,
Kokotiću vode,
Kokotić se zadavi
Putem iduć,
Pol jabuke jeduć.
Neda lipa list,
Dok joj neda šoštar remen —
Daj šoštaru remen,
Lipi remen,
Lipa list,
Bednju list,
Bedenj vode,

Digitized by Google

Kokotiću vode,
Kokotić se zadavi
Putem idući,
Pol jabuke jeduć.
Neda šoštar remen,
Dok mu neda prasec sala, —
Daj prašče sala,
Šoštaru sala,
Šoštar remen,
Lipi remen,
Lipa list,
Bednju list,
Bedenj vode,
Kokotiću vode,
Kokotić se zadavi,
Putem idući,
Pol jabuke jeduć.
Neda prasec sala,
Dok mu nedadu mlatci raži —
Dajte mlatci raži,
Prascu raži,
Prasec sala,
Šoštaru sala,

Digitized by Google

Šoštar remen,
Lipi remen,
Lipa list,
Bednju list,
Bedenj vode,
Kokotiću vode,
Kokotić se zadavi,
Putem iduć,
Pol jabuke jeduć.
Nedadu mlatci raži,
Dok jim neda mačka mace —
Daj mačko mace,
Mlatcem mace,
Mlatci raži,
Prascu raži,
Prasec sala,
Šoštaru sala,
Šoštar remen,
Lipi remen,
Lipa list
Bednju list,
Bedenj vode,
Kokotiću vode,

Digitized by Google

Kokotić se zadavi,
Putem iduć,
Pol jabuke jeduć.
Neda mačka mace,
Dok joj neda krava mlieka —
Daj krava mlieka,
Mački mlieka,
Mačka mace,
Mlatcem mace,
Mlatci raži,
Prascu raži
Prasac salo,
Šoštaru sala,
Šoštar remen,
Lipi remen,
Lipa list,
Bednju list,
Bedenj vode,
Kokotiću vode,
Kokotić se zadavi,
Putem iduć,
Pol jabuke jeduć.
Neda krava mlieka,

Digitized by Google

Dok joj nedadu kosci siena —
Dajte kosci siena,
Kravi siena,
Krava mlieka,
Mački mlieka,
Mačka mace,
Mlatcem mace,
Mlatci raži,
Prascu raži,
Prasec sala,
Šoštaru sala,
Šoštar remen,
Lipi remen,
Lipa list,
Bednju list,
Bedenj vode,
Kokotiću vode,
Kokotić se zadavi,
Putem iduć,
Pol jabuke jeduć.
Nedadu kosci siena,
Dok jim neda gazdarica kolač —
Daj gazdarice kolač,

Digitized by Google

Koscem kolač,
Kosci siena,
Kravi siena,
Krava mlieka.
Mački mlieka,
Mačka mace,
Mlatcem mace,
Mlatci raži,
Prascu raži,
Prasec sala,
Šoštaru sala,
Šoštar remen,
Lipi remen,
Lipa list,
Bednju list,
Bedenj vode,
Kokotiću vode,
Kokotić se zadavi,
Putem iduć,
Pol jabuke jeduć.
Neda gazdarica kolač,
Dok joj neda gazda piti —
Daj gazdo piti,

Digitized by Google

Gazdarici piti,
Gazdarica kolač,
Koscem kolač,
Kosci siena,
Kravi siena,
Krava mlieka,
Mački mlieka,
Mačka mace,
Mlatcem mace,
Mlatci raži,
Prascu raži,
Prasec sala,
Šoštaru sala,
Šoštar remen,
Lipi remen,
Lipa list,
Bednju list,
Bedenj vode,
Kokotiću vode,
Kokotić se zadavi,
Putem iduć,
Pol jabuke jeduć.
Dade gazda piti,

Digitized by Google

Gazdarici piti,
Gazdarica kolač,
Koscem kolač,
Kosci siena,
Kravi siena,
Krava mlieka,
Mački mlieka,
Mačka mace,
Mlatcem mace,
Mlatci raži,
Prascu raži,
Prasec sala,
Šoštaru sala,
Šoštar remen,
Lipi remen,
Lipa list,
Bednju list,
Bedenj vode,
Kokotiću vode,
Kokotić se zadavi,
Putem idući,
Pol jabuke jeduć. —

Digitized by Google

38.

Ide starac uz brdo
Za pojasom mu svrdo,
Hoće bure da buši,
Hoće sina da ženi.
Svraka pere košulje,
Hoće kuma da bude;
Pievac pere čuture,
Hoće krčmar da bude,
Gavran gleda s topole,
Hoće popo da bude,
Mačak gladi brkove,
Hoće sokač da bude.

39.

Pevec veli, kikiriki!
Zagreb gori!
Racek veli, gas! gas!
Puran veli, pfi purgari,
Ki ste ga vužgali!
Gusak veli, na galge š njim ! ! !

Digitized by Google

40. Guščarice.

Hajd, ajd, ajd u kolo guščarice,
Ruke sebi podajmo,
Guskah smo mi pastirice,
Veselo jim pjevajmo!

Guske biele dobro pazit,
Veliko je veselje,
Samo kad nam neće gazit,
U povrtje, u zelje,

Neka nje sviet glupe kudi,
Mi nje rado štimamo,
Nam su svima već po ćudi,
Hasnu od njih imamo,

Guska bielo pero daje,
I mekane perine,
Svaki to rad pripoznaje,
Tko na njima počine.

A kad guska doživila.
Dodje dobro nam uviek

Digitized by Google

Pečenku sam pripravila,
Kazat hoću: dobar tek!

Truheljka.

41. Mali crvić.

Pogazio konjić mladi
Malog crva nehotice,
Nagazi al' nepogazi,
Tek dodirne njemu lice.

Svijao se crvić mali,
Pred smrtju se vele brani,
Reče konju: „crni vranče,
Čuvaj mene, pazi, stani!“

„Velik si ti i jak si ti,
Pa se bojiš slaba bića,
Čuvaš sebe, sebe braniš.
A sad gaziš na crvića.“

„Mi crvrći, ko vi konji,
Bol tak dobro osjetjamo;
Nemoj mučit molim tebe,
Nikom zla ništ neradjamo.“

Digitized by Google

Digne konjić baš kopito,
I pazljivo dalje skače:
Svaki crvić, svaki kukac,
Izpod noguh mu izmače.

Misli konjić ćudne misli:
„Jao meni! da nepazi,
Velik slono, goso jaki,
Do smrti me on ugazi!

Truheljka.

42. Ovčar.

Nitko bolji od ovčara,
Med pastiri nij' mu para;
Jerbo blage ovčice,
Slušajuć mu pjesmice,
Mirno pasu, njem po glasu,
Vjek se ravnaju,
Milo glasnu sviralicu slušaju.

Neruši nam ovca mira,
Daje dobrog mlieka, sira,
A kada se zakolje,
Onda mesa do volje! Mirno pasu itd.

Digitized by Google

Sve, šta od nje proizlazi,
Samo nek' se nepogazi;
I papke im trebaju,
Vunu skupo prodaju: Mirno pasu itd.

Oda crievah iz utrobe
Žice tanke vješto rade,
I još, mladi junače,
Na gusle je navlače
Nema mira, kad zasvira tko u guslice;
Tad pastiru poigraju nožice!

Truheljka.

43. Kukavica.

Siedi ptica kukavica,
Kuka, leleče,
Za što kuka kukavica,
Zašto leleče?

Pod jablanom u hladiću
Sjedi majčica,
I u krilu diete svoje
Grli majčica.

Digitized by Google

Čedo uči i njeguje,
Sladko govori,
A djetešce u krilu se
Njenom odmori.

Kuka ptica kukavica,
„Sretno djetešce!
Blago tebi, što te majka
Sama odgoji.“

„A ja ptica kukavica
Neimam matere,
Zato plačem, kukam, tužim,
Sretno djetešce!“

44. Mali vojaci.

Friško u red djetčaci,
Danas jesmo vojaci,
Čujte braćo bubnjara,
Kako u bubanj udara:
Tudum, dum tum tum,
Dum tum tu, tu tu dum dum!

Digitized by Google

Tko se puške sablje lati,
Mora znati vojevati,
Kad začuje bubujara,
Koj u bubanj udara:
Tudum itd.

Pravi vojnik nedangubi,
Domovinu svoju ljubi,
Za nju ko i za cara,
Dušmanina obara.
Tudum itd.

Istina da trnje samo
Sabljom sada obaramo,
Uvježbana ali moć
Kašnje hoće dobro doć:
Tudum! itd.

Truheljka.

45. Red.

Ala milog-li pogleda,
Kad se vojnik drži reda,
Pazi, kad mu sat udari

Digitized by Google

I za drugo već nemari,
Nego za svoj red.

Gle, to krasno, liepo cvieće
Kako niče u proljeće,
A nas bavi ljetno doba,
Da nepade do svog groba,
Kako njemu red.

Sve u svoje ide doba,
Reda drži se do groba,
Za to treba moja glava,
Da takodjer obdržava
Zapovjed i red.

Truheljka.

46. Šumica.

U šumicu rado idem,
Naravi tu krasni stan,
Tamo bi rad prebivao,
Tam' bi išó svaki dan!

U visokih drvah hladu
Ima mehke mašine,

Digitized by Google

Cvieće širi svoj tu miris,
Tu se liepo počine.

Vjeverice, igračice
Hitro okol' skakaju,
A te ptice pjevačice
Ljubko, sladko pjevaju.

Za okrepu tamo zriju
Sladke, tečne jagode,
I zvieradi mnoge vrsti
Stanak svoj tu nahode.

U šumicu rado idem,
Naravi tu božje stan :
Oko vidi, uho čuje,
Nisam sit ni za ciel dan.

47. Prepelica.

Čuj! prepelica mala pjeva:
Pučpuruč pučpuruč!
Sunašce grije nam, sieva;
Zemljicu ogrije, ogrije nas

Digitized by Google

Težake u proljeću zove njen glas:
„Pomoz' Bog, pomoz' Bog!
Već sam kod vas!"
Zaziva nas prepeličin glas.

Čuj prepelica u ljetu pjeva:
Pučpuruč! pučpuruč!
Radost se u srdce lieva:
Uzrija zlatni nam pšenični klas,
Veselo u polje zove njen glas:
„Ajde žet! ajde žet!
Doć ću opet!
Zaziva nas prepeličin glas.

Truheljka.

48. Sviest.

Neznam, što je to u meni
A što s menom gospodari,
Što me svuda prati, vodi,
I za mene tako mari.

Jedva štogod da učinim,
Već me pita: „jeli dobro?"

Digitized by Google

Mene kudi ili hvali
Iskrenije nego pobro.

Kada dobra šta učinim,
Tada mene čudno hvali,
Zadovoljstvom i radostju
Plati mi čin velki, mali.

Kada u grieh ja upadem,
Na zlo kad se duša uči,
Ili kakvo zlo uradim,
Tad me sudi, kudi, muči.

Prijatelj mi mora biti:
Jer me svuda uči, sliedi,
Šta to samo može biti,
Kad mi oko tog nevidi ?

Truheljka.

49. Prazna tikva i prazan klas.

Prazna tikva i na vjetru
Viče, larma, daje glas,
A u vis se jako diže
Lošji, suhi, prazni klas.

Digitized by Google

Prazna tikva nevalja,
Nevalja, ni prazan klas;
Da nebude naša glava
Ovaka, Bog čuvaj nas!

50. Nutrnja ciena.

Šta će meni jabučica
Crvena i zrela,
Ak'e unutri od crvića
Izjedena ciela?

Šta će meni šešir novi
I skupa oprava,
Ako pod njim u njoj hodi
Glupa, luda glava?

Naše selo, liepo selo,
Kućah mnogo broji,
Men' se u toj stajat htjelo,
Gdje poštenje stoji.

Kao kuća i jabuka,
Čovjek taj se čini,

Digitized by Google

Koji sluša, kada nuka,
Srdce u vedrini.

Truheljka.

51.

Sva veselja bum ostavil,
Pak se v klošter bum odpravil.
Zbogom dakle braćo mila,
Ka ste samnom dobra bila.
Samnom jela, samnom pila,
I sa mnom se veselila.
Gvardijanu bude reći,
Pak mi v klošter bu pobjeći.
Crne čižme bude zuti,
Pak papuče tad obuti,
Crni kaput bude svući,
Pak si kutu tad navući,
Svilni šešir valja hitit',
Slamnatim se tad nakitit';
Čislo, knjiga, korda, uže,
To je moje sve oružje.

Digitized by Google

C. Onako pobožne. *)

52.

Spomeni se tko god jesi,
Da 'e nuza te, makar gdje si,
Bog—tvoj otac u nebesih.

53.

Ima u svjetu jedno oko,
Koje vidi sve,
I da baš se što duboko
U noć skrilo je!

54.

Bog je vazda bez početka
I neće mu bit doetčka.

*) Ove su s veće strane izvadjene iz moje sbirke iskricah za školske prvake, što je tiskana g. 1860. za porabu školske djece u samostanu zagrebačkih milosrdnicah; njeke sam od tih iskricah čuo pjevati, a druge će dobro doći osobito majkam, da pjevakanjem poduče svoju dječicu u najvažnijih istinah.

Digitized by Google

55.

Tebe slavim i klanjam sə Tebi,
Osobami koj si trojak sebi,
Ali jedan pravi Bog u sebi.

56.

Čim Bog riečcu „budi“ reče,
Nebo zemlja posta veće,
Postȁ svjetlost i razdieli,
Od tmine noćne danak bieli.

57.

Na svem svietu ni'e ničesa,
Što naš dragi Bog s nebesah
Bez pomoći mogȍ nebi
Učiniti sam po sebi.

58.

Sve, što biva po svem svietu
Baš u svake dobe ljetu,
Samo sobom to nebiva,
Već sve božja milostiva

Digitized by Google

Ruka ravna i dariva,
I što dragi Bog zaželi,
Što učini, što nam dieli,
Sve je samo iz ljubavi,
Sve na dobro nam upravi:
Da se laglje raj pribavi!

59.

Što me odieva, sve, što me hrani
Jesu mi dari od Boga dani.
Bog dragi—On je, koj sve nas ljubi,
Koj sve nam daje, nit koga gubi.

60.

O moj Bože! velik kako —
Kako dobar jesi jako,
Cieo krasan sviet svjedoči,
Kamo glednu moje oči.
O pomozi! o učini,
Da te ljubim, da mi čini
Svi bi od sad takvi bili,
Kakovi su tebi mili!

Digitized by Google

61.

Svog angjela štuj kô vriedi,
Opomene njegve sliedi;
Jer neslušne djece neće;
On u nebo vodit sreće.

62.

Dušu ti diete! nadahnú Bog,
Zato ljubeć ga sjećaj se tog.

63.

Na božju sam stvoren sliku,
A jesam—li na toliku
Dostojanstva veličinu
Već mislio u istinu?

64.

Grieh Adamov, kog svi baštismo,
Smrt nam zadà i ljuto učini:
Da iz raja za viek propali smo
Kao srdjbe i kćeri i sini.

Digitized by Google

65.

Nebo bismo izgubili,
Da Spasitelj nam se mili
Iz ljubavi nenarodi,
Da nas grieha oslobodi.

66.

Poslušnost je kriepost mila,
S kim se 'e ona sjedinila,
Njega svatko rado ima
Kô zenicu u očima.
I sin božji, koj sjede si
Na prestolje u nebesih,
Bje pokoran, dobar, mio:
Čim to bit je nas učio.

67.

Isus u svem na prvo nam ide,
Zato ljudi, kako njega vide,
Sliedit njega treba da se trude,
Te u ničem nikad nezablude.

Digitized by Google

68.

Isukrste gospodine!
Hvala tebi vječna hvala,
Što si, snišav iz visine,
Umro za me sried pečala,
Ah! nepusti krvci svojoj,
Da nehasni duši mojoj.

69.

Ljul se stavlja na ognjište
A pšenica u shranište,
To u žetvi biva tak.
Da zli pakla u ponore,
U nebo idu dobri gore,
U vječnosti jeste pak.

70.

Sve, što ima od Boga mi,
I što trebam još, on dá mi,
Iz ljubavi sve mi dâ,
Nu ljubim-li njega ja?

Digitized by Google

71.

Ćudoredja kršćanskoga
Nauk jest od ovog dvoga;
„Bježi od zla al' od svega
I od grieha najmanjega. —
Čini dobro, nastoj, gledi,
Da uvršiš zapoviedi
I pram Bogu sve dužnosti,
Pak još živi u kriepostì."

72.

Što nećeš da tebi rade ini,
Ni ti drugim nikad neučini.

73.

Dobro diete sve zlo bježi,
I najmanji gdje grieh leži.

74.

Kad moleći dižeš ruke gori:
Digni i srce, nek ono govori.

Digitized by Google

75.

Što počimlješ s Bogom počmi,
Što dočimlješ s Bogom dočmi;
Jer posao znaj takovi,
Dobri Bog da blagoslovi!

76. Jutrnje pjesmice.

U tebi se bože zbudi'
I okriepih svoje udi
Hvalim tebi na nebesih,
Što nad menom bdio jesi;
Što ti želiš, to s radosti
Učinit ću tvôm milosti —
Cieo dan ću zlo mrziti,
Dobar, marljiv, slušan biti;
Samo ti me neostavi
Otče mili od ljubavi,
Pomozi mi sried potrebe;
Jer nemogu ništ' bez tebe.

Digitized by Google

77. Kad se oblači.

Oj! kak' ti si Otče mio,
Svu noć jesi za me bdio,
A sad si mi dao sveti
Dan, da mogu još živjeti:
Namah ću se sad obući
I kako me ti nauči:
Tebe slušat i ljubiti,
Dobro činit, negriešiti.
Ti me Otče! iz ljubavi
Cieo dan ov' neostavi!
Podnipošto nedaj pasti
U grieh meni u napasti.
Ti, angjelje moj, na strani
Ti me vodi, štiti, brani:
Svedj ću slušat tvoje glase
I tvoj naùk čuvat za se,
Da me nakon tog življenja
Stigne kruna od spasenja.

78. Majci Božjoj na večer.

Sladko majko! mene se spomeni,
Pa i budi milostiva meni.

Digitized by Google

79. Majci božjoj u jutro.

O Mario! sinka svoga
Isukrsta ljubljenoga
Ti uprosi, moli za me
Neka milo gleda na me!
Tebi i Trojstvu posried raja
Slava uviek i bez kraja.

80. Večernja pjesmica.

Tihi san mi, Otče, daj udieli,
Mir djetetu trudnom svomu daj.
Dok ću spavat, neka me angjeli
Tvoji štite sve noći do kraj.
Svim daj Otče, koji se izručuju
Tebi, mirnu, tihu—lahku noć:
Da kad svane, svi te hvale—štuju,
I da k dobru traže sgor pomoć!

81. Blagoslov večernji.

Sveti křižu Isukrsta moga
Ti u noći čuvaj me od zloga.
U svete me svoje rane stavi,

Digitized by Google

Da nevinost mene neostavi!
Pak ću mirno u zaštiti spati
I nevin se opet sutra stati.

82. Prije jela.

Ti nam Bože — jelo, pilo
Daješ djeci svojoj milo —
Tvoju ljubav slavimo:
Mnogi, mnogi traže hljeba,
Pomozi im sried potrebah
To od tebe molimo.

83. Poslje jela.

Dobri Otče! hvala Tebi,
Što nas braniš u potrebi;
Daj da k dobru to nam bude,
Osladi nam naše trude,
I sirotam daj se smili;
Jer si i njim Otac mili.

84. Prije nauka.

Duše sveti s neba sini
Trakom svoje milosti,

Digitized by Google

I srdašca nas nevinih
Svojom ugrij svjetlosti.
Da nas svako ovaj čas
Od nauka shvati glas,
I da njega sliedit može
Pomozi nam jaki Bože!

85. Poslje nauka.

Bože Otče nauk ovi,
Što ga čusmo ovaj čas.
S' svoga neba blagoslovi,
Da nam bude svim na spas.
Ti o Bože uz nas stoj,
Da mi vazda dok živimo,
Takvi biti nastojimo,
Kô što hoće zakon Tvoj.

86. Misli u djelu.

Milom Bogu sve u veću
Slavu, diku i čast sve ću
Dat u djelu i pokoju.
Tebi, Bože, mislim ja ti

Digitized by Google

Tielo, dušu život dati:
Milost meni ti daj svoju.

87. Za nevinost.

O Isuse, daj da duša
Moja u grieh da nepane:
Tebe uviek da posluša,
Dobro radit neprestane,
Kao angjel da nevini
Da joj čisti budu čini.

88. Za roditelje.

O izpusti, Bože, moje želje,
Občuvaj mi mile roditelje,
Daj jim jakost na duši i tielu,
Daj jim zdravlje i starost veselu!
Ti im plati, što im ja nemogu
Brižnu za me skrb njihovu mnogu.

89. Jutro.

Jutro se diže, tamnost prolazi,
Zlatno na nebu sunce izlazi.

Digitized by Google

Zrak bliedi pune budne ptičice,
Cviećem odišu bujne dolice.

Na travi vitkoj trepti rosica,
Zvučeć med leti brati pčelica.

Pastiri svoje stado tjeraju,
Za njim u frulu milo sviraju.

Težačko družtvo u polje ide,
Radne ga dieve pjevajuć slide.

Sve je, što žive, jutrom veselo;
I moje sieća veselje tielo.

St. Marjanović.

90. Jutrenja.

Dobri Bože! hvala Tebi,
Iz dubokog zdravog sanka
Probudih se do života
Na početku novog danka.

Digitized by Google

Tebi srdce, dušu moju
Pod zaštitu posvetjujem;
Čuvaj, kriepi danas mene,
Da se griehom neotrujem.

91. Dobro jutro.

Kako Liepo, kako krasno
Jutro nam se otvara;
Na istoku sunce jasno
Tamnu noć već obara,
Nama javlja i nazdravlja:
Dobro jutro!

Veselo se cvieće diže,
Jutro miris žrtvuje,
A rosica kad ga stiže,
Tad se zdravo raduje;
Nama javlja i nazdravlja:
Dobro jutro!

Divni pievci izletiše,
U zraku se raduju,

Digitized by Google

Trse se, da više i više
Stvoritelja poštuju,
Nam javljaju, nazdravljaju:
Dobro jutro!

Tad se diete iz sna prene
K novom liepom životu;
Sve, kud samo oko krene,
Hvali Božju krasotu,
Koja javlja i nazdravlja:
Dobro jutro!

92. Isus.

Dokle jošte Isus Bog
Na zemlji je živio,
S malom se je dječicom
Uviek rado bavio.

Ljubezno nju primaše,
Sretna li njim udesa!
„Pustite sim malene,
Njihova su nebesa.“

Digitized by Google

K tebi, dragi Isuse,
K tebi i mi bježimo,
Podaj nam svoj blagoslov,
Da za dobrim težimo.

Vodi nas i primi nas,
Dušu našu uresi,
Da jedanput možemo,
S Tobom bit u nebesih.

93. Hvaljen Isus.

Kako se probudim,
Reći se usudim:
Hvaljeno budi ime Isus!

Oblačit se stanem,
Svesrdno uzdahnem:
Hvaljeno budi ime Isus.

Tad gospu pozdravim
I Boga proslavim Hv. b. i. I.

U poslu i trudu
Nereknem zaludu: Hv. b. i. I.

Digitized by Google

Kad u crkvu idem,
Reknem kad unidem: Hv. b. i. I.

Kad ja štogod radim,
Kažem, da s' nasladim: Hv. b, i. 1.

Kad svršim poslove,
Rieči reknem ove: Hv. b. i. I.

Kako mi je lahko,
Kad zapievam sladko: Hv. b. i. I.

Bog da dobro vrime,
Ja mu hvalim ime: Hv. b. i. I.

94. Prije obučavanja.

Tebe o Bože molimo,
Skrušeno te prosimo
Gospodine, Duše Sveti,
Za malene zauzeti!

Digitized by Google

Što nam treba, dobro znaš,
Tvih darovah da nam daš,
Da činimo, što Ti želiš,
Da činimo, što Ti veliš.

95. Poslje obučavanja.

Radujmo se dječice,
I sklopimo ručice,
Hvalu Bogu dajmo,
Slavno zapjevajmo,
Da možemo u mladosti
Učiti se krieposti.

Cvieće kako sunašce
Tako nauk srdašce
Naše pokrepljuje,
Da si zamiluje,
Što je pravo, što će Bog,
U kom imam otca svog.

Radujmo se dječice
I sklopimo ručice,
Da nam svake sate

Digitized by Google

Često budu date,
Da naš svaki početak
Sretan ima svršetak.

96. Druga.

Ustanimo braćo mila!
Prošo sladki školski sat,
Duša nam se okriepila,
Dokončak je poso sad:
Hvalu Bogu uzdajmo,
Na slavu mu pjevajmo;

Ti, o dobri stvoritelju,
Vječni Bože, otče naš,
Izpuni još jednu želju,
Da nam milost Tvoju daš,
Da taj nauk sliedimo
I u život nosimo!

97. Uči se!

Oj, djače mlado,
Uči se pameti,

Digitized by Google

Štogod ćeš početi,
Svrši to rado.

Uči se! vrieme
Izčezne, odleti,
Učenje pameti
Otić će š njime.

Sve možeš veće
Kupit na svieti,
Al nitko pameti
Kupiti neće!

98. Školska.

Kako je ugodno u školu hoditi,
Te iz dobrih knjigah mudrosti crpiti;
Svaki čas života sreću tamo kuje,
Za onoga, koji učitelje štuje.

Za rana se tamo duša k nebu diže,
Stvoritelju svomu uviek ide bliže;
Od zla se odvraća, te se dobra laća,
Angjeli ju štite, kam' će bolja plaća!

Digitized by Google

99. Mirno, tiho!

Mirno, tiho sve u miru
Mora biti u školi;
Dobro diete učitelja
Poslušati najvoli.
Tiho, tiho, tiho, tiho, tiho, tiho—pst. pst.

Dobra dieca, kao guske
Neće brbljat, šaptati;
Ali hoće u školici
Učitelja slušati.

100. Probudjenje marljivosti.

Kako samo zorica
Na obzoru svane,
Čitav sviet se probudi,
Svaki stvor ustane.

A tu mile živine
Velike i male
Rade da i posluju,
Tako Boga hvale.

Digitized by Google

Onaj dobro proći će,
Koji mlad već radi;
Jerbo uviek nećemo
Mali bit i mladi.

Ostarjeti hoćemo,
Treba sada učit,
Danas kašnje nevolja,
Nužda neće mučit.

Tko za poso nemari,
Prodangubi vrieme,
A danguba jeste zlo
Svakog grieha sjeme.

102. Poslušnost.

Što učitelj imat želi,
I što nama radit veli,
Moramo mi činiti,
Ono samo sljediti.

Digitized by Google

Kad iz škole idem kući,
Ja se neću s nikim tući,
S drugima se svadjati,
Nit zlu volju imati.

Kamenjem se bacat neću,
Moglo bi bit na nesreću;
Mirno kući idem ja,
Jer nemiran nevalja.

Poslušat ću roditelje,
Starije i učitelje:
Ovaka bo navada
I Bogu se dopada.

101. Poslenost.

Hajde žurno, hajd veselo!
U to, što se započelo;
Poso jeste izvor sreće,
Poslom se i blago steče.

Tko s veseljem poso zače,
Friško ga i dokončat će:

Digitized by Google

Poso daje nama hljeba,
Svega, česa nama treba.

Tko marljivo uviek radi,
Ne samo da kuće gradi,
Već i zdravlje podupira
I u griehe on nedira.

A tko lieno uviek spava,
Sreću posla nepoznava,
Samu sebi sreću krade,
Dok u propast neupade.

Truheljka.

102. Prije izpita.

Isuse naš spasitelju,
Djetce dobre prijatelju,
Okriepi u znanju nas
Za ovaj nam važan čas.

Bože otče svemogući,
Ti se od nas neodluči,
Koji daješ pokušaj,
Nam sad pamet otvaraj.

Digitized by Google

Jaki Bože duše sveti,
S nama hodi započeti,
Kriepi volju, znanje nam,
Ti jer ova ravnaš sam.

Sad u ime, Trojstvo sveto,
Tvoje budi započeto,
S Tobom svaki izkušaj
Sretan ima dokončaj.

Truheljka.

103. Nadziratelj em.

Dobro došli, gosti mili!
K nam u kolo mladjano;
Sretni što smo doživili,
Što bi davno ufano.

Račun Vama treba dati,
Kako jesmo radili,
Kak mladosti mi vremena,
Jesmo upotrebili?

Ako slabe naše moći
Nisu posve razvite,

Digitized by Google

Tad molimo, da nas krhku
Djetcu blago sudite.

Ako izpit k zadovoljstvu,
Vašem dragi! izpade,
Netražimo nikad veće
Za marljivost nagrade.

Pohodom smo Vašim sretni,
Jerbo sada vidimo,
Tko da za nas male mari;
Vam se dopast' težimo.

Bog vam plati za skrb vašu,
Koju za nas imate,
Bože daj, da samo dobro
Krasno o nas saznate.

Truheljka.

Digitized by Google

104. Proljeće.

Maj se svietu opet smije,
Toplo sunce zemlju grije,
Izza zime duge sve na novo klije:
O zdravo proljeće,
I proljetno cvieće.

Gle stabalce cvate milo,
Lug oblači zelenilo,
Jato nježnih pticah pjevat udarilo:
O zdravo proljeće,
Bogu tvoje cvieće.

U kraj stada pastir svira,
Vrelo gorsko gdje izvira,
I umilno janje naganja lepira:
O zdravo proljeće,
Tko je, tko te neće!

Sin varoši stan ostavlja,
Bučne slasti zaboravlja,
U krilu naravi duh svoj oporavlja:
O zdravo proljeće,
Sve se tobom kreće.

J. M.

Digitized by Google

105. Na polju.

Kako ti je krasno vani,
Kad proljeće mlado grani,
Izbjegavši iz sobicah
Slast je hodat po goricah.

Kako krasno u dubravi,
Pramaljeće kad se slavi!
Sve je živo na okoli,
Gledô gori, gledô doli.

Debla sva u cvietu stoje,
Ptice svud po grmih poje,
A i mnoga lasta mila,
Pod krov gnjezdo jur je svila.

Plavkaju se kitne gore,
Potočići svi žamore,
Svud po grmih i dubravah
Razliega se božja slava.

Klaić, ruk.

Digitized by Google

106. Moje cvieće.

U mom vrtu, u cvietnjaku
Liepo gojim cvieće,
To mi budi radost svaku,
Veselje najveće.

Skrito cvatu ljubičice,
Nit je ljudi sade;
Uče, da mi tak' ručice
Dobročinstvo rade.

Tamo liljan cvate bieli,
Gle! kako je čisti,
Nuka naš da život cieli
Bude tako isti.

A ružica ta nas uči,
K sreći put si kršit;
K poslu nuka; trnje muči
Miris veli svršit!

Zato cvieće to ja ljubim,
Što mi'e opomena;
Dok ga gojim, nedangubim,
Velka to je ciena.

Truheljka.

Digitized by Google

107. Sjeme.

Gle, to sjeme, zrnce malo,
Jedva da ga vidimo,
Al šta bude kad ga samo
U zemljicu stavimo?

Iz zemljice sjeme niče,
Niče raste visoko,
Svatko njemu se veseli,
Čudom ganut duboko.

Naša srdca zemljica su
Školi dobrom — sjemenu,
Iz tog nauk proiztiče
Na čast božjem imenu.

Od sjemenca ako malog
Može korist proizit',
Mogu od nas ak' hoćemo
I stupovi doma bit!

Digitized by Google

108. Tko to cvieće zove?

Ta livada i ta polja
Puna jesu cvieća,
Kako samo nama svane
Vrieme pramaljeća;
Jedno bielo, drugo plavo,
Treće cielo žuto zdravo,
Crvenih, šarenih,
Da je milina,
Gledat očima!
Tko to liepo budi cvieće
Kad nastaje pramaljeće?

Sunce ono božje oko
Iz zemlje cviet zove,
Ono premda previsoko
Na nebu sam' plove,
Da nas grije zimi, ljeti,
Da nas krije, da nam svieti
Veselo, okolo
Sjaje uviek nam,
Prieči nezgodam';

Digitized by Google

Tko to ali suncu veli?
Bog, koji nam dobro želi!

Truheljka.

109. Najljepši vienac.

Kupe dieve liepo cvieće,
U vience ga pletu,
I veselo ovršuju
Radnju preduzetu.

Prva bere miris-ruže,
Liepe vedre boje —
Nije ruža, već veselje,
Štono kupi — to je!

Druga bere violicu
Modroplave boje,
Al nij to violica,
Veće stalnost to je!

Treća kupi liljan čisti
Snjegobiele boje,
Nije liljan, već čistoća
Duše, srdca — to je!

Digitized by Google

Četvrta pak kupi klasa
Zlatožute boje,
Nije klas to, već radinost
I poslenost to je!

Peta kupi zimzelena
Zelenkaste boje,
Nije zelen već ufanje
U svog Boga — to je!

Nakupiše toga cvieća,
Vienac od njeg prave,
A kad posó taj dovrše,
Kite sebi glave.

Oj, vi dieve, mlade dieve,
Cvieća vam bez broja;
Znate li sad štono veli
Onog cvieća boja?

Truhelјka.

110. Ljetna.

Ta za koga Bože stvori
Tako krasno ovaj sviet?

Digitized by Google

Za koga sja sunce gori,
Svieti nam i grije sviet?
Za kog si Ti napunio
Voćem drva, žitom klas?
Zarad kog si udielio
Slavki tako mili glas?

Zašt' si dao sitne kiše,
Kojoj tako j' plodan trag,
Za kog cvieće ljubko diše,
Za kog hladan noći zrak?
Zarad koga ti o Bože,
Razli taku krasotu,
Da svak od nas svuda može
Spoznat Tvoju dobrotu.

Ta za koga, Bože, stvori
Tako krasno ovaj sviet?
Neg' da dignem oči gori
Na tu krasnu zapovied,
Te da Tebe razumiemo,
Da slušamo svet tvoj glas.
Tebi srdca posvetimo,
Tebe slaveć svaki čas!

Digitized by Google

111. Jesenja.

Radujmo se, djetco mila,
Jesen već nas pohodila,
Kruške, šljive, jabučice,
Dobre su sad poslastice.

Jedva loza grožđje zrelo
I te voćke mogu nesti;
Milina je gledat cielo
A milina nama jesti!

Doduše se svaka ptica
Pjevačica od nas seli;
Al' nas djetcu jabučica
I ta voćka razveseli.

Dobru žetvu Bog nam dao,
Radnju svaku jesen plati;
Tko je dobro posijao,
Sad se može radovati.

I nama će mladost proći,
To života pramaljeće,
Hoće jesen naša doći,
Da je plodna, kamo sreće!

Digitized by Google

112. Zima.

Prodje ljeto, prodje jesen,
Dodje ljuta zima,
Blago onom, koj se skrbi,
Da za sad sve ima.

Nije zima tak' žalostna,
Kako mnogi reče,
Pošteno nas srdce grije,
Krvca bistra teče.

A kad ljuti sjever piri,
Tad u toplu sobu
Idem slušat pripoviedke,
Kratit čas i dobu.

Da neimamo britke zime,
Neima lieto ciene,
A kakvo bi vrieme bilo
Uviek bez promjene?

Na ledu i sniegu bielu
Ima prijateljab,
A kad dodje Božić dragi
Dosta nam veselja!

Digitized by Google

113. Veselje u naravi.

Koliko je pjeska u vodicah,
Koliko je cvjetićah u ljetu;
Koliko je u zraku ptičicah,
Toliko je veseljah na svietu.

U šumici, gorici, dolici,
Perivoju i gustoj dubravi;
O zornici i o večernici
Čovjek ima u teb' raj naravi!

Stj. Marjanović.

114. Mali pjesnik.

Krasno jeste tu na svietu
U žile se radost lieva;
Šta će dječak od veselja
Nego da veselo pjeva?

Neću dakle tugovati,
Već veselo popjevati;
Gje vesela pjesma ori
Griehom srdce se nemori.

Digitized by Google

Zato neka ori pjesma!
Nek' se čuje na sve strane,
Da sam vesel, jer me ljubav
I dobrota Božja gane.

115. Ribar.

(U glasbu stavio V. Lisinski.)

Ribice lude
Hodite amo,
Ribice kuda
Bježite tamo!
Méka je sladka,
Udica tanka,
A živjet krasno
Na zemlji vanka.
Ribicam ovdje
Ljuska se snima,
Bojnog oklopa
Netreba njima;
Jer svatko živi
Š njimi u miru,
Bogci i bogati
Stol im prostiru.

Digitized by Google

Svatko im gleda
Pribavit slasti,
Mjesto u vodi
Plove u masti.
Ribice lude
Kušajte samo, —
Kako je ovdje
Bolje neg tamo —
Kušajte jednoč,
Tako mi sreće
Znam da nijedna
Vratit se neće!

P. Preradović.

116. Oj Pastiru. *)

Pastiru blagi, pastiru dragi,
Tvom' riedki sviće životu dan.

---

*) Izvorno spjevana i po klericih krasno pjevana N. J. uzoritosti stožerniku, nadbiskupu zagrebačkomu Gjurgju Haulíku prigodom misničke mu petdesetgodišnjice. Napiev se je vrlo dopao i za malo danah pjevala su ju, neznam, čijom preporukom školska djeca zagrebačkih školah i poslje drugi.

Digitized by Google

S veseljem ti ga, s radoštju mi ga
Čekamo evo u prvi san.
Ah slušaj, slušaj radosti glas,
Znati ćeš kako obradova nas.

U tebi tuče srdašce vruće,
Da ljubiš naše, da ljubiš nas,
A evo Tebi i kako nebi —
Ori se danas željice glas:
Ah sretno, sretno da svane dan,
Od Boga tvojoj starosti dan!

Mnogi te štuje, u zviezde kuje,
Krieposti sjajne tkogod Ti zna,
Ljubavju sieva, veselo pjeva,
Izkrenim srdcem čuj družba sva,
Ah živi, živi još dugo zdrav,
Onda će srdcu našem biti prav.

Gj. Deželić.

117. Crkvica.

Što se na briegu liepo tam svieti,
Kad zviezdah množ' na nebu izleti?

Digitized by Google

Tih i maleu je crkveni hram,
Putnika zove k molitvi tam.

Što u crkvici noćju tam poje,
Kak' svečan mir je — kak' tù liepo je;
Braće je mile posvećen sbor,
Koj srca diže k Višnjemu gor.

Što čudom ječi tù zveči krasno
S' brda tak tiho, s' brda tak jasno —
Zvončić je, koj' u grobnicu tad
Putnika zove u rani sat.

Stj. Novotny.

118. Pčela.

Zu . . . zu . . . zu . . .
Od cvietka do cvietka,
Mala pčela prelieće,
Dok s' nasrče medka.

Zu . . . zu . . . zu . . .
Tak k ulištu radka
Hiti, da ga sahrani
Do nužde i gladka.

Digitized by Google

Zu . . . zu . . . zu . . .
Pčela milo zuči,
Pa i k radu podobnu,
Činom svakog uči.

Sundečić.

119. Veselje mladosti.

Veselo sada, veselo svi!
Dok smo još mladi, veselja ima
Kudagod koji krene očima;
Nikakva briga još nas netare,
Brige su samo za ljude stare —
Veselo zato, veselo svi!

Veselo sada, veselo svi!
Sedlajmo naše konje drvene,
Pašimo naše sablje limene,
U boj svi skupa, hrabri dječaci,
Neka se vidi, da smo junaci —
Junaci mladi, veselo svi!

Veselo sada, veselo svi!
Kupimo cvieće, pletimo vience,

Digitized by Google

Vjenčajmo dvoje kao mladence;
Najmladje valja k tomu izbrati,
Drugi će biti njihovi svati —
Svatovi mladi, veselo svi!

Veselo sada, veselo svi!
Veselo poju ptice u šumi,
Radost im tako svatko razumi:
Pjevajmo i mi, nek se razlije
Veselje, koje srca nam grije —
Pjevajmo skupa veselo svi.

Veselo sada, veselo svi!
Složimo kolo, igrajmo skupa;
Jedan ko vodja napred nek stupa,
Mi ćemo za njim jednakim skokom,
Veselim srcem, sjajućim okom —
Igrajmo skupa, veselo svi!

Veselo tako, veselo svi!
Dok smo još mladi veselja ima,
Kudagod koji krene očima;
Nikakva briga još nas netare,

Digitized by Google

Brige su samo za ljude stare —
Veselo zato, veselo svi!

P. Preradović.

120. Dobrodošlica. *)

(U glasbu stavio Jos. Juratović.)

Dobro došo mužu slavni
U naš iskren krug,
Da vidjet Te željah stavnih
Niz izpuniš dug,
Sretan svud si srećom išo
Sa srećicom i k nam prišo!

Gje si bio svud si mio
Ostavio trag,
Nam si danas odlučio

*) Ova je izvorno sastavljena za doček Nj. preuzvišenosti g. biskupa djakovačkoga Jos. Jurja Strossmajera, i pjevana mu je u četveropjevu u sjemeništu nadbiskupije zagr. Od klerikah se poslje naučiše ovu pjesmu pjevati i drugi, te ju za dobrodošlicu pjevaju i drugim slavnim muževom kao n. pr. školska djetca u Granešini pres. g. velikomu županu Kukuljeviću, kad je posjetio učionu dne 25. taavnja 1864.

Digitized by Google

Dati spomen blag: —
Vidjet Tebe, te radosti
Za spomenu nam je dosti.

S veseljem Te i radosti
Pozdravljamo mi
Malom pjesmom, ah oprosti,
Ali srdcem svi.
Dobro došo očekani,
Dobro došo, Bog Te brani!

Gj. Deželić.

II. Uzvišene pjesme.

121.

Gospodina svi hvalite,
Koje na nebu za se stvori,
I hvalom ga počastite
Na visinah rajskih gori,
Na visinah rajskih gori.

Višnja vojsko, vojsko od zviezdah
Kâ vojuješ vjerno njemu,

Digitized by Google

Sried treptećih dikah i gizdah,
Pjevaj hvale dostojnomu.

Stvori u vedru jezik zraku,
Sunce i mjesec ter ga slavi;
Njemu hvalu daj jednaku
Svaka svjetlost u naravi.

Nebo od neba, liepi raju,
Kom sva dobra neprohode,
Čin, da stvorcu hvalu daju
Vrh nebeske s tobom vode.

On mogućoj po besjedi
Stvore stvori svih godištah,
Netom reče i naredi,
Taj čas posta sviet iz ništa.

Truheljka.

122. Slava mladosti.

Oj mladosti, oj dragosti!
Dobo snage, dobo zdravlja,

Digitized by Google

Dobo burne odvažnosti
I na zemlji rajskog sljavlja,
Silo divna u naravi!
Tebe moja pjesma slavi.

Ti si liepo vito drvce,
Što put neba pružaš grane,
Zdrava soka — čiste krvce
A žestine razigrane,
Pomamna si i vilovna
U pomami napredovna.

Stas ti vitak, lišce krasno,
Noga brza, neumorna,
Oko bistro, grlo jasno,
A ruka ti ratoborna.
Dalje vidiš, bolje čuješ,
Rasteš, bujiš, obiluješ,

Tebi zora ljepše rudi,
Tebi sunce ljepše sine,
Većma nadme miris grudi,
Tebi vrieme brže mine;

Digitized by Google

Krasna jutra i uranci,
Divne noći, srećni danci.

Ti uz srca glas prianjaš,
Tebi guče to golublje,
Ti najsladje sanke sanjaš,
Ti uzdišeš ponajdublje.
Na oblacih gradiš dvore,
Gdje angjeli s tobom sbore.

Tebi samoj sav sviet tepa
I nadeva uz tepanje
Imena ti sladka, liepa:
Ti si svietu milovanje,
Dika, duše i srdašce,
Zora, zlato i sunašce.

Ti si stidna i srameća,
Veselit se ti umiješ,
Najsladja je tvoja sreća,
U sav grohot ti se smiješ,
Za brigu te briga nije,
Po srdcu ti jed nerije.

Digitized by Google

U noge se ti uzdaješ,
U kolo se hvataš složno,
Igre svake igrat haješ
Razdraženo, razpoložno.
Za igranja brza, hitra,
Veselo se srdce titra.

A ljubeći ljubiš pravo,
Ljubiš vjerno, postojano
Ti se jedna nadaš zdravo
I izgledaš pouzdano.
Želje tvoje, želje vruće
Gramženje su i čeznuće.

Ti se dižeš hametice,
Da prkosiš kletoj zlobi.
Kad tuguješ nedužnice,
Kamen tvrdi zaplakô bi.
U tvom li se raju smrče,
Suze roniš ponajgrče.

U kog da se sviet uzdaje,
Kada mu je do poleta?

Digitized by Google

Na mladjijeh sviet ostaje,
Mlada ljeta — nada svieta.
Mladost svaka snosi breme,
Mladost svagda slavno pleme.

Oj mladosti zelen bore,
Zeleniš se svega vieka,
A tvoje su kitne gore,
Dol, livada, bistra rieka;
Tvoji sladki ti domienci,
Tvoje piesme, tvoji vienci.

A kad mineš, dobo krasna,
Spominjanje najsladje si,
Razdragaš nas kadšto za sna,
Još nas žacnu tvoji biesi,
I projuri po kostina'
Čudna tvoja munjevina.

Blago našoj omladini,
Ako shvaća, što nam vriedi.
Blago miloj otačbini,
Kad joj mladež sreći gledi,

Digitized by Google

Kad mladuje i djevuje,
I mladujuć napreduje.

Ivan Trnski.

123. Majci.

Je li jošte spomineš se,
Majko moja premila,
Kako si me Boga molit
Već za rana učila?
Kako si mi slabe ruke
Na glas zvona sklapala,
A kako je mlada duša
Moja k nebu klicala?

Sad, kad čujem „pozdrav Gospi“
U tudjini zvonit gdje,
Mah' sam diete, ruke sklopim,
Kao onda uza te,
I opet se ćutim, bavim
U onom vieku blaženom,
Tako nebo od djetinstva
Nosim svedj u srdcu svom.

P. Preradović.

Digitized by Google

124. Još Horvatska.

Još Horvatska ni propala,
Dok mi živimo.
Visoko se bude stala,
Kad ju zbudimo.
Ak' je dugo tvrdo spala,
Jača hoće bit.
Ak' je sada u snu mala,
Hoće s' prostranit.

Većput sanja čudne senje
Sladke radosti,
Kada joj se kažu tenje
Jake mladosti,
Drugda pako magle crne,
Nju óbstiraju,
Kada sestre njoj nevjerne
Nju zapiraju.

Jednoč vidi županije
Sve ponovljene,
Stare slavne sve banije
Snova stvorene.

Digitized by Google

Vidi, čuje Gorotance
Kranjce dolazit,
I s Horvati neprestance
Tako govorit:

Oj Horvati braćo mila,
Čujte našu rieč,
Razdružit nas neće sila,
Baš nikakva već.
Nas je njegda jedna majka,
Draga rodila,
S jednim nas je, Bog joj plati,
Mliekom dojila.

Kako ćemo majki bolje,
Sad zahvaliti
Neg da budmo jedne volje,
Svi sjediniti.
Jal i nazlob njoj su sine
Sve razdružili,
Stare slave domovine,
Diku srušili.

Digitized by Google

Nij' li skoro skrajne vrieme,
Da ju zvisimo,
Ter da tudje težko breme,
Iz nas bacimo.
Stari smo i mi Horvati,
Nismo zabili,
Da su naši pravi brati,
Zlo probavili.

Jednoč čuje svoje sine,
Glasno pjevati.
Složno glase u visine,
Tako dizati:
Braćo! danas kolo vodi,
Danas svetkuje,
Horvatska se preporodi,
Sin se raduje.

V kolu jesu svi Horvati,
Stare države,
Stare slave vjerni svati,
Z Like, Krbave.

Digitized by Google

Kranjci, Stajer, Gorotanci,
I Slavonija,
Bosna, Srbi, Istrijanci,
Ter Dalmacija.

Svi Horvati se rukuju,
I spoznavaju.
Istinski se sad kušuju,
Rieč si davaju.
Neka znadu svieta puci,
Njihov novi svez,
Hvalit će ju vnukov vnuci,
Njihov narod ves.

Nuder braćo! čaše s vinom,
Sad napunite.
Zdravicu horvatskim sinom,
Vjernim napijte.
Neka živi naša sloga,
Svaki pravi Slav.
Pravi sinko roda svoga,
Neka bude zdrav.

Dor. Gaj.

Digitized by Google

125. Vjera Ilira u Boga.

Le patriotisme des nations doit être egoiste.
Mad. de Staël.

Svemogući vjekoviti
Gospodine Bože,
Bez kojega učiniti
Ništa se nemože!

U čistoći srdca moga
Na koljena padam,
Iz nebeskog dvora Tvoga
Pomoći se nadam.

Ja ni bune, ni nemira,
Niti ću krivice,
A i moje nek nedira
Nitko u pravice.

Kralj je dobar i pravedan,
Njega se nebojim,
Kada stare biti vriedan
Milosti nastojim.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Digitized by Google

Ilirstva je slobod' mati,
Otac duh i vrieme,
Cilj pomoćju Tvom lupati
Verige i breme.

Krv i život prijateljem
Voljno žrtvovati,
A junačtva tlačiteljem
Vazda ukazati.

Tomo Blažek.

126. Slavjanska domovina.

Gdje je slavska domovina?
Je li ruska carevina,
Ka orjaško svoje tielo
U tri svieta širi smjelo?
Nije ona samo, nije,
Slava drugdje jošte bdije.

Gdje je slavska domovina?
Je li zemlja leškog sina,
Gdje junački narod stoji

Digitized by Google

I za slavu ljubav goji?
Nije ona samo, nije,
Slava drugdje jošte bdije.

Gdje je slavska domovina?
Je li srbska pokrajina?
Ili stara zemlja ona,
Gdje bi Retra i Arkona?
Nije ona samo, nije,
Slava drugdje jošte bdije.

Gdje je slavska domovina?
Je l' joj veća još širina?
Možebit se ona skriva,
Tam' s Moravcem Čeh gdje biva?
Nije tamo samo, nije,
Slava drugdje jošte bdije.

Gdje je slavska domovina?
Je li tamo, od starina'
Gdje panonski Slovak hodi,
Tihi, krotki život vodi?
Nije tamo samo, nije,
Slava drugdje jošte bdije.

Digitized by Google

Gdje je slavska domovina?
Je l' joj takva veličina?
Il je tam, gdje tlo cjeliva
Dunaj, Taja, Lajta živa?
Nîje tamo samo, nije,
Slava drugdje jošte bdije.

Gdje je dakle domovina?
Stara slavska otačbina?
Je li tam, gdje vlada Kranjac,
Istran, Štajerc, Gorotanac?
Nije tamo samo, nîje,
Slava drugdje jošte bdije.

Il je slavska domovina
Stan Hrvata, Dalmatina?
Il je Bosna, Crnagora,
Gdje već Zora dan otvara?
Nije tamo samo, nije,
Slava drugdje jošte bdije?

Nije tamo samo, nije,
Veće svuda slava bdije,
Gdjegod slavski jezik vlada

Digitized by Google

Od sjevera do zapada,
Jug i istok mili gdi je,
Tam slavjanski dom svudi je.

To je slavska domovina,
Gdje nevlada snaga ina,
Negd narav krotka, mila,
Kâ je prvim ljudem bila.
To je, to je, drugo nije,
Prava narav gdjeno bdije!

Tim potrebno viekom nije,
Da tko svemu svietu krije,
Gdje i kuda vlada Slava,
Od naravi majka prava,
Jer gdje ona pomno bdije,
Pritvornosti tamo nije.

Ivan Kukuljević.

127. Bog i molitva domorodca ilirskoga.

Bacim oko na nebo visoko,
I na jato zviezdah kano zlato,

Digitized by Google

Gdjeno siva, koji ukaziva
Noćju dila zločestih nemila,
Mjesec sjajni tužitelj potajni';
Il' rumena Zorica jutrena,
Kad pred svojom otvarat gospojom
Podje vrata svietlija od zlata,
Množtvom boja' vezana bez broja;
Il' na svoji' kad s' izić dostoji
Jasnih koli', i nama zamoli
Zrake lica svjetlosti carica. —

Bacim oko na polje široko:
Razne trave, zelene dubrave,
Gdje je sjelo čobanče veselo,
Ter na malu pribraja sviralu;
Il' težaci po crnih trojaci',
Gdjeno svoje trudno lice znoje;
Il' po gori potokah žubori;
Po grančicah sladko pjenje pticah:
Sve mi javlja, pred oči mi stavlja,
Da ćoravi to udes nepravi,
Da nečini to slučaj jedini;
Ovog svita tako uzorita

Digitized by Google

Nješto veće da kolima kreće;
Da imade, koji svaka znade,
Svaka gleda, svaka tako reda,
Svaka stavlja, svaka tak' upravlja,
Svaka može, — Ti da jesi, Bože! —

O! tko kaže, da te nema, — laže,
Al tko smije reć, da tebe nije?
Tko l' je rekô, da nije odrekô?
Sve što niče, što se samo miče,
Sve što cvate opominja na te,
Sve što rodi, od tebe dohodi,
Sve što zrije, bez tebe nam nije,
Što je mira, iz tebe izvira,
Nema veće osim tebe sreće,
Nema prave nego s tobom slave,
Ni radosti nego s tobom dosti,
Ni pokoja, gdje nij' ruka tvoja
Jaki Bože! sve se s tobom može!

Blažen taj je, tko ti se podaje!
Tko te štuje, triput blago mu je,
Tko ti s' moli, raj mu je još doli,
Tko te cini, nigda nepogini,

Digitized by Google

Tko te ljubi, on se neizgubi!
Jaki Bože! sve se s tobom može!

Udostoji me milostih tvoji',
Štogodj činim, da s tobom jedinim
Od početka budem do svršetka,
Il se ganem, il idem, il stanem,
U snu prenem, il bdeć okom trenem;
Da te slavim, da nezaboravim,
Sve što imam, da od Tebe primam,
Srce moje nek je vazda tvoje!
Misao moja, nek je volja tvoja!
Kudgod hodim, daj da ti ugodim!
Kad s ovoga pako varavoga
Svieta podjem, daj da k Tebi dodjem,
Jaki Bože! sve se s tobom može!

Slabog mrava, silnoga kô lava,
Ti plovećeg, stvorče, ko letećeg!
Ti velmože vojske, cara, Bože!
U kog ruci svih zemalj' su puci,
Još te moli crv u prahu doli:

Vidiš, s kakom moj narod s opakom
Sudbom bori, vidiš, kak' ga mori,

Digitized by Google

Ovdje sila, zavida nemila
Neprijateljah, i zloželjiteljah,
Ond' nesloga, izrod nerazloga
Njeg razkida, otrov medj njeg' rida.
A tako te Boga od dobrote
I milosti zvao sviet: oprosti!
Gospodine! prosti opačine!
Visokoga sa prestolja tvoga
Pruži ruku nesrećnome puku!
O! probudi u njem, Bože! ljudi,
Koji stare nek mreže pokvare,
Kîm smeteni, kîm smo upleteni,
Koje guste izać nam nepuste
Iz tamnosti na dan od svetlosti!
Blagi otče! nezgodah svjedoče!
Gospodine s nebesah visine!
K nam s' obrati! pomoć neuzkrati!
Gospodine! nedaj da izgine,
Što za Tvoje ime veliko je
Tolko puti' boj borilo ljuti,
Krv lievalo i život davalo.
O! i sada krv će naša rada
Za te bojit, za zemlju pojit;

Digitized by Google

Ljudevita još plemenita,
Frangepanah, još Zrinović' banah,
Još krv stara slavnoga Lazara,
Jugovića', Miloš Obilića,
Pavla kneza,* Branković viteza
Nij' u žila' roda usahnula —
Samo, samo — da se izkopamo:
Da iz mrake dignemo se rake:
To je, to je — djetce vapaj Tvoje.
To je, to je — bez pomoći Tvoje
Što se, Bože! dostignut nemože!
O! ljubavi! skoro se pojavi!

M. Topalović.

128. Moj stanak.

Gdje 'e stanak moj?
Sava teče po ravninah,
Kupa šumi po pećinah,
S gore 'zvira grozda med,
Zemaljski raj na pogled
A to je ta krasna zemlja,
Hrvatska je stanak moj!

Digitized by Google

Gdje 'e stanak moj?
Znaš u miru bogomilom
Duše nježne s tiela silom,
Misô kriepku svaki čas
Dušmaninu na užas.
To 'e Hrvatah slavno pleme,
Medj Hrvati stanak moj.

Stj. Mojses.

129. Preobraženje.

Tužno spjeva vitez na planini
I uzdiše u tamnoj pušćini;
Njegvi dvori jesu bori u zelenoj gori,
A blazina, posteljina zelena cjelina.

Sokoli ga slušat nemogoše,
U dvore ga zlatne odvedoše;
Tamo mile njemu vile rajske dadu sile
On se stane, sviet se gane,
Rodu zora svane.

Ljudevit Gaj.

Digitized by Google

130. Kosenka.

Doletiše ptice kukavice,
Zasijaše otrovne travice;
Hajde kosci! — hajd ovamo!
Da ih pokosimo!
Domovinu da čuvamo,
Zdravu uzdržimo!

Dušmani su ptice kukavice,
Tudje šege otrovne travice,
Kosci su nam svi Hrvati,
Stare slave sini,
Za svoj narod složni brati,
Vjerni domovini!

Ljudevit Gaj.

131. Oj Ilirio, oj!

Iz Zagorja.

Oj Ilirio, oj,
Veselo nam stoj!
Šta će tebi biser-kruna?
Kad miline sve si puna.

Digitized by Google

Oj Ilirio oj,
Veselo nam stoj!

Oj Ilirio, oj,
O sebi nedvoj!
Ti si sloge mati, — sinci:
Srbljin, Hrvat i Slovinci.
Oj Ilirio, oj,
O sebi nedvoj!

Oj Ilirio, oj,
Ti se nerazdvoj!
Neka svaki drži svoje,
A svih blago nek je tvoje.
Oj Ilirio, oj,
Ti se nerazdvoj!

Oj Ilirio, oj,
Ništa se neboj!
Dok su složni tvoji sini,
Vjerni staroj djedovini.
Oj Ilirio, oj,
Ništa se neboj!

Digitized by Google

Oj Ilirio, oj,
Veselo nam stoj!
'Z groba niče tvoja slava,
Smiljem joj se kruni glava,
Oj Ilirio, oj,
Veselo nam stoj!

Ljudevit Gaj.

132. Hrvatska domovina.

Liepa naša domovino,
Oj junačka zemljo mila,
Stare slave djedovino,
Da bi vazda častna bila!
Mila kano si nam slavna,
Mila si nam ti jedina,
Mila, kuda si nam ravna,
Mila, kuda si planina.

Vedro nebo, vedro čelo,
Blaga prsa, blage noći,
Toplo ljeto, toplo djelo,
Bistre vode, bistre oči.

Digitized by Google

Vele gore, veli ljudi,
Rujna lica, rujna vina,
Silni gromi, silni udi; —
To je naša domovina!

Žanju srpi, mašu kose,
Djed se žuri snope broji,
Škriplju vozi, brašno nose,
Snaša preduć malo doji:
Pase marha, rog se čuje,
Oj, oj zveči, oj u tmine,
K ognju star i mlad šetuje; —
Evo t' naške domovine!

Luč iz mraka dal'ko sija
Po veseloj livadici,
Pjesme glasno rog odbija,
Ljubni poje k tamburici;
Kolo vode, živo kolo;
I na brdu i dolini,
Plešu mladji sve okolo; —
Mi smo pobre u domovini!

Magla, što li, Unu skriva?
Ni l' to naših jauk turobni?

Digitized by Google

Tko li moleć smrt naziva?
Il slobodni, il' su robni?
„Rat je braćo, rat junaci,
Pušku hvataj, sablju paši,
Sedlaj konjče, hajd pješaci,
Slava budi, gdje su naši."

„Buči bura, magla prodje, —
Puca zora, tmina bježi; —
Tuga mine, radost dodje, —
Zdravo slabost, dušman leži!"
Veseli se tužna mati,
Padoše ti vrli sini,
Kô junaci, kô Hrvati
Daše krvcu domovini.

Teci, Savo hitra, teci,
Nit ti Dunaj silu gubi,
Kud li šumiš, svietu reci:
Da svog doma Hrvat ljubi:
Dok mu njive sunce grije,
Dok mu hrašće bura vije,
Dok mu mrtve grob sakrije,
Dok mu živo srdce bije.

Antun Mihanović.

Digitized by Google

133. Pitanje rodoljuba.

Koj je taj?
Veseo kao proljetni maj,
Kad mu dodju mili gosti,
Ljubav sreću, da jim skaže,
Kad od svojih ustah posti,
Nesrećnomu da pomaže,
Koj se nigda nepokaje,
Kad za obće dobro daje:
Naš Ilir je onda taj,
Veseo kao proljetni maj.

Koj je taj?
Strašan kano ljuti zmaj,
Kada vidi, da j' u biedi
Vjera, car i domovina,
Odmah k trubi slave sliedi,
Nezna, što jo trud i kina,
Voli mrtav k zemlji leći,
Neg s' imena svog odreći:
Naš Ilir je onda taj,
Strašan kano ljuti zmaj.

Digitized by Google

Koj je taj?
Blage duše kano raj,
Kad mu otac pripovieda,
Kad ga žena s djecom grli,
Kad ga majka milo gleda,
Znajuć, da je sînak vrli,
Kad od posla odpočiva
I dobrote slast uživa:
Naš Ilir je onda taj,
O Bože! sreću mu daj!

Nikola Boroević.

134. Utjeha Iliriji.

Ilirijo, Bog je s tobom!
Stresi pepeo s tvoje glave:
Neplač više sad nad grobom
Njekadašnje tvoje slave.

Vjeruj, prazna rieč da nije:
Da se opet podić bude,
Bez krivnje koj pao ti je
Pod udarcem sreće hude.

Digitized by Google

Sladka čuvstva od pokoja
U vieke ti bjehu mila,
A na krvav zanat boja
Vjekoma si ti mrzila.

Voće sadit, stado pasti,
Grade zidat, pjesme pjeti
Ine dike, ine slasti
Nisi znala na tom svieti.

Lakom Rimljan, Frank nemili,
Hun pakleni, Turčin smjeli
Raj tvoj jesu razorili,
Al ti nisu slavu oteli;

Jer ne hrabrost, već bezbrojni
Potlači te broj njihovi, —
To Metula zidi bojni
I Kosovo svietu slovi:

Znak, i u našeg da je puka
Moć velika, prem plug vodi,
Razbojnička kad mu ruka
Kudi podat smrt slobodi;

Digitized by Google

Nu čemu bi tvoja snaga?
Nij' Solina, Sisak padė,
Od Metula nema traga,
Ture plieni srbske grade.

Ali ni zlo viek netraje,
Zla i dobra sreća leti:
Novi dan ti sad nastaje,
Sunce i tebi opet svieti.

Što ti ote nebrojeni
Broj dušmanah, sve to će ti,
Srb i Hrvat sjedinjeni,
Vjeruj, natrag još donieti.

I starom će slavom ime
Opet sinut Ilirije
I dičit se rod tvoj njime,
Kako se dičio prije.

Zato stresi pepeo s glave,
Ilirijo, i nad grobom
Njekadašnje tvoje slave
Neplač' više: Bog je s tobom!

Dr. Demeter.

Digitized by Google

135. Pobuda

Napried, braćo! napredujmo
I odluke svete čujmo,
Umiljeni svima glas,
Ljubožarno kako zove,
Strasti nježne, sile nove
Da razvija svaki nas.

Da žrtvuje na oltaru
Domovine ljubav staru,
Gdje s' uživa uma plod;
Već i divjak vrvi tamo,
Zar posljednji da je samo
Naš ilirski mili rod?

Nit oluja, niti vrieme,
Niti kućne skrbi breme
Već nemože skratit to,
Što je krasno i visoko,
Makar težko i žestoko,
Nežalimo truda sto.

Dok stignemo danak bieli
Prosvjećenja, koga želi

Digitized by Google

Ilirije svaki Slav;
A stignut ga hoće skoro.
Jer neide onaj sporo,
Koj je vriedan koj je zdrav.

Zato brže, koj što može,
Da nespava, da pomože,
Da se vilam diže hram:
Jedni neka krče trnje,
Drugi umah siju zrnje.
Da nestoji nitko sam.
Nikola Boroević.

136. Želja za domovinom.

Oko prama jugu tamno gleda,
Odakle mu odkinut se neda,
Jasnost juga sad je omaglila;
Jer je želja suzam' ga oblila —
Oh! za milom domovinom.

Dobro došli vi crni oblaci
Po putovih visokih i laci'!
Po kojih ste k meni dojadrili —

Digitized by Google

Lasnim hladom pozdrav mi donili
Oh! od moje domovine.

Ah na gore, srcem kucajućim
I u njedrih sa želenjem vrućim,
Popinjem se u časove svete,
Da vas vidim, kak se razstajete
Oh! od moje domovine?

Nu kako je, kaž'te mi, da tako
Odanle se razstajete lahko?
Da bez tuge kraje ostavljate,
Kraje mile, plodne i bogate
Oh! od moje domovine?

Odgovora zar mi dat' nećete?
Zar od dieve molbu prezirete?
Oh, kažite, kažite po Bogu,
Kad ju opet, kad ugledat mogu
Oh! ilirsku domovinu?

Ništa! — Tiho jadri vaše krilo,
Vi neznate, šta je meni milo;
Ah, da znate, sve bi mi kazali, —
U raj željah srca uljuljali
Oh! za svojom domovinom.

Digitized by Google

Dajte natrag, natrag se krenite,
Putem, kim ste došli, odlazite;
Pozdrav, želju s tugom srca moga
Put predjela nos'te milenoga
Oh! od sladke domovine!

Kad prodjete preko hladne Drave,
Prebrodivši talase od Save,
Kupu vodu mirnu obastrite,
Grad mi do nje rodjen pozdravite,
Grad od moje domovine!

Po Iliriji pruž'te se tanani,
Te branite, da mi žar sunčani
Nepopali gore mile meni,
Livade i krasni plod zeleni
Oh! od moje domovine!

Ali zla joj učinit nemojte, —
Neg ju čuvat, mili, viek nastojte;
Bez da treskom udarat pustite,
Kišicom ju lasnom porosite,
Oh! milenu domovinu!

Digitized by Google

Da kada se opet vratim tamo,
Kud me želja srdca vuče samo,
U zlatnome plodu nadjem milu,
Kako staru svoju kaže silu,
Oh! Ilirsku domovinu.

Jošte jedno: u svakome kraju,
Gdje se naši za naško staraju,
Pozdrav svima objavite mnozi —
Dalje — dalje! u pomoć jim bozi
Oh! za moju domovinu!!

Dragojila Jarnevićeva.

137. Hrvatsko Zagorje.

Znaš li, onaj kraj gdje stoji:
Koj slobodu uviek goji;
Gdje se u to 'ime kose
Podugačke jošte nose;
Gdje se vodi od davnosti
Sladki život u radosti?
Hrvatsko je Zagorje,
Milo, milo Zagorje!

Digitized by Google

Znaš li, onaj kraj gdje stoji:
Koj u svome krugu broji
Mnoga stanja ponosita
Od njegdašnjih slavnih lita';
Gdje se Oštrc s Bielcem krije,
Melen, Lobor, Cargrad gdi je?
Hrvatsko je Zagorje,
Milo, milo Zagorje!

Znaš li, onaj kraj gdje stoji
U prastaro doba koji
Čeha, Leha, Meha rodi,
Š njimi sav sviet koj oplodi;
Gdje narodnost vlada sveta,
I gdje kriepost krasno cvieta?
Hrvatsko je Zagorje,
Milo, milo Zagorje!

Znaš li, onaj kraj gdje stoji:
Kojeg dušman neosvoji;
Gdje brat s bratom svedj življaše
I u slozi sretan bijaše;
Gdje i gosta nepoznata

Digitized by Google

Svaki prima kano brata
Hrvatsko je Zagorje,
Milo, milo Zagorje!

Znaš li, onaj kraj gdje stoji:
Gdje Ilirka sinke doji;
Gdje u gradu i kolibi
Svi za dom mriet želili bi;
Gdje sve čistom vatrom gori,
O narodu kad se sbori?
Hrvatsko je Zagorje,
Milo, milo Zagorje!

Znaš li, onaj kraj gdje stoji:
Gdje nij' kadar, da razdvoji
Tudjin srca plemenita,
Topla čuvstva i čestita,
Kâ podana vjeri, domu
Svim grud pale i svakomu?
Hrvatsko je Zagorje,
Milo, milo Zagorje!

Da, Zagorje za gorami
Biser medju krajinami,

Digitized by Google

Gdje se ime slavsko hrani.
I ilirsko kriepko brani;
U budućnost gdje se gleda
I narodnost zatrt neda:
Ej! Hrvatsko Zagorje,
Milo, milo Zagorje!

Ivan Kukuljević.

138. Glas ili ćut?

Il ovako, il' onako; —
Domovina, ili naška,
Il Ilirska, ili Srbska;
Neka, tako i ovako
Jezika se javlja glas.

Il onako, il' ovako; —
Samo da iz punih prsah,
Samo da iz cielih srcah
Istinito, iskrenito
Jezik javlja duše glas.

Ej da tako, ne inako; —
Nek' su žice po četvore,

Digitized by Google

Samo da je pjesma jedna;
Nek jezici' su razlici,
Samo da je skladna ćut!

Ne inako, ne opako; —
Raduj mi se, domovino!
Da se slavi, nek' se javi
Tvîh sinovah, vitezovah
Pobratinska jedna ćut!
Ne opako, nego jako! —
Domovina — nije l' naška?
A Ilirska — nije l' Srbska?
Ej da kako, svejednako,
Jezik javlja srca glas!

Antun Mihanović.

139. Ajdmo tam.

Oj, oj! Mio ti je kraj u gorah zele-
nih, oj, oj!
Gdje cvate dol, a grożdje rumeni oj, oj!
Gdje vedri zrak uz virje bistrije sija,
Ta tihi bor i tanko jelje grija: oj, oj!

Digitized by Google

Nije l' ti mio?
Aj tam, aj tam
Dragi su nam, o pobre, ajdmo tam!
oj, oj!

Mio ti je dom pri lipi sjenitoj,
Po vrtlju sad, o ružah veseo roj,
U kući rod, na dvoru naški oj,
Do graje glas: o zdravo brate moj!
Nije l' ti mio?
Aj tam, aj tam
Braća su nam, o brajno, ajdmo tam!

Mio ti je brieg, uz njega strmi put,
Gdje hrže konj, kad buči vihar ljut,
Kad žarki grom užeže golem hrast,
Na riekin 'zvor pećine groze past,
Nije l' ti mio?
Aj tam, aj tam
Naški je put, o brate, ajdmo tam!

Antun Mihanović.

Digitized by Google

140. Duh slavjanski.

(Polag podobne slovačke pjesme.)

O! Iliri jošte živi
Rieč naših djedovah.
Dok za narod srce bije
Njihovih sinovah:
Živi, živi duh slavjanski,
Živit će vjekoma,
Zalud ponor prieti pakla,
Zalud vatra groma.

Jezika dar dade nam Bog
Silni gromoviti,
Nitko dakle nesmje nam to
Blago ugrabiti.
Makar na nas navalile
Svega svega čete,
Bog je snami, tko prot nami,
Š njime ajd pod pete.

Neka ista nad nami se
Grozna bura uznese,
Stiena puca, dub se lama,

Digitized by Google

Zemlja nek uztrese:
Mi stojimo postojano
Kano klisurine,
Bio proklet izdajica
Svake domovine!

Dragutin Rakovac.

141. Molitva domorodca.

Da nam ono nepogine,
Sto je naše od starine.
D. Rakovac.

Bože! kojeg oganj sveti
Bezkonačne rajske sile,
Kano zraka sunca leti
Kroz duševne svieta žile;
I po kojeg višnjoj zori
Sav sviet k tebi stupa bliže,
Da ti srcem čistim dvori,
I svu mudrost vječnu stiže.

Tamnoj zlobi nedaj vlast,
Da za ini rod podići,

Digitized by Google

Il bi moró naš rod pasti,
I sve sunce — nikad stići.

Jošte prije, neg Slaveni
Kralje svoje pozdravljahu,
Prije, neg još prosviećeni
Ikoj drugi rod poznahu.

U vjekovah tmini pustih,
Gdje bezumna tupost vladà,
Tvoja milost glas od ustih
Nam sačuva ća do sada.

Pa bi š njime sad propali,
Blagociene od najveće,
Za pobjedu našu dali? —
O, to tvoja pravda neće!!!

Da smo slave narod stari,
Kom je rieči glas prostrani, —
To su tvoji višnji dari,
S rukuh tvojih nam podani.

Zato nemoj dopustiti,
Da se tvoji dari gaze,

Digitized by Google

Kîmi nam je k svrsi iti
Kroz tvê luči rajske staze.

Tvoja djeca svi su ljudi,
Samo tvoj je sluga svaki, —
Samo tebi slava budi!
Mi smo drugi svi jednaki. —

Pavao Stoós.

142. Poziv u kolo ilirsko.

U ilirsko kolo mili
Vratite se srodni puci,
Što su stari gvoždjem bili,
Nek su duhom sad unuci!

Slavna braćo, oj Hrvati,
Kî za vašu krv i pleme
Krvju vašom znaste stati,
Rodu vjerni svako vrieme!

I Slavonci, Slave sini,
Kî ste uviek kriepki, možni,
Na čest jednoj domovini
Sa Hrvati bili složni!

Digitized by Google

Dalmatini, braćo stara,
Gnjezdo milih naših vilah,
Prva iskro našeg žara —
Slavna krvi naših žilah!!

Bistri naši Dubrovčani,
Istrijanci, oj junaci!
I Korušci poštovani,
Naše zviezde sjajni traci!

I vi Kranjci tak nazvani
Od ilirske njegda kraj'ne,
Kî ste starom Rimu znani
Rad desnice vaše sjajne!

Oj Štajerci! kîh djedovi
Bjahu naše kod vojnice,
Ponosi kô labudovi,
Brzi kano lastavice!

U ilirsko kolo mili
Vratite se srodni puci,
Što su stari gvoždjem bili
Nek su duhom sad unuci!

Digitized by Google

Medju Murom, na Dunavu
Što stanuje, k nam nek stupa,
Sve to jednu ima slavu
Sa ilirskom braćom skupa!

Bačvani po bielom mlieku,
Kô vam majka sisat dala,
Da ste dika našem vieku,
Bila vam za ljubav hvala!

Oj Banate, komu ovo
Ime ban od boja rodi,
Upri um tvoj u to slovo —
Pa te k nam nek sloga vodi!

Srblji! amo ruke vaše,
Nek se mrzost sva ukine,
Obće jer je blago naše
Jezik jedne djedovine!

A junačka kad vam sreća
Dade ustav nov dobiti,
Znajte, da je slava veća
S više braće braćom biti!

Digitized by Google

Više očih vidi više,
Više mislih više smatra,,
Više rukuh već napiše,
S više iskar' biva vatra.

Samo sloge duh jedini
Budi naša obća dika,
Angjeo mira medju sini
Jedne majke i jezika!

Od Bosanske sini družbe,
Kîh uzdasi sve nas trape,
I od kojih gorke tužbe
Za pomoći k nebu vape!

Hercegovci, sokolovi,
I vi braćo Crnogorci,
Nedobitni vitezovi,
Za slobodu hrabri borci!

Još Bugari od starine
Na oružju momčad slavna,
Koje stare otačbine
Dobro zove jur od davna:

Digitized by Google

U ilirsko kolo mili
Vratite se srodni puci,
Što su stari gvoždjem bili,
Nek su duhom sad unuci!

Tako kolo, koje tminom
Bjaše sada razadrto,
Bit će opet Slave sinom
Slavstva kolo sad četvrto.

Prvo kolo Ruska ima,
Druga Poljska, Češka treće
A četvrto nek uzima
Duh ilirski uviek veće.

Na tih kolih nek se stara
Naša majka napried vozi.
Da nam k sreći put otvara!
U to ime Bog pomozi!!!

Pavao Stoós.

Digitized by Google

143. Pušku na klin.

Pušku na klin, mač u tok,
Sad je braćo drugi skok:
Oštro pero, bistar úm
Neka nov nam tare drum.
Na oprezu dosta bjasmo,
Baruta se nakusasmo;
Al nam oprez barut oči
Otudjiše svijetloći;
Pušku na klin, mač u tok,
Sad je braćo drugi skok:
Oštro pero, bistar úm
Neka nov nam tare drum.

Pušku na klin, mač u tok,
Sad je braćo drugi skok:
Oštro pero, bistar úm
Nek svietloće tare drum.
Oružnica puna dike
I stiegovah lovorike;
Njiva znanja pusta, pusta,
Svagdje magla gusta, gusta;
Pušku na klin, mač u tok,
Sad je braćo drugi skok;

Digitized by Google

Oštro pero, bistar úm
Neka nov nam tare drum.

Pušku na klin, mač u tok,
Sad je braćo drugi skok:
Oštro pero, bistar úm
Neka znanju tare drum.
Šakom do sad borismo se,
Duhom od sad dizajmo se;
Šakom da smo štit kršćanstvu,
Duhom pružimo stup slavjanstvu.
Pušku na klin, mač u tok,
Sad je braćo drugi skok:
Oštro pero, bistar úm
Neka nov nam tare drum.

Rakovac.

144. Tužna Bosna.

Ah slučaju gvozdeni!
Il smo na te rodjeni,
Il je višja svrhu nas,
Koja vlada ljudih čas
Ruka.

Digitized by Google

Ako prvo: znam, šta je,
Jer nas kolju aždaje,
Rim, Kartago, Carigrad
Na to spaše, da ih sad!
Nejma.

Ako drugo: o Bože
Je l' moguće, da može
Milost tvoja gledati,
Pomoć rodu nedati
Slavnom?

Je l' moguće, da smo te,
O izvoru dobrote!
Tako baš razljutili,
Da smo bič zaslužili
Takvi?

Gdje su zemlje, gradovi,
Gdje su vojske, sinovi?
Gdje su sjajna gospoda
Silnog moga naroda,
Gdje su?

Digitized by Google

O Kosovo nemilo,
Ti se nezelenilo!
Ti si ih pozobalo,
U zemljicu propalo
Crnu!

O aveto neslogo,
O nevjero! da l' mnogo
Ti si krvce prolila,
Prejaki razorila
Narod.

Mač si sinu pružila,
Otca, majku ubila,
Braću si zavadila,
O što si uradila,
Gledaj!

Koji negda vladaše,
I zakone davaše,
Učini ih robove,
Zakopa u grobove
Tamne.

Digitized by Google

Koja polja radiše,
Koje loze sadiše,
Svoje nezazivaju,
Jezik jim otimaju
Isti!

Budi pismo zelena
Sloga, ljubav medena:
Pak će sunce sinuti,
Pak će zlo uminuti
Svako!

M. Topalović.

145. Moja domovina.

Gdje ptičice miloglasnim
Glasom pjevaju,
Gdje pčelice cvieća krasnim
Vrhom šetaju:
Ondje moja domovina,
Ondje mili stan:
Mladost moja gdje nevina
Blag uživa dan.

Digitized by Google

Gdje gorice i dolovi
Skladno s' mjenjaju,
I čovjeku predmet novi
Vazda davaju:
Ondje moja itd.

Gdje brdine s lozicami
Vinskim' pune su,
I doline šumicami
Gustim' rodne su:
Ondje moja itd.

Gdje bogato njive plode
Žitom različnim,
Perivoji voćem rode
Sočnim i dičnim:
Ondje moja itd.

Miomirisna gdjeno trava
Kiti livade,
I obilnu hranu dava
Janjce za mlade:
Ondje moja itd.

Digitized by Google

Gdje pastiri kod svog' stada
Krasno sviraju,
I gizdave zviezde rada
Uz nje igraju:
Ondje moja itd.

Gdje studene vrutak vode
Kriepi putnika,
Ono s' moje sve slobode —
Raja prilika:
Ondje moja itd.

Gdje Iliri davorije
Gorom pjevaju,
Ilirkinje tamburije
Rad odpjevaju:
Ondje moja itd.

Gdje zmajevi od dvie glave
S hrabrim' junaci,
Radjaju se sjajne slave
Davra vojaci!
Ondje moja itd.

Digitized by Google

Koji takvu domovinu
Nebi ljubio ?
Tko li majku svû jedinu
Nebi slavio ?
Ljub'mo dakle domovinu,
Ljub'mo mili stan,
Gdje nam prva mladost sinu
I rodjeni dan!

Jure Tordinac.

146. Glas Ilirah.

Mi smo braćo ilirskog
Sinci plemena,
Nećemo se dakle tog
Stidit imena;
Ta na svietu starijeg
Nejma roda od našeg,
Nejma od ilirskoga
Roda slavnoga.

Svi, što poslje slovinsko
Ime dobiše,
Svi tî njekad ilirsko
Ime nosiše:

Digitized by Google

Ta pod ovim imenom,
Starim Grkom, Rimljanom,
Strah, trepet je zadavan,
Ilir je slavan!

Koju slavu djedovi
Naši dostaše,
I njihovi sinovi
Vjerno čuvaše;
A ta slava dan danas
Nahodi se i kod nas;
Jer i mi smo od istog
Roda ilirskog!

Može Turčin i Bavar
Prus može znati,
Isti Francuz ovu stvar
Može kazati:
Svi narodi mogu reć
Kak' Iliri znadu sjeć;
Svi su vid'li, što smo mi,
Što su Iliri.

Da li samo da tkogod,
Prot nam ustane,

Digitized by Google

Samo da nam mili rod
I dom napane:
O tada bi spazio,
Na kog' je nagazio;
Vidio bi, što smo mi,
Što su Iliri!

Neka dakle što će tko,
Neka govori!
Slavno ime ilirsko
Nam neobori;
Sva opakost hoće past
A naše će ime cvast —
Ime, ime ilirsko
Ime starinsko!

Austrijo! ti se neboj,
Dok je tebi nas:
Gotovi smo ić' u boj
Za te svaki čas! —
Samo i ti nas brani,
Pa nuto svi dušmani
Pasti će od junačke
Ruke ilirske.

Digitized by Google

Samo sloga neka je,
Pak je sve možno:
Zaman dušman ustaje,
Gdje je sve složno.
Složno dakle složno svi,
Tko se slogi protivi,
Nije vriedan ilirskog
Imena dičnog.

Mato Topalović.

147. Moja ladja.

(U glasbu stavio V. Lisinski.)

Plovi, plovi moja ladjo
U kojgodjer kraj;
Ja ti cilja još nenadjo',
Sama cilj si daj!

Kad te amo već zanesla
Tvoje sudbe moć,
Razpni jadra, pruži vesla.
Plovi dan i noć!

Uzdaj se u vjetra volju
I valovah bjeg,

Digitized by Google

U budućnost gledaj bolju,
K nebu digni stieg!

P. Preradović.

148. Lako noć!

(U glasbu stavio V. Lisinski.)

Sunce zadje, mrak proteže
Po obzoru svoju moć;
Sanak spušta svoje mreže
I sve hvata — lako noć!

Opet jedan danak prodje,
Kao što će i svi próć,
Dozvati ga nitko odje
Već nemože — lako noć!

Dan za danom tako gine,
Motajuć nam život proć,
I posliednji dok nemine,
I smrt reče: lako noć! —

P. Preradović.

Digitized by Google

149. Vltava.

Vltavo, Vltavo!
Rieko Čehah, rieko sile.
Kamo su ti tvoje vile,
Kamo nježne slavulj-ptice,
Kamo glasne Lumir-žice?
„Slavulj-ptice odletile,
Lumir-žice oniemile.“

Vltavo, Vltavo!
Rieko Čehah, rieko sile,
Da l' će ti se vratit vile,
I dolećet slavulj-ptice,
I oživjet Lumir-žice,
Da l' nam opet pjesni doć će?
„Pjesni doć će, hoće, hoće!

P. Preradović.

150. Pozdrav domovini.

Zdravi da si domovino mila,
Moja majko, zdravo, zdravo bila,
Pozdravlja te vjeran sinak tvoj.

Digitized by Google

Iza dugog težkog putovanja
Tvomu licu on se opet klanja
I pruža ti vrući cjelov svoj.

Primi majko, primi cjelov rado,
Vjeruj nikom takovi nedado',
Nit ću dati u životu svom.
Ljubav, kojom ovaj cjelov sbori,
Bez takmaca uzorito gori,
Gori samo na oltaru tvom.

Mila zemljo! da te k svojim grudim
Pritisnuti mogu, kako žudim,
Zagrlit te o da imam vlast!
Srce bi ti izjavilo bìlom
Neizrečnu, na tvom krilu milom,
Koju sada opet kušam, slast.

O sretna se ćutim, opet sretna,
Kao sužanj iza dugoljetna
Tamnovanja, kad stupi na zrak;
Kao brodar izgubljen na moru,
Otimajuć život svoj ponoru,
Kad ugleda blizog žala trak.

Digitized by Google

Kroz suze te gledam od radosti.
Nemogu se nagledati dosti.
Željna duša raztopljena sva
Razlieva se po licu tvojemu,
Sve milujuć — mila si u svemu
Majka onom, koj te ljubit zna.

Prodjoh svieta na sve četir strane,
Vidjeh kraje toli opjevane,
Kojim slava do nebesah vri,
Svi su liepi u svojem resu,
Svi su liepi, al svi skupa niesu,
Što si, majko, meni samo ti.

Ti si meni sve što zoven svojim,
Sve što ljubim, sve što željom gojim,
I bit ćeš mi kroz danakah broj,
Koje mi je sudba odredila. —
Zdravo, zdravo, domovino mila,
Pozdravlja te vjeran sinak tvoj!

P. Preradović.

Digitized by Google

151. Hajd na gore!

Hajd na gore, tam visoko
Sloboda još vlada,
Gledaj, kudgodj stiže oko
Tmina svuda pada,
Hitmo gore, više, više,
Rajski duh tam diše!

Sunca trak i šumska jeka
Tam nas okružuje,
Žubor pticah, romon rieka'
Po svuda se čuje,
Bus i trava izpod rose
Cviet i miris nose.

Tam je tihi mir i pokoj,
Tam je duši bolje.
Dole, zemlji na širokoj
Ljudske su nevolje,
Tam sried zraka studenoga
Svak je bliži Boga.

Hajdmo gore, što smo više
Prostiji zrak piri,

Digitized by Google

Slobodnije tam se diše,
Padaju sindžiri,
S kojimi nas dole kuju
I život naš truju.

Hajdmo gore, tam visoko,
Gdje zrak čisti vlada,
Gdje nevreba tudje oko,
Vlast čovječja pada,
Hitmo gore. više, više,
Božji duh tam diše.

Ivan Kukuljević.

152. Molitva.

Bože! koj Poljsku kroz mnoge si vieke
Opletô sjajem mogućtva i slave,
Braneć ju štitom od nesrećah rieke,
Kojih bijaše, da nam ju prignave:
Svoje Ti prošnje dajemo jedine
Dom i slobodu vràt' nam gospodine!

Digitized by Google

Ti! koj si davô, i odkad već padè
Pomoć borećoj, a za stvar se právu
Bijuć, da sav sviet hrabrost njenu znade
Njoj sried svih zalah širio si slavu,
Svoje Ti prošnje dajemo jedine
Dom i slobodu vràt' nam gospodine!

Nedavno prognà iz poljske slobodu
I krvi našom već tekoše rieke,
Kako j' tek strašno to onim u rodu
Što otačbinu gube za uvjeke!
Svoje Ti prošnje dajemo jedine
Dom i slobodu vràt nam gospodine!

Vrati na zemlji diku starodavnu,
Daj život polju i pustošnjoj njivi,
Nek plode sreću i slobodu stavnu —
Prestani kaznit Bože milostivi!
Svoje Ti prošnje dajemo jedine
Dom i slobodu vràt' nam gospodine!

Pravde ti ruka jer svieta vladara'
Željezna žezla smrvivši jih ruži,
Nek smjer vragovah i naših obara

Digitized by Google

Probudi nadu u biednjoj nam duši.
Svoje Ti prošnje dajemo jedine
Dom i slobodu vràt' nam gospodine!

Tako Ti Bože! presvete odluke
Poraza nedaj, gdje boj naš s' opira
Slobode uzlom sveži Tvoje puke,
Pod jedno žezlo Tvôg angjela mira.
Svoje Ti prošnje dajemo jedine
Dom i slobodu vràt' nam gospodine!

Bože presveti! u kojega volji,
Što jest u svietu, sve stoji, sve leži —
Otmi puk poljski bjedi i nevolji,
Podupri željů prevrle mladeži.
Svoje Ti prošnje dajemo jedine
Dom i slobodu vràt' nam gespodine!

Jedna rieč Tvoja, Bože naš pokoju,
U hip nas s praha digne slavorodne,
A kada kaznu zavriedimo Tvoju
U prah nas stvori — nu prahe slobodne.
Svoje Ti prošnje dajemo jedine
Dom i slobodu vràt' nam gospodine!

Digitized by Google

Bože presveti za Krstove rane
Vječna nek' svjetlost mrtvoj braći svieti,
Gledni Poljake igom ugnjetane,
Dostoj sinovah Poljske žrtvu uzeti,
Svoje Ti prošnje dajemo jedine
Dom i slobodu vràt' nam gospodine!

Jer narod poljski u krvi još tone,
Za svakoga padšeg molimo te brata,
Što njim na glavu trnja krunu donè
To nam slobode da otvori vrata.
Svoje Ti prošnje dajemo jedine
Dom i slobodu vràt' nam gospodine!

pr. Gj. Deželić.

153. Ajd na gore.

Dolov sine! ajd na gore!
Vrzni malo moj nebore
Iz okovah na slobodu! . . .
Na gori je zrak po redji
Nego što je njoj na podu —
Lakše bit će tvojoj vedji!

Digitized by Google

Dolov sine! ajd na gore
I potraži vite bore
I pod borî bistru vodu! .
Na gori je voda čišća
Nego što je njoj na podu,
Gdje su kukci i žabišća.

Dolov sine! ajd na gore,
Gdje se voda i kamen bore
Pak da vidiš vodopada' . . . . .
Prskajuć si put slobode —
Prolom traži, šûmom pada
Ljùt obara malo vode!

Dolov sine! ajd na gore,
Gdje orliće orli dvore,
Pak da vidiš liepe igre,
Da se učiš kako treba,
Da odbraniš ljute tigre,
Kad se snadju sried potreba'!

Dolov sine! ajd na gore,
Gdje se vetri s granjem bore,

Digitized by Google

Tuj ćeš vidjet, kak' se bije
Prsimice po pojaske,
Kad će tko te da izbije —
Tuj ćeš gledat boj i praske.

Dolov sine! ajd na gore,
Gdje slobodu vile dvore,
Od kut sve, što njojzi prieti
Bez milosti na vrat rinu,
Postrmice da odleti
Kô u pakla prolominu.

Dolov sine! ajd na gore
U slobode zemske dvore,
Da naučiš rod došasti
Kako da se slobod štuje,
Kako da se on počasti,
Koj ju hoće da otruje.

Gj. Deželić.

154. Žicam.

Prevod Prešernove slovenske pjesme: „Strunam."

Zujte žice miloglasne!
Pjesmo javljaj tužni vaj,

Digitized by Google

Srca boli te užasne
Nemilostnoj na glas daj,
Kakô vene moje lice,
Kako oči gasnu već,
Kako teku š njih suzice,
Što jih ljubav sili teć.

Kako ginem s težke želje,
Kako srce bije jad,
I nemarim za veselje
I za sreću neznam sad.
Kako za njom poteglo me
I sitan joj sliedim trag,
I u srcu čuvam svome
Cvatući joj oblik drag.

Kaž'te žice, da bi rade
Slavit dragu u sav glas!
Ako l' sreći nema nâde,
Umuknite za viek vàs;
Doglaste joj, žice svete,
Tuge moje i jad moj!
Ako kako uzmognete,
Umekšajte srce njoj.

I. Trnski.

Digitized by Google

155. Hrvati svomu banu.

Ljubimo te naša diko
Jer si glavar srcem blag;
Jer si s našeg roda nikô
Svima mio, svima drag;
Zato nam tvoj mili glas
Eto svuda eto nas:
Il' u vatru il' u boj,
Dušom tielom svak je tvoj!

Vjeran miloj otačbini,
Ljubiš rod svoj, ljubiš nas;
Nedaš da nam otmu ini
Pradjedovah pravi glas;
Zato na tvoj itd.

Za sirotu krajišnika
Ti bi dao život svoj;
Ti ga braniš mučenika
Jer po krvi brat je tvoj;
Zato na tvoj itd.

Ljubav želiš, želiš slogu,
Da nedidli zakon nas;

Digitized by Google

Da po jednom vječnom Bogu
Za nas svane srećni čas!
Zato na tvoj itd.

156. Zvonikarjeva.

Ko dan se zaznava,
Danica priplava,
Se sliši zvonenje
Čez bribe čez plan:
Zvonovi zvonite!
Na delo budite,
Ker naše življenje
Je kratek le dan.

Kdor hoče živeti
In srečo imeti,
Naj delo veselo,
Pa moli naj vmez:
Zvonovi zvonite!
K molitvi vabite,
Ker prazno je delo
Brez žegna z nebés.

Digitized by Google

Če delavc se vpeha,
Trpljene mu neha,
Ga delapust vabi,
Večér ga hladí:
Zvonovi zvonite!
Nedeljo znanite,
Gospod ne pozabi
Plačilo deli.

Oh naglo nas mine
Ves trud, bolečine,
Utruden se vleže
Na pare trpin:
Zvonovi zvonite!
Domu ga spremite;
Gre z dela in teže
Adamovi sin.

B. Potočnik.

157. Pjesma.

Slavio blaga, slavio draga,
Zar ti još dulje nakani sva
U tome svietu, u borbe cvietu,

Digitized by Google

Krivicom zrasla trpiti zla.
Ah nedaj, nedaj, da budem rob.
Ma se pred tobom otvori grob.

Tudjinstva zloba sva im ogloba,
Ta isti prieti majčice dar,
Da ga nemilo postigne bilo,
A ti to lahko osiećaš zar.
Ah nedaj. nedaj, da budem rob,
Ma se pred tobom otvori grob.

Uta svakom lugu, i vidokrugu,
Tri već jasne slobode trak.
Samo još mora, prem diže zora,
Obstirat mene sužanjstva mrak.
Ah nedaj, nedaj, da budem rob,
Ma se pred tobom otvori grob.

Ja koj za kralja, ginem kak valja
Austrije prazan zaruših grob.
Koj smrti punu, uguših bunu,
Da još i dalje ostanem rob?
Ah nedaj, nedaj, da budem rob,
Ma se pred tobom otvori grob.

Digitized by Google

Ne, ne čuj ovu zakletvu novu,
Kako pram bogu vapi nje glas.
Kako ga duša božanstva sluša,
Tiešeći rajski obadva nas.
Ah nedaj, nedaj, da budem rob,
Ma se pred tobom otvori grob.

Prije ću strti junačkom smrti,
Svaki u kući krivice duh.
Neg' da mi ugrabi silnom porabi
Narodna prava jezik i kruh.
Ah misli, rode tebi na čast,
Zloba će minut, dušmanin past.

F. Rusan.

158. Mili druzi.

Mili druzi srcem i desnicom,
Miran vode i veseli sbor,
Vedro srce hrvatsko s pjesmicom
Zna razigrat š njome svaki stvor.

Vedrim čelom i vatrenim okom
Viri duša čista kano raj,

Digitized by Google

Zlo i svoje hitrim ništi skokom
Drugom rane lieči i svak vaj.

Tko si želi druga mila, dobra
Hrvat nam je drag i mio sam,
Sreću dieli sa subraćom svojom,
Od veselja njegov stan je hram.

Narodniem kad prosbori slovom,
Bi reć da se sladki ciedi med,
Reć bi iste ptice svojim pjevom
Sborit kane i hrvatski pjet.

Hajd u selo il u biele grade,
Raj ti pruža naš hrvatski dom,
Običaji u nas život slade,
Zato budi rado svoj u svom.

159. Barka.

Gori nebo visoko,
Doli more duboko,
A ja u sredini
Noćnoj u tišini

Digitized by Google

Mislim na te ma jedina,
Premilena domovina.

Slabe barke slabi let
U daleki strani sviet,
U njem strani ljudi,
Jezik stran, i čudi;
A u tebi sve poznano,
Došo kasno ili rano.

Tko te nebi ljubio
U te doći želio,
Bio bi iz kamena,
Srca nesmiljena.
Zalud sunce drugdje sija
Srce moje neogrija.

Nemoj burno bjesniti
Smjeli brod mi slomiti,
Nu ako se skrši
I moj život svrši:
Tad odneste vi valovi
Zemlji miloj cjelov ovi.

Nemčić.

Digitized by Google

160. Želja za domovinu.

Oj dome moj! ta gdje si, oj?
U tebe doć sin želi tvoj.
U tudjoj zemlji evo, joj,
Ju krvni vodim krvni boj.

Nevidim tvoj mileni gaj,
Već samo svud čemerni vaj,
Nemila sudbo, nemila,
Kud si me ti odpremila?

Sve milo ah, sve ostavih,
I s tobom se vaj razstavih;
Te odoh tam, gdje j' tudji dom,
I suze ronim za tobom.

161. Lahku noć.

Lahku noć — lahku noć!
Liepo sija Lune moć.
Zviezde trepte na nebesi',
Svaka od njih liepo s' kresi; —

Digitized by Google

Velika je božja moć!
Lahku noć, lahku noć.

Lahku noć, lahku noć!
Sada ćemo spavat poć.
Još primite jednu želju,
Želju blagu, milu, velju;
I tad ćemo spavat poć.
Lahku noć, lahku noć.

Lahku noć, lahku noć,
Božja s Vami bila moć!
Liepi sanak boravili!
I zdravo se probudili!
Božja s Vami bila pomoć!
Lahku noć, lahku noć!

162. Andjeo ljepote.

O angjeo ljepote,
Domorodko mila,
Čuj molbu utjehe
I njezina krila.

Digitized by Google

K tebi leti k tebi sva,
Duh njezin me sim dozvà;
Jer ona krieposti
Tvoje jurve zna.

Ded mila radošću
Iskru zbudi jasnu,
Daj gani vjernošću
Tamburicu glasnu;
Uz nju siplji pjesmice
Momu srcu kriesnice;
Dušu mi uzhiti
Blaga djevice.

Daj stidom djevojkam
Orumeni lica,
Kim je tudje milije
Nego svoje žice.
Ljubi, ljubi narodnost
Majci svojoj na radost,
Ljubit će, grlit će
Ona tebe dost.

F. Rusan.

Digitized by Google

163. Putnik

Ja plakah zavičaju svom;
Ostani s Bogom mili dom,
Ja putnik idem preko gor'
Svud novog svieta vidim stvor,
I ovdje sunce ide u krug,
I tu su gore, brieg i lug,
Al sunce kod nas ljepše sja,
Hrvatskih gor' je svrž zelen'ja.

I ovdje cvatu ružice
I po njih zuju pčelice,
Al naših ruž' je ljepši cviet
I pčelah naših sladji med.
Čas grade obhadjam, sela čas
Jezika svud je drugi glas;
Jer nigdje nikog nepoznam.
Sried tudjeg svieta tudjin jesam sam.

Prijatelji se sastaju,
Goste se i napajaju,
Po putu idem mimo njih,
Sve prazno u prsih je mojih,

Digitized by Google

Mladenci i djevojčice
U ples tam kreću nožice,
Nje ples i pjesma veseli
A mene tužnog srce sad boli.

O zemljo, gdje si premila
Ka prva si mi se odkrila,
Gdje veseo pjeva narod moj
Uz goru i doli naški oj!
Gdje u grobu majka moja spi
A uz nju ćaćko moj leži,
Gdje ipak živi bratska grud
Ah k njoj, ah k njoj vjek težim od ovud.

Pavao Stos.*)

164. Blesko jezero.

Otok bleški,
Kinč nebeški
Kranjske zemlje ti!
Věnc iz raja
Te obdaja,
Vse se veseli.

---

*) Našla se u rukopisih pokojnikovih.

Digitized by Google

Vali igrajo
Ribice imajo
Dobrovoljni ples,
Ladja giblje
Se in ziblje
Nas k Kraljic' nebes.

Z vrhnje srěde
Skale blěde
Stari-Grad je rob;
Čez od Grada
Mutast strada
Strmji Babji zob.

Kdor si tukaj,
Le zaukaj
Tu brez vse skrbi!
Krajna mati
V svojem zlati
Draga naj živi!

K. Huber.

Digitized by Google

165. Mar i Bor.

Pravice naroda nam štit in var,
Pravice naroda nam skrb in mar,
Pravice naroda vseh sreć izvor,
Pravice naroda naš sveti bor.

Gdje se spoštuje naša sveta stvar,
Za mir sprav s tujci nam je mar,
Gdje stavi pa nasuprot se jih upor,
Naj vname se za dom junački bor.

Zato priseže svak, al mlad al star'
Da mu za srećo roda zmir je mar,
Zato si voli rodoljubiv zbor
Za mjesto geslo svoje: mar i bor!

Dr. Toman.

166. Savica.

Noč na nebu zvězdice prižiga,
V jezeru njih svit pri svitu miga,
Nič miru ne drami tihega;
Le Savica hči kraljeva
Pribohni in pěsem pěva
Od nje doma slavno mirnega.

Digitized by Google

Megla zgine, jutra zor vzdigvati,
Mladi dan začne se oživljati,
Vsa narava radost diha le;
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pěsem pěva,
Da srce slovensko milo je.

Kar oblaki gor se pripodijo,
In dolino mirno zatemnijo,
Hudo vreme krog in krog vrši;
In Savica hči kraljeva,
Pribobni in pěsem pěva,
Da zmagvavca čez Slovence ni.

Blisk obžari strmo peč višave,
Grom pretresa žile sive glave,
Piš podi razpěnjeno vodó,
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pěsem pěva,
Hrabrosti slovenske konc ne bó.

Kak pod šumnim slapom kamnje
pleše,
Ki ga val od trde stěne kreše,

Digitized by Google

Inv vrtincih urno sučo krog;
In Savica hči kraljeva,
Pribobni in pěsem pěva,
Rod slovenski brani ljubi Bog.

Blisk povgasne grom strašivni mine,
In nebo zdaj čisto čez doline,
Se razpenja, hladni diha pih;
In Savica hči kraljeva,
Pribobni in pěsem pěva
Od prelěpih časov svobodnih.

Že počive mirno vsa narava,
Od Savice preč čolniček plava,
Zadnjič slišim zdaj še pěsmico;
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni razglasno pjeva
Od Slovenje slavno pěsmico.

Dr. Toman.

167. Domovini.

Otačbino, otačbino draga!
Tebe ljubim vrhu svega blaga,
Šta je srebro? šta je biser, zlato?
Ah! pred tobom sva su prah i blato:
Ti si život, ti si moje sve,
Otačbino! iz srca ljubim te.

Digitized by Google

Viek jedina ta su čuvstva moja,
Da te ljubim stalno bez pokoja,
Na te mislim u dne i u noći,
Blage svedjer gledam tvoje oči:
Ti si život itd.

Tebi majko sad se zavezujem,
Tebi sav moj život posvećujem,
Dok u meni krvca bude pliti,
Svedj svetlija — majko, ti ćeš biti:
Ti si život itd.

Franjo Šimagović.

168. Na jezeru.

Po jezeru
Bliz Triglava
Čolnič plava
Semertje,
V čolnu glasno
Se prepèva
Da odmeva
Od goré.

Mile ptice
Po dolinah
In planinah
Se budé:

Digitized by Google

Ker' so čule
Pěsem mojo,
Vsaka svojo
Žvergole.

Ribam srca
Vsem igrajo,
Da skakljajo
Nad vodó,
Še valovi
Šepetajo
In šumljajo
Med sabó.

Tukaj Slava
Věnce vije;
Srce bije
Nam gorkó!
Čujte gore
In brěgovi,
Da sinovi
Slave smo!

M. Vilhar.

Digitized by Google

169. Liepa moja Podravina.

Liepa moja rodna Podravina,
U koj rodi dosta kruha, vina,
I junakah, na izbor vojakah,
Krasnoj Ladi sličnih djevojakah.
Koje kad govore
Rumenije od zore,
Ustne im se kruže
Kô perce od ruže,
Tu mi srdce gori
Od radosti ori:
To je, to je, to je!
Domorodno polje.

Liepa moja rodna Podravina!
Nerodila nevjernika sina,
Narodnosti griešno koj se prieti,
Koj znao nebi za dom svoj umrieti.
Gdje naša gospoda
Od našeg su roda,
I našinke same
Roda se nesrame,
Tu mi srce gori,

Digitized by Google

Od radosti ori:
To je, to je, to je,
Domorodno polje!

Seke mile i djevojke drage,
Ak ljubite vaše majke trage,
Snubio vas tudjinac tri dana,
Nedajte mu u svom srcu stana.
Zaklinjem vas mliekom
Tim majčinim liekom
Gdje se skvrni ova,
Neima blagoslova.
Tu mi srce gori,
Od žalosti ori:
Od vele nevolje
Domorodno polje!

Liepa moja Svesvetčka dolina!
Šemovačka gora i planina!
Ja vas molim, usliš'te sad mene,
Ak' nećete, da vam cviet nevene.
Zapjevajte ječnu
Rodu sreću vječnu,
Kud s' hrvatski poje

Digitized by Google

Od Orfeja bolje:
Tu mi srdce gori
Od radosti ori:
To je, to je, to je,
Domorodno polje.

F. Rusan.

170. Poziv i molitva.

Od obalah sinjeg mora,
Od hridinah bieloga,
Od uralskih kršnih gorah,
I od Búga ponosnoga:
Svaki bratac slavske krvi,
K Velehradu neka vrvi!

Tam', gdje braća Moravljani
Posred mnoge svietle sprave,
Žarom hara razgrijani,
Tisućnicu divno slave
Apostolah slavskog roda
Svetog Ćire i Metoda. —

Tamo tamo, duhom jedni
Svi u skupu da kleknemo,

Digitized by Google

Pa da u glas (kao žedni
S neba rose) uzkliknemo
Otcem našim, našu vruću
Molbu iz srca izviruću:

Slavni naši Apostoli,
Koj' nam pravu vjeru dàste,
I poganstva našeg boli
Vječnim slovom izčupaste;
Pa uz tó nam još i mili
Naš ste jezik posvetili!

Koji li nas sad motrite
Iz dvorišta nebesnoga:
Molimo vas, da molite
Stvoritelja svemoćnoga,
Svojoj veljoj po milosti
Naš nam grijeh već da prosti!

Da kó što ste u Rožnovu
Vi Rad' gostov kíp srušili,
Tè nauku viesteć novu
I Peruna sakršili:
Nek protivu Slavstva tako
I On sruši vražtvo svako!

Digitized by Google

Kó što l' vaša ruka sôri
Pram' Špilbergu hram stojeći,
Na Franinoj vitoj gori,
Sramnoj Ladi čast noseći:
Tako i naš Bog da srazi
Sve što Slavstvu obraz gazi!

I kó što ste, strašnog suda
Slikom — njegda predke naše
Vi od umnog trgli bluda,
Pak istinu rieč poznaše:
Tako i On nek zaplaši
Nas sa slikom biedah naši'! —

Molite ga, neprestajte
Da svoj pogled na nas svrne;
Prosite ga, zaklinjajte
Da nas liši kobi crne:
Kobi koja Slavstvu više
Smeta nego l' smrt da diše! —

Molite ga još da slogu,
— Slogu cigli spas Slavenstvu;
Ciglo sredstvo, kojim mogu

Digitized by Google

Teć Slavjani k svom prvenstvu, —
On useli nam' u grudi,
I izmieni zle nam ćudi. —

Molite ga,, blag je Bogó
Redom pravdu svakom tvori . . .
Tà kad nije On još mogó,
Što je ozdol dignut' gori? —
Molite ga, da On htjedne
Tisnut napried sad posljedne. —

Molite ga, Božji sluge!
Vi svjetila sveg Slavjanstva! . . .
Vi svjedoci naše tuge! . . .
Naši spasi od poganstva! . . .
Sveti Ćiró sa Metodom,
Bog svud bivó s vašim rodom! —

J. Sundečić.

171. Amin da Bog dà!

Vrieme nam se kradom krade,
Odažajmo svoje jade:
Nedajmo se kugi sna,
Amin da Bog dá!

Digitized by Google

Srbin Hrvat, nije druga,
Slavjani su, slava juga!
A ne šokac, a ne vla':
Amin da Bog dá!

Abeceda i azbuka
Odjeća nam jeste puka:
Jezik jedan, pisma dva:
Amin da Bog dá!

Koji pišu, nek se brate,
Jedno kolo nek uhvate,
Jedne misli braća sva!
Amin da Bog dá!

Malo više truda, znoja;
Malo manje tudjeg kroja,
Nek se čisti biser sjá!
Amin da Bog dá!

Tudjinstva se nek ostave,
Nek su s nami ćerke slave:
Za slavu me nije stra':
Amin da Bog dá!

Digitized by Google

A vlasteli i trgovci
Nek neštede tako s novci,
Kad je dati rodu šta,
Amin da Bog dá!

Što zastava, nek uskore
Nek dograde vilam dvore,
Da im narod ime zna!
Amin da Bog dá!

A i guslam nek pomogu,
Da bez brige gude slogu:
Da neotme tudjin ma'!
Amin da Bog dá!

172. Blizanci.

Srblji i Hrvati,
Slava vam je mati!
U mlieku je sila,
Kojim je dojila
Dva blizanca mila.

Srblji i Hrvati,
Slava vam je mati;

Digitized by Google

Slavjani ste stari,
Koj vam slogu kvari,
Grom ga nek udari.

Jednog ste plemena,
Jednoga koljena;
Jedne slavne krvi;
Na oružju prvi,
Gdje se zloba mrvi.

Glas vašeg jezika
Jedna vam je dika:
Dvostruka azbuka:
Lieva desna ruka,
Muka al nauka.

Slavstva sokó sivi,
Srbstvo duh je živi,
Njegovo je tielo,
Negda zdravo cielo,
Krililo se smielo.

Kolievka Slavjana'
Slavstva slavnih grada'

Digitized by Google

Jeste starodavna,
Vaša zemlja slavna,
I gora i ravna.

Što je lice sada,
Moskve Petrograda:
Bi Sriem, Sisak stari;
Vaše krvi cari
Rima gospodari.

Blagoslov od Boga,
Jedinstvo i sloga
Nek vas druži, brati
Srblji i Hrvati,
Slava vam je mati.

Srblji i Hrvati,
Slava vam je mati!
Vjernost svom vladaru,
Zemlje gospodaru
Držte vazda staru.

Dva blizanca slavna
Nek nas ljubav ravna!

Digitized by Google

Tko će grlit koga,
Koj negrli svoga
Brata rodjenoga!

Dor. Gaj.

173. Što je ljubav?

Ljubav je izvor
Pogubnih strastih,
Al je i vrielo
Razkošnih slastih;

Ljubav je rana,
Mnogi s nje gine,
Al s njom i sunce
Mnogomu sine;

Ljubav je majka
Gorkijeh vajah,
Al je i krilo
Blažena raja;

Ljubav je ruglo
Mnogog ludjaka,
Al je i slava
Mnogog junaka;

Digitized by Google

Ljubav je čaša
Na polu jedom
Na polu pako
Miešana medom;

Ljubav u muke
Pakla obara,
Al nam i vrata
Neba otvara;

Ljubav je staklo,
Koje nelaže;
U pravoj slici
Svakoga kaže.

Ljubav je blago
Veće no koje,
Jerbo nas uči
Ljubiti svoje;

Gojite dakle
Ljubav zemljaci,
S njom će vam sunca
Svannti traci.

Ugo Antolković.

Digitized by Google

194- Jeka od balkana.

Svemu svemu sviće zora,
Kod Balkana nema dana!
Usried gorcieh suzah mora,
Gori, gori, ljuta rana,
Koju robstvo zadade.

Robstvo hudo, robstvo kleto,
Kad će tebi svrha biti!
Kad će sunce blago i sveto,
Od slobode se roditi.
Da prosvieti mrku noć.

U najdaljoj svieta strani,
Već istine i slobode,
Dan dopire. Veće brani,
Od Crnacah divlje rode,
Svete pravde zlatni štit.

Samo gore od Balkana,
Od vapajah tuge ječe,
Gdje slobodi nema stana,
A verige robstva zveče,
Koje vežu kršćana!

Digitized by Google

U zabitne svieta strane,
Slovo već se širi vjere,
Da spasenja sunce grane,
Svemu svietu, da nevjere,
Konac jednom nastane.

Nut vremena gdje u davna,
Spasova se slova čuše,
Gdje davnosti slavna,
Ugled jesu krepke duše.
Tu se ruši vjere stan.

Čuj me dakle otče blagi,
U kog krilu svi su svieti,
Koji vid mi dade dragi,
Da istinu mogu zrieti,
Tvoga stvora sliši plač!

Na kamenoj ovoj stieni,
Bugareći Bugar siedi.
U zdvojenja strašnjoj tmini,
Ufajući k tebi gledi:
Gospodine smiluj se.

Digitized by Google

Srodno puke daj prosvieti,
Težku biedu da poznadu
Svoje braće; te ih sjeti,
Da izpune našu nadu,
Da nam dadu slobodu

Čujte puci! slave sini,
Ke junačka majka rodi.
Ni vam srdce nalik stini,
Od kamena, da vam godi,
Braće vaše nevolja!

Spomenite vaših djeda',
Slavna djela! Da ljubite,
Vječni Bog vam zapovjeda
Vašu braću. Izpunite,
Puci božju zapovjed.

Stare moći dajte od sna,
Probudite! Evo slave!
Neuvehla blagonosna,
Za vitežke resit glave,
Dosti evo lovora!

Digitized by Google

Ustanite puci oda sna,
Poslušajte kako cvile,
Sitna djeca; (nije basna.)
Kako turske divje sile,
Kčercu majci otimlju.

Od Mostara tužne glase,
Poslušajte usried zime.
Siedi starci kako krase,
Gore krvju; káko ime,
Zahman sinka nariču.

Ime sinku, koji bliedi,
U tamnici, il u grobu,
Majku čujte, ka prám siedi,
Trgajući divjem robu.
Kletvu neba dozivlje.

Mladočedo, gle! zavito
U povojih ledna sniega,
Pokraj majke tu zavito.
Smrt uljulja nju i njega,
U koljevci od leda.

Digitized by Google

Boso, glasno i bez ruha,
Tuj u majke plače jedne,
Njih petero . . . . . Daj nam kruha;
(Sirotice viču biedne)
„ „Tri smo danka bez kruha.

„ „Oj dječice, danas samo,
„ „Počekajte dok se domu,
„ „Povratimo. Skoro tamo,
„ „Kraj će biti vieku tomu.
„ „Od nevoljne žalosti.""

Tako nadom majka pita
Gladnu djecu. Sinak mali,
Ponajludji nju zapita:
„ „Turčin kuću nam upali,
„ „Gdje je sad naš, majko dom?

Biednoj majci tad niz lice,
Gorcieh suzah potok teče.
Gledeć tamo, gdje zviezdice,
Noćju sjaju tužna reče:
...mo djetco naš je dom.

Digitized by Google

Svemu svietu sviće zora.
Kod Balkana neima dana!
U sried gorcieh suza mora,
Gori, gori, ljuta rana,
Koju robstvo zadade.

Aleksandro! dobitniče
Od Perzije! . . . Kastriotiću!
Kóg junačtvo i Turci diče . . .
O vitežki Kraljeviću!
Od Prizrena sunašce!

Sjajne zviezde bolje dobe!
Vlast nad kojom neima tmina,
Otvorite vaše grobe! . . .
Gle! . . . to vam je domovina!
U verigah tužni rob!

Aleksandro, ćordu hvati!
Kastriotić! Kraljeviću!
Vito´ kopje i mač làti,
Te pokušaj svaki sríću,
Po njekdašnjoj navadi!

Ognjoslav Ostrožinski.

Digitized by Google

175. Molitva *hrvatskoga rodoljuba.*

Bože, koj si doveo rod Hrvatah
Na jug topli sa hladnih Karpatah,
Gdjeno staše Hrvatska velika,
Daj, da rodu svane stara dika.

Vodeći ih preko sedam rieka'
Po sedmeroj braći, sedmog vieka,
Dao si zemlje Hrvatom prostrane
Od Dunava, Mure do Bojane;

Daj, da budu s nova ovi kraji
Od Hrvatske vlasti zavičaji,
Daj, da Hrvat vrage sve satare,
Ko što 'e satro Gote i Avare.

Bože! Ti si dao mač osvete
Ljudevitu, kada Franke klete
Trikrat razbi, i trikrat narodu
U sedam ljet' povrati slobodu.

Ti si dao kraljem našim slavu,
Oprieti se mletačkomu lavu,

Digitized by Google

Razbit Niemce, Grke i Normane,
Zadat Rimu i Bizantu rane.

Daj o Bože! sada, kada s nova
Nakon sedam prošlijeh vjekova'
Narod pravo krune svoje spasi,
Da se vrate slobode mu časi.

Ti si Bože voljom Tvom Hrvata.
Stvorio štitom sred mira i rata
Za krst, za red, za ljudsku prosvjetu,
Na Barbarah najgroznijih štetu.

Daj o Bože! ini da jezici
Ugledaju u istinskoj slici,
Rod hrvatski, i njegve zasluge,
Te da skrše zadane mu tuge.

Ti si Bože! sred Hrvatske stare
Uništio Turke i Tatare,
Podigó si krvnieh spomenika'
Pokraj Jajca, Siska i Grobnika.

Digitized by Google

Dao si rodu Zrinjske i Hrvoju,
Množ velikih muževah na broju,
Al si dao još i odmetnikah,
Roda svoga jadnijeh krvnikah.

Daj o Bože! viek i zavjet novi
Da sad stvore hrvatski sinovi,
Odmetničtvo i jal da prestane,
A narodu novo sunce svane.

Tebi se je stavit Bože! htjelo
Jugoslav'ji Hrvatsku na čelo,
Da duševnom silom napred krene
Braću Srblje, Bugare, Slovene.

Daj o Bože, bratskoj da u slozi
Roda sreću ništa već ne sgrozi, —
Ti rod ravnaj, Ti ga napred vodi
K veličini, k prosvjeti, k slobodi.

I. Kukuljević.

Digitized by Google

176. Istok rudi.

Istok rudi, eto zore!
Sa očijuh san tarimo,
Čudotvorca da slavimo:
Slava Tebi Bože naš,
Koj nam zoru danak daš!

Zora puca, danak svita,
Da se radi, a nespava,
Ljudska djela uzorita
I ona su božja slava:
Slava Tebi Bože naš,
Koj nam ruke i um daš!

Nek je znoja, nek je muke,
Što da svladaš, već tegobu?
Mrtve glave, mrtve ruke
Zaprema su hladnu grobu:
Slava Tebi Bože naš,
Koj nam živi život daš!

Vrieme naviek napreduje,
Napred čovjek okom baca,

Digitized by Google

Napred rukom pomahuje
Napred nogom sviet koraca:
Slava Tebi Bože naš,
Koj čovjeku napred daš!

Kad nam zorom dan svanjiva,
Daj nam, Bože krepke volje,
A kad sunce već počiva,
Daj da ide sve na bolje:
Slava Tebi Bože naš!
Koj vrlini kriepost daš!

Kad se božje sunce rodi,
Nek te pjesme glas pozdravi,
A kad sunce već zahodi,
Nek te jošte pjesma slavi:
Slava Tebi Bože naš,
Koj nam pjesmi milje daš!

177. Lulo moja.

Lulo moja, razbibrigo umilna,
Mnogih srdcah boginja si ti silna

Digitized by Google

Jer u dimu tvome mnogi srdcu svome
Zadovoljstvo traži.
Nije l' tako, kaži?

Nu ti svakom nepoklanjaš svu sladost
Nit u tebi uživa svaki radost.
Jednoga sahraniš, drugoga namamiš
Opiješ ga ljuta,
Š njim postaneš kruta.

No meni si sladost tvoju svu dala,
Od mene ti zato čast i hvala
S tobom sjedim, pišem, s tobom sladko
dišem;
Ti si moja draga
Puna mila blaga.

179. Lulo moja.

Lulo moja, srebrom okovana!
Badava si srebrom okovana.
Što neimam cigara',
To nitko nemara
Siroma od davna
Jer neimam duhana.

Digitized by Google

Gladan sjedim, pokraj vatre, dremam,
Torba plače, a slanine nemam.
Tikvicu nedržim,
Slaninu nepržim;
Kad ništa nejedem,
Ja podjem da legnem.

Gladan legnem, postelj se provali,
Komšija mi kolibu zapali.
Kako ću da ležim
Kad moram da bježim?
Plamen me upali
A dim me udavi.

179. Domovini.

Budi zdrava domovina!
Mili moj slovenski kraj;
Ti prekrasna, ti jedina
Meni si zemaljski raj.

Tuje šege, tuje ljudstvo
So prijatlji, brače ni,
Slava le, slavensko čustvo
Srdce moje veseli.

Digitized by Google

Primi cělov zemlja mila,
Primi srce moje v dar,
Da bi vedno matka bila
Nepozabljena nigdar.

Dr. Razlag.

III. Davorije.

180. Rieč domorodca.

Dusi, koji rod svoj ljube,
Netreba im da se snube
K domoljubnoj zabavi;
Pust'mo dakle plaho žiće.
Na pó mrtvo ono biće
U živućoj naravi.

Hajdmo kriepko, al ne biesno,
Niti lievo, niti desno,
Već po stazi djedovah;
Slava svakog budi slava,
Strogo čuvat svoja prava
Prot napasti vragovah.

Digitized by Google

I po kopnu i po vodi
Nek nas božja milost vodi
Pod zakona barjaci';
Um nam vazda bio svieća,
Cilj obćeni roda sreća.
Svi Iliri vojaci!

Kada biesna družba: gore,
Striela, bura, grom i more
S Ulisom vojevaše,
I kad mu već jadra i vesla
Ljuta voda bijaše odnesla,
On neuplašen veljaše:

Nek utone, što ostati
Neće — put nek smrću plati;
Moje srce nepadne
Tako duh od straha prosti
Burno more i jakosti
Oblada nenavadne.

Tomo Blažek.

181. Pobuda.

Napried braćo! napriedujmo
I odluke svete čujmo,

Digitized by Google

Umiljeni svima glas,
Ljubožarno kako zove,
Strasti nježne, sile nove
Da razvije svaki nas.

Da žrtvuje na oltaru
Domovine ljubav staru,
Gdje s' uživa uma plod;
Već i divjak vrvi tamo,
Zar posljednji da je samo
Naš ilirski mili rod.

Nit oluja, niti vrieme,
Niti kućne skrbi breme
Već nemože skratit to,
Što je krasno i visoko,
Makar težko i žestoko,
Nežalimo trudah sto.

Dok stignemo danak bieli
Prosvjećenja, koga želi
Ilirije svaki Slav;
A stignut ga hoće skoro,
Jer neide onaj sporo,
Koj je vriedan, koj je zdrav.

Digitized by Google

Zato brže, koj što može,
Da nespava, da pomože.
Da se Vilam diže hram:
Jedni neka krče trnje,
Drugi umah siju zrnje,
Da nestoji nitko sam.

Nikola Boroević.

182. Napried.

Hajda braćo, hajd junaci,
Konjanici i pješaci!
Brusmo sablje, brusmo kose,
Nek se zlobi na strah nose!
Braćo, svaki izmed nas
Neka čini rodu glas!

Koj nam rod i dom zatira,
On pod kosom nek umira,
Koj podkapa nam pravice,
Neka pada od strieljice!
Braćo, svaki itd.

Kad se ljuta zvier dovuče,
Ilir šakom nju zatuče,

Digitized by Google

Kad mu zmija ká doplazi,
Bosom nogom nju pogazi.
Braćo svaki itd.

Kada strašna bura puše.
Da se stari hrasti ruše,
Iliru se srdce širi:
Braćo, mi smo svi Iliri!
Braćo, svaki itd.

Kad se svieta stožer trese,
Kad se žarke munje krese,
Kada zemlja strahom zieva,
Ilir si brez straha spjeva:
Braćo, svaki itd.

Ilir nikog sam nerani,
Nego samo svoje brani,
Zato straha nepoznađe.
Ak' sviet prodje na komade.
Braćo, svaki itd.

Ljudevit Gaj.

Digitized by Google

183. Davorija.

Bubanj zove, topi ruče,
Sablje zveče, trublje zvuče:
Hajda dakle na bojište
Za dom, kralja i ognjište!

Već po zraku barjak leti,
Pomozde nam Gjuro sveti!
Od junačke ruke tmasti
Mora danas dušman pasti.

Ali složno poprimiti
I s olovom pozdraviti
Domovine treba vraga,
Neka padne već bez traga.

Njega razbit i potući
Pomoć će nam svemogući,
Samo složno Krajiščani,
Vjerna braćo Gradiščani!

Jer bolje je svima pasti,
Neg da dobi dušman tmasti:

Digitized by Google

Zato brže na bojište
Za dom, kralja i ognjište!

L. Ilić.

184. Oproštaj vojnika s ljubovcom.

Dužnost zove! — S bogom mila,
Ka si radost moja bila!
Ja polazim na bojište
Za dom, kralja i ognjište.

Zato zadnji cjelov pusti,
Na koralnih tvojih usti'
Da ti mogu sada dati,
Nježna Milko neuzkrati!

Jer kad budem u pó rati
Pred dušmanom moro stati,
Ov će ljubac men' uzdići,
Da ću bolje moći stići.

I ak' vierna budeš bila;
Naudit mi neće sila

Digitized by Google

Okrutnoga nigda vraga —
S bogom ostan', Milka draga.

L. Ilić.

185. Rastanak serežana od svoje supruge.

Supruga.

Hoće l' Rade! uviek tako biti,
Na oružju danom noćju bditi,
Tjerajući za Turkom potjere?
Tko će tvojoj pokazati djeci
Šarom pucat i s handžarom sjeći.
Ako t' Kladuš prokleta proždere?

Rado.

Mila ženo! nemoj suze liti,
Braća zovu — a ja moram iti,
Moja desna čuvat će krajinu.
Tko će od nas bježati bojište,
Kad se brani kuća i ognjište?
Umrieti je slast — za domovinu.

Digitized by Google

Supruga.

Zaludu ću odsada čekati
Na te Rade, sunce izgledati,
Hoćeš li me opet ogrliti;
Jer kopilad — osmanove vjere
Poturice — kud okom namjere,
Morati je mnogim poginuti.

Rado.

Utješi se moja ljubo mila!
Ak' iz mojih krv izteče žila',
Domovine aldovi su sveti; —
Eno! bubanj na boj već udara,
Daj mi, ljubo, pušku i handžara;
Kad poginem, nek me sin osveti.

Josip Marić.

186. Graničarski dječak.

Ruka mi je već sigurna
I srčan sam, znaj,
Volja bojna, noga žurna;
Mač mi, ćako daj!

Digitized by Google

Daj, negazi, od predavnih
Koju primiv, krv
Pradjedovah mojih slavnih;
Nisam više crv!

Nemiran sam u mladosti,
Mojoj, nit sam sit:
Nemože me, znaj, radosti
Ništa umirit,
Osim kad bi s tobom, ćako,
Mogo u boj it,
Domovine moje jako
Dušmanine bit.

Već odavno u godina'
Moga djetinstva
Bi mi svaka igra sina.
Slavnog vojinstva:
U postelji samo sanjah
Od ranah i zla,
I dušmane da svud ganjah,
Sjekoh, bih i kla'.

Iz mnogoga sna me parac
Probudjuje rat,

Digitized by Google

I noćas, baš kad udarac
Paši htijah dat:
Želja ova već odavna
Niti danju bdit,
Nit mi dade krvca slavna
Noćju mirnom bit.

Jučer naši kad bojnici
Činiše zulum
Turskom krvju na granici
Naplaćujuć drum,
Radova se tada dušah
Slavnih silni broj
A ja, ćako, moju kušah
Ruku: je l' za boj? —

Ruka mi je već sigurna
I srčan sam, znaj!
Volja bojna, noga žurna;
Mač mi, ćako, daj!
Daj, negazi, od predavnih
Koju primih, krv
Pradjedovah mojih slavnih:
Nisam više crv.

Stjepan Marjanović.

Digitized by Google

187. Pjesma junačka.

Hajd u bitvu! kaži svietu cilom,
Da uzbijat znadeš silu silom;
Koj bo sada u zapećku sjedi,
Kukavica živjeti nevriedi.

Obodri se, domovina plače,
Jer u njojzi tudjine harače;
Pokaži im diete Davorovo,
Čemu nosiš mač, prah i olovo.

Upotrebi sile svoje, lave,
Na bojištu traži vienac slave,
Gdje su dusi Marka velikoga,
I junaka Zrina Sigetskoga.

Hajd u bitvu, hajda na bojište!
Brani rod svoj, kuću i ognjište!
Osto, propo, jedna ti je slava,
Samo da je domovina zdrava.

I tako će kasni još potomak
Djeci kazat, da si bio momak,
Ime tvoje u zviezde kovati,
Tebe svojim spasiteljem zvati.

Stjepan Marjanović.

Digitized by Google

188. Ilirom.

Il je možno, il nemožno,
Samo napried, samo složno,
Strogo vrieme da nam prije
Slavno ime nesakrije,
Neg tjelesa celina.

S milim Bogom sve se može,
Kad se srce bratski slože;
Al gdje gadna strast tumara,
Tamo neima božjeg dara,
Nit ufanja k spasenju.

Zaludu se dušman gazi,
Kad u njedrih zmija plazi:
Ništ'mo dakle naše strasti,
Najsilniji pak će pasti
Stvari naše dušmanin.

Ta i za nas raste lovor,
I mi nismo baš za tovor;
A tko pozna naše ćudi,
Znat će, da smo i mi ljudi,
Koj slobodu ljubimo.

Digitized by Google

Nebojmo se šupljih glavah,
Odjevenih kožom lavah;
Jerbo mjesec malo haje,
Kada pseto na njeg laje
Iz duboke nizine.

Nek nas kude, što je zato,
Crv neljubi nego blato,
Dočim orao većma bliže
Prama suncu krila diže
I nad maglom vije se.

Dok u nami srce tuče,
Dok imamo krvi vruće,
Neka znade dušman kleti,
Da se neda Ilir speti
U sramotne verige.

Sto dokazah, sto izgledah
Povjestnica nam povieda,
Kako proti svakoj rani
Vazda Ilir vjerno brani
Kralja, dom i slobodu.

Digitized by Google

Smrtonosnih usried kinah,
Ko domovnih dub planinah
Znade svaki Ilir stati,
Kad zagrme borbe sati,
Kad zazove roda čast.

Dakle hajd u ime Boga!
Nek nas vodi mila sloga,
Il je možno, il nemožno,
Samo napried, samo složno
K smrti, ili pobjedi!

Antun Niemčić.

189. Poskočnica junačka.

Daj da kolo poigramo,
I od srca zapjevamo;
Da nas čuju sve planine,
Sve planine i doline!
Roda jesmo junačkoga
I korena vitežkoga
Uviek k boju gotovi;
Jer već naša drobna mladost

Digitized by Google

Za najveću drži radost
Od oružja sanjati.

Daj da kolo poigramo
I od srca zapjevamo;
Da ńas čuju svi i svaki;
U kolu smo svi jednaki!
Neboji se dušmanina
Graničarska domovina:
Vrlo njega dočeka,
Handžar, nadžak sve porazi,
Oko s puškom dobro pazi
Da ubije s daleka.

Daj da kolo poigramo:
I od srca zapjevamo;
Da nas čuju svi junaci,
Svi junaci, svi vojaci!
U ratu je svagdje prvi,
I proljeva svoje krvi
Zadnju kaplju Graničar!
Zato nam se zaufaju
Prva mjesta u svakom kraju,
Da se neuradi kvar.

Digitized by Google

Daj da kolo poigramo
I od srca zapjevamo:
Da se čuje na sve strane,
Kuda ljudi pravo brane,
Rado naše tielo damo,
Krvcu našu prolievamo
Za čast roda našega!
S puškom pješca ubijemo,
Konjanika potaremo
S kundacima svakoga,

Daj da kolo poigramo,
I od srca zapjevajmo:
Da nas čuju sve sestrice,
Sve sestrice, golubice!
Bože živi našeg kralja,
Neka radi, kako valja,
Mili Bože, slušaj nas!
Otac naše domovine
Sve ilirske ljubi sine,
Dieli sreću svaki čas.

Daj da kolo poigramo,
I od srca zapjevamo;

Digitized by Google

Da nas čuje Slava mati
Da smo sada složni brati!
Kralja oko oštro gleda,
Što nam fali još od reda,
Koga Ilir trebuje;
Da nam naša sreća siva,
I Graničar da uživa
Dobro, koje želuje.

Daj da kolo poigramo,
I od srca zapjevamo:
Nedajmo se, nebojmo se,
Dok junaci puške nose!
Šta nam je za krv i trude,
Samo da nam slava bude,
Kak junakom pristoji?
Domovine pravo naše,
Koje nama kriepost daše,
Branimo kak dostoji.

Baron Peharnik.

Digitized by Google

190. Ohrabrenje.

Sve se može promieniti;
Al junački valja iti:
Kuda zove Slave rog.
Vratolome i strmine
Provaljujmo ko ravnine,
Ta u nama živi Bog!

Pust'mo slabe, neka dvoje,
Kukavice, nek se boje,
Nama luč je vojvoda;
Lievo, desno kocka pala,
Smrt il život nama dala,
Cilj je život naroda.

Dragutin Rakovac.

191. Podboda.

Ajdmo, braćo, i mi naprieda,
Vječni zakon zapovieda,
Stare halje zabacimo
I kao feniks uzkrsnismo.
Ajdmo, braćo, i mi naprieda,
Vječni zakon zapovjeda.

Digitized by Google

Već po zraku Englez brodi,
Ka po kopnu gre po vodi,
Grde robstva krši okove
I kitajske tre zidove.
Ajdmo, braćo, itd.

Po žeravki Francez hodi,
Da prosječe put slobodi,
I gusarska gnjezda stara
U sjeveru Lio'je hara.
Ajdmo, braćo, itd.

Niemac carstvo znanja širi,
U stvorenja tajnu viri,
I predsudah zloj nakazi
Prem oholu glavu gazi.
Ajdmo, braćo, itd.

Čovječanstvo napried teži,
Mi stojimo, vrieme bježi:
Ajdmo, braćo, i mi napried,
Vječni zakon zapovieda.

Dragutin Rakovac.

Digitized by Google

192. Oružje i jezik.

Od istoka vrag napade,
Da nam plieni sela, grade
Snagom svojeg oružja.
A mi njega nadvladasmo,
Sela grade občuvasmo
Snagom našeg oružja.

Od istoga vrag napada,
Da nam plieni pleme sada
Snagom svojeg jezika:
A mi njega nadvladajmo,
Pleme naše občuvajmo
Snagom našeg jezika.

Štono njegda bijaše možno,
Kad idjasmo, braćo, složno,
Snažnom našem oružju:
To će i sad biti možno,
Samo složno braćo, složno!
Snažnom našem jeziku.

Dragutin Rakovac.

Digitized by Google

193. Udara već sat i nam.

Udara već sat i nam!
Već ilirske na glas trublje,
Odriešena svog mrtvila,
Uskrsnuća pali zublje
Roda sjeme, mladež čila.

Udara već sati nam!
Zviezda i mjesec jur se blista
U prozracih, na stregovi',
Grb ilirski, još prije Krista,
Narodnostih viek obnovi

Udara već sat i nam!
Po gradovih i dvorovi'
Niču Slavi žertvenici,
A otci su i sinovi,
Majke i kćeri duhovnici.

Udara već sat i nam!
Abeceda i Azbuka,
Protivnici sliepo u vrieme,
Lieva i desna sad su ruka,
U slovinstvu posestrime.

Digitized by Google

Udara već sat i nam!
Jeziku se, komu slava
S Dubrrovnikom za čas pade,
Po ilirskih svih država'
Slavoluci, hrami grade.

Udara već sat i nam!
Jadni sliepci izvadiše
Svoim gudalom svietu mrenu,
I pojuć ga naučiše
Štovat zemlju potištenu.

Udara već sat i nam!
„Sloga! Sloga!“ glas se ori
Sinja od Jadra do Balkana;
Sila krvi zlu obori
Zmed Kršćana i Rišćana.

Udara već sat i nam!
Veće brata brat poznava,
Čeh, Leh Rusa i Ilira,
I nad njima majka Slava
Uzajmnosti plašt prostira.

Dragutin Rakovac,

Digitized by Google

194. Ljubav junaka
prama svojoj majci
pri odlazku na vojsku.

Evo, jur me zove u daleki sviet
Nemila roda našeg sudbina;
Sad moram, majko, tvoja nevina!
Ostuvit prsa, moje duše cviet:
Jur mi srdce kloni,
Oko suze roni
Uspomenom kod me majke sretnih let.

Preda mnom se sada vije prvi dan
Djetinstva moga, u kom' si mila
Majko! mene na sviet porodila;
Sad stoprv tvoje boli ćutim stan:
Moje malo tielo
I tvoje mlieko bielo
Sad u zibki vidim: o moj sladki san!

Sada kad rastavlja bojna sila nas,
Cjelove one, sladki naručaj,
Ljubavi tvoje, ah, veseli raj!
U suze utaplja sva taj gorki čas.

Digitized by Google

Kazat nemrem više,
Samo još uzdiše:
S Bogom majko! s' mog plačućeg
srdca glas.

I ti s Bogom družbo! s Bogom
ostaj sva!
Sestrice mile! s Bogom ostajte!
Uspomenu svedj moju nosite!
Ja jur odlazim, s Bogom braćo má!
Molite se Bogu,
Da se vratit mogu,
Opet vidit vaša lica milena!

Pavao Stoos.

195. Vojna vitezovah.

Dušman ljuti k nam dolazi,
Dom i rod naš da porazi;
Hajda, braćo, na bojište,
Da čuvamo dom i ognjište!
Učinimo rodu glas.

Jošte rieke krvi vruće
U hrvatskih žilah zuče;

Digitized by Google

Još u nami ima snage
Za ognjene klati vrage:
Branit pravdu dom i rod.

Sad junačka hrabra ruka
Nek je zlobam težka muka;
Sad trgnimo mač i kopje!
Da se mlati ružno snopje,
Krše glave dušmanske.

Hajd: za dom i dobra kralja
Da umremo kako valja,
Neka silu sila tare,
Učinjene plati kvare,
Krvju pere krivice.

Zapovjed je naših stara:
Koj nam naše blago hara,
Takovoga da obore
Naše striele u ponore,
I sahrane vjekoma!

Braćo! Dakle udarimo!
Vrage naše povalimo!
Smrt nam ovo j' prem očita!
Al je slava stanovita,
Ka će viekom trajati!

Fr. Šimagović,

Digitized by Google

196. Braći.

Ustanimo, braćo mila,
Jedna majka nas rodila.
Ustanimo, zora puca,
Nek junačko srce kuca
Za hrvatski narod naš!

Neka u nas jal pogine,
A ljubavi sunce sine!
Hajdmo složno put vedrina',
Da nam cvate domovina,
Sladka naša narodnost.

Neka zmaji ognjeviti,
Neka gromi strahoviti,
Nek se na nas ruše stiene,
Srdne dižu morske pjene,
Braćo stalni budimo!

Sve za roda sreću dati,
I u smrti krilo stati,
Budi naša želja prava,
Budi naša prava slava,
Budi naša prava čast.

Digitized by Google

Neka dalnji znadu svieti:
Hrvat štuje zakon sveti,
Zakon slavske narodnosti.
Stare svoje slobodnosti,
Hrabro brani narod svoj!!

Fr. Šimagović.

197. Graničar.

Čvrsto stoji ko klisura.
Kad navali na nju bura,
Proti sili svih vragovah,
Barbarskijeh i sinovah
Silni, hrabri Graničar.

Vjeran svagda kralju svomu,
Vjeran rodu, vjeran domu
Blago svoje, i krv, da li
Isti život dat nežali
Silni, hrabri Graničar.

Kad ga kralj u boj pozove,
Slavne svoje na djedove
Čim on samo mislit stane,
Već ko živi oganj plane
Silni, hrabri Graničar.

Digitized by Google

A kad u boj već se digne,
I dušmanske čete stigne,
Za riječ drugu i neznade,
Neg da svlada, il da pade
Silni hrabri Graničar.

Nepri'atelje čim pak smlavi,
Bojne sprave na klin stavi,
Ter ne manjim sa ponosom
Vlada plugom, maše kosom
Silni, hrabri Graničar.

Dvostruka ti dakle basna,
Austrijanska kućo jasna!
Ko težak, ko vojak prava,
Slika j' orla tvog dvoglava
Silni, hrabri Graničar.

Ni pri časti, nit u boju
Promjenjuje narav svoju:
Seb' ostaje svagda ravan,
Svagda junak, svagda slavan
Silni, hrabri Graničar.

Mato Topalović.

Digitized by Google

198. Zdravica junačka,

Čujmo, braćo, glas trubalja',
Za dom, vjeru i za kralja
Nežalimo život dati,
Platit će nam Slava mati.
Hajd junaci, bez bojazni
Udarajmo po nakazni.

Gdje s mjesecom zviezda sije,
Grb ilirski vidjeti je;
Zato dok će neba biti,
Naški će nas grb voditi.
Hajd junaci, itd.

Koj opane zrnom probit,
Vječito će ime dobit,
I njega će Bogo sveti
U svoj sjajni raj uzeti.
Hajd junaci, itd.

Jednu čašu naškog vina
Za hrvatskog viernog sina!
S temelja nek sviet se kreće,
Prava kriepost pasti neće!
Hajd junaci, itd

Ljudevit Vukotinović.

Digitized by Google

199. Nebojmo se.

Nebojmo se, braćo mila!
Naš će vodja sloga biti,
Kud udari naša Vila,
Naš se mora vrag rušiti.

Koj nam truje domovinu
Navaljuje prot naravi,
Pravah naših na starinu,
I otima ime slavi:

Na njeg braćo udarajte,
Njega zrno nek dohvati,
Samo složno zapjevajte,
Bog će silni uz nas stati.

Neganuto ko klisura
Nemilujte, tko nas psuje —
Hurra braćo! složno hurra!
Dom i kralj i Bog nas čuje!

Ljudevit Vukotinović.

Digitized by Google

200. Davorija.

Svaki Hrvat ponosito
Nek zapjeva gromovito,
Da se svuda glasno ori,
Kud se slavska rieč govori:
Neka živi narodnost!

Braćo! kolo sastavljajte,
Pa si čvrsto desne dajte,
I zakletvu položite:
Da svoj rod neostavite,
Krv i život za naš dom!

Nek se dižu vrazi tmasti,
Rieč hrvatska mora cvasti!
Svi zastori, sve koprene
Leže jurve razbijene,
Naša staza svietla jest!

Želja ova najsvetija
Zapovjed je najstarija,
I tko god se njoj protivi,
Nije vriedan, nit da živi,
Sram i kletva takvomu!

Digitized by Google

Neka pukne kud mu drago,
Narodnost je naše blago!
Obasjala srca i lica
S narodnošću poslovica:
Neka živu dom i kralj!

Ljudevit Vukotinović.

201. Živio! Živio! Hrabri svak.

Živio! Živio! hrabri svak
Krajišnički naš junak!
Neuzmiče nikad natrag;
Za hrvatsku domovinu,
Rad podnosi smrt nemilu.
Živio! Živio! Hrabri svak
Krajišnički naš junak!

Živio! Živio! Jagatan,
Smrtna ciev i buzdovan.
To nenosi on zahman;
Već mu se u rukuh sjaju
Da s dušmani prepadaju.
Živio! Živio! Jagatan,
Smrtna ciev i buzdovan!

Digitized by Google

202. Hercegovac.

Hercegovac bojak bije
Za slobodu krvcu lije
Braćo! driemat nam netreba,
Svaki neka zgodu vreba!

Hrabrost toga slavskog sina
Sad otvara oči svima;
Crnogorci sieku Turke
Braći svojoj šire ruke.

Bura diže već talase,
Grob otacah otvara se;
Sad il nikad valja' mrieti,
Da se satre dušman kleti.

S groba Miloš sablju pruža
Da se Slavje s njom oruža,
Dušman da se neosili,
Ti pomozi Bože mili!

Krvcu braćo sada lijte!
Krstaš barjak vi razvijte!
Polumjesec nek potamni,
Nek se prizna da smo slavni.

Digitized by Google

„Pobjedit će Slavjan lava,
Oživit će slavska slava.“
Što je rekô sveti Sava
Hercegovcem njekad glava.

203. Nek se hrusti.

Nek se hrusti šaka mala
Dušmaninah neka jala
Ružne u nas baca striele
Volje već i nam dozriele.
Udrio j' i za nas sat!

Još je u Hrvatah krvi,
Nit' kao slabi u prahu crvi
Dadu gazit' narodnosti,
Stare svoje slobodnosti,
Nit' zatrti slavan rod.

Sve s' u svietu dalje diže,
Samo mi stojimo niže;
Bac'mo dakle jaram tvrdi,
Koj hrvatsko ime grdi,
I zakapa narodnost,

Digitized by Google

Sve u krugu toga svieta,
Siedoglavac do djeteta,
Slobodnost si želi zlatu
I prot blaga toga tatu
Oštrim mačem brani se.

Dakle oštrit jest nam mače
Davor silni pomoć dat' će;
U potoku krvi jalne
Sve pogrde oprat žalne
Budi prva zapovjed.

U tom vriednom svetom boju
Braćo da smo svi na broju
Kò bijahu naši djedi,
Gdje s' radilo o pobjedi
Složni Hrvati, jaka moć.

Van se dižte iz tog praha!
Hajd u smrt bez svakog straha!
Zlobu nek razbije zloba!
Van, sad van, iz sužnog groba
K stanovitom vladanju!

Lj. Vukotinović.

Digitized by Google

204. Nek se znade.

Nek se, nek se znade,
Da se Turci jade;
Da im, da im nesta
U Europi mjesta
Prat se mora neopran,
Koj je biesan, š njime van!
I Slav ì Slavjanu Vidov svanu dan!

Nek se, nek se znade,
Da se Turci jade,
Da im, da im nesta
U Europi mjesta.
Što bit' ima, bit će aj
I zlu turskom jednoč kraj,
A Slav, a Slavjanu otvorit se raj.

Nek se, nek se znade,
Da je reći moć na glas:
Iz Rusije — sviet zna vȁs —
Turskoj, turskoj raji proizišô spas.

Nek se, nek se itd.
Da je Talijan i Francez,

Digitized by Google

Uz Turčina i Englez
Svilu, svilu vio samo za svoj vez.

Nek se, nek se itd.
Kad bi ikoj bio rad
Lelek s Turske čuti kad,
Neb Men, neb Menčikov preteko ih tad.

Nek se, nek se itd.
Da im zajam gjaur svak
Vratit želi, to je tak,
Dub, o dub oslabi, al je sada jak.

Hvala, hvala Tebi,
Milostivi Bože!
Tvâ se, tva sė mudrost
Opet slavit može!
Zvona zuji opet glas,
Prem po ćudi nije kvas,
Na čast, na čast pjesma, Bože štiti nas!

F. Rusan.

Digitized by Google

205. Orô veće ponositi.

Orô veće ponositi
Krilî trese da pohiti,
U preburni dol i goru
Pravdi vieka na podporu.
Hajd u borbu, hajd u boj!
Pjevajući smjeli oj!

Ha! i zvono tuče bojno
Na polazak nepokojno;
Sve se giblje manje, više,
Kano more burka, niše.
Hajd u borbu itd.

Brzo, brzo Gjurgjevčani!
I vi braćo Križevčani!
Čujte sile, mir propada,
Kralj nas u boj zove sada.
Hajd u borbu itd.

---

*) Oprostnica krajišnikah varaždinskih prigodom polazka u Italiju dne 4. i 5. svibnja 1848., kad njihovoj domovini najveća pogibelj od strane Magjarah pretiaše, pa onda kasnije dne 13. i 16. travnja 1859.

Digitized by Google

Ferdinande kralju blagi!
Nahudit ti neće vragi,
Dok se Hrvat bori za te,
Dok junačka vjera cvate.
Hajd u borbu itd.

Nu, al' i ti — posve zdrava —
Njegva doma čuvaj prava;
Il se vrati, il nevrati,
Tim mu žrtvu njegvu plati.
Hajd u borbu itd.

Da on poslje sretna boja,
Sgubi plaću, prava svoja,
Da pomože s'trt slobodu,
Na tom njega neima brodu.
Hajd u borbu itd.

U nastavšem duhu vieka
Crpit želi i on lieka;
Mà se dizô odpor tmasti,
Narodnost nam mora cvasti.
Hajd u borbu itd.

Svud i svakud, rieč je sada,
Njegov jezik da zavlada,

Digitized by Google

To sudište, to borište
Od pravice danas ište.
Hajd u borbu itd.

I on želi stare niti
S boljma veće zamieniti,
Sve krivicom nikle láze
Noge pravde da pogaze.
Hajd u borbu itd.

S Bogom sada naše blago!
Domovino sunce drago;
Tvojih trakah zlatnih paša,
Bit će uviek misao naša.
Hajd u borbu itd.

S Bogom oči zaplakane,
Neumrle za nas rane;
Domovino, diši slogom,
Mi idemo, ostaj s Bogom!
Hajd u borbu itd.

F. Rusan.

Digitized by Google

206. Srbska pjesma.

Prag je ovo milog Srbstva,
Na kojem stojimo
Ako zlotvor na njeg stupa
Svi da se borimo.
Gospodaru glavni!
Mihailo slavni!
Mi smo se zakleli
Tebi biti vjerni.
Ti s nama mi s tobom
Il' u vatru il' u vodu;
Brat s bratom, rod s rodom
Ruši svaku nezgodu.
Drino! vodo hladna
Razbacuj svoj tok;
Sad je srbska slava
Obnovila skok.

Nepuštajmo, da nam Turčin
Ime naše skvrni,
Suprot stati, odpor dati,
Svagda da smo spremni,
I mi to velimo,
Od srca želimo:

Digitized by Google

Bolje da pomremo,
Neg' neg da robujemo.
Ti s nama, itd.

U Turakah prijateljstva
Nemožemo naći,
Na susret im svagda treba
Junački izaći.
Na službi stojimo
I rad polazimo,
Na zlotvora toga
Baš u svako doba.
Ti s nama, itd.

U Bugarskoj i u Bosni
Naša braća pište,
Njih've žene, njih'va djeca
Od Turakah vrište.
Treba, da idemo,
Da im pomognemo,
I sve da činimo,
Da ih izbavimo,
Ti s nama, itd.

Tvoja želja našoj želji
Isto odgovara:

Digitized by Google

I napredku milog Srbstva
Novi put otvara.
Ti si kneže slavan,
Car — Dušanu ravan
Tebe Srbstvo hvali,
Bogu blagodari!
Ti s nama itd.

207. Davorija.

Brod nek' ćuti udarca
Krive vožnje svoje,
Ja ću pjevat od srca
Pjesme glasno moje
Za francezke nemarim
Marsiljice glase,
Već ja hoću da zborim
Za domaće klase!
Bili? No, no! Bili? No, no!
Zazvao bolje zglavje?
Bili? No, no! Bili? No, no!
Zazvao: Slave Slavje?
Slavje! Nek zaori,
Kud se slavska rieč govori!
Kud se slavski govori.

Digitized by Google

Od Kamčatke do Labe,
Polje se proteže,
Slava gdjeno neslabe
Snope svoje veže.
Pjevom obdari čedo
Duba i jablana,
Klas i brana siže do
Kine i Japana.
Klasje! ječi, Klasje! ječi,
Po dolu i po gora'..
Klasje! ječi, Klasje! ječi,
K poslu zove hora.
Klasje! Nek zaori
Kud se slavska rieč govori!
Klasje! Nek zaori
Kud se slavski govori.

Poseb južni Slavjani
Jesmo mi Iliri,
Tim imenom nazvani
Po Evrope liri.
Što da k slozi nek pelja
Domoljubne sine,
Doklem nebo i zemlja

Digitized by Google

Svieta ovog čine.
Ni li? Jest, jest! Ni li? Jest, jest!
Koristna sloga zdrava?
Sloga! Nek itd.

Otačbino, pram Bogu
Tužbu dizat mi je,
Šutit ja već nemogu,
Zloba zlobno mnije.
Stranka hude lomače
U tebi se krije,
Kâ nij' vriedna domaće
Sunce da ju grije.
Van š njom! Hajd! Hajd! Van š
njom! Hajd! Hajd!
S groba duh nas snubi.
Van š njom! Hajd! Hajd! Van š njom
Hajd! Hajd!
Zloban lat se gubi.
Van š njom! Nek itd.

F. Rusan.

208. Davorija.

Prosto zrakom ptica leti,
Prosto gorom zvier prolazi;

Digitized by Google

A ja da se lanci speti,
Dam tudjincu, da me gazi!?
Tko nevoli umrjet prije,
U tom naša krv nebije!

Znam, da moji pradjedovi
Hrvati su slavni bili,
A zar unuk da njihovi
U robskome strahu — cvili!?
Tko nevoli umrjet prije
U tom naša krv nebije!

Sam ću ubit mog' jedinca
Nož u srce rinut' žene, —
Neg da vidim od tudjinca
Slobode mi porušene.
Tko to izvest gotov nije,
U tom naša krv nebije!

Sam ću upalit krov nad glavom,
Pripravit' si grob gorući;
Neg da tudjin s mojim pravom
U mojoj se bani kući.
Tko to izvest gotov nije
U tom naša krv nebije!

Dr. Demeter.

Digitized by Google

209. Davorija.

Rado ide Srbin u vojnike,
Gdje zelene bere lovorike,
Borba njemu zabava je draga,
Jošt milije uništiti vraga.
Jer puščani prah
Nezadaje njemu strah.
Njega na boj mati
I nevjesta prati.
Otac želi sjedi,
Da vraga pobjedi.
Napred ide s oružanom Srbin rukom
A zimzelen vije mu se za klobukom,
Pjeva, kliče slavski sin
Pred njim strepi dušmanin.

Puška puca, a topovi riču,
A junaci oružani viču:
Hajde Srblji, hajde u vojnike,
Gdje se kupe otačbine dike.
Krvni gazi vrag
Našeg doma mirni prag!
Na bojnome polju,
Gdje s' junaci kolju,

Digitized by Google

Slave ber'te cvieće,
To uvenut neće.
Dok se miče naša snažna desna ruka,
Dopasti će ljuti dušman trista muka.
Kad zaori bojni klik,
U smrt skače krajišnik.

Živković.

210. Davorija.

Složno, složno braćo mila
Po Slaviji slavnoj,
Nek nas vodi naša vila
K zori obećanoj.
Korak, korak za korakom
Slavjan žurno za Slavjanom.
Na bojište za dom mili
Hajdmo, hajdmo proti sili!

Skopajmo se, jer je vrieme
Iz duboke tmine,
Bacmo iz nas tudje breme
Sva opakost mine,
Korak, korak itd.

Domu, kralju privrženost
Obdržmo na vieke,

Digitized by Google

Domovini ljubav, viernost,
Da učvrsti jeke.
Korak, korak itd.

Stup'mo, stup'mo žara puni
Svi pod krila sloge,
Bez nemira, i vike, k buni
Hitro svi na noge!
Korak, korak itd.

Hajdemo, hajdemo za slobodu,
Pravdu i prosvietu,
Da smo sinci vjerni rodu
Pokažimo svietu.
Korak, korak itd.

Branit jezik, koj sva tvara,
Dužnost to je vječna,
Jer bez trave i ljekara
Neima lieka liečna
Korak, korak itd.

Branit jezik, koj sva čini
I narodnost duži;
Tko med braćom to nečini
Proklestvo zasluži.
Korak, korak itd.

Digitized by Google

Namjestit ga svuda valja
I u božjem hramu,
Neka slavi Boga, kralja,
A ne praznu slamu,
Korak, korak itd.

Jer gdje jezik u narodu
Javno mjesta neima,
Tu je odmah u porodu,
Duh i duša niema.
Korak, korak itd.

Tko prot tomu bjesni sbilja,
Put nebesah kvari,
Prokleta mu duša bila
Za boga nemari!
Korak, korak itd.

Ništa zato, liepa nada
Liepo se dovrši,
Na zemljicu zrno pada
Pljeva se razprši.
Korak, korak itd.

Samo složno, ne u strahu,
Spasit djedovinu,

Digitized by Google

Junak nezna za smrt plahu
Doraso je činu.
Korak, korak itd.

Jerbo sloga skupu šajku
Iz pogibe vadi,
A nesloga brižnu majku
Sinovi zavadi.
Korak, korak itd.

Tko nekani bludit sliepo,
S nami nek se slaže
Što je slavno, dobro, liepo,
Sloga nam predlaže.
Korak, korak itd.

Hajdmo dakle, napred hajdmo
Svi pod krila sloge;
Čast nas zove, zato hajdmo,
Hitro, svi na noge!
Korak, korak itd.

Ferdo Rusan.

Digitized by Google

211. Slavska braćo.

Slavska braćo, čujte glase,
Što vam šalje majka stara,
Čujte gorke nje uzdase,
S kojih srce joj se para:
„Čeda moja, Slave sini!
Bud'te složni i jedini!“

„Dokle ćete bit' proklete
Ah! nesloge sužnji hudi?
Dokle će vam ona svete
Sveze skidat srodnih grudih?
Dokle jedne majke sini
Živit ćete kô tudjini?

Dokle ćete radi vjere
Razne se medj sobom klati?
Rad imena od matere, —
I kako će tko se zvati?
Rad prvenstva, rad jezika?
Rad pismenah, njinih slika'

Dokle ćete njeke slabe
Kano sliepci sliedit duše,

Digitized by Google

Što novostmi vas k seb' vabe
A medj vami ljubav ruše:
Pod izlikom domoljubja
Noseć razdor i pogubja?

Neslušajte glase njine
Već sliedite glasak oni,
Koj vam izsred baš dubljine,
Srca slavskog svedjer zvoni;
I s čim Bog i narav mati
Srca vaša zapečati.

Jedna majka sve vas rodi,
Jednim mliekom vas odgoji,
Jedna krvca vas razplodi,
Jedan duh vas sve opoji:
Jednog roda isto sjeme,
Isti jezik, jedno pleme!

Zar da sveze tê kidate
Toli silne, kriepke toli?
Zar da majku neslušate
Kad za vaš spas sve vas moli!
Zar ćet' ići proti Bogu
Prot' naravi i razlogu?

Digitized by Google

U svih očih plamen isti,
A srčanost na svih licah,
U svih razum bistri, čisti,
Jakost snažnih u mišicah;
Ista snaga, jedne sile,
Jedne gore, jedne vile.

O zagrite slogu milu,
To nebesko čedo raja!
Ta u njenom moć je krilu,
Što sve veže i sve spaja,
Što najtežja djela svaka
Čini snosna, čini lahka.

Sloga jakost jest naroda',
Sloga čvrsti štit, obrana,
U njoj prava jest sloboda,
I prosvjete ona j' hrana.
S njom blagoslov, blagostanje
Slave i sreće promicanje.

Sloga tvrdje diže, zida,
I čudesa njom se grade,
Nesloga sve ruši kida, —
Ko s nesloge što no pade

Digitized by Google

Rim, Carigrad, Špart', Athene,
Kartag, Korint i Micene,

Rad ote i naša sila
Pade cielom svietu znana —
Ona temelj joj podrila,
Pade carstvo s nje Slavjana',
Slavjan posta rob tudjini, —
Da gdje — al u domovini! —

S nje i zviezda od prosvjete
Naše nekad toli slavne,
Za gluposti hude klete
Oblake se sakri tavne.
S nje zginuše stara prava,
S nje zakuka majka Slava!

Glejte, to je ponor crni!
Kam' nesloga sve vas hiti,
Kad u srcih se utrni
Onda ćete van iziti.
U slozi je spasa i lieka,
Bez nje ništa do viek vieka!

Izčupajte srce zlobno,
Kanite se malenkosti' —

Digitized by Google

Pak uzajmno, medjusobno,
Ljubite se u iskrenosti!
Bog je jedan, jedna mati,
Razna vjera to nekrati."

To su, slavska braćo, glasi
Što vam šalje majka stara!
To su tužni nje uzdasi,
S kojih njoj se srdce para.
Dakle braćo, Slave sini:
Budmo složni i jedini!

212. Davorija.

Stan'te bure i oluje!
Slavjan hoće da vojuje.
U kraj s vami striele klete,
Slavjanin vam mrežu plete.
Sablju paši, konja uzjaši
Samo smjelo napred kaši!

Osamdeset miliona,
Hrpa svieta presmiona;

Digitized by Google

Tko joj kani hram podrti,
Sám pod kosu leti smrti.
Sablju paši, itd.

Pol Evrope, jest istina,
I Azije još trećina,
Njeg'vim glasom pjeva, plaće,
Njegov kiti znoj palače
Sablju paši, itd.

Klanjajte se puci niže,
I Slavjanin glavu diže,
I njegovo srdce mnije,
Da on sužanj ničij' nije.
Sablju paši, itd.

Hajd, Slavjani na bojište!
Svi odpori da se nište;
Sudbu svetu koj nenosi,
Mir u grobu taj ne'sprosi.
Sabiju paši, itd.

Koj neštuje majku jednu
I kolievku svoju mednu,

Digitized by Google

Živi, kauo blago niemo,
S njime nikud nedospiemo.
Sablju paši, itd.

Koj u našem tudje brani,
A s našim se kruhom hrani,
Van iz dvora nek se seli
Zakon vieka tako veli.
Sablju paši, itd.

Mi volimo svoji biti,
Nego l' zlatom glave kriti,
Eldorado! hajd bez traga,
Tudje blago jest od vraga.
Sablju paši, itd.

Neprijatelj ako l' idje
Otačbinu napast pridje;
Srmt mu neka kroji plaću,
Dok je Slavjan meštar maču.
Sablju paši, itd.

Koj nevjerstva ljubi vaje,
U Tartaru nek se kaje;

Digitized by Google

S nami nesmje on napreda,
Za Boga je to uvrieda.
Sablju paši, itd.

F. Rusan.

213. Davorija.

Tko je rodjen Slavjan, rodjen junak,
Slavjanski neka danas diže barjak u zrak;
Svak dobra konja jaši, svak britku sablju paši,
Hajd braćo, u ime Boga, samo nek je sloga.

Eto na nas crni divlji varvar,
Gazeć nam rod i jezik mili božji podar.
Tim prie no nas zakla, šilj'mo ga na dno pakla;
Hajd braćo, Bog je snami, vrazi su prot nami.

Hrabar ozgó Slovak, ozdó Ilir
Bratsku si daju ruku na junački taj pir.

Digitized by Google

Krš koplja, zvuk rogovah, zvek mača,
grom topovah!
Hajd braćo, B g će dati, naš će rod
svladati.

Doba je već, hajdmo, hajdmo,
hajdmo,
Dušmanskom krvlju slavu našu da
peremo.
Svak jednu glavu skini, pak je kraj
svakoj kini.
Hajd braćo, Bog će dati, vrag će
postradati.

Iv. Mažuranić.

214. Ustanak.

Ustanimo! noć je pala,
Grožnja hrupi, nije šala,
Da se ruši,
Konča, guši
Neprijatelj Slavjanah!

Digitized by Google

Divja sila pasti mora
Sad joj krajna glasi hora,
Hajdmo dusi
Da s' okusi
Što je sloga Slavjanah!

Izdajica domovine
Na vješalih da pogine.
To rad sreće
Neporeče
Sloga hrabrih Slavjanah.

Hitro braćo, dok je vrieme
Razbit' valja robstva breme;
Kamo s okom
Tam i skokom
Na tirane Slavjanah.

Gore, gore svi na noge!
Napred s mačem sin od sloge!
Ražaj, tuci,
U grob vuci
Krvoloke Slavjanah!

F. Rusan.

Digitized by Google

215. Srbska pjesma.

Već se srbska zastava
Vije svuda javno,
I srbska se braća sva
Svuda bore slavno;
Varadinca mišica
I hrabrih šajkaša',
I božija desnica
Brani prava naša.
Srb se bije i krv lije
Za svoju slobodu;
Srb se bije, da dobije
Srbskoga vojvodu.
Hura, evo ploda
Došô nam je vojvoda!
Hura srbskog roda,
Živ nam bio vojvoda!

Crna Gora, Srbija,
dje već Srbin vlada,
osestrima Banija
ojvodina mlada.
ušan carstva unuku
o su četir stuba,

Digitized by Google

Kad zatrubi na jugu
Dušanova truba.
Srb se bije itd.
Mjesto slavnih Nemanja'

I cara Dušana
Bog nam sada poklanja
Vojvodu Stefana.
Da se pod njim rukuju
Sriem, Banat i Bačka,
Da vojvodstvo osnuju
Braća nam junačka.
Srb se bije itd.

Sv. Miletić.

216. Davorija.

Bojna trublja trubi sad,
Proti dušmaninu,
Za nas bije eto sat,
I za domovinu.
S bogom ostani, s bogom ostani,
Sladka Ljubice, srca ranice,

Digitized by Google

Ja sad odlazim, u boj polazim,
Na zlotvore te, naše prosvjete.
Cjelov mi neka Tvoj
Srčanost povekša,
Strah i trepet proti toj,
Krivnji nek omekša.

Što ja čuti moram sad,
U boj da odlaziš?
Danas bije, veliš, sat,
Da mene ostaviš.
O! ne ljubezni samnom uljezni,
Na bojišta zvek, molim te naviek,
Tudja robkinja neću biti ja,
Makar odmah tu izpustila duh;
Cjelov mi itd.

Puči mač iz korice,
Stupaj, stupaj, viči;
Za prosvjetu borit se,
Vrieme nam je ići.
Tudjeg upliva s desna i lieva,
Ak već drugač ni, stresimo se mi,
Ljude tolike, male, velike,

Digitized by Google

Ki nestignu k nam,
Nek ih bude sram.
Pustimo ih pod znojem,
Za griehe kajat se,
Tudjina će i našim
Bogovom klanjat se.

Mi hoćemo u svojem
Da grlimo svoje,
Gorke suze i jadi
Lakši tù postoje.
Blagočudna sviest, sav moj život jest,
Ratu sad u tom; za te mili dom,
Bud u pomoć nam, s neba Bože sam,
Za u boj stupit, za dom se borit.
Dan sviće, a nebo se,
Vedri svud po malo,
Pak nova neboj se,
Plašila ni malo.

217. Ustaj Slavjanine.

Ustaj, ustaj slavski rode,
I duboki san svoj stresi,

Digitized by Google

Da te viek i pravda vode,
Tam gdje vječna luč se kresi,
Gdje j' slobode sveti hram,
Prazno j' tvoje mjesto tam.

Tamo već svi puci hrle,
Sebi mjesto da osvoje,
Svi se bratski tamo grle,
Izgledaju sine tvoje,
„Još ih neima, neima, jao!“
Duboko si rode pao.

Pao baš jesi naopako,
Al si pao sam po sebi;
Nu svedj nisi pao još tako,
Da se podić mogo nebi;
Ustaj samo u taj čas,
Napried sliedi vieka glas.

Vrieme u vječno more teži,
Niti koga ono čeka.
A tko uprav š njim nebježi,
Stić ga neće do viek vieka.
Zato napred, š njim u bieg,
Put ti kaže slave stieg.

M. Bogović.

Digitized by Google

218. Sloboda.

Je li bolje braćo draga,
Da živimo kano car?
A sloboda da nam blaga,
Manjka i nje skupi dar.
Ne, ne, ne,
Ne, ne, ne, ne,
Il slobodno živjeti,
Il bolje umrieti.

Je li bolje, da imamo,
Skrlet, svilu, zlatan pas?
A da suze prolievamo,
Pa da robstvo veže nas.
Ne, itd.

Je li hasna, što po svietu,
Naš se širi narod svud?
Pa krvnici da ga gnjetu,
Krvavi mu žderuć trud.
Ne, itd.

Je l' nam hasna Slave ime?
Što od uvjek diči nas.

Digitized by Google

Robovi smo kad pod njime,
Kojim s robstva nije spas.
Ne, itd.

Je li hasna, što djedovah,
Naših bjaše slavan mač!
A sinovi sried okovah,
Kada plaču gorki plač?
Ne, itd.

Je li bolje da vodimo,
Tako život tužan, loš?
Te krvnikom da rodimo,
Nove sužnje dalje još?
Ne, itd.

V. Vernak.

219. Napried.

Bubanj silno budi,
Nas u boj krvavi,
Braćo slavska!
Ustanimo svi.
Pružimo sad nove,
Žrtve majci Slavi,

Digitized by Google

Činom kažmo,
Da smo Slavjani.
Trum, trum, trum, trum,
Složno, složno hajdmo napred,
Proti našim dušmanom,
S krvi naše će procvasti,
Sloboda svim Slavjanom.

Borimo se hrabro
Za slavjansku rieč.
Nedajmo se našim
Dušmaninom već.
Trum, trum, itd.

220. Graničar.

Neima ljepšeg, nit krasnijeg,
Što je graničar.
Moj je život oružije
Bog moj i moj car.
Slavno 'e biti Graničar.

Grud mi žarom uskipljuje,
Što sam Graničar,

Digitized by Google

Klobuk momče nadrivljuje,
Što je Graničar.
Slavno je biti Graničar.

Pod oružjem začet jesam,
Junačke majke,
I pradjede imao sam
Stare junake.
Slavno je biti Graničar.

Kako hoćeš vozim šajkom,
Tihom i burom.
Ili pjesmu Kraljevića,
Pjevam za srpom.
Slavno je biti Graničar.

Zemlju orem, njivu žanjem,
Kopam vinograd,
Il životom, il imanjem,
Čuvam carev grad.
Slavno je biti Graničar.

Pa izmaknut s mjesta neću,
Volim umrieti.

Digitized by Google

Prij' no stopu odapet ću,
Dopast ću smrti.
Slavno je biti Graničar.

Hajd na noge, svi junaci,
U biedi je car.
Samo, bane, tako reci,
Eto Graničar.
Slavno je biti Graničar.

Sto hiljadah u oružju,
Svak gotov da mre.
Mir je, reci, oru zemlju,
Kao god i pre.
Slavno je biti Graničar.

Hrvati su moji otci,
Tim se ponosim,
Kad u krepkoj ja desnici,
Svet barjak nosim.
Slavno je biti Graničar.

Na kordonu mrzko gledi,
Lievo i desno,

Digitized by Google

Dok dušmana gdjegod vidi,
Graničar krasno.
Slavno je biti graničar.

Što sad cielu Europu
Kuga nemori,
Zahvaliti ona mora,
Vam graničari.
Slavno je biti Graničar.

221. Oj Bože moj!

Sam se Mijo, po moru vozio,
Oj Bože moj!

Sam s' vozio, sam Boga molio,
Oj Bože moj!

Daj mi Bože, oči sokolove,
Oj Bože moj!

I još k tomu, krila labudova,
Oj Bože moj!

Da proletim, ovo sinje more,
Oj Bože moj!

Digitized by Google

I da vidim kuda vojska pada,
Oj Bože moj!

Vojska pada, iza Pešte grada,
Oj Bože moj!

Svi šatori, iz tanana platna,
Oj Bože moj!

Samo jedan iz crljene svile,
Oj Bože moj!

U njem sjedi Jelačiću bane,
Oj Bože moj!

Oko njega, hrabri gjenerali
Oj Bože moj!

I još k tome, hrabri graničari,
Oj Bože moj!

222. Pobudnica.

Ustaj, ustaj Hrvate,
Ustaj na oružje,

Digitized by Google

Dan te čeka, noć već bjega,
Ustaj, neoklevaj.
Na noge Hrvati braćo,
Sloboda zove.

Dosta bilo nevolje,
Dosta bi i tuge,
Drhći sada dušmane,
Da te Hrvat skuči.
Na noge itd.

Koj odriče pomoći
Domovini svojoj,
Nije Hrvat, već je izrod
Tog će zemlja kleti
Na noge itd.

Složno, složno držte se
Složno na dušmane
Neka, vide, pa šta čine
Hrvaćani mladi.
Na noge itd.

Svaki Hrvat, slavski sin,
Slavski razgovoraj,

Digitized by Google

Slavjanin te razumi,
Tudjinstvo obaraj.
Na noge itd.

Tko si unuk Zrinjskoga
Ljubiš Josu Bana.
Uzmi pušku i sablju
Za prava izdana.
Na noge itd.

Šumica se zeleni,
Sa zelenom travom,
Svi ćemo se igrati,
Sa magjarskom glavom.
Na noge itd.

Oj Košute, Košute,
Žalostna ti majka,
Da ti znadeš, kakva t' se
Kod nas plete štranga.
Na noge itd.

Koji nezna kak' treba,
Za svoj dom umrieti,

Digitized by Google

Nije drugo već izmet,
Kog će zemlja kleti.
Na noge itd.

Što smo s pravdom dobili,
To nikom nedamo.
Dok jednoga Slavjana,
Hoćmo da imamo.
Na noge itd.

Odvj. And. Bastašić.

224. Davorija.

Il ovako, il onako,
I u ratu bud'mo tako.
Ko pri čaši, vazda naši
Vjerni svomu narodu.
Neka dira sviet ognjišta,
Nek si tare glavu,
Miš nije nikad ništa,
Nahudio lavu.
Nije, nije, nije,
Neboji se psina'
Naša domovina!
Doklem vruća krvca
Grije naša srdca!

Digitized by Google

Bilo kak mu goder drago,
Narodnost je naše blago,
Tko ju tare, trti daje
Neima miesta med nami.
To kazat diete može
I starac u gunjcu:
Da vrana ništ' nemože
Učiniti suncu.
To ne, to ne, to ne,
Neboji se itd.

Samo pazno, nije kasno,
Baklja zore svjetli jasno.
Hajd napreda — minù bieda —
Na spasenja smjeli put.
Sred oblaka, sred oluje
Strah nebije nebu.
Nebojmo se, Bog posluje
Nam budućnost mednu.
Ne ne, ne ne, ne ne.
Neboji se itd.

F. Rusan.

Digitized by Google

223. Plač Hrvatah!

Čuj der bane! Hrvatska te zove,
Ustani se iz grobnice ove!
Tužan Hrvat nad grobom ti kleči,
Ustani se i bol mu izlieči!
Ustan', Joso! puk tvoj tebe zove,
Izbavi ga iz nevolje ove!

Slavni mužu! neima tebe sada,
Smrt te ote, zadala nam jada,
Mnoge duše sada se žaloste;
Jerbo nisu od zlih biedah proste.
Jaoh bane! Hrvatska se tuži,
Jerbo tebe hladan grob sad kruži.

Gdje je narod, s kim si vazda bio?
Gdje graničar? tebi uviek mio.
Ostavi ga ti za uviek biedna;
Njegva majka ostavi ga jadna.
Joso, Joso! Neima te med nami.
Ti o smrti naše srce rani.

Novidvori, vi ga tugujete,
U središtu svojem milujete,

Digitized by Google

Crni barjak vije se nad vami;
Jer ste sada ostali baš sami.
Sve za tobom plače, mili otče!
Graničarsko cvili sad sirotče.

227. Davorija.

Nosim zdravu mišicu
I srce junačko;
Daj mi otče oštar mač
Ratu sad u tom.
Ime moje prestaro
Slavno je hrvatsko,
Pod ovim ću srdcem svim
Vjerno branit dom.
Živit kanim il umrieti
Otačbino za tebe!
Neboji se Hrvat smrti
Sjeći umje spred sebe.
U mladosti nejakoj
Igre bjahu rat i boj;
U snu pako uvrede
Juriš, rane pobjede.

Digitized by Google

Neimam mira nit' mjesta
Danju nit u noći,
Dok nestigne Turčina
Nov pobjede mač.
Peto teče stoljeće,
Odkad bez pomoći
Od krvnika braća mâ
Muku trpe već.
Europo: zar nećuješ
Plač ubogih kršćanah?
Il čovječtvo ti neštuješ,
Jer se tiče Slavjanah?
Neka, neka do zgode
Trpljivost mi sva ode.
Pod oružje svi sada,
Gadno Ture nek pada.

F. Rusan.

228. Davorija.

S Bogom ostan' rode mili,
Zdravog opet da te vidim,
Dok se vratim k svojoj vili,
Nek nepredje milost, molim.

Digitized by Google

Sada zdrav stoj rode moj,
Dok se vrati sinak tvoj.

Nemoj za mnom jadan žalit
Skoro ćeš okrenut boljem,
Nemoj, ljubo, srdce dielit,
Vratit ću se i ostat u njem,
Samo čekaj još malo,
Dok se vrieme bud' dalo.

229. Davorija.

Već iz gustog luga kupe se hajduci
Mjesto oštrih strielah s' kondiri u ruci,
Oj gorski hajduci, vesela vam majka!
Vitlajte se pusti ko lovačka hajka!
Hura, hura, ko lovačka hajka. Hura!

Naša četa hrabra dan i noću muti
I na grabež ide, a na zlo nesluti.
Što nam padne šakah oplačkamo liepo,
Na glasu junaka napadamo sliepo.
Hura, itd.

Digitized by Google

Drugovi su naši zmaj i orô sivi,
Zvier i biela vila s nama mirno živi.
Vitlajte se pusti po gori hajduci,
Gromko podvikujte s kondiri u ruci.
Hura, itd.

Gudure su naše pune suha zlata,
O hajdučkom blagu svako čudno gata,
Iz punih mješinah dieve vino liju,
I oko hajdukah laskavo se viju.
Hura, itd.

230. Davorija.

Mačem, kopljem oružani,
Ajd Hrvati svi u rat!
Neka znadu nam dušmani,
Da je za njih kucnuo sat,
Neće Hrvat da je rob,
Već on sprema vragu grob.

Hrvat tudje zemlje neće,
Ali složno brani svê.
Što je njegvo, doba j' veće
Vražkom igu da s' opre,

Digitized by Google

I da mačem brani, znaj,
Drag hrvatski zavičaj.

Neka dušman vojsku kupi,
Vražkih četah silan broj,
Kad na našu zemlju stupi,
Oblit će ga smrtan znoj,
Tiešit može samo mač,
Domovine gorki plač.

Oj Hrvatska dična slavo
Tebe branit hoće svak',
Jer slobode traži pravo,
Dodija mu robski mrak;
U kom naša krvca vre,
Za slobodu neka mre!

Pobjeda će naša biti,
Ako sloga bude s nam',
Tkogod žali krvcu liti,
Vječno bit će njega sram;
Na obranu roda svog,
Sam Hrvate zove Bog.

Digitized by Google

231. Crnogorka.

Rane moje ljuto tištu,
Mila, divna, Crnogorko!
Moje grudi pomoć ištu,
Izparane na bojištu;
Pomoć, pomoć Crnogorko!
Podpraši mi puške male,
Ruke su mi malaksale,
Sjekuć Turke Crnogorko!

A kad padnem, gorski lave,
Moja liepa Crnogorko!
Težke rane i krvave,
Nek zamiene turske glave,
Osveti me Crnogorko!
Ne kukanjem niti plačem,
Već krvavim, ljutim mačem,
U boj, u boj Crnogorko!

A na domu hrani sinke,
Moju nadu Crnogorko!
One divne mužke slike,
One divne osvetnike; —

Digitized by Google

Hrani njeguj Crnogorko!
I liep nauk kazuj njima,
Svetiti se dušmanima
Moja vjerna Crnogorko!

232. Hercegovac.

Bojak biju Hercegovci
I sa njima Crnogorci.
Sa čela im teče znoj,
Lijuć krvcu za rod svoj.

Junačka ih braća sliede,
Brižne majke na njih glede,
Pa sve plačne viču oj,
Daj im sreću Bože moj!

Starci s djecom Boga mole,
Da varvaru svi odole,
Da Turakah satru roj.
Živ mi bio rode moj!

A djevice srbske letu,
Da od cvieća vjence spletu

Digitized by Google

Da nakite barjak, oj
Tim prinesu darak svoj.

Vukalović braću vodi
Njega mati na to rodi,
Za veliki Srbah broj,
Da žrtvuje život svoj.

Srbska slava pred očima,
Srbsko srce u prsima,
Podiže ga na taj boj,
Da osveti narod svoj.

233. Poljaci na grobu SOBIESKOGA.

Čuj Sobieski! Poljska tebe zove,
Ustaj hladne iz grobnice ove!
Tužan Poljak nad grobom ti kleči
Probudi se i bol mu izlječi,
Ustaj Jane, starina te budi,
Ustaj narod oslobodi hudi!

Digitized by Google

Potomci ti i druzi u boju
Ostavili domovinu svoju.
Čartoriski ostavio dvore,
U pol noći prije rane zore.
Svi ostajte „s Bogom“, kneže reče,
Poljska mene više vidit neće.

Austrija ti, Rus i Prus ugrabi
Krunu, prestol i sve običaje.
Pradjedovah tvojih žezlo sveto,
Od tudjinah to je sve oteto.
Ustaj Jane, starina te budi,
Ustaj narod oslobodi hudi.

Ni prah blažen kostiuh njihovih,
Mjesta nema na poljanah svojih.
Poljak neima kod kuće prostora,
Moliti se za grob ići mora.
Francezka mu Turska i Englezka,
Sad postale nova domovina.

Digitized by Google

231. Pobuda.

Kroz poburnih glas topovah bojni',
Zove slava sinah svojih zbor,
Na oružje momci ratoborni!
Otacah svih obran'te dvor!
Za narod svoj umrieti,
Za dom i rod umrieti!
„Slavjanu slava je,
Slavjanu dika je,
Slavjanu slava je
Kad mu dušman prieti!“

Na taj glas svoga oslobodjenja
Verige skrše narodi,
Poslje jakog slavjanskog borenja
Sviet od robstva oslobodi.
Za narod svoj itd.

Onda majke, žene, ljube vjerne,
Kao što se vječnom dopade,
Dajte vjence vitezom pobjednim
Zadnjim cjelov'om koj pade?
Za narod svoj itd.

Digitized by Google

232. Hajdmo.

Oj čujte, braćo Slavjani
Majke slave glas!
Evo se dižu dušmani,
Da unište nas! —
Da nam otmu nasilice
Najsvetiju stvar,
Dom, slobodu i pravice,
Jezik božji dar?
Hajte, braćo, hajte!
Sada ustajte.
Hajte, braćo hajte,
Svoje nedajte!

Sbor.

Hajdmo, braćo hajdmo
Sada ustajmo!
Hajdmo, braćo hajdmo
Svoje nedajmo!

Svak, koji je Slavjan rodjeni
U boj hajd bez strah'!
Drž' pučku i mač zeleni
Olovo i prah!

Digitized by Google

Nedaj, da ti rod pogine,
Prava, jezik tvoj,
Da nebudeš rob tudjine
Kroz sav život svoj!?
Hajte braćo itd.

Oj majko Slavjo predraga!
Gledj sinovah skup!
Prot sili bit' će tvog vraga
Čvrst obrane stup.
Nećeš pasti, nesmješ pasti,
Sveta 'e naša stvar!
Pri'e će dušman da omasti
Krvju mač naš star.
Hajte braćo itd.

Okrugić.

233. Davorija.

Oj Slavonci i Hrvati
Potecite žurno!
Gdje vam lovor slave cvati
U to vrieme burno.
Glas vitežkog čujte bana
Jelačića od mejdana.

Digitized by Google

Napred stupaj, mačem lupaj.
Hura napred stupaj.

Top za topom, grom za gromom,
Potres na sve strane,
Bježi dušman nogom hromom,
Kad poleti bane.
Oganj živi ban prosipa,
A dušman se svud razsipa.
Napred stupaj, itd.

Sablje zveče konjaničke
I po zraku zuje.
Britke čorde oklopničke
Sjeku kano guje.
Potok teče crne krvi
Mač slavenski grdno mrvi.
Napred stupaj, itd.

Oj Slavonci i Hrvati
Hajd u vojsku banu!
Tamo će nam slava dati
Krunu obećanu.

Digitized by Google

Tam za narod, đom i bana
Borite se, kako valja.
Napred stupaj, itd.

Tordinac.

234. Probuda.

Oj Slave sinci, oj Slavjani
Oj, evo kuca slave čas.
Našega roda ti dušmani
Evo se dižu svi na nas! (opet.)
Slobodu žele nam oteti
Predobit mili dom i rod
Uživat našeg znoja plod,
Skršit prava nas u lance speti.
„Na oružje hajd u boj,
Za slobodu, dom, rod svoj!
Udri juriš, nek pada, mre,
Koj slobodu našu tre.“

Jošte u nami starodavna
Naših pradjedah teče krv.
Sav sviet poznaje već odavna,
Da nije Slavjan prašni crv. (opet.)

Digitized by Google

A zar ćemo mi mirno gledat,
Za nas pripravni krvni mač
I slušat djece, naše plač
Dušmanu se našem robski predat?
Na oružje itd.

Dom, prag i jezik naš, ognjište
To svjetlost bjaše vjek kod nas.
Ova braniti, — na bojište
Idjasmo uviek, svaki čas. (op.)
Sad da nam tudjin kapu kroji,
Da učinimo tudji zbor,
A kućah naših bjeli dvor,
Zar da tudjin otme i osvoji.
Na oružje itd.

Oj slavska slobodo i mila
Ti nas vodi sad u boj taj!
Osveti nas, nek vražja sila
U tome boju nadje kraj. (op.)
Dušmani nek u krvi glede
Osvete naše krvni gnjev,
Mruć nek čuju Slave spjev
Viteštva našega i pobjede.
Na oružje itd.

Gromović.

Digitized by Google

235. Poziv.

Slavjani, Slavjani!
Vi naroda sluge,
Vi čuvari carstva
A drugovi tuge.

Tudji vi vojaci
Tudji vi robovi,
Gdje su Vaša prava
Gdje Vaši barjaci?

Nigdje ništa svoga
Od nikud ljubavi,
Svi Vas puci mrze,
Svak Vas pod se spravi.

Na noge se dižte
Mač u ruke sada!
Dušmanstvo nek pada,
Slavjanstvo da vlada.

Niemci aj vi Niemci
Mudroznanstvujući!
Pohlepni Vi gosti,
U slavjanskoj kući.

Digitized by Google

Rad Vaše nevjere
Sami smo se klali,
Rad Vaše prosvjete.
Jezik ubijali.

Prosvjetom ste glupost
A vjerom nevjeru,
Slavjanstvu donjeli,
Na jugu i sjeveru.

A sad se želite
S nami Vi svezati,
Znajte, da se zmijom
Zmija samo brati.

Iv. K. S.

236. Poljak.

Snuždeni Poljak spustio glavu,
Jer domovina gubi mu pravu,
Lišen vojvode grozne suze lije,
Što Poniatovsky na bojištu nije.

Svaki će Poljak rado umrieti
I za slobodu rado žrtvu prinieti

Digitized by Google

Jer njemu ništa milije nije,
Od onog mjesta gdje sloboda bije.

Za zlato, srebro Njemac se brine
Portugal traži svilene vune,
Gizdav se Francuz bori za slavu,
Ponosit Slavjan za slobodu pravu.

237. Poziv.

U boj junaci diž'mo se,
Evo nam kuca čas!
Ah težko se je razstati,
Al' tko će doma ostati,
„Kad trublje zove glas?!“

Neplači Mila! neplači!
Što gubiš dragog svog,
Ja idem sad u dalek sviet,
Ima tko će nad tobom bdiet,
„Još živi stari Bog!“

I premda baš i moramo,
Za svetu pasti stvar,

Digitized by Google

Barem će koja suza teć
Barem će koja usta reć:
„Junački pade bar!“

238. Poziv.

U boj dakle hajd krvavi
Za ljubovcu i za čast,
Borimo se kano lavi
Jedan od nas mora past.

Hajdmo dakle hajdmo,
Hodmo s mirnom sviesti
Osvanut će, osvanut će
Vječni nama raj.

Koj će u krilo
Željah nas dovesti
I razpršit, i razpršit,
Tužni gorki vaj!

239. Poziv.

U borbu pozivlje
Zvuk bojna roga!

Digitized by Google

Junačku u pjesmu
Muževni složmo glas.
Duh slobode
Uzdrma cio sviet.
Il slavno živjet kaže
Il slavno mriet.

Mi stupajmo napred
Ko složna braća vjek.
Kad smrtnu u borbu
Pozivlje roga zvek.
Jer u svih nas
Junačka krvca vri,
Za jednim istim težimo
Ciljem svi.

Naš vojvoda živio
On smjelo vodio nas.
Njeg sliedimo složno
U borbu svaki čas
On vodi nas
U smrtonosni boj,
On će i dovest svakoga,
U dom svoj.

Digitized by Google

Tko da strahom piršće
Ko hladnokrvni crv?
Ta strah i bojaznost
Prezire slavska krv.
I tko je pao
U svetom boju tom;
U tudjoj zemlji —
Leži u domu svom.

240. Davořija.

Ustaj, ustaj slavski rode
U tom vjeku od slobode!
Skrši robske te okove
Nečuješ li slave glas!
Domovina ustaj zove
Opasan je za te čas.

Ustaj sa svom svojom silom
Pa u pomoć rodu milom!
Ustaj nova prieti bura,
Mrači nam se neba svod.
Ustaj, ustaj, hurah hura'
Brani vjeru, prava, rod.

Digitized by Google

Ustaj, pogledj na sve strane,
Poznaj svoje sve dušmane;
Odkud mišljah, da te grije
Sunce, odtud bije led.
Al sve, što sja, zlato nije
Ustaj na njeg sad je red.

Ta zar da se ti u nove
Daš okovat sad okove,
Da si prava dadeš strti?
Zar da budeš uviek rob?
Tad je bolje mah umrti,
Bolji ti je slavan grob.

Ustaj ničeg već neštedi;
Jer sloboda muogo vriedi.
Mnogo stara naša prava,
Mnogo milog roda prag.
Nek se diči majka slava,
A nek strepi kleti vrag!

Ustaj, ajde u ime Boga
Jedan za sve, svi za jednoga

Digitized by Google

Na obćega nam zlotvora
I dušmana sviuh nas.
Jedno od tog biti mora
Slavne smrti pad il spas.

Pa što nam u dio pade,
Što nam Bog i sreća dade,
Samo nek zna dušman kleti,
Da još Slavjan nije crv.
Da si neda svoje oteti,
Dok vri u njem slavska krv.

241. Davorija.

Diži se, diži, mili rode moj,
Pravda te zove u krvavi boj!
Nek se kleti krše vrazi
Pali, sjeci, tari, gazi.
Hajd na vraga do Budima
Smrt Magjarima.

Munje se krese, gromovi ore!
Nuz Dunav Slave sini davore:
Hajd ovamo pod barjake
Naše Slave dične znake!
Hajd na vraga itd.

Digitized by Google

Dugo Magjari s nami vladahu
Slobodu našu satrt hoćahu;
Poraz Vama o barbari!
Poraz Vama o Magjari.
Hajd na vraga itd.

Napred hajd, napred bojni lavovi
Trojedne majke hrabri sinovi.
Napred djeco Kraljevića
Od Tatre do Velebića
Hajd na vraga itd.

242. D a v o r i j a.

Ja sam Srbin srbski sin
Ime m' je Radivoj,
Prvi mi je zavjet taj:
Srbstvom padaj stoj,
I tog ću se držati,
Dok god budem disati,
Veli srbskog otca sin
Pravi srbski sin.

Od otca mi ostala
Liepa dara tri,

Digitized by Google

Ime Slava, mač i krv,
Što mi u srcu vri,
Od matere sveti dar,
Slavski jezik i oltar.
Ima svaki slavski sin
Pravi slavski sin.

Turčin ima Carigrad,
Francez Pariz svoj,
Meni sve je Srbinu
Ime jezik moj.
Zato svaki neka mre,
Koj mi ime jezik tre.
Veli srbskog otca sin
Pravi srbski sin.

Na čast Niemcu Njemica
I te plava vlas,
A Englezu Britanka,
Njezin gordi stas,
Meni dajte Srbkinju,
Jer ja sijem, žnjem za nju
Veli srbskog otca sin
Pravi srbski sin.

Digitized by Google

243. Srbska pjesma.

Kad već srbska krvca teče,
Za slobodom svak' se peče,
Braćo driemat sad netreba,
Svaki zgodu neka vreba.

Duh i hrabrost srbskog sina,
Sad otvara oči svima,
Crnogorci sieku Turke,
Braći svojoj šire ruke.

Bura diže već talase,
Grob Dušana otvara se;
Sad il nikad valja mrieti,
Da s' iztriebi dušman kleti.

'Z groba Miloš sablju pruža,
Da se njome Srb oruža;
Da se dušman neosili,
Ti pomozi Bože mili!

Krvcu sada Srbi lijte,
Krstaš barjak vi razvijte,
Polumjesec nek potavni,
Pokažite, da ste slavni!

Digitized by Google

Procvietat će srbska slava,
Pobjedit će Srbin lava,
Štono reko sveti Sava,
Nad Srbijom njegda glava.

244. Davorija.

Složno mi, složno braćo ma
Trublja se čuje dušmana,
Neka se dižu prot nama,
Zahman, zahman to bi;
Van s mačem udri dušmana!
To narod od nas zahtjeva,
Srce nam kuca hrabreno,
Za narod, slobodu i dom.

Bez straha hajdte braćo haj,
I ruku bratac bratu daj;
Svak budi srdit lav i zmaj,
Svak budi vatren grom!
Ko stiena svaki mirno stoj,
Za svoga neka stoji svoj.
Nek složno Slavjan bije boj
Za narod, pravdu i dom.

Digitized by Google

Kud nam se vije bojni steg,
Kroz polje, rieke, strmi brieg,
Nek pada kiša, grad i snieg,
Ništ' neuplaši nas.
Kad mrke noći gust je mrak,
I munja vatrom para zrak,
Za munjom sliedi Slavjan svak,
Kud trublje zove glas.

245. Poziv.

Zastave se naše viju,
Hajde, hajde u boj taj,
Kako naše strielje biju,
Neka znade isti zmaj!

Hajde, hajde na oružje,
Kom junačka krvca vri,
Za slobodu otačbine,
Slavski sine, padaj mri!

Neima slasti bez slobode,
Zar je bolje biti rob?
Nego slavno boriti se,
I u hladan pasti grob.

Digitized by Google

Osvetit se mora svaki,
Kom junačka krvca vri
Za slobodu otačbine
Slavski sine, padaj mri!

246. Što smo bili!

Niti ördög terentete,
Nit sve pakla crne čete;
Nemogu nam zabraniti:
Slavjanima vazda biti.

Bili smo već Talijani,
Galli, Turci i Germani,
Svagdje muž, motika, torba
I čorbine čorbe čorba.

Da budemo sad Magjari
Alaj braćo čudne stvari!
Svak bi bio poturica,
Hulja, baba, kukavica.

Dosta dugo robovasmo,
Za tudje se salo klasmo.
Pa što bjaše naša plaća?
Nek haljina svakdan kraća!

Digitized by Google

Dosta dugo smo u kaši,
Ustanimo, budmo naši!
Da vidimo, neće l' sreća
Tada biti za nas veća.

I koj voli biti gazda
Nego tudji sluga vazda,
Nek se bliže k nam primiče
I iz svega grla viče:

Niti ördög terentete
Nit sve pakla crne čete,
Nemogu nam zabraniti:
Slavjanima vazda biti!

247. Pjesma straže narodne.

On slobode vriedan nije,
Njoj na slavu koj tek pije,
Već koj za nju skrbit zna;
Tko slobodan želi biti:
Za slobodu mora bditi
Živi straža narodna!

Digitized by Google

„Svi za svakog, za sve svaki."
To je onaj uzklik jaki,
Kim se dižu plemena;
Verigah se on neboji,
Pod oružjem koj stoji:
Živi straža narodna!

Nije dosta steć slobodu,
Već i čuvat svomu rodu
Dobročinstva njezina;
Sloboda se gojit neda
Bez pokoja i bez reda:
Živi straža narodna!

Smrt onomu, koj dira
U svetinju obćeg mira
I vlastitost gradjana;
One zemlje tek obstoje
Gdje je stalno svakom svoje:
Živi straža narodna!

Tko je svak čas krv proliti
Gotov, tom će uviek biti
Domovina slobodna!

Digitized by Google

Smrt je sladja tisuć puti'
Nek od roba život ljuti:
Živi straža narodna!

Tko na slobod' onog puka
Nasrnut će, komu ruka
Oružjem je vježbana?
Za slobodu, tko mač paše,
Nit giganti tog neplaše:
Živi straža narodna!

Dr. Demeter.

248. Magjaronom.

Bože, tebi budi hvala,
Što nam sada moć je dala,
Da smo sretno s vladali
One tepce
Ugrohlepce
Magjarone, Cigane.

Htjeli su nam kuću srušit,
Htjeli su nam puk zadušit,
Dušili se u paklu svi
Oni tepci itd.

Digitized by Google

Dva da podju na dijete
Tako htješe da nam svete
Podkapaju pravice.
Oni tepci itd.

Oni kralju gaze vjeru,
Da si poslje izaberu
Faraona Arpada.
Oni tepci itd.

Vjeru gaze istom Bogu,
Da si žene mienjat mogu,
Kad god im se dopada.
Oni tepci itd.

Budmo braćo samo složni
Pak smo onda uvjek možni
Odpadnike uništit.
One tepce itd.

Bože, tebi budi hvala
Što nam tvoja moć je dala
Izdajice protjerat.
One tepce itd.

Digitized by Google

249. Za hrvatsku narodnu četu.

Pod barjakom sakupljena
Čvrsto stoji naša četa;
Jednom vatrom užežena
Čuva rodu prava sveta.
Pomoz Bože četnikom,
Koji brane rod i dom!

Tiranizam neka pane,
Svim jednakost nek osvane!
Nek za slogu južnih Slava'
Jedna bude sad zastava!
Hajd četnici, hajd napred,
Svaki od nas proti pet!

Našim Slavom na sjeveru
Bratsku pomoć, ljubav, vjeru,
I u sreći i nezgodi
Nek nas jedna staza vodi.
Nam je poći četnikom
U pomoć svim Slavjanom!

Nam nad službom nije slasti;
Kam nas trublje glas pozove

Digitized by Google

Znamo dobit ili pasti
I proklinjat vjek okove!
Pomoz' Bog nam četnikom,
Da branimo rod i dom!

250. Posveta novih zastavah.

Kako u zracih barjaci se viju,
Kan' da krstaš poletjeti želi!
Kako srca Banovcima biju,
Jerbo dičnog dična stvar veseli!
Raduj mi se, raduj krajišniče;
Ta te radost i ta slava diče!

Bojne čete vodje glas sastavlja
Na polju se sveta služba služi,
Posveta se pobožno obavlja,
Da se Slava sa Svetosti sdruži;
Jerbo valja da bude od Boga
Bojni barjak roda junačkoga.

Bog je, braćo, samo Bog je višnji,
Koj u boju udes razriešuje,
S kim vojnici mi već stogodišnji,

Digitized by Google

Po kom s nama i sreća vojuje:
Zato nek nas božji barjak vodi,
Bog nek po njem srca nam slobodi.

Barjak nam je svete sloge znamen,
Barjak srce vojujuće čete,
Svetog gnjeva buktajući plamen,
Krila božja, što nad vojskom lete:
Tako vam ga vodja sad predaje,
To iz duše, iz oka mu sjaje.

O tako vam časti pradjedovah,
I junačkog roda našeg slave,
Barjak bran'te i krila orlova,
Dok je ruse na ramenih glave;
Jer kom vjeru krajišnik zadade,
Onome je i držat znade.

Pamtite mi Banovci, junaci,
Što vam novi nameću barjaci:
„Ajte za njima, da se otacah slava
Sa sinovah slavom umnožava,
I nek vjernost glas sačuva davni,
Kog stekoše čini hrabri slavni.

Trnski.

Digitized by Google

251. Udri naši.

(Davorija 1. banovačke regimente.)

Oj Banovci, oj junaci,
Samo napried — uđri naši!
Tope dušman nek izbaci,
Nek nas pakla vatrom plaši:
Graničarka kog odoji, (opet.)
Vatre ti se taj neboji.

Šta smo, kaž'te, neg' vojaci,
Pa da kog se mi bojimo?
Svi Hrvati, svi junaci,
Koji smrti prkosimo:
Tako sviet nas pozna dugo, (op.)
Kukavica, tko je drugo.

Ta Sborište, Kladuš znade,
Čija 'e ruka Turke opekla
I pod Rabom zna se i sade,
Banovačka krv je tekla:
Ko junaci od njekada (op.)
Valja nismo babe sada.

Digitized by Google

Na našem je Laudon kraju
Junačtvu se mlad priviko
I u poraz turskom zmaju,
Mnog je kod nas junak niko.
Herceg Karle to je znao, (op).
Koj junake nas je zvao.

Napred dakle — udri naši!
Nek u bubanj slava buba,
Pušku hvataj, sablju paši,
Puška seja, sablja ljuba.
Hrdju samo smrt uplaši, (op.)
Ne Banovca — udri naši!

Trnski.

252. Graničarska.

Dok, braćo, krv junačka
U žilah naših vrije,
Dok srce toplo bije
Nij' straha tu za nas;
Ta mladim još igračka
Bi puška, handžar britki,
I mladi uz stas vitki
Mećasmo mač za pas.

Digitized by Google

Dok dakle za dom mili,
Za cara, za rod slavni,
Za prava naših davni'
Zagrmi trublja u boj:
Tad proti svakoj sili
Ko što su naši stari,
Stat ćemo Graničari,
I dom obranit svoj.

Tu naši Šerežani,
Tu bit će četa uredna,
A miso u svih jedna:
Il svladat il umrt;
Od majke ta mladjani
U mnogo pripoviesti.
Od stare slave i čөsti
Učismo prezriet smrt.

Nek vodje naši dični
Nek vode nas k pobjedi:
Bez straha u boj sliede
Ko uviek vodi rat.
U vatri nepomični,
A brzi u potjeri,

Digitized by Google

I vjerni vjek u vjeri:
Svi takve nas će znat!

Trnski.

253. Tako valja!

Za nakov sam zločest bio,
Kladivo bit nisam htio;
Tako nisam nakov nit kladivo,
Al nit srce nij' mi žalostivo:
„Tako valja, to je pravo:
Ničij sluga, ničij djavo!“

Dok po zraku ptica brodi,
Svikuda ju slast sprovodi,
U kavezu tiesnom zatvorena,
Nije radosti niti slaba siena! —
„Tako valja, to je pravo;
Ničij sluga, ničij djavo!“

A. Niemčić.

254. Davorija.

Teć će voda, kud je tekla,
Ja sam Srbin od početka,
I ko Srbin rado mriet ću,
Svoje nedam, tudje neću;

Digitized by Google

Što je moje, to vatreno branim,
Ko svetinju i amanet hranim,
Otac mi je takav bio,
Od njega sam nasliedio.

Mila moj domovina,
Slavna srbska vojvodina,
Srbski jezik, srbsko ime,
Ja sam jedno dičan s' njime.
To nemogu lako pregorjeti,
Na tudje se neću privoljeti,
I tog ću se držat tvrdo,
Da ga branim svagda ljuto.

Strašna bura danas prieti,
Svi pri čistoj da smo sviesti!
Na oprezu valja biti,
Netreba se ničeg kriti.
Kad pomislim, da sam Srbin pravi,
Sve po meni čisto mile mravi.
Ta branit ću Srbstvo prvi
Do posljednje kaplje krvi!

Nepuštajmo vojvodinu,
Našu milu domovinu,

Digitized by Google

Za koju smo krvcu lili,
Da se drugi po njoj širi!
Jedno vlakno ako izgubimo,
Griehota je više da živimo,
Na sablji je dobivena,
Srbskom krvi zalivena!

M. Orešković.

255. Hajdmo.

Hajdmo, hajdmo braćo!
Složno, složno samo,
Našem milom rodu,
Nov život da damo.

Ruke, srca, duše,
Hoćenja i volje,
Složimo u jedno,
Bit će za nas bolje. —

Visoka je slava,
A k njoj staza mučna:
Al što neprokrči
Pomoć mnogoručna?

Digitized by Google

Nije, nije pravo,
Da naš rod u tami
Kô nevoljni sužanj
Za uvieke čami. —

Hajdmo, hajdmo braćo!
Složno, složno samo,
Našem milom rodu
Nov život da damo!

J. Sundečić.

256. Prognanik.

Tam iza gorah voda
Tam gdje je tudji kraj;
Tam prognan iz svog roda,
Prognanik plače vaj.
Tam suzni zor i uzdisaj
Upravlja, gdje mu zavičaj.
Ah domovino draga!
Ti žića moga raj;
Ti vrelo svakog blaga,
Ah s Bogom mi ostaj.

Digitized by Google

Oj domovino draga,
Teb' dadoh život svoj!
Spasim da te od vraga,
S braćom podjoh u boj.
Al vražji ih sve uništi mač,
A ja prognan sad plačem plač.
Ah domovino tužna
Ti žića moga raj!
Ah domovino sužna
Ah s bogom mi ostaj!

Nedočekam li tužan
Nigda spasa tvog;
Ostanem li sužanj
Do kraja žića mog;
Tad bit će tvoj, ah rode znaj!
Ov zadnji moj, ah uzdisaj:
Ah domovino tužna,
Ah s Bogom mi ostaj!
Ah domovino sužna
Ah Bog ti sreću daj!

Gromović.

Digitized by Google

257. Carevka.

Bože živi, čuvaj Bože
Cara našeg i naš dom!
Mudar vjerom da nas može
Silnom vladat desnicom.
Štitimo mu carstvo davno
Od navale svačije:
S habsburžkom je kućom slavno
Kob spojena Austrije.

Svjestno, vjerno i pošteno
Pravdu, dužnost branimo,
A kad treba, tad hrabreno
Na oružje skočimo:
Znajuć kako slava stara
Vojsku kiti lovorom. —
Blago, život, sve za cara,
Sve za cara i za dom!

Što gradjanin mukom steče,
Tomu vojnik budi štit;
Ume ine nek' preteče
Um naš duhom ponosit.

Digitized by Google

Sreća, slava, nek' izviru
Svud po zemljah našijeh!
Sunce božje nek' u miru
Sjá vrh srećne Austrije.

Sile naše nek' se slože,
Svemogućan jer je sklad;
I najteži lasno može
Nadvladat se slogom rád.
K jednoj svrsi pogodljivi
Svi nastojmo bratski it;
Car da živi, dom da živi:
Austrija će sretna bit!

Uz našega vlada cara
Krvlju, srcem rodica,
Vjekovitog puna čara
Mila naša carica.
Svaku sreću, svaku slavu
Izlij Bože ti nad njom:
Fran-Josipa, Jelisavu,
Vàs habsburžki živi dom!

Digitized by Google

258. Pjesma Petra velikoga, ruskoga cara.

Sa krunom i žezlom
Igrah se njekad.
Sa sabljom kô diete
Mahao sam rad,
Strah djeci i slugam
Bi pogled moj hud,
A otac me nježno
Tad zdiže na grud,
I ganut zavapi
Slasti sve mi tek
O blažen —
Djetinski bi viek.

Vrh temelja carstva
Sja kruna mi sad,
Rada moje Ruse
Usrećio bi rad.
Za njihovu sreću
Ja prolivam znoj,
Al oni taj napor
Nepriznaju moj —

Digitized by Google

U carskom mi plaštu
Za ranu tù — liek
O blažen —
Djetinski bi viek.

Kad prispie i meni
Od pokoja hip,
Tad slavit će cara
Od kamena kip.
Spomenik će srca
Tražit zahman,
Tog svieta sva slava
Ni ništa no san.
A k višnjem kad otcu
Uzme moj duh tek,
Tad blažen će nastat
Tek opet mi viek.

259. Za Hrvate naše brate!

Bratje! urno gor' planimo,
In orožje zagrabimo!
Mati splošna hoče nas.

Digitized by Google

„Za Hrvate
Vrle brate!“
Kliče, vpije nam na glas.

Narod hrabri, bojoslavni —
Narod silni, starodavni,
Z nami ene zibelke
So Hrvatje
Naši bratje
Z nami ene matere.

Narod drugi jih zatreti
Hoče jim svobode vzeti,
Oj krivice divjih zlob!
Glej Hrvatom
Našim bratom
On pripravlja smrt in grob.

Nikdar tega ne pustiti,
Vse se za nje mora biti,
Kar le ima Slave imé;
Za Hrvate
Naše brate
Domu, caru prezvěsté.

Digitized by Google

Kakor luna zvězd obdana,
Glej junake okrog bana,
Ki razsvětlja hudo noč,
Dá Hrvatom
Svojim bratom
Dušo, krv — življenja moč.

Da svoboda srečo čini
V krasni mili domovini,
Sužnosti propade zid,
Da Hrvatov
Slavnih bratov,
Vsěh Slovanov raste snid.

In ko tuja nas armada
S silno vojsko kje napada,
Kdo nas vendar rěšil bo?
Le Hrvatje
Naši bratje
Imajo srcé za tó.

Oj zató tud mi planimo,
In orožje zagrabimo

Digitized by Google

Kadar mati hoče nas!
Za Hrvate
Naše brate
Če nas kliče boja čas. —

Dr. L. Toman.

260. Naprej.

Naprej zastava Slave,
Na boj junaška kri!
Za blagor očetnjave
Naj puška govori.

Z oružjem in dasnico
Nesimo vragu grom;
Zapisat v kri pravico,
Ki těrjajo naš dom.
Naprej itd.
Drum, drum, drum.

Draga mati je prosila,
Roke okol' vrata vila,
Je plakala moja mila:
Tu ostani ljubi moj!

Digitized by Google

Z Bogom mati, ljubca zdrava!
Mati mi je očetnjava!
Ljubca moja čast in slava,
Hajdmo, hajdmo za njo v boj!
Naprej zastava Slave
Na boj junaška kri. . . . .

S. Jenko.

261. Budnica.

Bratje, kliče domovina
Vstan'te v njeno sveto službo,
Dolžnost vsakega je sina,
(Da ustopi v sveto družbo)
Ktera materi pomaga,
Rěšit tujega se vraga.

Glejte kako ona stoka
U verige vsa vkovana,
Polna plaka, polna joka
(Z žalostjo vsa obdana)
Stopte bratje v sveto družbo —
Domovine sveto službo!

Digitized by Google

Da jo rěšimo težave,
Svobodo ji spet dobimo,
Drage naše očetnjave —
(Lice tužno razvedimo)
Stopte bratje v sveto družbo —
Domovine sveto službo!

Slušaj, slušaj draga mati!
Od vseh stran že hrum se sliša,
Vstajajo že tvoji svati,
(Varhi tvojega svetiša)
Vsi kričijo: Hajd u boje
V brambo domovine svoje!

Dav. Trstenjak.

262. Brambovka dobra volja.

Kar smo mi brambovci,
Več vismo cagovci,
Volje smo židane,
Dobro nam je..

Kaj neki moramo
Samo to baramo

Digitized by Google

Kje so sovražniki?
Jih čmo nabit.

Drava čegava je,
Soča čegava je,
Jih bomo varvali
Kdo jih će pit.

Pridte sovražniki,
Pridte razbojniki,
Tepeni bodete,
Vas je premâl.

Poljci, Estrajhari,
Čebi i Madjari
Vsi smo za enega,
Eden za vse.

Mi vas povabimo,
Ki ne pozabimo,
Kaki vojaki ste,
Zajmite z nam!

Z vrhom natóčimo
Kozarce, hočemo

Digitized by Google

Najpred Cesarjevo
Zdravico pit.

Zdaj pijmo tičino
Za Cesaričino
Zdravje, naj lilija
Věčno cveté.

Domove varite,
Prav gospodarite
Ženice, matere,
Stari možjé.

Nevěste ljubice
Trčmo na kupice,
Ko nazaj pridemo,
Poroka bo.

V. Vodnik.

263. Moji sablici.

Oj ostra moja sablica,
Preljuba mi prijatlica!
Ne zabi, da si ti skovana,
Da braniš dragi dom Slavjana,
Za mater svojo vnetega.

Digitized by Google

Oj ostra moja sablica,
Preljuba mi prijatlica!
Ne zabi, da za božjo slavo,
Za věro staro, věro pravo,
V pravično bodeš .bitvo šla.

Oj ostra moja sablica,
Preljuba mi prijatlica!
Ne zabi, da za vse narode,
Svobodo dokler jim ne bóde,
Prostiti jih si brušena.

Oj ostara moja sablica,
Preljuba mi prijatlica!
Ne zabi, da za vse tovarše,
Za brate, sestre, ljube starše
Za pravdo njih si zdělana.

Oj ostra moja sablica,
Preljuba mi prijatlica!
Ne zabi, če me zlo zadene,
Da hude si moči jeklene,
Odrěšiti si bratica.

Digitized by Google

Oj ostra moja sablica,
Preljuba mi prijatlica!
Ne zabi, da, ak se po volji
Boga godi po zemlji okoli,
Je tvoja sbramba — nožnica.

Dr. L. Toman.

264. Ne vdajmo se.

Ne vdajmo se, ne vdajmo se!
Z Črnegore do Urala,
Od Balkana do Triglava
Kliče krasna majka Slava:
Slavjani, ne vdajte se,
Ne vdajmo se, ne vdajmo se!

Ne vdajmo se, ne vdajmo se!
Kliče krasna majka Slava:
Hajd Slovani, pristopite!
Narod, krv in dom branite!
Slavjani; ne vdajte se!
Ne vdajmo se, ne vdajmo se!

Digitized by Google

Ne vdajmo se, ne vdajmo se!
Kliče krasna majka Slava:
Za menoj! Jaz bom zmagála!
Svoboda nam bo sijala!
Slavjani, ne vdajte se!
Ne vdajmo se, ne vdajmo se!

M. Vilhar.

IV. Ljubovne pjesme.

265. Uzrok ljubavi.

Dievo mila, dievo krasna,
Vatra plane meni jasna,
I ustrepte prsi moje,
Kad spomenem ime tvoje.

Struka si mi vilinskoga,
Uma pako božanskoga,
Lica biela i rumena,
Čela vedra i poštena.

Digitized by Google

Žarke tvoje crne oči
Bratski vežu zlobne moći,
Plam se u njih s vodom sklada,
Jer med njima ljubav vlada.

Usta izvor sve miline
Nježnosti su znak nevine,
Djevičanska pako njedra
Zora biela, zora vedra.

Al neljubim te rad toga,
Već što s' roda hrvatskoga;
Jer kada mi naški kažeš:
„Ja te ljubim“ tad nelažeš.

Aleks. Zdenčaj.

266. Pjesma brodara.

Oj talasi mili ajte,
Čamac dalje moj tjerajte,
A ti vihru doć nemoj!
Put je danas dalek moj!
Oj, oj, oj!
Put je danas dalek moj!

Digitized by Google

Svedj se s mirnom mora sviesti
Brodar u svoj čamac sjesti —
I tad veseo pjeva oj!
Velik li si Bože moj!
Oj, oj, oj!
Velik li si Bože moj!

Morske pute svedj miluje,
Sreću traži — Boga štuje,
Smjelo s morem vodi boj,
I dom vjerno ljubi svoj,
Oj, oj, oj!
I dom vjerno ljubi svoj!

Kod kuće su sestre, brača —
K svojim rad se brodar vraća,
Žena s čedom viče oj!
Gdje si druže — ćaćko moj!
Oj, oj, oj!
Gdje si druže — ćaćko moj?

Oj talasi mili ajte,
Čamac dalje moj tjerajte,

Digitized by Google

A ti more mirno stoj,
Dok se u dom vratim svoj,
Oj, oj, oj!
Dok se u dom vratim svoj!

Iv. Trnski.

267. Jutro.

Gledj' nebo se sjaje
Kano kamen drag,
Koj mu ukras daje,
Bog, o Bog je blag!
Gorah vis počiva
Kano zelen sag;
Mukom navješćiva
Bog, o Bog je blag!

Gledj' kak' prska vrielo
Strmog s visa tog,
Slap romoni smjelo
Blag o blag je Bog!
Sred zlatne zeleni
Poji pticah slog;
Čuj žubor mileni:
Blag o blag je Bog!

Digitized by Google

A pak tam pastira
Ukraj stada svog,
O štap se opira
Klikti: blag je Bog!
Oj umilno pojte
Čustva srca mog,
Svetu misao gojte:
Blag o blag je Bog!

Miškatović,

268. Uzdasi.

Evo veće nastadoše
Krasni dani proljeća,
A nikako neprestaje
Mene gonit nesreća.

Sve se stvari ovog svieta
Pričimlju veseliti,
Osim mene mladoljetne,
Koja moram cviliti.

Kad nevidim svog ljubimca,
Koga želim vidjeti;

Digitized by Google

Ah ljubezni, ja te vičem,
Al nečuješ mene ti.

Kad se mlado stado igra,
I pastiri sviraju,
Onda rado moje oči
Grozne suze livaju.

Svakom ruža procvjetava,
Svega cvieta carica:
Samoj meni pronicava
Gorka pelin-travica.

Svakom sjajno sunce sjeva,
Meni biedno i mračno:
Jer nevidim dragog lice,
Jerbo mu je zastrto.

Ah, žalostna moja mladost
Na biednome na svietu!
Jer me mori gorka žalost,
U najboljem sad cvietu.

Oči suze prolievaju,
Biedno srce mi tuži;

Digitized by Google

Al kad ptiee k tom pjevaju,
Žalost moju to množi.

Svaka ptica druga ima;
Zato glasno i pjeva:
Al' ja nikog osim Boga,
Koji me utješava.

269. Uzhićenje.

Kad ti gledam oči jasne
Žarkim plamom koje gore,
Malog Boga tad opasne
Srce meni striele more.

Kad ti slušam spjeva glase
Čistim srebrom ki romone,
Tad mi srce razigra se
U sto slatih rieku utone.

A kad ovi, dušo mila!
Blagi glasi zvone naški;
Mislim da si rajska vila,
A ja rob tvoj siromaški.

Digitized by Google

270. Moji jadi.

Ah, kad tebe ljubit nesmjem
Drugu ljubit neću ja;
Ma da krasom i divotom
Kô danica zviezda sja.

Ti jedina moja jesi
Ti mi tuge vedriš noć,
Mutnog oka pogled bistriš,
Bolnoj duši daješ moć,

Pa i ti me iznevjeri,
Nevjera me tvoja tre,
A ti gledaš hladnokrvno,
Gdje nadežda moja mre.

Sa crvom se crvak pari,
Golub druga ima svog;
A ja tužan bez ljubavi
Za života čeznem mog.

Nigdje stanka ni radosti
Moja radost nać će grob,
Do vjek bit ću i ostati
Crne sudbe sinji rob.

Digitized by Google

Zašto si me občarala
Pokoj srca ubila?
Zašto si mi mrežu plela,
Kad me nisi ljubila?

Ja sam njekad sretan bio,
Nisam znao što je jad;
Za malo sam sretan bio,
Sladki dani, gdje ste sad?

Prazno mi je jadno srce,
Pustoš mi je cio sviet
Kudgod podjem samac stojim
Kô u pjesku klonut cviet.

Ah dokle ću sv' ovako
Robovati sudbi zloj?
Zar za mene nikog nema,
Da osladi život moj?

Ivković.

271. Tri pjesme u jednoj.

Oj, košutko crnooka
Tanka, krasna i visoka!

Digitized by Google

Pjevat ću ti tri pjesmice,
Tri pjesmice s jedne žice.

Prva pjesma nije šala,
Akoprem je prosta mala,
U njoj pjeva moja vila:
„Ja te ljubim dievo mila!“

Druga pjesma milo moli:
Neprezíraj gorke boli!
Nježnim glasom tebe snubi:
„I ti dievo mene ljubi.“

Treća ove nadvisava,
Rajskom moćju obožava,
Slobodnoga kano roba
Stalnost, vjernost tja do groba.

To su one tri pjesmice,
Tri pjesmicu s jedne žice,
Al ih nesmije nitko znati.
Dievo nemoj me izdati!

Lj. Vukotinović.

Digitized by Google

272. Prošnja.

Ančice mila, sladki raju moj!
Zašto mi kratiš mili pogled tvoj?
Nemoj me, nemoj mlada moriti
Niti se meni tužnom kloniti.
Angjelče milo, čuj mi srca glas
Ti dušo moja! — moga žića spas.

Ak' si odišla k sinjem moru tam,
Ja ću te dušo tražit noć i dan.
A ako tebe nadjem milena!
Pasti ću mahom pred tvâ koljena.
A ti se smiluj sinjem robu tvom,
Koj težko cvili sada za tobom.

Ah nedaj Anko, da ja mlad ginem,
I tebe sliedeć tužno poginem!
Smiluj se meni i mojoj mladosti
Niti mi težke spravljaj žalosti!
Ah Anko mila, čuj mi srca glas!
Ti dušo moja — moga žića spas.

Digitized by Google

274. Želja.

Ah je l' moguće
Da ću te ostavit?
Srcem te ljubim ja
Ko pčela cvit.
Ti samnom zavlada
Nemilo, djevice
Nit drugoj mogu reć:
„Mâ dušice“!

Rumen je cvjetić
Ružica milena;
Na grudi stavi ju
Oj ljubljena:
A ako provehne
Nada i ružica,
Ti moja ostat ćeš
Vjek družica.

O da sam ptica
K teb' bi ja letio
Nit bi se sokola
Kad plašio.

Digitized by Google

A kad bi nemilo
Tane me ranilo,
Do tebe došô bi
I izdanio!

274. Uzor ljubavi.

Dievo, dievo zašt mi ljubav kratiš?
Zašt mi ljubav ljubavju nevratiš;
Već ubijaš srce moje bolno,
Od ljubavi koje jest nevoljno.

Tri sam ljeta za tobom hodio,
I veselja mnogo sprovodio;
A sad su me stigle gorke muke,
Jer me tvoje već negrle ruke.

Zašto si ti ostavila mene,
Kad za tobom srce moje vene,
Nevjernice stići će te tuga,
Ako tražiš ti boljega druga.

Prosta ljubav najvoće je blago
Ljubi ono, što je srcu drago;

Digitized by Google

Ta kako ćeš za nemila poći,
Kad za drugim tvoje srce ječi.

Dievo, dievo nepadaj u uzu,
Već pogledji na mog oka suzu;
I vrati se u naručaj k meni,
Te od danas ga drugim neveni!

Al ako te drugom srce vuče,
Spomeni se ti ljubavi vruće,
S kojom te je tvoj prijatelj ljubio,
Mir i pokoj zbog tebe gubio.

Ljubi, kom se jedanput zakuneš,
Da spasenje duše neotruješ,
I negazi tvog zakona nogom,
Milostnice, sad mi ostaj s Bogom.

275. Pastirče.

Pastirče mlado i milo!
Ta što si se tako snuždilo?
Što ti je lice klonulo,
Valjda ti je stada nestalo?

Digitized by Google

Moje je stado podpuno
Samo mi je lice klonulo.
Treći dan sjedim ja ovdje,
A stado mi pase kraj vode;
Nejedem ništa od bola,
Samo pijem vodu s izvora.
Draga me moja odbila,
Koja me je vjerno ljubila.
Ja uzmem frulu i sviram,
Pa ja moju dragu dozivam.
Poljana ječi od frule,
Ona mene neće da čuje.
Odziv mi daje iz luga,
Da mi ona ljubi drugoga;
Zalud sam njojzi godio,
Milosti sam zalud nosio.
Žalio nisam jaganjče
Dao bi joj dušu i srce.
Bog nek joj sudi po pravdi,
Što od mene mlada uradi.

276. Odkud?

Odkud ti to znadeš,
Da ja drugu ljubim?

Digitized by Google

Odkud ti doznaješ,
Da za njome bludim?
Zar nevidiš vjerno srce,
Gdje me tebi vuče;
Da obljubim vjerno lice,
Koje sam i juče.

Sad već vidit mogu,
Da ti prezireš me
Al doznat nemogu,
Zašto ostavljaš me?
Ako ti je što kazano,
Sve je izlagano;
Pogledaj me, srce moje!
Da te vjerno ljubim.

Ti nevjeruj svietu,
Što tko na nas mrzi;
Već tvoju zakletvu
Pri sebi zadrži.
Uvjek si mi na pameti
I u svako doba;
Tebe želim ja uzeti,
I ljubit do groba.

Digitized by Google

277. Ti plaviš zoro.

Ti plaviš zoro krasna!
Tvoj sjajni blista zrak.
Svi sretni tebe slave,
Ja ljubim groba mrak.

Ti plaviš ljeto krasno,
Čuje se svieta klik,
Ja tužan suze lijuć
Tvoj rujni kunem lik.

I bježim — kuda? — neznam
Usamljen tražim lug;
Pokoja nigdje nemam,
Plač mi je vjerni drug.

Ah, srce nemuči me,
Ah daj mi samo mir,
Jer ljubit ja nesmijem,
Nit dočekati pir.

Ah težko je umrieti,
Kad ništa neboli,
Još težje je ljubiti,
Što srce nevoli.

Digitized by Google

Ah da su suze moje
Na kamen padale,
Ta kamen bi se razpo,
Na dvoje na troje.

278. S bogom.

S bogom draga ljubezna!
Nebud srcem žalostna!
Da t' srce nevene,
Misli na mene.

Ja odlazim u tudj dom,
Moje srce za tobom
Ginut će, venut će
Dok nepoginem.

Ljubav sladka neka nas
Veže, dok nedodje čas;
Da srce na srce
Opet nekucne.

Živile premile sve,
Koje ljube Slavjane,

Digitized by Google

Živile prekrasne
Naše Slavjanke.

Neće proći koji dan,
Doći će naš Vidov dan,
Veselo Slavjani
Slavni nazvani.

279. Moja zora.

Sve već ruže liepo cvietu,
U prijaznom kitnom ljetu,
Rosna sva je trava
Al' ma ljuba spava.

Baš nit ruža ni rumena,
Niti kita ni zelena,
Nit je liepa trava,
Dok ma ljuba spava.

Sunce zlatno toplo nije
Pupke mlade cvietom vije,
Al' cvietova slava
Moja ljuba spava.

Digitized by Google

Kad se ona mila stane
Tada moja zora svane,
Slašću srce plava
Ljuba već nespava.

Lj. Vukotinović.

280. Moja mila.

Da sam išao po svietu,
I ljubezne tražio;
Nebi mogo dražje naći,
Što sam tebe dobio.

Jer što srce moje ljubi,
Za čim duša gine mi;
To u tebi, mila moja,
Blaga narav dade mi.

„Modre oči, grudi biele,
Svilni vlasi plavetni;
Lice rujno, usta sladka,
Blagi pogled ljuveni.

Biser — zubi nanizani,
Čelo bistro, izkreno;“
Krase tebe sve ljepote,
Oj, djetešce medeno.

Digitized by Google

281. Vjerolomac.

Vilko spava s' zaručnicom novom,
Bi bogatoj oko Kupe stan,
Sviest pritišče kajnost ko olovom,
Vjerolomcu neda se na san.

U po noći ukaže se blieda
Ruka dieve hladna kao led —
Miloslavu Vilko svoju zgleda,
U crnini taman u nje gled.

Pokoj tebi, Vilko, ti glas zbori,
Koji miljem znao si me spet,
Rad nevjere srce me nemori,
Nit ću spoja tvoga s drugom klet.

U poštenje, vjernost sam s' uzdala
Vrućim kletvam dadoh vjeru rad.
Na slast riečih krepost moja 'e pala,
Sa laskanjah tvojih moj je jad.

S tuge težke, plača pregorkoga,
Uvene mi tužnoj život mlad.
Ipak kriepost, mila ćerka Boga,
Okrepi me, da nevidim jad.

Digitized by Google

Nelij suzah, suza riedko prudi
Nevriedan je plača tužan · sviet,
Zadovoljan, srećan, vjekom budi,
Ti i Olga, žića tvoga cviet.

Srećan, veseo vjek na svietu budi,
Dok pred Boga nestigne ti duh,
Gnjevom svojim dok ti neodsudi,
Molbam mojim što si bio gluh.

S dobrih djelah griešniku se prašća,
I kad sveti mole se u sklad;
Moja majka sam znadeš milosti
Žrtvu želi posvetit mi sad.

Žrtvu želiš — žrtvu! Vilko hukne,
Sve je prošlo sva radost i plač —
Sav poražen skoči — sve umukne
Svojom krvlju okrvavi mač.

Miškatović.

282. Tuga.

Kud pogledam, svud je tama,
Za me nejma svjetila;

Digitized by Google

Moja draga ona sama
Svjetilo mi odnela.

Pred oltarom zar ćeš draga
Drugom ruku pružiti!
A nemisliš da do groba
Za tobom ću tužiti.

Na što meni moja majka,
Na što li mi sestrica,
Kad mi zadje kraj oblaka
Moja sjajna zviezdica.

Kucaj srce, dok nepukneš,
Veni lice, uveni!
Na što život? Kad izčupa
Srce draga u meni?

Ako l' kadgod vrieme dodje,
Da zapitaš zašt zvone?
Pa ti kažu, da sam umro.
Pusti suze, nek rone.

Tvoje suze na mom grobu,
Bit će duši mojoj liek
A dušmanah neka zlobu
Naš će kriti onaj viek.

Digitized by Google

283. Djevi.

Oj djevojko moja,
Ti nebudi svoja;
Ti neljubi mene
A negubi sebe!

Jerbo dobro znadeš,
Da te uzet neću
Poljubit te hoću,
Al uzeti neću.

Ti nebudi luda
U tajnosti suda;
Crne oči moje!
Kud ste pogledale.

Tužno srce moje,
Što si dočekalo!
Da slobodno nije
S dragim govoriti.

A kamo li staru
Ljubav obnoviti.
Ljubav nije šala,
Već je bolest prava.

Digitized by Google

Tko se š njome igra
Životom se titra;
Tko ljubavi nema,
Taj za žalost nezna.

284. Kletva.

Mila moja gdje si sinoć bila?
Majko moja u bašći sam bila!
Mila moja, šta si tam radila?
Majko moja, ružicu sam brala!
Mila moja, kome si ju dala?
Majko moja, dragom sam ju dala!
Mila moja voda ga odnila!
Majko moja, na brieg ga iznila.
Mila moja, breg se odrunio!
Majko moja, tebe zaronio.
Mila moja mâ ga kletva stigla!
Majko moja, Bog uslišo mene!

285. Kletva.

Majka Anku kroz tri gore zvala
Anka joj se kroz devet odzvala.

Digitized by Google

Jesi-l Anko, platno ubjelila?
Nisam majko ni do vode došla,
A kamo li platno ubjelila.
Ivo mi je vodu pomutio.
Kun' ga majko i ja ću ga kleti!
„E da Bog da: pred sud težak došo!
Sudac bila tvoja ćerka mila.
E da Bog da: on se objesio!
O zlu drvu, o mom bjelom grlu.
E da Bog da: tavnice dopao!
Ona bila moja njedra biela.
E da Bog da: negve on dopao!
Negve bile moje ruke biele.
E da Bog da: on se otrovao.
Otrov bila moja usta sladka!"

286. Narodna.

Ej mjesečino, dovedi mi dragog.
Sve po hladu, da ga nepoznadu.
Poznalo ga našo malo kerče.
Kero laje, švaler hljeba daje.
Nelaj kerče na moje švalerče;
Jer ćeš mi ga mlada poplašiti,
Pa mi neće više dolaziti.

Digitized by Google

287. Narodna.

Tavna noći puna ti si mraka,
Srce moje još punije jada.
Jad jadujem nikom nekazujem.
Nemam majke, da joj se potužim
Ni sestrice, da joj jade kažem.
Jedno samo na daleku drago;
Doklem dodje i pol noći prodje,
Dok obljubi i zorica svane;
Sada zora, ajde dragi doma.

288. Želja.

Sve si jedno želim
U mojoj mladosti,
Što srce miluje,
Da j' u mojoj vlasti.

Svud bi se hvalio
Kudgod bi hodio,
Da sam sebi dragu
Po volji dobio.

Digitized by Google

Draga mi je zemlja,
Gdje sam se rodio,
Al još dražja draga,
Koju sam ljubio.

Vezla ime moje,
Na rukave svoje,
Ja sam ime njejno
U srdašce svoje.

Drage su mi vjekom
Modre fiolice,
Al su dražje oči
Moje ljubeznice.

286. Ludče.

Čije li su tarabe
Čija li su vrata;
Čije li je ono luče
Što kroz prozor guče?

Mamine su tarabe,
Mamina su vrata,
Mamino je ono luče,
Što kroz prozor guče.

Digitized by Google

Preskočit ću tarabe
Preskočit ću vrata,
Poljubit ću ono luče,
Što kroz prozor guče.

Srdit će se mamica,
Srdit će se tata,
Al se neće ono luče.
Što kroz prozor guče.

290. Ljubav.

Dobar večer ljubo moja!
Nemam mira ni pokoja,
Nemam mira ni pokoja,
Dok nerekneš da si moja.

Jedva čekam tavne noći,
Da ja mogu k tebi doči,
I na tvoju klupu sjesti,
Ako ćeš mi dopustiti!

Kako nebi dopustila,
Jedva sam te dočekala;

Digitized by Google

Dodji dušo, dodji rano,
Vidila te nisam davno.

Nemilostni roditelji
Dadoše me za nemila,
Za nemila za nedraga,
Koji ima dosti blaga.

Koji ima dosta blaga
Ali nezna što je draga;
Već se drži kano klada,
Ja kraj njega dieva mlada.

291. Djevojčica bob sadila.

Djevojčica bob sadila, bob se zeleni,
Bi-li meni k tebi doći bilo slobodno?
Tvoje babe dugo predu, nemrem, nemogu,
Donesi mi baril vina, dodji slobodno!

Digitized by Google

Djevojčica bob sadila, bob se
zeleni,
Bi-li meni k tebi doći bilo slobodno?
Tvoja vrata jako cvile, nemrem, nemogu,
Donesi mi komad sala, dodji slobodno!

Djevojčica bob sadila, bob se
zeleni,
Bi-li meni k tebi doći bilo slobodno?
Tvoji cucki jako laju, nemrem, nemogu,
Donesi mi komad hljeba, dodji slobodno!

292. Narodna.

Liepo ti je rano uraniti,
U prozorje kad slavulji poje,
Slavulj viče: hajd na vodu Milče!
Il na vodu, ili u livadu.
U livadi bunar vode hladne
Kraj bunara djetelina trava.

Digitized by Google

Na travici list papira biela,
Na papiru sitno slovo piše,
Crno slovo, al je žalovito:
Griehota je djevojku ljubiti,
Obljubiti pa ju ostaviti,
Jer su težke djevojačke kletve.
Kad prokune, do neba se čuje,
Kad uzdahne samom Bogu žao,
Kad zaplače i zemlja se trese.

293. Narodna.

Ej gine, vene srce u menika
Što mi moja nedolazi dika.
Da mi dodje, da mi srce prodje!
Da znaš diko, kako srce boli,
Srce boli, hoće da izgori.
Moja diko, moje milovanje!
Milovanje sladko spominjanje,
Spominjanje težko uzdisanje.
Kad uzdahnem, hoću da izdahnem!
More diko! gdje si za toliko?
Da ti znadeš, kako venem za te?
A kad spavam, sve o tebi sanjam.

Digitized by Google

294. Slava.

Jabuka se zacrveni,
Mila mati, sad me ženi!
Neću varošanku,
Već hoću seljanku.

Varoškinja šuri muri
Na posô se slabo žuri
I neće da radi
Već se pati gladi.

Osječkinje travu kose
Za bakami crno nose,
Trava leti širom
Seka s officirom.

Vinkovkinja tim se diči,
Što zna sedam švabskih riči'
„Meine Mutter“ mila
Ja bi kruha jila!

Vukovarka kako tako,
Ljubiti se neda lako
Tko joj dobro plati
Ljubit se nekrati.

Digitized by Google

Karlovkinje groždje beru,
Na Dunavu noge peru,
Tù se znadu naći,
Kad prolaze djaci.

Rumljankinje cigu migu
One nose samo brigu,
Kako će u mraku
Hodat po sokaku.

Iločkinje kantar drže
U celijah kavu prže,
Kavu dobro slade,
Pa se goropade. —

Mitrovačko ravno polje,
Tud se seke ponajbolje,
Misle da su svete,
Što ljube kadete.

Brodjankinja bliedolika,
Namazana ko prilika
Ide pod mehanu,
Sve po bielom danu.

Digitized by Google

Djakovkinje licem gore
Gledeć mlade profesore,
Šeću se od dike,
Mameći klerike.

Novosadska seka naša
Iz napolja kano čaša,
Više je u gradu
Neg u novom Sadu.

U Gradiški banda svira
A frajla se svud špancira
Te do dvanajst sati'
Neće poći spati. —

Požežkinje sitno hode
Pod rukuh se noćom vode,
Čekaju na vrati'
Dok se dragi vrati.

Pleterničke seke mare
Za soldate mnogo mare,
I idu na prelo,
Za bolje odjelo.

Digitized by Google

Kutjevkinje suknje nose
U široko pletu kose,
Po bircuzih idu,
Nit se koga stidu.

295. Tuga.

Da zna zora, što je želja moja,
Neb svanula za godinu danah.
Puče puška iz novoga Sada
Pa ubila tri ovčara mlada.

Jednog žali bratac i sestrica;
Drugog žali majka i babajka;
Trećeg žali nitko od nikuda,
Već ga žali Mara iz Štitara.

296. Narodna.

Smiljaniću pokisnu ti perje!
Neka kisne drugo mi se vije.
Nije meni do mojega perja
Već je meni do moje nevolje
Što mi drugi dragu priotimlje.
Nek otimlje oteti je neće.

Digitized by Google

Pred kućom joj jablan drvo raste.
Popet ću se jablanu na granu.
ıkat ću kano kukavica
acvilit kano lastavica,
i l' mi se smilovala majka,
i l' meni svoje zlato dala.

297. Ljubeznoj.

Ta što si se podbočila
ıvu dole oborila,
r pogledaj na me
i tvoje srce moje
'orene su za me
/orene su za me.

Krevet ti je pod prozorom
ıd se šećem ja večerom,
emogu da spavam
h ljubezno srce moje!
iek o tebi sanjam.

Kad ja vidim jedno žensko
Na mom srcu leži težko,

Sad moj dragi tumara po mraku,
Ne bil našo dragu na sokaku!

Digitized by Google

Nemogu podnieti
K meni dodji srce moje
Ja ću te uzeti.

Tebe majka ljuto kune,
Što ti rada imaš mene,
Nemoj se ljutiti
K meni dodji srce moje
Ja ću te primiti.

Nije volja tvoja prava.
Jer te otac dušo kara,
Nemoj se bojati,
K meni dodji srce moje
Neću te psovati.

298. Prošnja.

Negledaj me dievo krasna
Odvrn plave oči tvoje;
Jer njih vatra žarkojasna
Kano strielja neugasna
Uvjeki ranja mlado srce moje
Negledaj me, dievo krasna.

Digitized by Google

Nęgrli me dievo draga,
Dalje biele ruke tvoje;
Jer naručju u tvom snaga,
Sva mi tiela iznemaga,
I zadrhće mlado srce moje,
Negrli me, dievo draga.

Neljubi me djevo mila,
Dalje slastne ustne tvoje,
Jer njih rajska slastna sila
Opija me do mrtvila
Obamire mlado srce moje
Neljubi me dievo mila.

Neljubi me djevo blaga,
Negub' mlade danke tvoje;
Traži sebi drugog draga,
Dost što vene moja snaga,
Jer se nesme ljubit srce moje;
Neljubi me dievo blaga:
S bogom ostaj moja draga!

Digitized by Google

299. Srce.

Kad ja nedavno, u jutro rano
Ustadoh i odoh!
Da se malo šećem i sa ranim cviećem
Nakitim, nasitim.
Kad ne daleko, čnjem iz preko
Nješto čini tik, tik, tak
Tik, tik, tik, tik, tak.

Ja odoh dalje malo na stranu
I smotrim tu — livadu;
Na livadi trava, na njoj dieva spava,
Uznojna rumena;
Oči mi planu, noge mi klonu,
Srce čini tik, tik, itd.

Ja stupim bliže, ona se diže,
I skoči, s tom rieči:
Ti si zaišo, vodenicu prišo,
Negledješ, — kud ideš!
Tam se nose vreće, gdjeno potok teče,
Gdje se čuje tik, tik, itd.

Digitized by Google

Nebud okrutna dievo preliepa,
Na mladena, nevina,
Koj amo dodjem sam da se sprodjem
I vrebam, šta trebam.
Ti si rosno cvieće, rad' kog moje srce
Uviek čini tik, tik, itd.

300. Pjesma.

Popuhnul je tihi vjetar
Trana, nina, nina, nana,
Popuhnul je tihi vjetar,
Tihi vjetar iz Levanta
I odnesal Mari krunu.
Liepa Mare progovori:
„Tko bi meni krunu našal
Njegova bi ljuba bila."
Našal ju je jedan mali,
Jedan mali crni Moro.
A joj meni, majko moja
Volila b' se utopiti
Neg Morova ljuba biti.

Digitized by Google

301. Pjesma.

Zaspal Janko pod Jablankom
Uz njeg pada uzka staza,
Tud se šeću tri djevojke,
Tri djevojke tri sestrice;
Med sobom su govorile,
Šta bi koja najvolila.
Najstarija govorila:
Ja bi burmu najvolila,
A srednja je govorila
Ja bi pojas najvolila,
A najmladja govorila
Ja bi Janka najvolila.
Burma će se razkovati,
Pojas će se razderati,
A Janka će meni biti,
Janka biti čak do vieka.

302. Neda majka zlata.

O moj Mio, gdje si sinoć bio?
Gdje sam bio, dobro mi je bilo,
Jerbo sam ja rujno vince pio,
Rujno vince iz rodne gorice.

Digitized by Google

I vidio bisernu djevojku,
Ogleda se, nasmije se na me,
Čini mi se, da bi pošla za me.
Uzô bi ju, al ju neda majka,
Otô bi ju, al ju neda straža.
Devet banah, deset kapetanah.
Pred kućom joj bunar voda ladna,
Pred bunarom jablan drvo raste
Penjat ću se jablancu na granu,
Zakukat ću kano kukavica,
I zacvilit kano lastavica,
Nebi l' mi se smilovala majka,
Nebi l' meni svoje zlato dala,
Nit se meni smilovala majka
Nit je meni svoje zlato dala.j

303. Sudbina.

Na Bojani hladnoj vodi
Liepa Mara ruho prala
A nesrećom put pogodi,
Gdje je liepa Mara stala,
Mlado momče Radivoj,
Slavuj moj, u gorici zelenoj.

Digitized by Google

Skoči Mara, kô zvier plaha,
Da uteče mudrom lovcu;
Bježeć misli puna straha,
Da još vuče tjera ovcu.
Mlado itd.

Na Bojani pliva šajka,
A Bojana tiha voda . . .
„Vesela ti mila majka!
S Bogom Rade!“ dieva doda;
Te istisnu ladjicu
Slavuj moj! u gorici zelenoj.

Al' je šajka težko djelo
Zaman Mara vodu bije
Lahkim veslom zaman bielo
Na vjetru se jadro vije.
Da prebrodi Bojanu.
Slavuj itd.

A Bojana tiha teče,
Nosi šajku i Maricu,
Putem, koji bi joj preče,
Kroz cvatuću livadicu

Digitized by Google

U dubravu zelenu.
Slavuj itd.

Sama uz brieg šajka stade
U dubravi; a sa broda
Skoči Mara, veleć; „Rade!
Odnela te hladna voda:
Tebe i ovu ladjicu.“
Slavuj itd.

Množ se putah otvori joj;
Ali Mara jedan bira,
Da se vrati majci svojoj,
Jedva nogom zemlju dira
Kroz goricu zelenu.
Slavuj itd.

Nu usried gore lovac lovi:
Mni da srna hitra leti
Kroz planinu, te on slovi:
„Čudna lova!“ te poleti
Da ulovi Maricu.
Slavuj itd.

Digitized by Google

Al je Mara mudra glava.
Mienja pute, hita oči
Simo, tamo (munja prava)
Hitrom lovcu da uskoči,
Da se izbavi iz nevolje.
Slavulj itd.

Bježi Mara strjelovito,
Miloj majci da se vrati;
A kraj puta ponosito,
Grad se bieli . . . Da se svrati
Ni na um joj nepada.
Slavuj moj itd.

Podaleko striela puče,
Puče jedna te i druga.
Ali eto mrki vuče!
A Marica samodruga
U gorici zelenoj
Slavuj itd.

Kud će? . . kamo? . . Bieli grade
Otvori joj svoja vrata.

Digitized by Google

Al u gradu momče Rade! . . .
Za ručicu Maru hvata.
Te govori: „Slavuj moj!
Sad mi poj! u gorici zelenoj."

304. Ruža.

Mal mi je vrtvac ogradjen,
Pun mi ružicah zasadjen,
Po njem se šeće djevojka,
Pred njom se vija ružica,
Nemam te komu trgati,
Otac i majka prestari,
Seka i bratac premladi,
Moj mi je dragi daleko,
Prek jedne gore visoke,
U onoj je gori zelen dvor
U zelenom dvoru zlatni stol,
Za njim mi sjedi dragi moj!
Na šeširu mu vienac moj! —
Na prstu mu prsten moj,
Okol mu vrata rubac moj,
On je pak ipak dragi moj.

Digitized by Google

305. Usdasi.

Težko meni ovog svieta
Kakva su mi mlada lieta;
Kad uživam kao ptica
Koja želi svog ljubimca.

Koja leti po dubravi
Srce svoje da zabavi;
Jer je sama bez ljubimca,
Dok joj srce skrbno kuca.

Ah! ja suzam rosim lice,
Da utješim moje srce,
Al me savjest moja muči,
I ljubit me sada uči.

U tajnosti koja ljubi,
Ona mladost svoju gubi.
Veće ljubav odmah kaži,
Druge dragi da netraži.

Neuživaj u zavisti,
Mlada ljeta nepropusti,
Da na tebe svaki gledi,
Što ti lice tvoje bliedi.

Digitized by Google

Nego neka svaki znade
I za pravo tebi dade,
Da za ljubav rušiš lice,
Pak ti zato vene srce.

306. Razstanak ljubavi.

Sbogom ostaj ljubo mila!
Vjerna meni nisi bila,
Ružno si me prevarila,
Nemilo me ostavila.

Ljubav si me naučila,
Gorki pelin natočila,
Vjernu vjernost obećala,
Pak si srce drugom dala.

Vjeran sam ti uvjek bio
Neizmjerno te ljubio,
Vjernost, ljubav sačuvao,
Dok bi u grob hladan pao.

Žalost gorka i čemerna,
Ljubo moja, ah nevjerna!

Digitized by Google

Što sam tebi učinio?
Da sam ljubav izgubio.

Zabila si sada mene,
Kada srce tebi vene,
Tebe vjerno koj ljubio
Do kraj srca svog zgubio.

Gorka smrti! ah nemila!
Nemilo si učinila,
Zašto mene nis' uzela
Dok je meni ljubav cvjela.

Oj plavooka dievo mila
Što s' mi u srce zasadila?
A sad hoćeš s' razdružiti
I na me već nemisliti.

Moje tebe traže oči
I u danu i u noći,
Meni nigdje nije mira,
Srce mi za tobom umira.

Sad sam tužan bez pokoja
Umrla je sreća moja,

Digitized by Google

Nikad sretan biti neću,
Dok neužgem smrtnu svieću.

Živi sretno, ljubi vjerno,
Ljubi drugog neizmjerno,
Sladka radost s ovog svieta
Iz ljubavi nek ti cvieta.

Kada grob moj pozelene,
Smisli se ti onda mene,
Dodji grobu pak poklekni,
Suznim okom ovak' rekni:

„Ovdje leži ljubav vjerna,
Sad ga grli zemlja crna,
Gorko sam ja učinila,
Nemilo ga ostavila.

„Zemljo hladna lahka budi,
Milostivni Bože sudi!
Ja sam život njegov trgla.
I u grob mu mladost vrgla.

Digitized by Google

307. Oproštenje.

Odsad više draga,
Tebe ljubit neću,
Odlazi bez traga,
Ja drugu uzet ću.
Kad na mene negledaš
Već ti drugog ljubiš,
U koga se ti uzdaš,
Kad ti tako sudiš?

Kazo sam ti davno,
Onoga se mani,
Nit javno nit tajno
Š njime nedivani,
Jer on gleda da tebe
Od mene odluči,
I u tvoje da sebe
Srce preporuči.

Srce moje drago
Nesrdi se na me,
Tvoje lice blago
Stvoreno je za me.

Digitized by Google

Da te moram ljubiti
I srcem i dušom,
I s tobom se dičiti
Kô proljeće s ružom

Neslušaj ti svieta,
Što tko na nas viče,
Ja nisam utekla,
Što se to kog tiče,
Što mi onaj dolazi,
Neću ga uzeti,
Kad na tvojih obrazi
Želim ja umrieti.

Dragi.

Neplač dakle draga
Nit suze prolievaj,
Nego od sad draga
Moja se nazivaj,
Zagrli me desnicom,
Ja ću tebe lievom,
Poljubi me ustnicom
Medom i šećerom,

Digitized by Google

308. Razstanak.

Sbogom ostaj domovino,
Vjekom meni milena!
Dok se s tobom opet vidim,
Proć će mnogo vremena.

Iz tvog krila ja odlazim,
Iz naručja bježim tvog;
Da li ću se natrag vratit,
Samo vječni znade Bog.

U ruke ti milo i drago
Domovino predajem,
A sad srcem razcviljenim,
Od tebe se razstajem.

S bogom, sbogom domovino
Vjekom meni ljubljena,
Sbogom i ti sladki raju
Ljubosavo milena!

309. Slavjanka.

Ja sam mlada Slavjanka,
Milkom me zovu,

Digitized by Google

Imam mladu družicu
Anku kumovu,
Imam mladog vojina
Slavnog sina Slavjana,
Liepog dičnog Slavjana,
Slavnog Slavjana.

Mati mi je hrvatskog
Otca moga ud,
Hrvatska ga gojila
Majke biela grud,
Zato i ja roditi
Hrvatskog odgojiti
Moram sina Slavjana
Dičnog Slavjana.

Slavjana ću Slavjana
Mladog roditi,
Slavjanskim ću Slavjana
Mliekom dojiti,
Nek i on Slavjanstvu dá
Opet novog Slavjana,
Liepog dičnog Slavjana
Pravog Slavjana.

Digitized by Google

Volim jednog Slavjana
Neg tudj cieli sviet,
Makar ga i odjeva
Svila i skrlet,
I kad budem umrieti
Kćerku ću si zakleti:
Neka ljubi Slavjana
Dičnog Slavjana.

310. Prava ljubav.

Prav te ljubim, moreš znati,
S tobom se želih sastati,
Ostavio sam drugih sto,
Ti znaš dobro sama to.

Ljubav mene tvoja vlada,
Lice mi se tvê dopada,
Tvê držanje, dobar rod,
Crne oči, sitan hod.

Eva prva naša mati
Lahko mogla je poznati,
Dok na svietu bio j' sam
Prvi otac naš Adam,

Digitized by Google

311. Spomen.

Sjećaš li se onog sata,
Kad si meni oko vrata
Bile ruke savila,
I krijući svoje lice
Meni skoro nehotice
Tajnu ljubav odkrila?

Sjećaš li se onog jada,
Kad glas dodje iznenada
Kô iz vedra neba grom:
Da ja moram odlaziti
Tebe, draga, ostaviti
I moj mili stari dom?

Suza zasjà u tvom oku,
I otvori preduboku
Ranu tužnog srca mog;
Reći ništa ti nemogoh,
Žalost nejma riečih mnogo. —
Pitaj glasak srca svog.

Odkad s tobom se oprostih
Odrekoh se sve radosti,

Digitized by Google

Prazan mi je cio sviet.
Jer bez tebe nema mene,
Kano što bez rose vene
U livadi mali cviet.

Kad će opet danak doći,
Da će moji jadi proći,
Odpast s moga srca led?
Kad ću opet sretan biti
S nježnošću te zagrliti,
Srkat s tvojih ustah med?

Spiridion Jović.

312. Nevjera.

Triput me je prevarila draga,
Prviput me prevarila draga:
Dodji dragi na vodicu hladnu,
Kad ja junak na vodicu hladnu,
Al se draga s majkom zavadila.
Drugi put me prevarila draga:
Dodji dragi kolu djevojačkom.
Kad ja junak kolu djevojačkom,

Digitized by Google

Al' se draga s drugim zagrlila.
Treći put me prevarila draga:
Dodji dragi k mome bielom dvoru,
Ja ću tebi oblok otvoriti,
I kroz oblok lice promoliti,
Ljubi dragi dok je tebi drago.
Kad ja junak k njenom bielom dvoru:
Al je draga oblok zatvorila.
Otvor oblok vjero i nevjero,
Kadit ću te po svem bielom svietu.
Kudi dragi, kud je tebi drago.
Čisto srebro pohrdjati neće,
Ako srebro i pohrdja, dragi,
Njemu će se kujundžija naći,
A k meni će moj sudjeni doći.

313. Čeznuće za dragim.

Sini žarko od istoka sunce,
I razvedri moje bliedo lice,
Jerbo sam ja jedna
Ovog svieta biedna,
Koja stradam ljubeći.

Digitized by Google

Onda sam ja najsretnija bila,
Dok za ljubav ništa nisam znala,
Sva su čuvstva moja
Imala pokoja,
Živjet mi se mililo.

Od kako sam dragog ja poznala,
Ljubeć čuvstva onda sam dobila,
I sad srce plače,
Za drugim uzdiše,
Ako dragog nevidim.

Onda će mi vjerovati svaka,
Koja je ljubila kano i ja
Onda će ona znati,
Što je ljubav silna,
Kâ je srcu premila.

Drugarice, pogledajte mene,
Kako moje mlado lice vene.
I skorom će biti,
Da ću poginuti,
Ako dragog nevidim.

Digitized by Google

314. Željomolba

Oj djevojko s plavim okom
Hod sa mnom,
Sastavimo neba stanje
Pod zemljom.
U duboke van doline
Mjesečinom razsvietljene
Putujmo.

Putujmo tamo k izvoru,
Gdje ž'bori
Jato ljubkih složno pticah
O ljub'vi.
Ondje ću te zagrliti
Vruću srcu pritisnuti
Gorućem.

Ljubit ću ko ti mene
Do groba,
To je želja to je molba
Ljubećeg.
Kod nazočna mramornoga
Od ljubavi malog Boga
Nebeskog.

Digitized by Google

Na prsih ti dievo, cvatu
Liljani,
I ružična dva kamena
Kô sunce.
Med ružičnim dolinama
Trepti ljubav na krilima
Gor i dol.

Pritisnuti srce srcu
Dopusti,
Tebe ljubim vrhu svega, —
Ljubi me —
Slavska djevo, zoro mila
Primi mene sad u krila
Ljubim te.

315. Drugu ljubi.

Nemam mira ni pokoja,
Nit je u me radost koja,
Sve za tobom tugujući
I dan i noć uzdišući.
Jer bez tebe ja nemogu
Živjet, vjeruj višnjem Bogu.

Digitized by Google

Kudgod hodim, Boga molim,
Da se s tobom razgovorim,
Kad se s tobom razgovorim,
Veselim se kudgod hodim,
Jer bez tebe itd.

Indi Milko ti razsudi,
Te mi vjerna uvjek budi,
Tebe ljubim, — tebe grlim —
Tebe ljubeć — sebe gubeć —
Jer bez tebe itd.

Evo svrha jest ljubavi
Dan žalostni svanu prvi.
Ah! moj dragi sretan bio,
Dosta si mi vjeran bio.
Jer bez tebe sama mogu
Živjet, vjeruj višujom Bogu.

Sretno dragi drugu traži,
Al' od mene ništ' nekaži.
Sretno dragi drugu ljubi,
Kad nedadu nama ljudi.
Jer bez tebe sama itd.

Digitized by Google

Jerbo naši svi zlotvori
To već gledat nisu mogli,
Već su u tom sve radili,
Kako bi nas omrazili.
Jer bez tebe sama itd.

Jeli igda čija mladost,
Sprovodila takvu žalost,
Kano moja ovih danah,
Dušo moja odabrana?
Kad bez tebe sama itd.

Kako me je mat' rodila,
Nisam nikog tak' ljubila,
Kako tebe ovo ljeto,
Sam Bog znade, drugi nitko.
A bez tebe sama mogu
Živjet odsad, vjeruj Bogu.

316. Prsten.

Sinoć sam pred večer špancirao,
Liepe sam djevojke prsten našao;

Digitized by Google

Ona ga je izgubila,
Zato me je dragovoljno
Poljubila.

Taj prsten bio je ljubeznika,
Na njem je stajalo ime Milka,
O! kako j' to ime krasno,
Cielo tielo meni moje
Okriepilo.

Slušô sam njezine medne rieči,
Gledo sam njezine plave oči,
Bliskaju se kano oganj,
Od radosti nisam mogô
Ići kući.

Povedoh razgovor iz daleka,
Ljubezna frajlica, dušo Milka,
Ja vas molim u buduće
Da smijem svagda s dopuštenjem
K vami doći.

Gospodična bila j' dobre volje,
Dodjite treći dan, bit će bolje.

*

Digitized by Google

Dok je ona ljubeznika
Sladko-lukavima riečma
Odpremila.

Ja odoh zatravljen k mojoj kući,
Te egnem u krevet neznajući,
Oh, kako ću sva tri jutra
Moju Milku, Ljubeznicu
Pregoriti.

317. San

U zelenoj livadici
Leži Antun na travici
Antun sanja, ter se budi,
I uzdiše svoje trudi.
Gdje li si Anice,
Rumena ružice
Odzovi se jedanput.

Ana čuje, te tuguje,
Gorke suze njemu lije,
Išla bi ga pohoditi
Dragog lice obljubiti,

Digitized by Google

Majka joj nedade,
Jer ljubav neznade.
O! žalosti velike.

Piše Anka listak bili,
Pa ga daje bratu Fili:
Filo nosi knjigu mojû,
Ti posluži seku svoju,
Odnesi dragomu,
Niti daj ikomu
Ovaj listak viditi.

Ode Filo, listak dade,
Od veselja on neznade.
Tko donese, tko li dade,
Grlit, ljubit Filu stade.
On pita tad bratca:
Što radi sestrica?
Što li čini ljubezna?

Svoje drage sad priliku
Antun drži već u rukû,
Nju cjeliva, zatim veli:
Moji dani svedj veseli,

Digitized by Google

Kad sam se stastao
I s Milkom ljubio,
O ljubezna! gdje si ti?

Lado, Lado, listak šalje
Od srca ti pozdrav daje,
Oj Antune, ljubav moja,
Knjigu šalje ljuba tvoja,
Dodji mi k večeri
Kucaj na prozorih.
Otvorit će Milica.

Što me zoveš, ljubo moja?
Evo Antun želja tvoja,
Ti si moje sve veselje,
U tebi su krasne želje,
Neboj se Lado moj,
Pred tobom je Antun tvoj,
O ljubezna Anice!

Oj Antune, srce moje,
Ja cjelivam vlasi tvoje,
Tebe ljubim sad radostna.
Bez tebe sam viek žalostna,

Digitized by Google

Prije ću umrieti
Nego tebe pustiti
O Antune moj. —

Golubice, oči tvoje,
Kako magnet vuku moje,
Nije Venus ljepša bila
Rumeno tvê lice
Ljubezna Milice
Zatravljuje dušu mû.

Zalud će se tko mučiti
Neće ljubav ugasiti,
Viekom ću te ja ljubiti,
Vjekom ćeš mi mila biti
Anice, dušice
Proljetna ružice,
Oj ti Lado, Lado moj!

318. Razstanak.

Oj ljubo!
Oj ljubo!
Duge noći nemam sanka, —
Srce radostno. —

Digitized by Google

Srdašce,
Dušice,
Gdje si moja golubice,
Odzovi mi se.

Kam mladost?
Gdje sladkost?
Gdje j' života sladka radost.
Da nevapijem.

Uzdišem,
Vapijem,
Kada te ja nevidim,
Ružo rumena.

Moje oči
Suze toče,
Milko sada vrieme dodje,
Da te izgubim

Angjele,
Veselje,
Dušo moje si življenje,
U pol žalosti.

Digitized by Google

Dab' samo
Mogao
Usta tvoja ta rumena
Sada izljubit.

Srce bi,
Duša bi
Zdrava bila, boju lice,
Bi promjenilo.

Mladosti,
Sladkosti,
Daj ti meni cvjetak tvoje
Sladke radosti.

Ružice
Rumena,
Nezaborav' dušo mojeg
Nikad imena.

319. Vapaj ljubavi.

Stani veće, stani misô tužna,
Nemuči me nevoljnoga sužnja,

Digitized by Google

Neponavljaj rane,
Srcu mom zadane,
Mačem ruke nemile.

Odkako me žarko sunce grije,
Tak' me srce nigda peklo nije,
Zaradi zemaljske,
Velim bolje, rajske,
Jednog lica krasote.

U srcu mi njezin kip stanuje,
A pred očim sa mnom svud šetuje,
Kano sunce milo
Njezino je tielo
Puno slasti, ljubavi.

Oči su joj kano pijavice
Usta pako kano u grlice.
Na njoj jesu mila
Sva božanska djela,
Stas ugleda krasnoga.

Ruke kô leluja ljetna biele,
Obraz ljubak kano Slavske vile,

Digitized by Google

Nju po svuda diče,
Što mi srce siče;
    Tko te neće ljubiti;

Oj žalostna moja srećo, gdje si?
Ili spavaš? ili živa nisi?
Zašto neustaneš,
I jednoč nesvaneš
    Razcviljenom srcu mom?

Razveseli jednoč moje lice
Od samotne tužnije dolice,
Gdje nit golub guče
Niti koje tuče
    Srce puno ljubavi.

Minut satom, sat se mienja danom
Na mom srcu rana tišti ranu.
Ti ova razsudi,
Te mi vjerna budi,
    Da ja tužan neginem.

Ako nećeš željnu vjeru dati
I žalostno srce utišati,

Digitized by Google

Ako l' plač nehasni,
Kada tvoje kasni
Srce mene ljubiti:

Evo onda, evo mač, ubij me —
Tvrdokorna dievo, probodi me.
Kada čuti nećeš,
Nego se odkrećeš
Od uzdaha srca mog.

Ali ipak srce kad povene,
I kada se na prah već okrene,
Ipak tebe neću
Ostavit ljubeću,
Iz sveg srca jakosti.

Neg će gorko svaki prah uzdisat,
I u sebi tvoje ime pisat,
U kom će vjekovat,
I tebe poštovat
Zarad tvoje krasote.

Moje srce ovdje sad vapije,
Iz dubljine rieči ove lije:

Digitized by Google

Oj ljubavi mila!
Prijazna mi bila,
Da negubim ja sebe. —

320. Razstanak.

Srce moje kud putuješ?
Komu dragu izručuješ?
Komu Milku izručuješ?

Kud odlaziš željo moja?
Kom ostade ljuba tvoja?
Komu tvoje ufanje?

Oj žalostni tvoji puti,
S kojim imaš sada poći,
Kê si sad odredio. —

Gdje su ona sad vremena
Sveg veselja ravno puna?
Sad žalostna postaju.

Gdje su tvoje medne rieči,
Koje meni govoreći
Ljubav stalnu kazaše?

Digitized by Google

Gdje su one sad radosti?
Koje s tobom ja zadosti
Nemogoh uživati.

Gdje je vjera, koju dade?
Kamo ljubav, kû imade
Samnom skupa jedinu?

Kada bi te gdjegod skrila,
Vesela sam srca bila,
Oj ljubavi pregorka!

Kad te nebi pak vidila,
U srcu bi tugovala,
Tebe vidjet želila.

Nije dana, nije noći,
Kada tvoje meni oči
Nepadaju na pamet.

U čem sam te uvriedila,
Što sam tebi učinila
Da me sada ostavljaš?

Digitized by Google

(D r a g i o d g o v a r a.)

Negovori ljubo toga,
Nerani mi srca moga,
Nezadaj mi žalosti.

Vidiš lice moje tužno,
Sve suzami poliveno,
Zbog velike žalosti.

S jedne strane žalost imam,
Kad veselja ja promišljam,
Koja s tobom imadoh.

S druge strane rieči tvoje
Nemile su striele moje,
Koje srce rane mi.

(D r a g a o d g o v a r a.)

Vidim, vidim, srce moje,
Sve žalosti sada tvoje,
Koje trpiš na srcu.

Digitized by Google

Ali žalost ova tvoja,
Nije veća nego moja;
Jer mi srce probode.

Jer su ovi tvoji puti
Za me sada mači ljuti,
Ki mi srce raniše.

Gledaj! evo srce moje,
Što učini razstavljenje,
Mač ga ljuti probode.

Kô će danom i u noći,
Tugovati bez pomoći,
Dok ga smrt nepokosi.

321. Uzor Milkin.

Dušo moja poljubljena,
Sjedi meni na koljena,
Jedno drugo poljubimo,
S ljubavju se okriepimo.

Digitized by Google

Kad ti vidim bielo lice;
Koje nježno gleda nice,
Nemilostno sebe gubim,
Ako tebe nepoljubim.

Oči plave krase lice,
Kô dvie zlatne pijavice,
Iste zviezde nadvisuju,
Ljubav s ljubavju kad snuju.

Glavu rese plave kose
Od proljetne ljepše rose,
Bjelosniežne nuz to ruke
Zadaju mi težke muke.

Tiela jesi tananoga,
Struka pako ugodnoga,
Hodiš kano pavunica,
Sitniš kano golubica.

Usta, izvor sve miline
Zbore rieči tek nevine,
Koje srce moje hrane,
Dokle živjet neprestane.

Digitized by Google

Zato Milko poljubljena,
Sjedi meni na koljena,
Jedno drugo poljubimo,
I na vjeke zagrlimo.

322. Plač za dragom

Ah, ljubo zar si tu?
Na takvom krevetu,
Sva u crnini,
I bjelini
Mene dočekala?

Oh, kako je taj krevet ružan!
Kako je tvoj pogled tužan,
Ruke složene,
Oči sklopljene,
Tielo zdeno
Kô ledeno
Noge svezane.

Nit usta crvena,
Nit lica rumena:
Nit srce vrilo,
Kô je bilo,

Digitized by Google

Dok me je ljubilo.
Nit kad milog već oka na me,
Nit liepe rieči gdje za me.
Niti radosti,
Nit kad sladkosti,
Ah! ustan gori,
Progovori.
Razveseli me.

Tu k tebi leć nesmijem,
Da mrtvu zagrlim,
Nit s tobom mogu
Bit u grobu.
Da si odolim,
Da ti bar moje suze gledaš,
Kad mi se već ljubit nedaš,
Gore, pećine,
Tvrde zidine,
Nebi ovu
Žalost moju
Mogle nositi.

Odahni s' težkosti
S te mrtve bolesti,

Digitized by Google

Pak ustan gori,
Odgovori,
Neumori me!
Joj! sva zvona već tužno ječe,
Nitko mi pomoć već neće
Suze otrti,
Tebe od smrti
Osloboditi
I osvojiti,
Da netugujem.

Na, evo uzmi me,
Pak bar zagrli me,
Netražim više
Jer izdiše,
Duša s težkosti.
Kad nemoreš već ljubav vratit,
Nit najmanju muku platit.
Ah zagrli me,
Sa sobom uzmi me,
Nek osvanem,
Nek ostanem
S' sobom uzmi me.

Digitized by Google

Ja neidem bez tebe,
Ah neidi bez mene,
U onu vladu,
Gdje nedadu
Lice ljubiti;
Jer kad ti je tu ljubit prosto?
Što se drugo nadaš kroz to,
Kad te nestane,
Kad ljubav prestane?
Već premalenu
Uspomenu
Za sve dobrote.

Ah, zalud budim te,
Ah, zalud molim te,
Ti natrag nećeš,
Jer nekrećeš
Baš ni pogledom.
Nek sad ide sva ljubav moja,
Nek ide sve kud mu volja,
Nek duša izdiše,
Kad tebe ni više,
Nek srce pukne,
Od te muke
Kad me ostavljaš!

Digitized by Google

323. Ljubav.

Čemerna mi je radost,
Opet u ljubavi,
Ah nikad neda žalost,
Da srce ozdravi;
Hajduci neubiju,
Kad koga porobe,
A ljubav i u smiehu
I srce probode!

Ravnice i planine,
Pećine, dolovi,
Odmaknite me dalje,
Od ove ljubavi.
Jer bolje nam je svima
U prah se stvoriti,
Neg žalost kakvu ima,
U njoj sprovoditi.

Sad sedmi mjesec teče
Nebeske dobrote,
Što mene srce peče,
Rad jedne ljepote,

Digitized by Google

Turobno srce pukni,
Nemoj me mučiti,
Il' od ljepote ugni,
Nemoj me ubiti.

Jest vriedna, jest poštena,
Jest liepa kano cviet,
Jest hitra, jest poslena,
Ogradila bi sviet.
Na njoj su sve ljepote,
Nebeske milosti,
U njoj su sve dobrote,
Zemaljske vriednosti.

Ah zalud! ljubit neće,
I baš da izdahnem,
Već još u smieh okreće,
Kad rad nje uzdahnem.
Joj svakom ljubovniku,
U takvoj ljubavi,
Jer gine tužnom vieku,
I smrt si dobavi.

Ej tuga! ej nevolja!
Sve moje radosti

Digitized by Google

Ej! gorka muka moja,
Smrt povrh žalosti,
Da vidiš srce moje
Tvom rukom ranjeno,
Ah! puknulo bi tvoje
Baš da je kameno,

Na njemu i u njemu
Ti si napisala,
Da u srcu tvojemu
Jesi me sbrisala,
Al božje oko vidi,
Da nisam u tom kriv,
Jer tebe neuvredih
Ni mrtav niti živ.

Krv svud iz srca teče
Od prvog sastanka,
I živa u grob neće
S ovakog razstanka,
Ha! idem, idem, idem!
Ti s Bogom ostani,
Sve suze kad otidem
S mojima otari.

Digitized by Google

324. Biti hoću nakaza.

Prolaze mi noći, dani,
Srce, tielo gine mi,
Kako sada tak' i lani
Cviet života vene mi.

Čas se s časom uviek ravna,
Mjera jedna ostaje,
Il' sad, sutra il' odavna,
Sve me malo nestaje.

Što mi hasni krasno lice,
Što li rumen obraza,
Jer ako me skasni vrieme,
Biti hoću nakaza.

Sad me ljube, grle mlada,
Sad me hvale od svuda,
Al kada me starost svlada,
Držat će me za luda.

Zašto su mi bieli dvori?
Što li služba dvorjana'?

Digitized by Google

Kad odolit viečnoj snagi
Vlast mi nije predana.

U srcu mi vrući plamen
Gori sve bez prestanka,
Kog utrnut smrtni kamen
Sam će poslje razstanka.

325. San.

Sanjah, da sam ptica bio,
I u njeno milo
Iznenada doletio
Djevojačko krilo. —
Da sam za tim na ružicu,
Skakutnuo bielu,
I na prsi maramicu,
Prokljuvao cielu.

Poslje da sam na nje plavu
Kosu se bacio,
I njezinu pojeć slavu,
Svietu navjestio,

Digitized by Google

Tada kano ptica brižna
Slavit ju prestadoh,
Pa u njenu njedra sniežna,
Na konak se dadoh.

O, koje mi tu sladkosti
Srdašce nekuša,
Koje more od radosti,
Neoćuti duša. —
Nij' moć naći takve dične
Postelje na blizu,
Nejma njojzi, ne, prilične
Ni u paradizu.

Tamburicu svirat tada
Poče mi uuz uho,
Na što sam se iznenada,
Iz tog sna prenuo;
Prijateljskim modrim okom
Stade me gledati,
I od meda sladje skorom
Poljubce davati.

Najposlje za ljubav otu
Viš' nje sam treptio

Digitized by Google

I radostno nje ljepotu
Kreljutmi hladio,
Bi l' dan, bi l' noć, bi kada to,
Tko znade nek sudi,
Ele ja se brzo na to
Izza sna probudih.

326. Tko je to?

Mimo mene često hoda
Neznam što;
Kakvoga je neznam roda,
Nit znam tko.
Krasno lice, plave oči,
Gdjegod stane, srce boči,
Tko je to?

Idem tražit gdje prebiva
Žalosti.
Da ja vidim tko uživa
Radosti,
Koja meni život krati
Stražeć dan i noć pred vrati.
Mladosti.

Digitized by Google

Hladnom noćju i vedrinom
Iti ću,
Ravnim poljem i ravninom
Tražit ću.
Usried srca nemam mira
Već mi duša š njeg umira,
Kazat ću.

A što više na koljena
Kleknut ću,
Ruke ustma slobodnima
Ljubit ću,
Da se preda srcu momu
I obeća vjernost, k tomu
Molit ću.

Ljubeć usta, prsa, lice
Svaki dan,
Što od mene kad zaišće
Sve joj dam;
Štogod ona meni dade
Ono nitko nek neznade
Već ja sam.

Digitized by Google

Jedno srce, kojim vladam,
Njej ću dat,
Da zadobim što se nadam
Onaj sat.
Sam će Lado od radosti
Videć mene bez žalosti,
Zapjevat.

327. Uzdasi.

Netuguj, draga, tako žalostno. —
Kako nebi, kad već sebi
Neznam pomoći.

Kakve ti, draga, tražiš pomoći?
Tebe srce, tvoje lice,
Da ti obljubim.

Ljubiš li samog mene od sviuh?
Samo za te sve minute
Gorko uzdišem.

Samo te, draga, još jedno molim:
Ah, nemoli, već izvoli
Kazat hotenje.

Digitized by Google

Daješ li, draga, men' vjeru tvoju?
Ah! predajem, vjeru dajem
Tebi do smrti. —

Netuguj, draga, što ja odlazim:
Ah! tugujem, srce trujem,
I to zbog tebe.

Otit ću draga, al ću se vratit.
Neodlazi, već s' obazri,
Srce, na mene.

Sad s Bogom, draga men' je odlazit.
Što tužna, postah sužna —
Gorke ljubavi.

Ah, ljubav, ljubav, što me razcvili?
Liepo djelo, al nemilo
Meni postala.

Ah, ljubav, ljubav, što me izgubi?
Izgubljenje odkupljenje,
Nikad neufam.

Digitized by Google

Odkupit ljubav moje radosti,
Ode radost, dodje žalost
Meni pregorka.

328. Vidio sam ju.

Kako mora duša tvoja
Jedan dan bit bez mene,
Kad ni jedna misao moja
Nije minut bez tebe?

S čim si, Milko vrieme kratiš
Kada mene nevidiš?
Pjevaš li si? što li radiš,
Kad na mene nemisliš?

Ja preda se posô sredam,
Nemogu ga raditi.
Amo tamo tebe zgledam,
Ti se nedaš viditi.

Nedaš, dušo; nedaš, srce;
Zaufanje radosti,
Nisam dan i noć u miru,
Noć uviek u žalosti.

Digitized by Google

Daj mi obraz, daj mi ruku
Da ja mogu spavati,
Skini barem malu muku,
Da ja mogu kazati:

S bogom indi tamne noći,
Ja sam. ljubu vidio;
Neplačite suzne oči,
Danas sam ju ljubio.

329. Ljubio sam.

Ljubio sam njekoč jednu,
Jer mi se je dopala;
Od sad neću već nijednu,
Jer su svaka propala.

Ljubio sam nju veoma,
Plaća biše nevjera,
Godio sam dost godinah,
Živio sam bez mira.

Ljubio sam pred svakime,
Vjeru jesam zadao;

Digitized by Google

Žabadava srce gine,
Kad joj nikad nij' žao.

Godio sam svakojako,
Al nemogoh ugodit;
Kad bi srce k njoj primako,
Nehtje meni odolit.

Ljubio sam svako vrieme,
Malo što nepoginuh;
Nosio sam svako brieme,
Ali to sve zaludu.

Ljubio sam ob dan ob noć,
Al da nisam ljubio,
Nebi imo slabu pomoć,
Nit bi sebe gubio.

Srce ovo ostavit ću,
Koje nezna ljubiti;
Sreću moju promienit ću,
Nit ću sebe gubiti.

Digitized by Google

330. Liek.

Ah! što ćutim na srdašcu,
Kruto žalost veliku,
Nepoznajem polašnjicu
Nego veću još muku.

Doktore mi dozivaju,
Da mi sada pomogu. —
Al pravoga još doktora
Za me naći nemogu.

Oni meni krv pušćaju,
Pomnjivo pohadjaju,
Ali za me naći pomoć,
Dugo već neuzdaju.

Pomoć može meni draga,
Koju neću vidjeti;
Jer od težke srca trešnje
Bude mi poginuti.

Srce, srce netresi se,
Već živi u ufanju,

Digitized by Google

Jer znam, da ćeš se umirit
U vječnome spasenju.

Bože mili, što učini?
Pogledaj der s tvîm okom,
Koji sav si sviet stvorio,
Jači s rukom visokom.

Molim tebe, zažgi srce,
I udieli milosti,
Da ja moje golubice
Poznat mogu dobrosti. —

331. Vilinska oka.

Dva vilinska jasna oka
Učiniti što nemogu?
Hrelji *) oteše mač od boka
A treskove gromnom bogu.

Naškim srcem ljepotice
Tim kad plešu kolo naše,
Nek razvedri svaki lice,
I slaveć ih prazni čaše!

---

*) Hercules.

Digitized by Google

Ljudska sila da ukroti
I najjače (znamo) ljude;
Odoljeti mu ljepoti
I bozi se zaman trude.

Dr. D. Demeter.

332. Uzdah.

Ah! da mogu ići mlada
Tam' za one planine,
Gdjeno sunce svedj zapada
Za nebeske visine.

Tražila bi za kim ronim
Suze svete ljubavi,
Za kim svaki uzdah gonim,
Samo da ga pozdravim.

Da ga vidim i cjelivam,
U srdašce hrvatsko,
Ter da suze neprolievam
U to more jadransko.

Ako l' tamo našla nebi,
K poldnevu bi brodila,

Digitized by Google

A odanle k istoku bi
Tražeći ga hodila.

I sjevera dolnje strane
Hotjela bi potražit,
Samo da si srca rane
Nuz njeg mogu utažit.

Al' badava kada nije
Slavuljkom mi biti moć;
Suznim okom čekat mi je,
Makar kada on će doć.

333. **Sudba.**

Ah, nikada prestat neću
Oplakivat onaj dan,
Kad mi sudba dade svieću
I na ovom svietu stan.

Na kom nigdje neima onog
Za čim teži sav moj stas,
Niti ima, što bi jadnog
Ublažilo bića čas.

Digitized by Google

Ah kad bi joj moje oko
Ugledalo sveti lik,
U srcu bi ja duboko
Udubio njen oblik.

U sried dvora želje svete
Sazidô bi njojzi hram,
Kog' ni sudbe nebi klete
Mogô srušit udar sam.

Al' ovako srce mora
Tuge svoje puštat glas,
Sa nebesnih dokle dvora
Nekucne mi bolji čas.

334. Ljubezni.

Ah, što sam ti učinio
Ako sam te poljubio?
I to neće nitko znati,
Već ti, ja i zemlja mati.

Ti si dušo krasno cvieće,
Neima toga tko te neće;

Digitized by Google

Ti si draga liepa stvora
Ljubeznoga razgovora.

Kud god hodim, Boga molim:
Da se stobom razgovorim.
Kad se s tobom razgovorim,
Veseo sam, kud god hodim.

I kad hodim, i kad spavam,
Uviek dušo o teb' sanjam;
Jer bez tebe ja nemogu
Živit, vjeruj višnjem Bogu.

Ružmarinu! oj zeleni!
Na mom srcu usadjeni!
Dakle, daj se poljubiti,
Jer ću odmah izdahniti!

335. Sužni.

Biedno momče u sužanjstvu tuguje,
A srce mu za ljubeznom boluje,
Niti će mu bol minuti sa srca,
Dok nepruži vjernu ruku grlica.

Digitized by Google

Sve me srce zebe
Što nisam kod tebe,
Nit ću znati sebe
Spokojit bez tebe,
Mila moja netuži,
Vjernu ruku pruži!
Ja ću ti pružiti,
Sladko te ljubiti.

Tebe pitam, o sunašce na nebu!
Kad ćeš vjernom pokloniti slobodu?
Da ja mogu moju dragu viditi,
Zavjereno srce njoj pokloniti.
Bog će nad nam bditi,
Nemoj ljubav kriti
Niti suze liti,
Ti ćeš moja biti.
Mila moja itd.

Suze nemoj radi mene roniti
Nit se svietu i radosti kloniti.
Slobodno ti mlado vrieme uživaj,
Samo meni vjernu ljubav sačuvaj.

Digitized by Google

Bog je u pomoći,
Teret mora proći;
Sretno vrieme doći
Da ću ljubit moći.
Mila moja itd.

S Bogom ostaj mila moja ljubezna?
Bog zna, kad ćeš opet vidit dragoga,
Liepo diete, nebud zato snuždeno,
Mlado momče nije tebi nevjerno.
Ah, nevjeran nije,
On ljubav nekrije;
Grozne suze lije,
Što slobodan nije.
Mila moja netuži,
Vjernu ruku pruži!
Il moram umrieti,
Il tebe uzeti.

336 Bliedi mjesec.

Bliedi mjesec, tebi tužim,
Moj na zemlji tužan stan.

Digitized by Google

K tebi tužan ruku pružam
Išćuć lieka mojih ran'.
Sve na svietu mirno spava,
Sve na svietu sad se muči;
Samo moja suza plava,
Tamo srce mi ječi.

Bliedi mjeseć tvoji traci
Milujuć i tugujuć,
Kô u grobu i u raci,
K momu srcu šetajuć,
Težkom snu do srca moga
Segla je tvîh trakah moć;
Jer ja vidim s lica tvoga,
Barem jednu sladku noć.

Ja ti tužim ah! jer mira
Meni tužnoj nikad nij'.
Sav sviet na me se podira
Kad mi dragi vjeran nij'.

Ah da mogu sad umrieti,
Kano cviet povenuti,

Digitized by Google

U grob tamni se odnieti,
S ovog svieta nestati.

Da, kad sutra zora 'zide
Cieli sviet se probudi,
K mojem dragom glas otide:
Drage već na svietu nij'.

337. Dalje žurnom nogom.

Dalje, dalje žurnom nogom,
Štap u ruke, s Bogom, s Bogom!
Nek jedanput konac tomu
Bude ratu srcu momu.

Što ću ovdje dangubiti?
Hladno srce 'viek ljubiti?
Bolje, bolje jest uteći,
Rane neka vrieme lieči.

Za me ovdje već necvati
Sreća, niti pokoj zlati.
Napred dakle žurnom nogom:
Još jedanput: ostaj s Bogom!

Digitized by Google

Joj, što rekoh u naglosti!
Bez pameti, ah, oprosti!
Jezik samo besjedjaše,
Srce o tom ništ neznaše.

Ono mene natrag vuče
I hlepteći za te tuče.
Ah oprosti ubogomu,
Oj kraljice! robu tvomu.

Jer za mene neima veće
U tom svietu, vjeruj sreće,
Nego blago tvoje lice
Uviek gledat, mâ kraljice!

Ti si angjeo moj ljubljeni,
Ti jedini raj sudjeni.
Daj, da mi se plam ljubavi
S' očih tvojih jur objavi.

338. Pozdrav.

Dobro veće dušo moja,
Neimam mira ni pokoja,

Digitized by Google

Mnogo puta ja uzdahnem,
Dok se s tobom nesastanem.

Jedva čekam tavne noći,
Da ja mogu k tebi doći,
I na tvoje krilo sjesti,
Ako ćeš mi dopustiti.

Kako nebi dopustila,
Jedva sam te dočekala,
Dodji dušo, dodji rano,
Vidila te nisam davno.

Prvi put mi sad dolaziš,
A već brzo ti odlaziš.
S Bogom ljubo, s Bogom draga,
Ja odlazim već bez traga.

339. Domorodke.

Domorodke, o premile!
Domorodca jasna diko!
Čuvstva vaših blage sile
Uzhićuju život moj.

Digitized by Google

Jer kad vaše
Rieči naše
Medna usta sipaju;
Tada srca
Domorodca
U radosti plivaju.

Niti metež u govoru,
Pol hrvatski, pol tudjinski,
Tudj' u vašem cvietak dvoru,
Nečini vas povoljnim,
Kano grana
Orgovana,
S kôm vas majka darnje,
I domaća
Zemlja daća
S kôm milina kraljuje.

Niti vaše ljepotice
Ljubovatre pune oči,
Niti vaše cvietno lice
Nečini vas dražestnim,
Kano zdrava
Ljubav prava,

Digitized by Google

Kû ste tužne rodu, nam,
I odielo,
Kako tielo
Narodnošću riesi vam,

Niti roda tudjeg' plesi,
Bio Valcer, il' Kvadrile,
Francez, Čardaš, Galop biesni,
Nečini vas dopadnim,
Kô oholo,
Naše kolo
Što se vije kano sviet,
Gdje vam igra
Oka iskra,
Kô u viencu nježan cviet.

Bili vi mà koje strane,
Vjere ove, vjere one,
Jedna sve nas mati hrani,
Mati zemlja Slavija.
Njoj u krilu
Ljubav vrielu,
Narodnom vam jeziku
Pokažite,

Digitized by Google

Položite
Žrtvu s nami veliku.

F. Rusan.

340. Moja mladost.

Gje si moja mila mladost,
Gdje l' života sladka radost?
Kud si tako odletila
Naglo, kud si proletila?

A što si se udaljila
Ti od mene kaži mila?
Zar ti nisam vjeran bio?
Želju tvoju izpunio?

Kolike su duge noći,
Nespavaju moje oči,
Provodeći ljubav moju
Da izpunim želju tvoju.

Pr'e će Sava gore poći
Nego ljubav naša proći,
Pr'e će mjesec danju sjati,
Nego ljubit ja prestati.

Digitized by Google

341. Stan.

Hoćeš dievo stan moj znati,
Stazu ću ti pokazati.
U samotnu prodolicu,
Na cvatuću livadicu.
Tam je mirni, tihi stan,
Za te dušo odabran.

Moja soba je zelena
I bršljanom prepletena.
Tam visoka lozna kita
Medj' prozore sjenku hita,
Ptica poji šarena
Granom šibke zibana,

Tam će dievo za nas cvasti
Radost ljubav i sve slasti;
Tamo raste šuma gusta,
U koj slavulj' medna usta
Slaže si u pjesmicu,
Da doviče ljubicu.

Tak u svetoj ću samoći
Gledat' tvoje mile oči,

Digitized by Google

Tad će biti slastma kruna;
Naša ljubav sreće puna
Dodji, dodji u moj stan,
Za te dušo odabran.

342. Kad u glavnom.

Kad u glavnom bijah gradu,
Svašta morah viditi,
Običajah tam imadu,
Da se moraš čuditi.
Da se kod nas to dogodi
Vas bi nam se rugô sviet,
Ali tamo jest u modi
Jer su napred za sto ljet'.
Nu učena svaka glava,
Kao prosti graničar,
Kazati će: da je prava
Ludorija sva ta stvar!

Gradske žene, gradske cure,
Čudno se odievaju,
Od sto vedar kano bure
Jedva ti se gibaju:

Digitized by Google

Od obručah križi svaku
Tako širok kolobar,
Da sretiv se na sokaku
Jedna drugoj čini kvar.
Takovoj bi dao za cielo
Obruč prosti graničar, —
Nu ne bogme za odielo —
Već za sasvim drugu stvar.

Mnoga tamo gospa ima
Uz svog muža jošte kog,
Pa muž joj ga nada svima
Za prijana drži svog;
Te sve jošte obožava
Svoju vjernu ženicu, —
A nevidi, da mu glava
Nosi srnsku krunicu.
S tim prijanom znate što bi
Učinio graničar?
Nemilo ga smotao bi
Kano kožu opančar.

Kicoši su glavnog grada
Čudniji ti još sto krat;

Digitized by Google

Kô u jarca im je brada,
A ukočen drži vrat:
Na njima je svaka boja,
Rek' bi hoda tulipan.
A koče se, kô kad svoja
Pera širi star puran.
Da li bi to zašto bilo?
Pita sada graničar,
Za jedino tek strašilo.
Da nečine vrebci kvar.

343. Ljubeznica.

Ljubeznice moja mila,
S Bogom, s Bogom ostaj ti!
Zašt' si draga meni bila,
Opet s Bogom velim ti,
Jer čemerni dan će svanut,
Da te moram ostavit.

Kada podjem sutra zorom,
Nemoj za mnom tužiti,
Kojim putem, kojom gorom,
Tebi ću sve javiti.

Digitized by Google

Budi stalna, nadu goji,
O ljubavi nedvoji.

Od mene će tebi, draga,
Uviek listak prispjeti,
Samo molim, čuvaj traga,
On će sve teb' prinieti.
Bog će nama opet dati,
Pak ćemo se sastati.

Ah ljubezna, ti s' veselje
Ciele moje mladosti;
U tebe su moje želje,
U tebi sve radosti.
Produlji se tavna noći,
Jer ja zorom moram poći.

344. Janko.

Majka Janka preko broda zvala,
A na brodu tri brodara mlada.
Boga vama tri brodara mlada!
Jeste l' vid'li gdje mojega Janka?

Digitized by Google

Nismo vid'li, neg' smo od njeg' čuli,
Da ga vode tri Turčina mlada.
Jedan veli: bjež u goru Janko!
Drugi veli: plivaj vodu Janku!
Treći veli: predaj nam se Janko!
Nisam zviere, da u goru bježim,
Nisam riba, da u vodu skačem,
Nit sam baba, da vam se predajem,
Nego junak, da se s vama borim,
S britkom sabljom puta si otvorim.

345. Mila dievo.

Mila dievo, kaži meni,
Zašt' mi lice nerumeni?
Kaži dušo meni jednom
Na ovome svietu bjednom.

Il je uzrok tvoje lice
Što mi vene moje srce,
Od prvoga ah! sastanka,
Odkad sladkog neimam sanka.

Il' je uzrok tvoje oko,
Što hrvatski vene sokô;

Digitized by Google

Kaži, kaži dušo moja,
Jerbo neimam ja pokoja.

Gledao sam kak' danica
Mila zviezda slavna lica,
Noćju nama ljubko sjaje
I milinu svud razdaje.

Gledao sam i mislio:
Može l' ona ljubav kriti? —
I na liepom snu sam snio,
Sjajnu zviezdu govoriti:

Što li vene tvoje srce,
Nije uzrok moje lice;
Niti mene više krivi
Jer zviezda ti blizu živi.

Ako prozor ti otvoriš,
Lik angjelski ti joj smotriš,
Ak' u bašći slušaš ptice, —
Prvo vidiš njeno lice.

Digitized by Google

346. Moja pjesma.

Moja pjesma krotko moli,
Kroz tu tihu noć:
Dodji s biela grada doli,
Dodji, dušo, dodj'!

Šuteć tresu grane bori
U mjesečini:
Nek te dušo strah nemori;
Neprijatelj spi.

Čuj slavića u dubravi!
Vapi njegov pjev:
„Utješi ga, što ga stravi
Najkrasnija djev!"

On razumi srca jade,
Milih udes hud;
On razblažit pjesmom znade
Svaku nježnu grud.

Ded' i tebe da razblaži!
Sidji k men' u gaj!
Ah smiluj se i pokaži
Pravcu put u raj!

Digitized by Google

347. Jadi moji.

Što mi glava mutno šumi?
Što mi biće gorko buni?
Što mi ljuto para grudi?
Što mi razum trudno bludi?
Što mi čuvstvo burno vrije?
Što mi srce juriš bije?
Što mi dušu nemir mori?
Što mi tielo krvcu znoji?

Boj žestoki, boj ljuti je,
Ah u prsih, što mi biesni,
Kojeg ljubav žarko bije
Sa dužnosti i sa sviesti!

To su težke muke dvoje!
To razkida srce moje!
To razgoni pokoj blagi!
To ubija mir predragi!
To kroz dušu muklo zvoni!
To sva čuvstva vaj izlomi!
To su bolni jadi dvoji!
To bodeži britki moji!

Digitized by Google

Pa kad ovim jadim treće
Pridruži se neizviešće,
Da l' je ljubav moje mile,
Kriepka stalna nad sve sile?
Tad moj život nejma ciene
Te nemari da pogine.

348. Nesretnica.

Nesrećna sam ovog svieta
Ah ja djevica,
Jer provodim mlada ljeta
Bez svog ljubimca.

Osamljena zatvorena,
Suze prolivam,
I nevino zarobljena
Boga prizivam.

Ocvasti će moja mladost
U toj tegoti,
Pratit će me tuga, žalost,
Tja do krajnosti.

Digitized by Google

Gdje si dragi da me vidiš
Tvoju ljubeznu,
Gdje si, ah! da sad izbaviš
Mene žalostnu!

Dragoljube poslušaj me!
Sad iz daleka,
I iz rukuh izbavi me
Bezzakonika.

Jer nevoljna ondje cvilim
Sasvim žalostna,
I na tebe uviek mislim
Ah! ja nevoljna.

349. Na srcu rana.

Na lievoj strani krai srca,
Leži mi težka ranica, ha, ha, ha

Črez tebe draga ljubezna,
Črez tvoga lica rumena, ha —

Kad ime tvoje spomenem,
Sav se u licu promjenem, ha —

Digitized by Google

Črez tebe draga ljubezna,
Črez tebe dušo neznana, ha —

A srce skače radostno,
Na veću tugu žalostno, ha —

Što tebe nesmjem ljubiti,
Već sebe moram gubiti, ha —

Kad si me draga ljubila,
Zašto si me ostavila? ha —

Moje je srce medeno,
Sbog tebe draga ledeno, ha —

Kad nas dvoje mladih nestane,
Nek sladki spomen ostane, ha —

Na srcu mome i tvome
To kaži ljubo svakome, ha —

Nek našu ljubav požale
Nek mene s tebom ostave, ha, ha, ha.

Digitized by Google

350. Vrbniče nad morem.

Vrbniče nad morem
Visoka planino,
Trajna nina na nena
Za tobom se kriju
Na izbor djevojke.
Jedna drugoj kaže:
Stan gori sestrice,
Da mi donesemo
Te hladne vodice.
Da mi polijemo
Te naše ružice,
Liepu mažuranku
I sitni bosiljak.

351. Žalost svrhu padnuvših.

Svaka ptica svoga drúga
Kad nevidi žalostna,
Tad preleti svega luga,
Da ga vidi radostna.
Tako i ja puna tuge,
Gledajući moje druge

Digitized by Google

Tražim drúga za kim teži
Srce moje žalostno.

Iz Iloka putujući
Druga moga ostavih,
Sve Dunavom tugujući
U Mohač se postavih,
I s Katikom i Tončikom,
I s Agnezom i Pepikom,
Žalost tuge da uživam
S dragom mojom dječicom.

Gdjeno njeko šatorišće
Pričima se viditi,
Ali ono tužno išće
Gorke suze roniti;
Gdjeno njekih vrh junakah
Plakala je mnoga majka,
Gledajući tuge nove —
Sve u krvi sinove.

Na potoku Čelje zvanu,
Sjajnost biser izdade,

Digitized by Google

Kada s konjem baš u blatu
Kaljužinu zapade;
Ali prsten sam na ruci
Kad vidiše isti Turci,
Svi rekoše: kralj jest ovi,
Kralj Ljudevit Posljednji.

Ako žalost svega skupa
Želi tkogod vidjeti,
To u dvoru baš biskupa
More lasno smotriti;
Gjeno turski svi veziri
I ugarski oficiri,
Izsjekoše Turci koje
Primaljani svi stoje!

352. Ružmarinu:

Ružmarinu, cviet veseli,
Koga srce moje želi
Uviek vidit svako vrieme;
Ružmarinu sladko ime,
Da poljubim lice tvoje.
Ah, o cvietak srce moje,

Digitized by Google

S tobom želim uviek biti,
Do smrti te baš ljubiti,
Našu mladost sprovoditi,
U ljubavi baš živjeti.
Nij' na svietu ljepše blago,
Neg kad jedno j' drugom drago
Nezamjer' se, dušo, meni,
Da mi srce neuvene.
Vidio sam liepih dosta
Al' mi srce nigd' neosta;
Ah kad, srce, tebe vidim,
Od radosti vas probliedim.
Čuvaj lica rumenoga
Svoga vienca zelenoga,
Nedaj lice obljubiti,
Nedaj vienca pogaziti.
Sad su ljudi čudne ćudi
I joštere jako mudri,
Rada bi nas omraziti
I nas dvoje razstaviti.
Ostavit te draga neću
Dok nezažgu smrtnu svieću,
A kad podjem umirati,

Digitized by Google

Često ću te spominjati.
Iz groba ću govoriti,
Ah tebe ću najvoliti,
Ah za tvoje bielo lice.
Biela moja golubice,
Prošao sam svuda dosta
Al' m' u tebe srce osta,
Drugo tražit nemam kada
Tebe imam jako rada,
Ti si kita nakićena,
Koja nisi još nošena.

353. Neću ga ostavit.

On.

Ja se šećem, trudim, hodim
Sve za volju tvoju,
Da bi mogò prav' poznati
Pravu ljubav tvoju.

Ona.

Nit se šeći, nit se trudi
Ti za volju moju;

Digitized by Google

Jer poznati, nit primiti
Mogu ljubav tvoju.

On.

Da bi tvoje crne oči
Za menom gledale,
Da bi tvoje brze noge
Za menom šetale.

Ona.

Oči moje već dragoga
Jesu zagledale,
Za kim brže noge moje
Budu se šetale.

On.

Glavu nosiš kano jelen,
Vlasi su ti žute,
Obraz dam ti premaljati
Drago srce moje.

Ona.

Bistro gleda kano sokol,
Srce zna dobiti,

Digitized by Google

Srcu stalan obraz njegov
Vjerno ću nositi.

On.

Moje srce s tvojim srcem
U jedno tvoriti,
Ja te neću moja draga
Nigda ostaviti.

Ona.

Njegvo srce s mojim srcem
Skupa ću sklopiti,
Niti hoću dragog moga
Igda ostaviti.

On.

Ja bez tebe živ ni mrtav
Da nemorem biti.
U to ime čašu vina
Hoću ti izpiti.

Ona.

Znam bez mene živ ni mrtav.
Da nemore biti,
Nit bez njega kakva sreća
Mene veseliti.

Digitized by Google

354. Uzor ljube.

Ja se šećem, tužan hodim
Sve za volju tvoju. —
Ja bi bio rad spoznati
Prava ljubav Milko tvoju.

One tvoje plave oči —
Pogledaj me š njima —
Oči plave, oči mile
Moje s' Milke nada svima.

One tvoje biele ruke —
Zagrli me šnjima —
Ruke biele, ruke čiste
Moje s' ljube nada svima.

Ona tvoja medna usta —
Poljubi me š njim —
Usta medna, ust' rumena
Moje s' ljube nada svima.

Glavu nosiš kano jelen,
Crne su ti lasi —

Digitized by Google

Vlasi crne, vlasi svilne
Moje s' ljube nada svima.

355. Oj angjele ljepote.

Blago, blago ah onome
Koj si mirno spjeva oj!
Tak je plivo u sladkome
Miru prije i duh moj! —

Vedro bjaše moje čelo
Kano ljeto proljetno,
Oko mene sve veselo
Sve bijaše presretno.

Ali odkad nju opazih
Na prozoru onomu,
Silna bura sve porazi
Kraj bi raju mojemu.

356. Ljubav srca.

Odkad ljubav srca moga
Želim svu izkazati,

Digitized by Google

Al' krasote lica tvog
Nisam mogla viditi;
Evo danas srećan dan,
Da ti dodješ meni sam.

Isto dušo, kad te vidim,
Zasija mi obraz tvoj,
U obliku sva probliedim
Glas od mene stupi moj
Od ljubavi sva gorim,
Prem da ništ' negovorim.

Al što vidim da za mene
I ti daješ ljubavi,
To mi kriepi sve mišljenje
I srce mi ozdravi.
Jerbo kog sam želila,
Njega sam baš dobila.

Oči tvoje čini jesu,
Usta sva su medena,
Zubi tvoji bjelokostni
Lice l' ruža rumena;
Sav u struku dičan si
Da te ljubim, vriedan si.

Digitized by Google

357. Čekat ću ga.

Oj! jesenske duge noći!
Rekô dragi da će doći.

Il mu doći, il nedoći,
Čekat' ću ga do pol noći.

Gdje si dragi, kud se šećeš,
Zar večeras k meni nećeš?

Neznaš sunce iz visine,
Da za tobom srce gine?

Neznaš, da me bol obara,
Dami tugu srce para?

Neznaš mili moj sokole,
Da me plačuć oči bole?

Sve za tobom uzdišući
I za tobom noć bdijući.

A ti možda drugu ljubiš
I nje srce za se snubiš.

Digitized by Google

Men' u srce otrov stavljaš,
Mene tužnu zaboravljaš

Nemoj dragi gubit duše,
Jer me muke u grob ruše!

Jer u oku samo tvome
Srdašcu je pokoj mome.

Kô bez rose cvieće vene,
Tak bez tebe nesta mene.

Tako plače draga duša,
A dragi ju blizu sluša.

Iz nenada k njojzi skoči,
Pak joj ljubi crne oči.

Ljubi usta, ljubi lice
Svoje mile jedinice.

358. Misli krilovite.

Oj vi misli krilovite,
Hrana moja bez uspjeha;

Digitized by Google

Zalud širom vi brodite,
Grud mi muči još utjeha.
Vaše munje, vaši traci,
Vaše striele i oblaci.
Još nestižu, još nedižu
Pokoj srcu bolnomu.

Bez nje neima neba, blaga,
Bez nje mi je sav sviet prazan,
Bez nje neima sreći traga,
Bez nje mi je život taman,
Bez nje gine angjeo mira,
Bez nje bolno tuži lira,
Kod nje plava moja prava
Iskra tajne ljubavi.

Netrošite sladko vrieme
Po pustari gdje zri obrov,
Duh nemari za to breme,
Jer tu leži ponor gotov.
Po ljubnome ajdte viru
Kô ljubavi mome piru.
Tamo moji perivoji,
dje je Milka, moj je stan.

Sliediti ju, jer je sila,
Dan već bježi po dolina,
Naški pjeva kano vila,
Jezik ljubi domovina.
Poznate ju nebo, duša?
Cvati kano rosna ruža;
Srce piše, za njom diše,
Jer iz cvieća biva med.

359. Ako za me i nije.

Pojte mile i ljubezne
Okol' mene ptičice,
Uzvisujte i slavite
Druge sretne djevice.

Nezavidim uživanja
U naručju ljubimca,
Jer sam tužna ostavljena
Kô bez drùga ptičica.

Cvjetaj dični poljski cviete
I ukrasi proljeće,
Da se s tobom sretni kite
Ako za me i nije.

Digitized by Google

Ja se tješim s potočići,
Kî mi suze primaju,
Uviek š njima uzdišući
Briege koji haraju.

Tako isto i mene će
Ljubav poslje il prije
U grob tavni sahraniti,
Ljubav za me i nije.

360. Slobodno roniti.

Sakri bliede tvoje zrake
O svjetilo mjeseca!
Tiha noći primi tajnu
Ucvieljenog mog' srca.

I ti vjetre nosi dragoj
Gorki ovaj uzdisaj,
Nosi, rieči i potajno
U srce joj ulivaj:

Danju tužim u tajnosti
Krijuć srca moga strast,

Digitized by Google

Težim k noći, gdje ću suze
Slobodnije roniti.

Da sujetne moje želje,
Bez njih neima života,
Bez njih cjeo sviet pustinja
I sva zemlja tavnica.

O! vrati se zračni dane,
I neba svod osvietli,
Volim vidit moju dragu
Neg' u srcu tužiti.

361. Jadikovanje.

S Bogom neharna dušo!
Moramo se dieliti;
Ta šta ću jadan činiti
Kada me ti mrziš.

Preko prostrana polja,
Preko duboka mora,
Preko visokih gora'
Tužan ću tebe zvat.

Digitized by Google

Vidit' ćeš, na tugu moju
Gdje more ribe izmeće,
Ah tvoje srce neće
Za da mnom proplakat.

Suze će se moje liti,
Zviezdami svietlost kriti,
A tvoje srce neće
Za da mnom proplakat.

Uvehnut će za mene
Svako proljetno svieće,
A tvoje srce neće
Za da mnom proplakat.

Evo ti vienac vraćam
Koj si mi njegda dala,
Na njem ti mala hvala;
S otrovnog cvieća 'e svit.

362. Ti jedina si mi sve.

S Bogom, s Bogom plave oči!
Mog života mirni raj;

Digitized by Google

Kad ću opet sretan biti
Vidjeti tvoj obličaj

Nebo moje, lice tvoje,
Srce tvoje, blago moje,
Blago moje, lice tvoje,
Ti jedina si mi sve.

S bogom! s Bogom mile oči,
Mog života mirni raj.
Kad ću opet sretan biti
Pasti u tvoj naručaj?

One tvoje mile oči
I umiljan pogled tvoj.
Očarale moje oči
Da ja postá sad rob tvoj.

S Bogom anda tavne noći!
Sad sam dragu vidio.
Neplačite moje oči,
Danas sam ju ljubio!

Digitized by Google

363. Uzet ću te.

Šetô sam se gore, doli,
Po zelenoj bašći,
Tražeć za kôm srce boli
Hoću li ju naći.

Pokraj staze Sumbul-cvieće
Sa obadve strane,
Gdje se dragi s dragom šeće
Do pó noći tavne.

Okol' mene iz daleka
Djetelina trava,
Na njoj sjedi ah djevojka
Rumena i plava.

Obazrem se tamo, amo,
Da vidim što radi,
Ništa drugo, već se samo
S lepezicom hladi.

Obidjem ju dva, tri puta,
Mislim, da ju znadem,

Digitized by Google

Al to seka crna oka
Koju rad imadem.

Zazovem ju k sebi na čest,
Da se sa mnom šeće,
Ona meni ni pet, ni šest,
Već reče, da neće.

Al kad seka iznenada
U mene pogledi,
Sva u licu od strah mlada
Kô papir probliedi.

Neboj me se srce moje
Ja ću te uzeti,
I rumeno lice tvoje
Ljubiti do smrti.

364. Ja ostadoh sam.

Slavno ljeto i proljeće,
Liepši Gjurgjev dan.
Svi se momci oženiše
A ja ostah sam;

Digitized by Google

I ja ću se o jeseni
Ako budem zdrav,
Imam dragu u sokaku
Ja ju dobro znam.
Svako jutro: dobro jutro,
Želim dobar dan.
A o podne komplimente,
Dobar apetit.
Svako veče: dobro veče,
Želim lahku noć.

365. Ljubav.

Snivah noćju u pokoju
Sred cvatuće dolice,
Tamo vidjoh krasnu moju
Nježno trgat ružice.
Pitah glasom poniznime:
Kom' će cvietak pripasti?
Klikne klikom medenime:
Tebi ću ga donesti.

Snivah noćju u pokoju
Sred cvatuće livade,

Digitized by Google

Tamo vidje krasnu moju
Nježno trga ružice.
Cvietak ovaj, što jur glasi,
Koga ćeš mi donieti?
Moj ljubovnik! ti o da si
Kog' odabra ljubiti.

Snivah noćju itd.
Plam ljubezni i men' grije
I za tobom venem ja,
Vjeruj, rieč tâ prazna nije,
Ja te ljubim dušo mâ.

Snivah noćju itd.
Ogrlih ju, proli suze,
Suze sladke radosti;
Ovjenčanu tim ju uzè,
Dan raztjera tamnosti.

366. Nevjera.

Šta ljubo! ti zar ostavljaš me?
Ti srce drugom poklanjaš?
Kao diete vidim prezireš me,
Pred mene drugog' postavljaš?

Digitized by Google

Ti šutiš kamenita stieno!
Ti tugu moju nevidiš!
Zar s drugim živit misliš mirno?
Na ljubav našu nemisliš?

Kud blude sada tvoje misli
Po žarkoj pieska pustinji?
Bez ljub've ona ljeta čisli,
Ravna ćeš biti robinji.

Sad ljubo, moga oka sunce!
Sad samo ovo poslušaj:
Nespravljaj srcu tvome lance,
Slobodnu ljubav uživaj!

367. Moje mile vlasi.

Tanka ti je svilarici
Na vretencu svila,
Ali kamo tanje ima
Vlasi, moja mila.

Oni njojzi svom duljinom
Celuju petice,

Digitized by Google

A mekčinom osramote
Iste pavuljice.

Nit je ledak toli gladak,
Nit' su puni klasi,
Kak su glatki obilati
Moje mile vlasi.

Koje, kada porasipa
Po snieženom vratu,
Rekao bih, da je ciela
Obvita u zlatu.

S kojih kada splete krunu,
Obla vrh tjemena,
Mislio bi, u kraljicu
Da je pretvorena.

A kad prame razapusti
Pokraj stidna čela,
Sanjao bi, da poziraš
Krilatog angjela.

Digitized by Google

368. Želim biti tvoj.

Tebe zlato ja milujem
Srcem, dušom i umom;
I za tobom ja bolujem
Cieli dan u srcu mom.

Tebe dušo poljubiti
Želim ja već odavna,
Niti ću se spokojiti
Bez tebe mâ ljubezna.

Sladke crne oči tvoje
I umiljni pogled tvoj,
Nadvladaše srce moje,
Ah! ja želim biti tvoj!

Tebi dat je stas angjelski
I ružične boje lice,
Koja mnoge nadilazi
Nevjeste i djevice.

Primi dakle mene biednog
Prevelikog stradalca,
U kome ćeš naći vjernog,
Da ti ljubi ustanca.

Digitized by Google

369. Uzalud.

Ti me bježiš, uklanjaš se meni,
Uzkraćuješ i pozdrav mi tvoj. —
Kasno, kasno uzaludu sve!
Tebe sliedi duh moj nevidjeni,
Pozdravlja te svaki uzdah moj.

Dost se borim i sam sobom veće,
Bježim i sam od tvog lica svud
Kasno, kasno uzaludu sve!
Tielo bježi, ali misao neće,
Niti nezna iz svog čara kud.

Kad ljubavju sva čuvstva u slozi
Obnevide i planu u strast,
Gdje je lieka tad ljubavi, gdje?
Liek je samo izgorjet u njojzi,
I kò pepeo s njome u grob past.

370. Vapaj.

U mjestu prijatnom, tihoj pustinji,
Gdje slavulji poju, šumak zeleni

Digitized by Google

U žalost pogružen od svieta udaljen
Suze prolivam.

Na prvom stepenu moga života
Žalost me pobjede; i baš do groba
Hoće da me prati, dok me preda smrti
U ruke hladne.

Ujedinjen šnjom branim moju žalost,
Jer srce već nezna za drugu radost,
Okô mene sav sviet uživa veselje
Dok ja vapijem.

Onih istih pticah žumbori mili,
S kojimi se svaki srećan veseli,
Nisu već za mene, jer mi srce vene
Za mojom ljubeznom.

371. Tužan.

U premilom zraku oka tvoga
Vidim sčašće srca moga.
Jer si kod tebe
Želim ja sebe,
Na viek' živit od milog Boga,

Digitized by Google

Dok u tvojih njedrih ljubav kuca,
Tebe jednu želim ja od srca;
Za tobom tužim
Bez teb' se gubim,
Tebe ja prosim od nebesnog otca.

S tobom želim ja na vieke biti
I do groba vjerno te ljubiti;
Na prsih tvojih
I ti na mojih
Sčastije suzah radostno proliti.

I kad dodje smrt sa svojom silom
I ponudi me sa čašom smrtnom, —
Tada ću tebe
Pozvati k sebe
Na tebe ću čekat i u grobu mračnom.

A ti dodji dušo i posjeti
Mene, i na mom' grobu ti posjedi;
Bogu se pomoli
I suze proli,
Spomeni, da sam bio ja tvoj vjerni!

Digitized by Google

372. Vjerna ljubav.

Žalost mi obstira prsi ćutenja,
Umoran sam uviek, noćca tamna je,
Žalostna m' je duša, duša žalostna
Jer tebe nevidim, vjerna ljubo mâ.

Zalud, sve je zaludu,
Srce mi kô plam gori;
Dušo! dušo vjeruj mi,
To me umori.
Proljeće se zeleni
Samo ondje gdje si ti
Dušo, dušo vjeruj mi
To me umori.

Zalud se po zviezdah razgledam gori,
Al' nesjaju zviezde tamo kano ti.
Zalud po cvatućoj hodam livadi,
Al necvatu ruže tamo kano ti.

Zalud sve je itd.

373. Svi se dopadaju.

Zlo nam vrieme sad nastade,
Vjerna ljubav u mrak pade;

Digitized by Google

Jerbo vjernost sa svim presta,
A nevjeri dost' je mjesta.

Sad djevojke ljube jednog,
Poslje „zlato“ zovu drugog;
Trećem ruku pritiskuju,
A četvrtom namignju.

A peti je njihov sokô,
Jer on ima crno oko;
Šestog grle oko vrata,
Jer on ima dosta zlata.

Sedmog zovu s vratah s prstom;
Osmog zovu s kakvim pismom;
U devetog lice gladko,
Zato mu se žmiga sladko.

A desetog zato ljube,
Što imade biele zube,
Zubi bieli kao biser
Sladke rieči kao šećer;

Jedanajsti u volji je,
Jer od svijuh najbolji je,

Digitized by Google

On je dobar on je miran;
K tomu jošte uviek vjeran

A dvanajstog opet vole,
Jer ih srca za njim bole,
Što je većma redkog stasa,
Kao slavulj jasna glasa.

Ovako se vjera daje
Svakom, koj je nepoznaje,
Svakom s' zakletve polažu,
Ali ipak mnogo lažu.

374. Razstanak.

Zora zabjeli,
Zora zabjeli, dušo
Hoće da svane.

Draga mi konja,
Draga mi konja sedla,
A suze roni.

A suze roni,
A suze roni, dušo!
Kroz plač govori;

Digitized by Google

Podji mi, podji,
Podji mi, podji, dragi!
Al' natrag dodji.

Naći ćeš staru,
Naći ćeš staru majku,
Pod crnom zemljom;

A mene vjernu,
A mene vjernu ljubu
Za drugim dragim.

Za drugim dragim
Za drugim dragim, dušo!
Vojnom Slavonskim.

A ti mi idi,
A ti mi idi, dušo!
Medju junake.

Medju junake,
Medju junake, dušo;
Mlade Slavonce,

Digitized by Google

I korabdžie;
I korabdžie, dušo!
Korab čuvati.

U korabu su,
U korabu su, dušo!
Do dvie djevojke.

Jednu da' grliš,
Jednu da grliš, dušo!
Drugu da ljubiš.

375. Tuga.

(U glasbu stavio gosp. V. Lisinski.)

Odkad, dušo, ti mi ode
Mome oku iz okruga,
Na srce mi pade tuga
Kao mraz na jadan cviet.

Moje misli bez slobode,
Kano pčele usred zime,
Neće da se leta prime,
Tudem im je cio sviet.

Digitized by Google

Neznam nigje mira za se,
Simo tamo hodajući,
Kad sam vani, moram kući,
A iz kuće moram van.

Tako trajem moje čase;
Vrieme kao iz olova,
Pritiskuje prsa ova,
Vječnost mi se čini dan.

Niti spavam, niti bdijem,
Već onako čudno 'e meni,
Živim samo u spomeni,
Da si živa još mi ti.

Jeste, dušo, reći smijem:
Da si život žića moga,
Da si prva mi do Boga,
Angjeo njeg've ljubavi!

P. Preradović.

Digitized by Google

376. Kad!

(U glasbu stavio Padovec.)

Kad te vidim na prozoru,
Ja ugledam bielu zoru
Iza mrkla noći tad;
Ali riedko, riedko kad!

Kad te sliedim, kad sam ušo
U trag mili tebi dušo,
Svoju sreću sliedim tad;
Ali riedko, riedko kad!

Kad me grli tvoja ruka
Izpod njenog nježnog luka,
Svu slast zemlje ćutim tad;
Ali riedko, riedko kad!

Tvoje ustne rumen-ruže
Kad mi sladki cjelov pruže,
Rajsku slast okusim tad;
Ali riedko, riedko kad!

Digitized by Google

Kad ću tebe uviek gledat,
Ljubit grlit i nepredat
Više, kô što predam sad,
Kad ćeš moja biti kad?

P. Preradović.

377. Listak.

Prodjoh goru, prodjoh drugu, zelenu
Kad u treću, jasinovu, najveću,
U toj gori mekana je ložnica,
Na ložnici moja draga zaspala;
Nemogu je od radosti buditi,
Nit je mogu od veselja ljubiti;
Već se stadoh višnjem Bogu moliti,
Da popune vihar vjetar od mora,
Da obori jedan listak od bora,
I da pane mojoj dragoj na lice,
Nebi l' mi se moja draga prenula,
Nebi l' meni iz tog sanka kazala,
Da je mene pokraj sebe vidila.

Digitized by Google

378. Susjeda.

Na svietu nije dragšega,
Neg je soba, gdje sam ja,
Jer nasuprot vrhu svega
Stoji liepa susjeda.
Ta liepa je, i izdalka
Svieti se kô striela žarka;
Misô moja nigdje ni,
Neg pri liepoj susjedi.

Nješta ipak volio bi,
Neg je mala soba ma:
A to b' bilo svakojako
Draga moja susjeda,
S kakvim srca uzhićenjem,
I moga srca želenjem
Mislim ja na dragu mu,
Preljubljenu susjedu.

Na svietu ništa ljepšega
Vidio nisam ja nigda,
Sva mi uda drhću tiela
I vesele za svigda;

Digitized by Google

Isto srce rado ječi,
Kô da ima što 'zreći,
Za tom milom i ljubljenom
Mojom dragom susjedom.

Misô ova mene jači
U ljubljenja stalnosti,
Ta zašto me uviek pači
U nevinoj radosti:
Ili hodim il' počivam,
Uvieke o njoj ja snivam,
Uviek snivam kô i predi
O toj liepoj susjedi.

Ako noćju spat nemogu,
Mislim na mû susjedu;
Ostat ću joj viekom vjeran,
Jer ja ljubim vruće nju.
Sve b' volio pretrpiti,
Neg se njojzi zamjeriti,
Misô m' moja drugdje ni,
Neg pri liepoj susjedi.

Digitized by Google

379. Tambura.

Tamburica sitnim glasom udaraše,
Nuz tamburu mlado momče popjevaše:
Oj mladosti, mladosti!
Evo tebi radosti,
Sad su tunje sazrele,
A djevojke procvale.

Svaka draga svoga dragog sad doziva,
A moja se od nikuda neoziva,
Oj djevojko, djevojko!
Na mom srcu duboko,
Sitno hodiš lagano,
Po mom srcu vriedjano.

Ah ljubezna, friško bi me primamila,
Sam'kad bi mi stalnu vjernost povjerila:
Oj srdašce, srdašce!
Na mom srcu ranice;
Čisto li se oko smije,
I na mene namiguje.

Po čelu si liepo prame porodjala,
Izpod vrata sitan djerdan nanizala,

Digitized by Google

Obrvice pijavice
Obrn'te se na mene;
Da vas češće polazim,
Da se drage naljubim.

Da mi dadeš tvoje lice obljubiti,
Znao bi te srce moje, ja štediti.
Stvorio bi dušicu
U staklenu čašicu,
U med bi' te stopio,
U šećeru popio.

380. Kletva.

Srce mi boluje;
Ja neznam, što mu je,
Dragoga mi nije,
A ja neznam gdje je.

Otišo je k moru
Kupovati robu. —
Ako je na putu,
Sretno putovao;

Digitized by Google

Ako vino pije,
Za zdravlje mu bilo;
Ako drugu ljubi,
Od mene mu prosto.

Od mene mu prosto,
Od Boga prokleto!
Nedaj mu Bog sreće,
Ni na smrti svieće!

Nedaj mu Bog dobra,
Ni pred crkvom groba!
Venulo mu tielo,
Kô na suncu sieno!

Venula mu duša,
Kô na suncu ruža!
Venulo mu srce,
Kô makovo zrnce!

381. Putnik.

Putnik stranim hoda putem
Noseć v grudih tajnu bol;

Digitized by Google

Čuje ljubko zvon večerni.
Tutnjit kroz tu tihu dol.
Putnik staje i posluša
Podbočen na batinu;
O večerno! o večerno
Zvono! zoveš staro mlado —
Staro mlado k počinku;
U san mirni sve ti ljuljaš
Skup s čovjekom bol i goj;
O zvončiću kad ćeš jadno
Zvat mi srce na pokoj.

382 Veselte se.

Veselte se djevojčice,
Koje pjevat znate,
Veselte se i pjevajte,
Dok volju imate.
Jesen vam se približuje,
Da se razudate,
Ako li vas tko zaište
I od moje strane,
Vi recite, da hoćete
Nepitajte mame.

Digitized by Google

Mamu ćemo u zapećak
Nek sjedi u gnodi,
Lievo uho nek začepi,
To je sad u modi.
Bratac Pero nek se sprema
Nek' tamburu svira,
Hrastov ormar treba dati,
Da se politira.
Veselte se djevojčice
Nakitite kuma.
Nek donese dobra vina
Iz nova podruma.

383. Sanak.

Djevojka je sanak snila
I u sanku vidila,
Gje joj dragi pokraj dvora
Žute tunje sadio,
I zelena ružmarina
Na prozore metnuo.
Kad se ona probudila,
Izza sanka prenula.

Digitized by Google

Tražila je tumačara,
Da joj sanak tumači.
Od tud' ide mlado momče,
Žalostno joj govori:
Dragoga ti uhvatiše
I na vojsku dadoše,
Pušku nosi sablju paše,
Eto srcu žalosti.

384. Kletva.

Kiša pade, trava raste,
To je godina,
U mog dragog crne oči,
To mi dodija.
Da ga hoće na vojnicu
Ja bi volila.
Moj se dragi u boj sprema. —
Ode od mene.
On se kune i proklinja,
Da za dan dodje. —
Zima prodje, ljeto dodje;
A dragoga ni.

Digitized by Google

Uzmem prelce i vretence
Šećem uz more,
Hitim prelce i vretence,
Legnem te zaspim.
Od tud ide mlado momče
Tiho me budi:
Ustaj mila, ustaj draga
Što si zazspala?
Dragi ti se oženio
Oprosti mu ti.
Neka neka, nek se ženi
Prosto mu bilo!
Vedro nebo zagrmilo
Grom ga ubio!

385. Vjetri.

Sokó tjera po nebu oblake,
Zatjera ih sjeveru na vrata,
Do Sjevera devetera vrata,
Na devetih kapetan djevojka.
Jug ju prosi, Sjever se ponosi.
U tom su se vetri zavadili,

Digitized by Google

Medju sobom vodu zamutili,
Samo nisu jednoga bunara,
Kam' dolazi kraljica na vodu.
Sobom vodi tri nejaka sina:
Jedno sunce, drugo mjesečina;
A treće je kišica ladjana.
Sunce sije, da sirote grije,
Mjesec svietli za mlade junake,
Kiša pada, da žito urodi
I po gori vinova lozica,
I po doli zelena travica,
I u bašći rumena ružica;
Nebi l' nam se momci iženili,
I djevojke mlade razudale.

386. Janje.

O Ivane Janje moje,
Ti ćeš Janje umrieti,
Što ćeš majki ostaviti
I Jelici seki svojoj,
Mandaljeni ljubi svojoj?
Majki hoću ostaviti

Digitized by Google

Biele dvore, vrane konje
I Jelici seki svojoj
Silno blago nebrojeno;
Mandaljeni neću ništa.
Manda mlada udat će se.
Kad mi Ivo umiraše,
Onda Mandu izprosiše,
Kad mi Ivu ponesoše,
Onda Mandu povedoše,
Kad mi Ivu zakopaše,
Onda Mandu povjenčaše.

387. Veli da me neće

Muža nemrem dobiti,
Kaj bu, kaj bu z mene?
Partu moram nositi,
To nesrećno breme.
Ljeta mi prehajaju,
Već seda postajem,
Sve se druge vdavaju,
Ja svigdar ostajem.

Na obloku sam cieli dan
Da me ljudi vide,

Digitized by Google

A i tak je sve za 'man
Kad dragi neide.
Hodi dragi, skaži se,
Komu sam povoljna,
Jošte brže pašći se,
Ja ti nis oholna.

Jeden vagan olputra
Sem si pripravila,
I skoro cent sopuna
Jesem potrošila.
Cifram se, perem se,
Ter mi nije sreće,
Na koga se zaufam,
Veli da me neće.

Kovačke sam ulice,
Tri su ljeta prošla,
Svi mi ljudi govore,
Da sam ja vre zdošla.
Naj govore, što hoće,
Ja sam još djevojka,
Ako bi i mogla biti,
Devet puti dojka,

Digitized by Google

V klošter bi odhajala,
Strah me je samoće.
Tamo nebi plesala,
Toga mi se hoće.
Hoja! Hoja! hop! hop! h·p!
Toga mi se hoće.
Ja bez muža poći v grob
Nedaj Bog te zloće. —

388. Jadikovanje.

Sinoć Ivo iz Novoga došô,
U novom je sprosio djevojku.
Kad je došô, tak je ljubi kazo:
Evo ljubo, draga dušo moja,
Ja u Novom izprosih djevojku.
Od tebe je tanja i viša,
Čelom viša a licem je ljepša,
I po više biela ruha ima.
Hitro skoči ljuba Ivanova,
Te uzimlje tinte i papira;
Kurve, kučke u Novom djevojke!
Koja li je moga Ive ljuba.

Digitized by Google

Koja mu je vezen jastuk dala,
Na jastuku sitno izvezeno,
Izvezeno ime Ivanovo.
Al' u Ive vjerna ljuba ima,
I u ljube tri sina jedina,
Jedan sinak vrana konja jaše,
Drugi sinak sitnu knjigu piše,
Treći sinak u maloj bešiki.
Koji sinak vrana konja jaše,
On će tebe konjem pogaziti,
Koji sinak sitnu knjigu piše,
Perom će ti oči povaditi,
Koji sinak u maloj koljevci,
Onaj će ti oči izkopati. —

389. Kletva.

O Korano, tiha voda hladna!
Selom teci, selo neodnesi.
U selu je liepa djevojka,
Ime joj je liepa Katarina,
Crnookasta; al je sotonasta.
Malo plava, al je meni draga.

Digitized by Google

Uzet' ću ju rodu na sramotu.
Nju mi kude troji kudjenici,
Jedni vele, sanljiva djevojka,
Drugi vele da ni roda dobra,
Treći vele, ljuta kano zmija.
Ljuto klela liepa djevojka:
Koj mi veli, sanljiva djevojka:
Nedao mu Bog sna u nevolji.
Koj mi veli, da nis' roda dobra,
Nedaj Bog mu roda od srdašca.
Koj mi veli, ljuta kano zmija,
Zmija mu se kraj srdašca svila.
Na srcu mu zimu zimovala,
Na proljeće mlade izvodila,
Malo jato sedamdeset glavah.

390. Jutranja.

Jošte nije stala ni zora svitati,
Stade žena mužu jutranju čitati;
U kakvu sam jadnu golu kuću došla?
Polag moga blaga i silna bogatstva,
A ja uzeh hrdju i velika vraga.
Muž siroma' šuti, ništa negovori,

Digitized by Google

Muž siroma' šuti, hlače si navlači,
Pak on bez obzira kano s puške tavne,
Kući nedolazi do jedanajst satih,
Kad on kući dodje, popara ga nadje,
Vatra, larma, traje do dvanajst satih,
Žena, djeca bjež, oko kuće dreče.

391. Mara.

Majka Maru u kloštar je dala,
U kloštere medju Kaludjere,
Da nauči sitnu knjigu bielu,
Piše Mara sitnu knjigu bielu,
Baš na ruke svojoj miloj majci
Šal' mi majko povoj i perine,
Svakom djaku zelenu jabuku,
Kaludjeru vezenu maramu,
Igumanu gače i košulju,
Koji me je škole izučio,

392. Vezir.

Vezir viče širokim sokakom,
Hajte seke kupovati rukle,

Digitized by Google

Iztrčala Ana iz dućana;
Ja sam seka kojoj treba rekla,
Reklu 'zbira u glavi studira,
Moje druge kanceliste ljube,
A ja jadna garava kovača;
Al je mio ma i garav bio.

393. Sine.

Ala mamo, umroh za djevojkom,
Ala mamo, prvom komšinicom,
Ala sine, umorila ti se,
Ala mamo preko praga moga,
Ala sine, zadavila ti se,
Ala mamo prhkom pogačicom,
Ala sine, objesila ti se,
Ala mamo, za grlašce moje,
Ala sine, udušila ti se,
Ala mamo sa mnom u ljubljenju,
Ala sine sudjena ti bila,
Ala mamo i ti živa bila.

Digitized by Google

394. Prekasno kajanje.

Zdravo da s' mi draga dugo nevidjena!
Riedko te polazim, al te stalno ljubim.
Golubice biela, što si nevesela?
Što su potamnila tvâ rumena lica?
Nepitaj me dragi, što sam nevesela,
Već me pitaj dragi, koga sam uzela?
Koga sam ljubila, toga sam 'zgubila,
Koga sam psovala, tomu se dopala,
A koga sam klela, toga sam uzela.

395 Jelen.

Jelen pase po zelenoj travi,
U šumici kud zviranjak plavi.
Kroz dan pase, pod noć se žalosti,
Kad se samog u šumici gledi.
O Jelene, oj šumsko ti zvjere,
Gdje je tvoje jutarnje veselje?
Poslao sam košutu na vodu,
Koja drugač brza je na hodu.
Ali danas dugo nedohadja,
Ak' prem davna sunce već zahadja.

Digitized by Google

Ak' je draga za goricu došla,
Ter ni pravog puta natrag našla.
Ak' ju lovac možda je zapazil,
Ter ju znam da zrnom je zaranil.
Ak' se draga drugom pridružila,
A mene je biednog ostavila.
Ah moj Bože da se nisam rodil,
Zašto za njom trudno jesam hodil?
Ak' je draga za goricu zašla,
Bog će dati, puta bude našla,
Ak' ju lovac zrnom je zaranil,
Zaklinjem se, da mu se osvetim.
Jedva jelen tužno tak zdihava,
Već košuta s planine dohadja.
Jedan drugom rado napred ide,
Raduju se, što se opet vide.

396. Pod oknom.

Luna sije,
Kladvo bije,
Trudne, pozne ure žé;
Pred neznane,
Srčne rane,
Meni spati ne pusté.

Digitized by Google

Ti si kriva,
Ljubezniva,
Děklica nevsmiljena!
Ti me raniš,
Ti me braniš,
Da ne morem spat domá.

Obraz mili,
Tvoj. posili,
Mi je vedno pred oǒmi;
Zdihujoče,
Srce vroče,
Vedno k tebi hrepeni.

K oknu pridi,
Drug ne vidi,
Ko nebeške zvězdice;
Se prikaži,
Al' sovraži
Me srcé, pověj, al ne?

Up mi vzdigni,
Z roko migni,
Ak' bojiš se govorit'! —

Digitized by Google

Ura bije,
K oknu ni je,
Kaj sirota čem storit!

V hram poglejte,
Mi povejte,
Zvězde, al' rěs ona spi;
Al' posluša,
Me le skuša,
Al' za drugega gori.

Ako svapa,
Naj bo sdrava,
Ak me sluša, nič ne dé;
Po nje zgubi,
Ako ljubi
Druz'ga, počlo bo srcé.

Dr. Prešern.

397. Budila majka.

Budila majka Jakova,
Ustani sinko Jakove!
Nemogu majko ustati,
'u noć sam Turke dvorio,

Digitized by Google

Crnu sam kavu kuhao,
Hladnu sam vodu nosio,
Vile mi srce vadile.
Poznaš li sinko, koje su?
Poznam jih majko, koje su!
Prva si bila ti majko,
Druga je bila sestrica,
Treća je bila ljubica.
Ti si ga majka vadila,
Seka je tanjur držala,
Ljuba je za me molila:
Ostav' mu život života,
Da se ga mlada naljubim.

398. Mio mlad.

Šetao se Mio mlad
Do pod dvorac Šarengrad.
Spazila ga Jelena,
Gosp liepa, ljubljena
I viknula od zgora
Sa visoka prozora:
Dodji gore Mio mlad.
U moj dvorac Šarengrad,

Digitized by Google

Nije doma Jerko kralj,
Koj bi te izćeral.
Došô gori Mio mlad
U liep dvorac Šarengrad,
Ali još i nesjede,
Dolazak mu presjede.
Jer su vrata škripnula
Usta Jerka kriknula:
Tko je došô k Jeleni,
Da se tu okameni!
Uplaši se Mio mlad
I skoči pod Šarengrad
Skoči zdravo, ubi se;
Pravo, žast' zaljubi se.

399. Tužba.

Ah što tužiš srce moje,
Što me uznemiruješ?
Blieda smrt se već pripravlja,
Da ti pokoj dâ i raj.

S one strane tamna groba,
ma većeg mučenja,

Digitized by Google

Gdje se čuje kor angjelski
I u milni trublje glas.

Ah što tužiš mila moja,
Srca moga družice?
Tebe dragi i sad ljubi,
I ljubit će dok je živ.

Ja il ležem il ustanem,
Ili sanak boravim.
Hodim, stanem i kud gledim,
Tebe vidim cvietak moj.

Ti si uviek mili predmet,
Osamljenom bavljenju.
Ti si sladka duše rana,
Ti milina, ti moj raj.

Mene prati ljubav tvoja
Na sve strane radenja.
Uzpavljuje i budi me,
Mom životu daje slast.

S tobom mi se sve omili,
Cjeo sviet mi prijatan,

Digitized by Google

Sve što mi se osmijava,
Što te ljubim, sretan ja.

Ostaj mila meni vjerna,
I iz srca zapjevaj:
Da moj dragi skoro dodje,
O, to Bože mili daj.

400. Ginuće.

Hip i ure, dan i ljeta
Jurve su proletila,
Ali rana srca moga,
Nije još zacielila.
Bdijem ili bledan snivam,
Uviek samo vidim nju.
Njena slika me spominje
Na prošastnost blaženu.

Nju sam žića moga radost,
Jedinu izgubio.
Ona meni sve bijaše,
Nju sam strastno ljubio.

Digitized by Google

Duh on, koji moju vjernu
Dušu oživljaše.
Duh on, koji momu žiću
Novu kriepost davaše.

On morade izćeznuti
S ovog svieta pustine,
Negledeć na gorke suze
S mojih očih prolite.
Ništa više, ništa neće
Ranu srca izliečiti,
Dok nedodje smrt prijatna
Mene š njom sjediniti.

401. Spomen.

Na te mislim, kada zora sviće,
Na te mislim, kad se svrši dan.
Na te mislim, kad se svako biće,
Sprema tihi, da prosniva san.

Na te mislim, sunce kad se gubi,
Uviek na te mislim samo ja.
Tebe jednu srce moje ljubi,
Na tom svietu sreća si mi sva,

Digitized by Google

Ja u javi viek o tebi sanjam,
I kad tiha prostrta je noć.
Na tvû spomen, ljubav svu obraćam,
K tebi silna mene vuće moć.

Bez tebe mi nemiriši cvieće,
Gorak mi je plod bez tebe svak,
Gdje ti nisi neima za me sreće,
Gdje nedišeš, nečist mi je zrak.

I do smrti mislit ću na tebe,
Bez tebe mi púst je život taj.
Dok u tielu duša neozebe,
Mom životu dok nastupi kraj.

Budi i ti tako milostiva,
Pa u hladni kad me metnu grob,
Sjećaj s' onog, koj tamo počiva,
I koj bjaše viek tvoj vjerni rob!

402. Pjesma.

Oj djevojko rodjena,
Biela lica rumena,

Digitized by Google

Sjedi dušo kraj mene,
Da mi srce nevene.

Oj ti momće mladjahno!
Zaljubljeno, sladahuo!
Sjest ću dragi kraj tebe,
Da ti srce nevene.

Od kad sam te spoznao,
Ja sam rob tvoj postao.
Živim kano u grobu,
Jer te ljubit nemogu.

Šta za boga čovječe!
Što govoriš junače?
Zar me ljubiš doista?
A ja neznam još ništa.

Ja sam htio, al nesmijem,
Tebe draga da išćem.
Bojô sam se, nećeš ti,
Nikad mene ljubiti.

Ja ti dajem slobodu
Jer sam jedna u rodu,

Digitized by Google

Ti me možeš dobiti;
Jer ću tebe ljubiti.

403. Cvieće.

Cvieće je polje pokrilo
Sama mi staza ostala,
Kuda mâ draga prolazi
I k meni mladoj dolazi.
Dodji mi draga na večer,
Moja će majka zaspati,
Ja ću te mlada čekati.
Zavedi konja u bašću,
Sveži ga ruži za koren,
Neka mu ruža miriši.

404. Miruj, srce moje!

Tko je srce u te dirnô?
Da si tako sad nemirno,
Kano ptica u zatvori,
Za svietom te želja mori,
Nij' u svietu nebo tvoje,
Miruj' miruj srce moje,

Digitized by Google

Neudaraj toli jako,
Razbit možeš prsi lahko.
Preslabe su izmučene,
A da puknu bez koprene.
Bile b' gorke rane tvoje,
Miruj, miruj srce moje.

Ah, stisni se u tvom kutu
I pregori želju ljutu;
Tople su ti ove grudi,
Sebični su vani ljudi.
Svaki grije srce svoje,
Miruj, miruj srce moje.

O, mahni se svieta, mahni,
U bolesti što ćeš vani?
Sviet boluje viek do vieka,
Ni sam za se neima lieka.
Kamo l' za bol rane tvoje,
Miruj, miruj srce moje.

Ti bi u svietu bogče bilo,
Plačuć prage oblazilo,

Digitized by Google

Svak bi mislio da ti treba,
Za utjehu malo hljeba.
Tko b' razumio suze tvoje?
Miruj, miruj srce moje.

Znam ja, ti bi mah na vrata,
Polećelo svoga zlata.
Nije Milka tvoja više,
Već za drugim ona diše.
Drug' uživa zlato tvoje,
Miruj, miruj srce moje.

P. Preradović.

405 Milka.

Ja prodjoh snuždeu kraj dola
I stadoh malo kraj kola.
Al u kolu Milka skakuće,
Iz oka joj ljubav šapuće.

Ja stadoh Milku gledati,
Milka se stade brcati.
A ja velim, Milko, dosta je,
Ona nezna sama, što joj je.

Digitized by Google

Milkino oko plavetno,
I na me migne pametno.
Odmah moje srce osjeti,
Da će mene Milka voljeti.

Milka se vadi iz kola
I prati svoga sokola.
A sokol će Milku pratiti,
Dok ju on uzmogne shvatiti.

Milkina kuća na kraju,
Okolo kuće psi laju.
A ja velim neka nek laju,
Oni moju Milku čuvaju.

Milkina mati ljutita,
Milkina braća srdita.
A ja velim, nek su ljutiti,
Ja ću ipak Milku ljubiti.

406. Gdje si mila?

Gdje si mila, ti se kaži,
Tebe srce moje traži.

Digitized by Google

Od iztoka do zapada
Nemogu ti naći para.
One tvoje crne kose,
Koje moje srce nose.
Ono tvoje bielo čelo,
Sjajno moje ogledalo.
One tvoje obrvice,
Kano morske pijavice.
One tvoje crne oči,
Kê me muče u dne, noći.
Ono tvoje bielo lice,
Krasne moje golubice.
One tvoje sladke ustne,
Koje meni spat nepuste.
One tvoje biele ruke,
Zadaju mi vječne muke.
One tvoje biele prsi,
Kojim ti se junak trsi.
Ti si kita, liepa cvîta,
Koja nisi još nosita.
Ti si grana jorgovana,
Koja nisi još trgana.

Digitized by Google

Uzmi pušku i ubij me,
Tvojom rukom umori me.
Prostit ću ti krvcu moju,
Za presladku ljubav tvoju.

407. Pjesma.

Sinoć sam si sam sjedeć mislio,
Nisam dragu za godinu vidio.
Ja se šećem gore dolje ulicom,
Na vratih je moja draga čekala.
Ja joj velim: dobar večer dilberče,
Ona meni: dodj' na večer biserče.
Ja nedodjoh onu večer, već drugu,
Na mene se moja draga razsrdi
I preda mnom biele dvore zatvori.
Nesrdi se draga moja na mene,
Kupit ću ti krasan pojas od zlata,
Kupit ću ti krasan prsluk od srebra.

408. Pjesma.

Savila se biela loza vinova,
Oko onog bielog grada Budima.

Digitized by Google

To nebila biela loza vinova,
Već to bili dvoji dragi i mili.
Oni su se iz malena gledali
I zajedno sitnu knjigu učili.
Jedno drugom na razstanku govori.
S bogom ostaj moje drago sunašće,
S bogom pošô, moj presjajni mjesečе.
Pred tobom je jedna gora zelena,
U toj gori bunar-voda studena.
U bunaru jedna čaša srebrna,
A u čaši kita cvieća snežena.

409. Djever.

Djever snašu budio,
Medju oči ljubio:
Ustaj snašo snašice,
Svekrva je ustala,
Biele dvore pomela,
Hladne vode doniela,
Bielu kavu skuhala,
Rosnog cvieća nabrala,
Da joj soba miriši.
Zaova je ustala,

Digitized by Google

Tri vretena naprela.
Usta snaša kunjava,
Svekru bradu izčupa,
A muževom brkove.
Djevera je vijala,
Preko devet plotovah.
Znao bi ti djevere,
Da sam tebe dostigla,
Kad si snašu budio,
Medju oči ljubio.

410. Zora zori.

Zora zori, rosa pada,
Medj' gorami pasu stada,
A na briegu pastir sjedi,
Pa u svoje stado gledi.

Stado gledi, k njem dolazi,
K njem dolazi drago svoje
Na konjiću ponosnome,
U odjelu gospodskome.

Konjić joj se briegom penje,
A nogama tré kamenje.

Digitized by Google

Iz kamena vatra sjeva,
A na konju dieva pjeva.

411. Goro, goro...

Goro, goro visoka si,
Drago moje daleko si.
Daleko si medj gorami,
Ljubav vene medju vami.

Vene, vene, dok uvene,
A bez nje mi neima mene.
Ja nemogu sretan biti,
Tebe dragu zadobiti.

412. Lahku noć.

Sad smo djelo dokončali,
Da budemo sladko spali,
Nas vrućina tjera proć,
Prijatelji laku noć.

Noć nek sretno nama prodje,
Novo djelo neka dodje.

Digitized by Google

Za koje nam treba moć,
Prijatelji, lahku noć.

Veselo se bud'mo stali
I zahvalnost Bogu dali.
I sva briga prodje proć,
Prijatelji, lahku noć!

413. Lahku noć.

U tamnu maglu dan se mio skriva,
Mir vlada svud, mir vlada svud,
Dok bliedi mjesec sja,
A rumen žar u suton sve obsiva,
Te bogu har i čast od srca da;
Oblaci k zemlji sile,
Mi pojmo pjesme mile
Gor' bogu, kog nas štiti moć.
Lahku noć, lahku noć, lahku noć.

414. Razstanak.

Travo, travo, travo zelena,
Tko će tebe tada kosit,
Kad ću morat sablju nosit,
Travo, travo, travo zelena.

Digitized by Google

Ruž›, ružo, ružo rumena,
Tко će tebe onda trgat,
Kad ću morat ja maršіrat.
R·ž›, ružo, ružo rumena.

Vince, vince, vince rumeno,
Tko će tebe tad čuvati,
Kad mi bude odhadjati,
V nce, vince, vince rumeno.

Ženo, ženo, ženo ljubljena,
Tko će tebe onda ljubit,
Kad ću morat sile 'zgubit.
Ženo, ženo, ženo ljubljena.

Djeco, djeco, djeco milena.
Što će onda vas radovat,
Kad ću morat odputovat.
Djeco, djeco, djeco milena.

Prijatelji dragi i mili,
Kak' će te se vi veselit,
Kad mi bude mejdan dielit?
Prijatelji dragi i mili.

Digitized by Google

Družbo, družbo, družbo pomnjiva,
Tko će onda svami biti,
Kad ću morat bojak biti.
Družbo, družbo, družbo pomnjiva.

415. Sudbina.

Sudbina tužna goni me
Po praznom svietu ovome,
I medju ljudma zlobnima,
Sprovodim život moj.
Bi l' bilo bolje živoga,
Da crna zemlja skrije me,
Ja pitam vas, o sudite
Vi zvieri u gori.

Zar da se klatim kô proklet,
Da me je nebo stvorilo?
Oj nebo, sudba nebi to,
Pravo učinilo
Zar srdjba božja može to,
Da čovjek pati, gledati,
Zar nije jedan kô drugi,
Jednoga Boga stvor?

Digitized by Google

416. Liepa maca.

Slavske kćeri, crno-oke,
Tanka struka i visoke,
Bielolike, ljubke, svilo-kose,
Vas u srcu mladi Slavi nose.
Vi ste naše rbsno cvieće.
Koje Slavljan za sljem meće.
Vaša ljubav njega blaži,
Vaša vjernost njega snaži.
U tudjinki zalud traži
Čarotvorne slasti,
Zato samo vaše draži
Podžižu mu strasti.
Ljubite braćo Slavjanke
One su naše radosti.
Ha, ha, ha, ha,
Ljubite braćo Slavjanke
Nose nam rajske sladosti.

Prije će mjesec danom sjati,
Nego što će Slavjan dati,
Da kad srce od ljubavi bije,
Oko njega tudjinka se vije.

Digitized by Google

Kađa Slavjan gorom pjeva,
S njim nek pjeva slavska djeva,
Kad se za rod bore naši
Ona nek im pušku praši.
S njima mi smo uviek veći
I snažniji bili,
I u biedi i u sreći
Slavi su jim mili.
Ljubite braćo Slavjanke
One su naše radosti.
Ha, ha, ha, ha,
Ljubite braćo Slavjanke
Nose nam rajske sladosti.

417. Bosiljak.

Djevojka junaku
Prsten povraćala:
Na ti momče, prsten,
Moj te rod neljubi.
Ni otac, ni majka,
Ni bratac ni sêka,
Nemoj me ti, momče,
Na glas iznositi;

Digitized by Google

Jer sam ja djevojka
U svačem nesretna,
Ja bosiljak sijem
Meni pelin nikne
O pelen pelenče,
Moje gorko cvieće.
S tobom će se moji
Svatovi kititi,
Kad me budu jadnu
Do groba pratili.

418. Zora zori.

Zora zori, pozdravljenje zvoni,
Misle ljudi da sam uranio;
A ja junak ni spavao nisam,
Ni kod svoje drage bio nisam,
Kad ja prodjem pjevajuć sokakom,
Neće draga ni gledati na me,
Valja da se razsrdila na me.

419. Leti sokô.

Leti soko preko Sarajeva,
Ište hlada, gdje će hladovati,

Digitized by Google

Nadje jelu usred Sarajeva,
I pod jelom bunar vode hladne.
Na bunaru Sumbul udovicu
I djevojku, rumenu ružicu.
Misli sokô koju bi ljubio,
Sve je misli u jednu smislio:
Volim zlato, malo pohrdjato,
Nego srebro od nova kovato;
Pa on ljubi Sumbul-udovicu.
Ljuto kune djevojka Ružica:
Sarajevo cvalo, nerodilo,
Kakov adet u tebi postaje,
Momci ljube stare udovice;
A udovci djevojke ružice.

420. Visoka planina.

Iličice, visoka planino!
Sa tebe se širok Šabac vidi
I Šabačke najljepše djevojke,
Tud se šeće Stipo, momče mlado,
Gledale ga šabačke djevojke,
Gledale ga i govorile mu:

Digitized by Google

Mili bože, liepa li junaka,
Na glavi mu kapa od kurjaka,
Da ga hoće oženiti majka,
Dale bi mu polak Šabca grada
I Šabačku najljepšu djevojku.
Što će meni polak Šabca grada,
Kad ja imam polak Sarajeva
I Sarajku najljepšu djevojku.

421. Oj djevojko.

Oj djevojko brigo materina!
Sve se briniš da se udat nećeš.
Udat ćeš se i pokajat ćeš se
I reći ćeš: jao moja majko;
Da sam jadna i sada djevojka
Il' djevojka ili udovica.

422. Kukavica.

Zakukala sinja kukavica,
Pokraj dvora Paje gospodina.
To nebila sinja kukavica;
Već to bila liepog Paje majka.

Digitized by Google

Kapitane medena ti usta!
Ostala ti kumpanija pusta.
Što bi zlata, ode na Francuza,
Što bi srebra ode na Turčina,
Što olova, osta u Zemunu,
Puštaj momke, ostaše djevojke.
Što je bilo, to se razženilo,
Što ostalo, to se proklatilo,
Stari starci, ostaše svi jarci.

423. Zdravo mila.

Zdravo mi ostala mila,
Kâ si nebo mi odkrila,
Dužnost vodi me s tvog raja,
Samo kip me tvoj sprovaja
U dolinu samotnu.

Slasti žarke tvoga oka
Neima narav sva široka,
Bez sunašca podjem rado,
Što će meni zviezdah stado,
Kad me vodi oko tvê.

Digitized by Google

Kad tvê rieči čujem glase,
Zaboravim b'ažen na se,
Od s-e zemlje odvrženi
U nebesa unešeni.
U tebi je život moj.

U proljeće svaka trava,
Diže se u cvietu plava,
S novim žarom sunce svane,
Sve se tak na novo stane
Narava se pomladi.

Al' kad mladost moja prodje
Nikad natrag već nedodje,
Kad se sniegom skrije glava
I mladostih prodje slava.
Zaiko srce sm-zne se.

Sad mi mlado srce tuče,
Tebe mila k sebi vuće,
Nemoj men' zaboraviti,
Koj ću tebe viek slaviti.
U nebrojnih pje micah

Digitized by Google

Romonit će svaka rieka,
Odgovarat svaka jeka,
Javljati će svaka ptica,
Nosit cvieće svaka klica.
¡Ime tvoje: ljubo nâ.

Lj. Vukotinović

424. Liepa Kata.

Liepa Kata pod Požegom rasla,
Za nju mi se zemlja zasvadila,
Sedam banah devet kapitanah.
Katu majka ljuto prokljinala,
Volim Kato, da bi te nebilo,
Neg' što si mi tako vrlo liepa,
Kata se i sama prokljinala.
Otišla je k Tisi vodi hladnoj,
Hajošem je tiho govorila:
O hajoši draga braćo moja,
Pozdravite moju staru majku,
Nek nepije Tise vode hladne,
Jer popije moje oči plave.
Pozdraviti kralja Matijaša,

Digitized by Google

Nek' nekosi pokraj Tise trave,
Jer pokosi moje kose plave.
Tiso vodo tebi tielo moje,
Višnji bože, tebi duša moja.

425. Majka Maru.

Majka Maru upitala,
Jošte ljepše naučala:
Kada podješ mimo kola,
Nehvataj se za Tomaša,
Već se hvataj do Ivana.
Mara majku neslušala,
Hvatala se do Tomaša,
Tomo s kolom ponihuje.
Svomu slugi namiguje,
Privedoše konja kolu,
Metne maru na konjića
A on sjede na drugoga.
Kad zajašu ravnim poljem,
Opaziše suhi javor.
Tomo Maru upitao:
Vidiš Maro što pred sobom?

Digitized by Google

Vidim Tome suvi javor.
Ondje ću te objesiti.
Ak' mi nećeš ljuba biti.
Čini Tome što ti drago.
Zamaknuše suvi javor,
Opaziše sinje more,
Tomo Maru upitao:
Vidiš Maro što pred sobom?
Vidim Tomo, sinje more.
Ondje ću te utopiti,
Ak' mi nećeš ljuba biti.
Čini Tomo, što ti drago.
Zamaknuše sinje more,
Opaziše biel' gradove.
Tomo Maru upitao:
Vidiš Maro što pred sobom?
Vidim Tomo biele dvore.
Tamo ću te sad odvesti.
Bit ćeš dvoru ključarica,
Mojoj majci zamienica,
I bit ćeš mi vjerna ljuba.

Digitized by Google

426. Razstanak.

Da je kome stati pa gledati,
Gdje se dragi s dragom razdružuje.
Kako plače i suze prolieva,
Svoju dragu grli i cjeliva.
I on veli: s Bogom ostaj draga,
S Bogom draga, ja odlazim sada,
Putovat ću do Novoga sada.
Pisat ću ti listak knjigu bielu,
Zamolit ću pticu lastavicu,
Koja pjeva u ranu zoricu.
Ona će ti na prozore doći.
Pitat će te, što ti radiš draga,
S kime spavaš, skime se razgovaraš?
Sama spavam s majkom razgovaram.
Svaku noćcu od dragoga sanjam.
Jao moje janje umiljato,
Istom sam te počela ljubiti;
A već sada moraš odlaziti,
Druge drage svesrdno ljubiti.

Digitized by Google

427. Vapaj.

Jedva dodje vrieme, da mi vandrujemo,
Joj meni, jaj, ala mi je žal,
Sad ja torbu vežem.
Drago srce svežem. Joj itd.
Sad se na put spravljam,
Tri dobra ostavljam. Joj itd.
Prvo dobro ostá
Mila moja majka. Joj itd.
Drugo dobro ostâ
Vjerni mi drugari. Joj idt.
Treće dobro ostâ
Mila moja draga. Joj itd.
Kroz goru ću ići,
Zelen listak brati. Joj itd.
Zelen listak brati.
Za šešir metati. Joj itd.
Putem putovat ću.
Dragu spominjat ću. Joj itd.
Ako l' čuješ draga.
Da sam poginuo. Joj itd.

Digitized by Google

Ti nežali truda
Do mog' groba doći. Joj itd.
Do mog' groba doći
Ovak' govoriti: Joj itd,
Ovdje leži dragi,
Koga sam ljubila. Joj itd.
A sad mi ga draga,
Crna zemlja ljubi. Joj itd.
Crna zemlja ljubi
A travica grli. Joj itd.

428. Jesenovac.

Jasenovac, ni selo ni varaš,
U tebi mi nigdje ništa neima
Samo jedno kolo djevojakah.
Ni u kolu nigdje ništa neima
Samo jedno Rado, momče mlado.
A moj Rade, zašto se neženiš?
Ženil bi se, al' mi se nedadu,
Kad u kolu neima djevojakah,
Samo jedna gizdava djevojka.
I ona je vienac izgubila,
Kad je moga bratca poljubila.

Digitized by Google

429. Dvie drugarice.

Dvie su druge vjerno drugovale
U jednoj se vodi umivale,
Jedna drugu na prozor doziva
Hodi drugo, da ti nješto kažem
Da ti kažem moje tužne glase,
Moj se dragi razsrdio na me,
Da bi zašto nebi ni žalila
Već za jedan stručak ružmarina,
Kojega sam u subotu brala,
U nedjelju drugom dragom dala.
Moja drugo, pokaraj ga zato,
Pokaraj ga, al ga nemoj jako,
Sjetit će se, da su moje rieči.

430. Djevojka.

O djevojko imaš koga svoga?
Imala sam bratca i dragoga
Obadva sam na vojnicu dala,
Na vojnicu na tursku granicu.
Bi li rada da ti koji dodje?
Ja bi rada da obadva dodju,

Digitized by Google

Koliko bi za kojega dala?
Za bratca bi crne oči dala,
Za dragoga biser izpod vrata.
Koliko bi kojega žalila?
Dragoga bi do godine danah
A bratca bi dok bi živa bila,
Selo nadjem dragoga si nadjem
Sav sviet prodjem bratca si nenadjem.

431. Dodji dragi.

Dodji dragi, veće ti je vrieme.
Ja znam draga da bje i odavna
Sam sam kalfa sada u dućanu.
Sam si kalfa i do sada bio
Dok si k meni često dolazio,
U djepovih šećer donosio,
Dok si moje lice obljubio.
Sretan bio dok si je ljubio
Proklet bio kad si ostavio.

432. Jozo.

Sam se Jozo po Dunaju vozô
Sam vozio sam Boga molio:

Digitized by Google

Stvor me Bože na moru biserom,
Da me kupe primorke djevojke,
Da ja čujem, što koja besiedi.
Svaka draga o svome besjedi.
I ja sam ga sirota imala,
Al mi ga je druga premamila
Da Bog dao, da se pomamila,
Haljine ću crne pokrojiti,
Pak ću moga dragoga žaliti.

433. Liepa Mara.

Izvor voda izvirala,
Svaku trunu izmetala,
Do najkašnje šaren sanduk.
U sanduku liepa Mara
Liepa Mara progovara;
Koj' bi mene otvorio
Njegova bi ljuba bila.
Odtud idu dva dijaka
Otvaraše, nemogoše
Uzdahnuše, otidoše.
Od tud idu dva cigana
Svaki nosi po dva ključa,

Digitized by Google

Otvaraše, otvoriše.
Milo tuži liepa Mare
Ach! kog ću ja ljubiti
Crnog ovog ciganina.

434. Večera

Jesi l' draga večer večerala?
Nisam dragi ni objedovala
Majka me je bila i karala,
Sve za tvoje često dolaženje,
I za moje krhko nasmijanje.
Da znam draga, da te zato kara
Ja bi htio i k večeri doći.
Dodji dragi, nevodi konjica,
I za sobom sivoga sokola.
Dušô dragi doveo konjica
I za sobom sivoga sokola,
Metnu konja u zelenu bašču
A sokola na jelvu zelenu,
A sam sjede na ložnicu mehku
Konjić hrže u zelenoj bašći,
Sokol klikče na jelvi zelenoj
Junak pjeva na ložnici mehkoj.

Digitized by Google

435. Dva su draga.

Dva su draga goru prebjegala,
Vlašić junak s turkiujom djevojkom.
Djevojka se bolju razbolila,
Ni kod sele ni kod vode hladne.
Već u sriedi one gore crne.
Milo tuži Vlašić, dobar junak,
Što ću s' sebe, što li ću s konjića
Da i što ću iz liepe djevojke?
Za se nemam rumenoga vina,
Za konjica trave djeteline
Za djevojku meke posteljine.
I govori ljepota djevojka:
Muč' netuži, Vlašić dobar junak
Ja se nisam bolju razbolila
Već te probam, jesam li ti draga.
Ti toliko dušo nisi liepa,
Koliko si srcu momu draga,
Vriedno su ti oči Carigrada
Biele ruke bjeloga Budima,
Ti djevojka baš mene junaka. —

Digitized by Google

436. Uzet ću te.

Znaš li dušo, kad si moja bila
U mom krilu tursku kavu pila
Kavu pila kroz plač govorila
Moje druge nebudite lude,
Nedržite vjere u junaka;
Jer je junak vjera i nevjera,
Večer ljubi, u jutro se hvali,
Večer veli: uzet ću te dušo,
Kad u jutro, opitati ću majku!
U po danka: neda mi te majka.

437. Čuješ dušo.

Čuješ dušo glasa moga,
Kako ovom pjevam
Il' u danju il' u noći,
Tebe spominjam.
Spomeni se i ti s mene
Dušo ljubezna.
Protekla je zpod kamena,
Voda studena.
Iznikla je iz korena
Ruža rumena.

Digitized by Google

Crnu zemlju i rukama
Vas dan kopat ću,
Da odkopam liepo cvieće,
U bašću sadim.
Suzami ću liepo cvieće,
Zaljevati ja,
Da nenikne ljubav naša,
Sam ću radit ja.

438. Mane.

Sagnuo se junak do zemlje,
Otrgo stručak od zemlje.
Pa dade dragoj do sebe.
Tako ti neba i zemlje,
Ljubiš li još kog' neg' mene?
Neljubim nikog do tebe,
A od sad neću ni tebe.
Na tebi kažu tri mane:
Prva je mana na tebi,
Da si ti malen premalen,
Druga je mana na tebi,
Da si ti tanak pretanak.
Treća je mana na tebi,

Digitized by Google

Da si ti bliedjan prebliedan,
Ako sam malen premalen,
Svomu sam konju ja lagan,
Ako sam tanak pretanak
Ja i sam roda gospodskog,
Ako sam bliedjan prebliedjan,
Mnoge sam škole učio,
I oštra gazdu služio.

239. Jovan.

Zaspala djevojka drenku na korenku,
Drenku na korenku, vršku na orešku
Sivi ju sokol budi medju oči ljubi.
Ustani djevojko s drenka i korenka
Drenak će se slomit, u vodu ćeš pasti,
Neksedrenak slominek uvodu padnem,
Kad me neda majka za Jovana djaka,
Za Jovana djaka, popovoga sina.

440. Da mi je umrieti.

Da mi je umrieti smrti nevidjeti
Dal bi se zakopat pred crkvena vrata

Digitized by Google

Kad prolaze momci, žitkove šibice
A i djevojčice ljepše od ružice.
Hoće li mi ići moja mila draga,
Hoće li mi reći, pokojna mu duša
Ovo bielo tielo milo mi je bilo,
Ove crne oči, mile su mi bile,
Mnogo li su putah za mnom pogledale.
Ove biele ruke, mile su mi bile,
Mnogo li su putah mene obimale.
Ove hitre noge, mile su mi bile,
Mnogo li su putah za mnom pošetale.

441. Pitat neće.

Drum činila lijepa djevojka
Pokraj dvora gizdavog junaka.
Još govori junakova majka;
Nečin druma lijepa djevojko,
Moj te sinak oženiti neće.
Sagradit ću drolje i kamenje
I metat ću visoko stoborje.
Razvalit ću drolje i kamenje
Progledat ću visoko stoborje,
Uzet će me, pitati te neće.

Digitized by Google

442. Mnogo mislim.

Mnogo mislim, tarem glavu
Rad bi spoznat ljubav pravu,
O Katice cviet lilije,
Srcu momu najmilije.
Ja sam prošô svieta dosta
I vidio liepših dosta.
Zaludu ih dosta bilo,
Kad mom srcu nije milo.
Ti si cvietak kô iskrica,
Koja rasteš iz mog srca
Cviete liepi, o iskrice,
S kojim kitiš moje srce.

443. Neimaš novca.

Kad sam bila kod majke djevojka,
Kud sam htjela, tuda sam hodila.
Kog sam htjela, toga sam ljubila,
A sada mi nikoga nedadu,
Samo jednog tudjina junaka.
Tudjin junak nezna milovati,
Kad u večer, eto ga na prozor —
Kad u jutro, a on mene pita;

Digitized by Google

Jesi l' draga pripravila blaga
Nemaš novca nisi za trgovca.

444. Paulini.

Znaš kad si mila kavu mi sladila?
Znaš kad su biele ružice uvehle?
Na čast ti kava, gorka je ko trava,
Kad nesmiem slasti, sa ustah ti krasti!
Ruže nek vehnu ma ćak u korienu,
Samo ti nevehni, cvietku moj mileni:
Samo ti nevehni, cvietku moj mileni!

444. Romanca.

Plači jadno srce plači;
Pravo imaš da tak veneš;
Nu zašt' u grob neć' da kreneš,
Kad te viek zô udes tlači!

445. Sunašce.

Sunašce se krajom gore krade,
To nebilo samo žarko sunce,

Digitized by Google

Već to bio prenejaki Pavle
Prenejaki od sedam godinah.
Da ga majka neženi nejaka,
Spresila mu liepu djevojku.
Od dvadeset i sedam godinah
Kad su išli mladi u ložnicu.
Ljuto cvili prenejaki Pavle.
Tješila ga lijepa djevojka,
Ni ga mogla utješiti mlada.
Tako ga je lahko udarila.
Mrtav bio na zemljicu pao.
Ljuto klela lijepa djevojka,
Bog ubio svaku onu majku,
Koja daje milo za nedrago.

446. Suzno oko.

Suzno oko moje
Što si razplakano,
Skrovno srce moje
Što si dočekalo?
Nemoguću ljubav
Hoćeš da sprovodiš,

Digitized by Google

I mene samoga
U nemir da dovodiš?
Gdje se dvoje ljubi
A slobode neima,
Tu j' žalost velika
Tu radosti neima-

447. Neće Mito.

Neće Mito slušat svoju majku,
Već on ide noćju po sokaku.
Majka Mitu jutro i večer kara:
Nejdi Mito, noćju po sokaku,
I neljubi Ane krčmarice,
Al će tebe straža uhvatiti,
Pak ćeš Mito glavu izgubiti.
Oj, ti majko ženska strašivico,
Dok u Mite šestdeset hiljadah,
Neboji se štabskog auditora.
Kad u jutro danak osvanuo,
Majka Mitu po dućanu traži,
Ali Mite u dućanu neima.
Već se Mito po Titelu šeće

Digitized by Google

Pa on kupi kićene svatove
Kumi kuma, mladoga djelata
A djevera Nikšić adjutanta,
Starog svata Jovana Henkara.
Kada su ga svatovi pratili,
A od straže do tankih vješalah.
Mito misli, da mu je djevojka,
Kad opazi tanana vješala,
Počne s' Mito u prsa udarat.
Tako valja svakomu junaku,
Koj nesluša svoju staru majku
Već on ide noćju po sokaku
Pa on ljubi mlade krčmarice,
Ludo ljubi za nje glavu gubi.

448. Majka ženi sina.

Majka Ivu iz dućana zvala,
Hodi Ivo, da te ženi majka,
Da ti izprosi Zagorku djevojku,
Neće Ivo Zagorke djevojke,
Već on hoće liepu Mandaljenu.
Na silu mu majka izprosila

Digitized by Google

Na silu ju k dvoru dovodila.
Sjede Ivo na svoje djušeke!
A Zagorka na svoje sanduke.
Ivo ima sitnu tamburicu,
Sitno igra i milo pripjeva:
Mandaljeno, draga dušo moja,
Ti mi sada prve misli misliš,
Da večeram Zagorkom djevojkom.
Ne večeram, ti mi živa bila.
Mandaljeno draga dušo moja,
Ti mi sada druge misli misliš,
Da ja spavam Zagorkom djevojkom,
Ja nespavam, ti mi živa bila.
Mandaljeno draga dušo moja,
Ti mi sada treće misli misliš:
Da ja ljubim Zagorku djevojku,
Ja neljubim, ti mi živa bila.
Prije žarko sunce potamnjelo,
Nego vjera moja ili tvoja.
To izusti i dušicu pusti.
Kad u jutro danak osvanuo,
Njega nose četiri nosača,
Pred nje 'zidje liepa Mandaljena;

Digitized by Google

Tu metnite, vi to mrtvo tielo,
Tri ga puta sietom obšetala;
A četvrti na njeg' mrtva pala.
Skupa su jih u grob zakopali,
Iz nje je 'zišla rumena ružica,
Iz njeg 'zišô ružmarin zeleni,
Ružmarin se k ružici privija.

449. Sjajna mjesečina.

Prosijala sjajna mjesečina,
Prosijala pute i sokake,
Da nemože dragi k dragoj doći.
O zorice nezori mi rano,
Molit' ću te, pričekaj me malo,
Dok si dragom košulju sašijem
I pošijem tri ruže rumene,
Prva ruža Isus i Marija,
Druga ruža bratac i sestrica,
Treća ruža i mili i dragi.

450. Vinograd.

Da nam dadu vinograd saditi,
Mi bi znale, kud bi ga sadile;

Digitized by Google

Pokraj Save pokraj vode hladne,
Kud prolaze trgovačke ladje.
Trgovci su ružice rumene;
A škribani žuti tulipani,
Kormanuši struka ružmarina,
A hajoši svakojako cvieće.
Kad hajoši svoje ladje kreću,
Milostnice po bajeru šeću,
Kad hajoši ladje odtiskuju,
Milostnice milo uzdihuju.

451. Mlad junak.

Mlad se junak kroz Karlovac šeće,
Gladan, žedan, željan djevojakah,
Gledala ga kroz prozor djevojka:
Što me gledaš kroz prozor djevojka,
Jel' me gledaš da mi lišce ljubiš?
Negledam te, da ti lice ljubim,
Već te gledam, da bi pošla za te.
Ti bi pošla, ali te ja neću,
Dok nevidim kakve ruke znadeš:
Znaš li presti i iglicom vezti,
Kupit ću ti jedno povesamce,

Digitized by Google

Napredi mi gaće i košulju;
A što tebi od toga ostane,
To si potki sebi na darove.
Oj junače, vrlo ti si mudar,
Ja sam čula da si kolundjija,
Ja ti imam jedan prsten zlatni,
Skujder meni mindjušah tri para,
I dva čunka i četiri cievi,
A što tebi od toga ostane,
S tim si podkuj svoga vrana konja

452. Djevojka.

Djevojka je crne oči klela,
Crne oči da bi vas nebilo,
Sbog vas me je majka na zlo klela,
Da ja ljubim devet kapetanah
I desetog' Jozu oberstara.
Ja neljubim devet kapetanah
I desetog' Jozu obrstara;
Već ja ljubim momče iz dučana,
Da bi mi ga bog i sreća dala,
Znala bi mu ugoditi mlada.

Digitized by Google

S ružah bi mu postelj nastirala,
Krila bi ga s kitom ružmarina,
Da neb mogô od mirisa spati,
Da se budi da me češće ljubi.

453. Dva cvieta.

Dva su cvieta u sried Bosnerasla,
Zumbul momče, Karamfil djevojče,
Kad su oni veliki narasli,
Onda im se uzeti nedadu,
Otac majka i braća prokleta.

454. Mramor.

Mramor-moste neljulaj se.
Neljulaj se, nezibaj se,
Dok neprodjem preko tebe,
Da zagrabim hladne vode,
Da napojim žedne momke,
Koji stoje oko kola,
Kano vuci oko tora.

Digitized by Google

455. Niko.

Niko konja za djevojku daje,
Oj ti Niko, budalasta glavo,
Zašto konja za djevojku daješ,
Čekaj mene Niko do jeseni,
Dok narastem i tanja i višja
I u licu biela i rumena.

456. Liepa ljuba.

Liepa ti je u Alage ljuba,
Tę ljepote u svoj Bosni neima,
Zalud njojzi sva njena ljepota,
Kad Alaga za nju ništ' nemara,
Već on ljubi Omerovo zlato,
Kojeno je na sunašcu raslo.
Ono nezna na čem žito raste,
Na čem žito, na čem rujno vino.
Žito raste na tananom klasu,
Rujno vino na vitkoj lozici.
Od žita je tanka i visoka,
A od vina biela i rumena.

Digitized by Google

457. Zora.

Hajdemo kući zora je
Naša je majka ustala,
I biele dvore pomela,
I hladne vode doniela.
I nas je tepce tražila.

458. Tužan danak.

Tužan ti je danak bez sunašca,
Tavna noćca bez sjajna mjeseca,
Svaka draga bez svoga dragoga,
Kano što je meni bez mojega.
Kâ ga ima ponosi se š njime,
Kâ ga nema uzdiše za njime.

459. Uzdah.

Što ću činit u žalosti,
Sve plivajuć v turobnosti.
Rane srca kad prijemljem,
Da što ljubim vidit nemrem,
Stokrat 'sdehnem v jednom satu,
Zato tvrdi zidi snadu,

Digitized by Google

Kojim jedno sva su znana
Srca moga zdihavanja,
Zato čašu v ruke primljem,
Oči moje v nebo dignem,
Živi bože moju dragu
Dugo srećnu, frišku, blaga.

460. Razdruženi.

Prevelika srcu momu,
Sva tuga dohaja,
Kada čujem da moj dragi
Od mene odhaja,
Ja znam dobro kam ti podješ,
Ali neznam kada dodješ.
Iz orsaga onoga,
Meni vre znanoga.
O nesrećni čudni, ljudi,
Koji nas razdružuju
I od tebe drago srce
Dalko razdružuju.
Kad nemože drugač biti,
Nek nam se je razdružiti,

Digitized by Google

S kim sam u ljubavi
Stalna zaufana.
Al' nam ljubav ta svjedoči
I rad koje suze toči.
Kak' tica za ticom,
Tužnom pajdašicom.

461. Rodila loza.

Rodila loza dva grozda,
Hranila majka dvie kćerke.
Jedna je bila Anica,
Druga je bila Barica.
Prosio Ivo Baricu,
Dala mu majka Anicu.
Išô je Ivo uz more.
Bacio Anu u more.
Išô je Ivo k punici
Pitala ga je punica:
Šta radi naša Anica?
Tanko je platno navila
Muško je čedo rodila.
Tanko je platno trgljivo,
Muško je čedo plačljivo,

Digitized by Google

Podaj mi majko Baricu.
Dala mu majka Baricu.
Išô je Ivo uz more,
Pitala ga je Barica:
Što se tamo svieti u moru
Ili je pena od mora,
Il' je sunce, il' mjesec,
Il je zviezda danica?
Niti je pjena od mora,
Niti je sunce ni mjesec,
Nit' je zviezda danica,
Već je ono seka Anica.

462. Kletva.

Djevojka je ružu brala,
Pak je zaspala.
K njoj dolazi mladó momče,
Iz biela grada.
Ustaj, ustaj djevojčice,
Što si zaspala?
Ruža ti je povehnula,
Što si nabrala.

Digitized by Google

Dragi ti se oženio,
Kom' si s' nadala
Neka, neka, nek' se ženi
Prosto mu bilo.
Nebo vedro zagrmilo,
Grom ga ubio.

463. Sokô.

Odletel mi sokô u goru bez zvonca·
A žalosti mojoj ni kraja ni konca·
Srce mi boluje,
Ja neznam što mu je.
Kroz koga boluje,
Da ga bog ubije.

A moj mili dragi, gdje si mi sada,
Ako si na putu sretno putovao.
Ako vince piješ,
Na zdravlje ti bilo,
Ako drugu ljubiš,
Neka te Bog sudi.
Od mene ti prosto,
Od Boga prokleto,

Digitized by Google

Ljubi ranče drugu,
A ja ću drugoga,

464. Liepa kćerka.

U stare starice,
Liepu kćerku kažu.
Stal sam se rano,
Pred zoru malo.
Al hval'l se jesam,
Pred mnogom gospodom,
Da ja videl budem,
I š njome govoril.
Z'šel sem na barku,
Videl ju na ganku,
Liepota djevojka
Žute kose češe,
Žute kose češe,
Drobni biser spleće.
Zaprosil ju jesem.
Hladjahne vodice.
Moj mladi mladenec.
Nemam je nimalo,

Digitized by Google

Kaj sem god imala,
Sve sam potrošila,
Na sve žute kose.
Kaj mi je ostalo,
Zalievala jesem.
Ružmarin zeleni.
Sadila ga budem,
Sve na okol grada,
Nek mi reku ljudi,
Da ja nemam dragog,
Zalievala ga budem,
Sivima suzama.
Nek mi reku ljudi,
Da ja žalim dragog.

465. Kata.

Čuješ Kato čuješ zlato,
Što ti Pajo iz kavane besiedi,
Da ti kupi bielo janje,
Da on bekne kano janje za tobom.

Digitized by Google

466. Višnja.

Višnjica je obrodila
Više od roda,
Pod njom sjedi mladi gospon
I š njim gospoja.
Pred njimi je čabro vina
I ogledalo.
Vince piju pak se glede
Kak se rumene.
Kraj njih pala tanka staza
Tanka tanana.
Po njoj šeću drobne ptice,
Drobno žubore.
Čuješ dušo, čuješ srce,
Što ti ptice vele.
Ptice vele i govore,
Da se ženim ja.
Ženi dušo, ženi srce,
Nekratim ti ja.
Kada s groždjem vrba urodi,
Onda sjedi š njom.
Kada javor s jabukami,
Onda ljubi nju.

Digitized by Google

467. Sinoć dragi.

Sinoć dragi mimo dvora prodje,
On naziva dobar večer dragoj,
Bog daj dobro proljevico-vodo,
Sinoć si se na vodi hvalio:
Ljubim dragu, kad je meni volja,
Od nje derem tanane košulje:
Nuz košulje vezene marame.
Ljubile te zmije i gušteri.
Ako si me kada poljubio,
Nisu tusta na licu ostala.
Ako sam ti kad košulju dala,
Ja sam ti ju od milosti dala.
Ako sam ti kad maramu dala,
Marama se i djeveru daje.
Živa bila, ti se neudala,
Dok nerodi javor jabukama,
Dok nevidiš dva na nebu sunca,
Dok nečuješ, kako riba pjeva.
Djevojka je mudra i pametna.
Kitila je javor jabukama,
Rodio je javor jabukama,
Uzela je sjajno ogledalo

Digitized by Google

I vidla je dva na nebu sunca.
Ranila je rano na vodicu,
Te je čula, kako riba pjeva,
Riba pjeva: nebudal' djevojko,
Čisto srebro potamniti neće,
Srebru će se kolundjija naći,
I tebi će tvoj sudjenik doći,
Koj je sudjen, nikad ni zamudjen.

468. O javore.

O javore, zelen bore,
Blago tebi usried gore.
U zimi te mraz nemore,
U ljetu se hlada uživaš.
Kud ti grane zasizale,
Tud ti ovce plandovale.
Užeže se ovčje polje,
Njega gasi liepa Mare,
Gasuć burmu izgubila
I srebrnu povijaču
I dva traka oda zlata.
Milo tuži liepa Mare,

Digitized by Google

Tko bi meni burmu našô,
Njegova bi ljuba bila.
Od tud idu dva cigana,
List travicu premetali,
Čistu vodu prolijali,
Dok su našli Mari burmu.
Milo tuži liepa Mare,
Liepe moje crne oči:
Koga će te vi gledati,
Crnog malog Ciganina.

469. Oj Ivane.

Oj Ivane Ivaniću!
Stan' der malo divanit ću:
Kroj mi suknju, zima mi je
I papuče, dika mi je
I mindjuše namigaše.

470. Sadili smo.

Sadili smo bažuljak
Sadili smo, dragu ljubim, bažuljak

Digitized by Google

V skromom mjestu za gorom,
Idemo ga gledati,
Je l' iznikel i procvel.
Trgnemo ga kitu dve,
Jedna tebi za šešir,
Druga meni na prsi,
Onda ajdmo u gosti.
Ti nesjedni kraj mene,
A ja neću kraj tebe
Tam nas budu pitali,
Kaj smo mi dva zajedno,
Pak ti reci, pak ću ja,
Da smo si mi rodbina,
Da smo bratac i sestra.

471. Sanka

Zviezde bdiahu po nebeskom hramu,
A u tvrdom snu bi zemlja bila:
Noć bijaše. — U ljubeznom plamu
Ukradem se do tvog dvora biela,
Gdje si rekla, da ću naći samu
Tebe milu, tebe mog angjela.

Digitized by Google

Tvoj je pjesnik drhtô, dušo mila,
Drhtô, slušaj, jer je od tog sata
Sudba njeg'va ciela odvisila....
Drhtô 'e tada, dušo, prvog krata;
Prvog krata pokazá mu vila
Ponor . . strašan . . i od raja vrata.

Nu ti — dodje. I bez cknenja tvome
Hitila si na prsi pjesniku....
O daj stani, da u stanju tome
Pjesan tvoju zabilježi sliku...
Da si boga . . . pjesnik raju svome
Nezabude — raja čast i diku.

Oko tvoje, oko, dievo, milo,
U kom cielo nebo se lieskaše,
Koje zbiljno uvieke je bilo —
U ljubavi za me sad gorijaše;
Il da lišca stidno rumenilo
Dokaz nježan vatre te nebjaše?

Jest, jest, dušo, sva si bila moja —
Moja, moja — oh nebeskeslasti! —
„Moja?“ pitah, a ti reče „Tvoja!“

Digitized by Google

I sav smućen u ljubeznoj strasti
Samo vapijah „moja, Mino, moja!"
I nektarom mnijah da Bog me časti.

A kad nakon oreći gromovi
S tog nas raja — jedva probudiše . .
Kad za život — oh za život novi . . .
Oči nam se opet otvoriše,
Za ruku te angjele ulovi' —
I naše se duše razumiše. . . .

Čuvaj, dušo vjeru, čuvaj mi ju, —
Kletvu našu bozi silni čuše —
Posvetiše svezu najnježniju,
Koja veže silno naše duše, —
I u vieke brižni vrh nas bdiju,
Na pogriešku da gromove sruše!

To sve snivah — a, bog znašto tade
Snivalo se 'e u isto doba Mini?! —
Ah jaoh meni! ona ni neznade,
Da tko i misli na nju u daljini!
Ah sladko se braćo snivat dade,
Al se sanka riedko uistini.

Trnski.

Digitized by Google

472. Čudan običaj.

Seka Jana cvieće brala
Cvieće u njedra svedj skrivala.
Janu pita seka mladja:
„Šta se s cviećen otim zgadja?“
„„Za ćaćka ga berem stara;
Caćku patri cviet s njedara’.
Cviet u njedra skriva svaki,
Kad ga svome bere ćaki.““
„Običaja čudna!“ misli —
I misleć se čedo umisli.
Što se lasno nedokuči,
Mlad se težko to nedoči!
Često ’e dievka cvieće brala,
Cvieće je ćaćku darovalo. —
Al tražeći cvieće u travi
Viek ga sakrit zaboravi.
Proletilo šest proljećah,
Tim narasla dievka veća.
K njoj je došó liepi Mio
Smilja bjaše njoj donio.
Trči dieva cvieće brati,
Da ga liepom Miji vrati.

Digitized by Google

Sried cvieća se sad zastidi,
Gleda — je l' ju tkogod — vidi?
Običaj je razumila:
U njedra je cvieće skrila.
Prije nije laži dokućila —
Sad se 'e više naučila!

473. Dobar večer

Dobar večer Anko!
Što si vas dan radila.
Valja da si dušo!
Liepo cvieće brala?
Komu cvieće sadiš,
Tkoli će se dičiti.
Onaj koga gledaš,
Valjda ćeš ga primiti.
Žao mi je seko,
Što si se tim trudila.
Valjda si se prieko,
U koga zaljubila.
Il tebe uzeti
Il moram umrieti.

Digitized by Google

Jer volim umrieti,
Neg drugu ljubiti.

474. Golub i djevojka.

Ljubio se bieli golub
Sa golubicom.
Gledalo ga mlado momče
Sa djevojčicom.

Kroz livadu bistar potok
Tiho žubori.
Golub guče, momče njemu
Tiho govori:

Crven ti je kljun golube
U golubice.
Još su usta crvenija
U djevojčice.

Bielo ti je bielo perje
U golubice.
Još je bielje bielo lice
U djevojčice.

Digitized by Google

Zagrli me djevojčice,
Pa ću tebe ja,
Pa ti mene, pak ja tebe
Pa smo obadva.

A ma nit bi junak bio,
Koj te nebi htjeo.
Kad su t' usta tako medna
Kano šećer, med.

I njedarce mirisavo
Kano ruža cviet.
Ljubit ću te djevojčice
Ma što rekô sviet.

475. Kratka sreća.

Dieva s dragim šeta,
Puna mislih sretnih,
Rukujuć kroz cvjetni
Divni djulistan

Junak mlad joj gleda
U zenice jasno,

Digitized by Google

Gladi lice krasno,
Kano tulipan.

Čim priniknù k ustam,
Oglasi se zvono,
Ode ah! siono
Dieve sretni stan.

Zvono dievu zvaše
U crkvu na horu,
Junaku na moru
Svanù skrajni dan.

476. Pjesma.

Ah to sladki časi bjahu,
Živjet dok bî u razbludi,
Al izčeznù pa ostahu
Gorke boli u grudi.

Ljubav sva i vjernost moja
Tebi je posvećena.
Bio ja baš bez pokoja,
Ti buď viekom blažena

Digitized by Google

Neznaš, što ja trpim, draga,
Kako venu prsa mâ,
Ti si bila od sveg' blaga
Slast i sreća moja sva.

Teb' od mene odaljiva
Bolje sreće požuda,
Meni sunce već nesiva,
Pokoj tražim zaluda.

Za tobom sam uzdisao,
Smatrah sebe ljubljena,
Al ta sladka mâ misao
Bi kano san razpršena.

S bogom ostaj, ljubo mila,
Tvû nek blagost čuva bog,
Sgoda kad ti ugodila
Misli na me nesretnog.

Trnski.

477. Nježne oči.

Ljubim tvoje nježne oči,
Ljubim, što ti ljubiš sve,

Digitized by Google

Neima dana, neima noći,
Da nemislim na tebe.

Kad pogledam lice sjajno,
Ah moj život sreća je.
I sve kaže meni tajno,
Ljubi, ljubi, ljubi je!

Zaboravit nikad neću,
Tebe dragu ljubeznu.
Mogu ginut i umriet ću,
Ali vjeran ostat ću.

Ljubi i ti draga mene;
Jer, ah mladost prelazi,
Ljubi, jer, ah ljubav prava,
Riedko se kad nalazi.

478. Ode, Ode...

Ode, ode izpred mene,
Ah na vieke ljubezna.
Za tobom mi srce vene
I danas.

Digitized by Google

Žor te oka mog ne stiže,
Rosa lice orosila,
Tuga, žalost već se diže
Za tobom.

Kuda ići, gdje l' te tražit
U premilom svom jestestvu,
Tko li će mi čuvstva blažit
Bez tebe?

Ti okova srce moje,
Prevelikim uzdisajem.
Da spominjem ime tvoje
Do groba.

Na krilih ću Amorovih,
Uzletati vrh planine,
Nebi li te u dvorovih
Spazio.

Ah sudbino nepravedna,
Zašt' mi nedaš još jedan put,
Poljubiti usta medna
Njezina?

Digitized by Google

479. Golubica.

Golubica biela,
Što si nevesela?
Ta kako ću jadna
Ja vesela biti,
Kad moj golub leti
Po tudjih jatovih,
Pa on, pa on ljubi
Druge golubice,
Druge golubice
Moje drugarice,
A na mene jadnu
Ni gledati neće.
Moj golube bieli,
Kad ćeš doletiti
Kad ćeš doletiti
Mene poljubiti?
Biela golubice
Za tri godinice.
Za tri biela dana
I tri noći tavne.

Digitized by Google

480. Dunave.

Dunave, Dunave tiha vodo hladna,
Što stojiš, što misliš, te se nerazlivaš!
Te momu dragomu pute neotvaraš?
Čekalasam, sedilasam, trigodinedanah,
Čekat ću, sjedit ću, još godinu danah;
Ako mi moj dragi i dotle nedodje,
Ići ću, tražit ću, doklem ga nenadjem.

481. Karamfil.

Karamfilu, cvieće moje,
Još da mi je sjeme tvoje!
Ja bi znala, gdje bi cvala
Mome dragom pod prozorom.
Kad moj dragi legne spati,
Karamfil će mirisati.
Karamfil će mirisati,
A moj dragi uzdisati.
Uzdah će se dalek čuti,
Ćak do neba i do boga
Bogu će se razžaliti
I nas dvoje sastaviti.

Digitized by Google

482. Hajduk.

Raslo mi je badem-drvo
Tanko i visoko;
Pod njim leži hajduk Veljko
S liepom djevojkom,
Jastuk im je desna ruka
Hajduk-Veljkova;
Dušek im je djetelina
Trava zelena.
Jorgan im je vitka
Grana sladka badema;
Tud se dala tanka staza,
Tanka tanana,
Po njoj šeće stara majka
Hajduk-Veljkova!
Pa besjedi svomu sinu
Hajduku-Veljku:
Ustaj, ustaj mili sine
Veće zora je!
Sestre su ti uranile,
Konja pojile,
Braća su ti uranila,
Konja zobila.

Digitized by Google

Ustaj, ustaj mili sine.
Podji pred Turke.
Te ti brani svoju braću,
Da ti neplaču!

483. S bogom.

Približuje se taj čas već užasni
Koj će nas na vieke razstavit.
Oprosti, trepti ah na mojih ustih,
Srce posljednje „s bogom" ti veli.

Kratke no ljubke bile su radosti'
Besprijatno one prodjoše,
Vječitu tomu bez konačne strasti,
Poljubci meni dadoše.

Nade sam lišen, tebe kad viditi,
To je samo tek skrb u meni,
Ništa drugo od boga želeći,
Krom zadovoljstvo da on tebi da.

Sjeti s' mene to je želja moja.
To iz mene ljubav govori,

Digitized by Google

Srećna budi cielog žića tvoga,
Zdravstvuj, zdravstvuj i sjeti s' mene!

484. Sarajevo.

S one strane Sarajeva,
Livadica nekošena;
Po njoj pasu tri jelena,
i četiri košutice,
Čuvala ih djevojčica,
U tananoj košuljici,
Nit je tkana nit predena,
Veće zlatom izvezena.

485. Šajkaši.

Svi šajkaši odoše, lako, lako
Svi šajkaši odoše, lagano.
Samo jedan ostade, lako, itd.
I taj jedan besjedi, lako, itd.
Doneste mi britvicu, lako, itd.
Da odsječem trščicu, lako itd.
Da napravim frulicu, lako, itd.

Digitized by Google

Da prosviram banatski, lako, itd.
Da popjevam bačvanski, lako itd.
Da poigram sriemački, lako itd.
Da podviknem šajkaški! lako, itd.

486. Neima dike.

Sve su dike u kolu,
Samo moje neima;
Il je dika bolna
Il joj neda nana;
Nije dika bolana,
Nit joj neda nana,
Već je dika jogunasta,
Pa neće da dodje.

487. Milutina.

Molutino, oj djevice mila,
Ti boginjo sried zemaljskih vila:
Bit okrutnom kada će prestati,
Kad za ljubav, ljubav ćeš mi dati?

Kad ću dievo, kad ću sretan biti,
Med, kad li ću s ustah tvojih piti?

Digitized by Google

Kad ću sladko — ti — od tebe čuti,
Kad će dvojba ta tvoja minuti!

Ah nedvoj, ti dušo od duše moje,
Ove grudi za te ljubav goje,
U njih bit ćeš dok sviet nepropane
Milutine ime dok nestane.

488. Sjedi dieva.

Sjedi dieva pokraj mora,
Na kamenu studenom,
Tiho gleda u daljinu,
Sa očima suznima.

Jadna gleda i uzdiše
Od zorice do zore,
Pusta vidi more pusto,
Neima, neima dragoga.

Val se diže, val opada,
Lome pjene grebeni,
Tako žalost i uzdanje,
Lome srce djevino.

Digitized by Google

Eno, eno prši jadro!
Vaj to lete sokoli.
Ali eno uz bregove.
Sivi jadre oblaci!

Dieva ružu s njedra vadi,
Baca ju u slapove;
Ružo plivaj, dragog stigla,
Dovedi ga njedru mom;

Jedva ruža dragog stigla,
Dovede ga mrtvoga,
Tužna dieva spaziv dragog
Pretvori se kamenom.

489. Zakletva.

Zaklinji se ti na boga
Svieta ovog stvoritelja,
Da ćeš meni vjerna biti,
I do groba me ljubiti.

A ja tebe uvjeravam,
Desnu ruku evo t' pružam,

Digitized by Google

Ljubit ću te u tajnosti,
Ta to mi je bar u vlasti.

S bogom ostaj, ah premila,
Viekóvječno srećna bila,
Kad se opet sastanemo,
Da bi onda moja bila!

491. Milka.

Ti već spavaš, Milko moja,
Već te grli sladki san,
A ja tužan bez pokoja,
Živim, bila noć il dan.
Blago tebi, Milko moja,
Sladka želim ti pokoja,
Spavaj sladko, lahko noć,
Milko, bog ti u pomoć.

Sunce, mjesec i zviezdice
Sjajuć, gone noćni mrak,
Sunce mi je tvoje lice
Zviezde očih tvojih zrak.
Oj mjeseče i zviezdice,

Digitized by Google

Čuvajte mi njeno lice!
Spavaj sladko, itd.

Čuj, slavulj kraj slavke svoje
Ljubko poji, ječi gaj!
Ja daleko od Milke moje,
Ah ljubavi plačem vaj.
Slavulju, uz pjesme tvoje,
Pjevaj Milki vaje moje!
Spavaj sladko, itd.

Sav sviet spava, ljubav bdije,
Vjerna majka svinh nas,
Moje srce ljubav grije,
Čuj, ah Milko, ti mòj glas!
Moje srce za te bdije,
Jer ga vierna ljubav grije.
Spavaj sladko, itd.

Gromović.

492. Gdje si?

S gorice se put moj vije,
Dol se puši, more vrije.

Digitized by Google

Svud te tr ᵉˢ žim pod nebesi,
Uzdah uviek pita: gdje si?

Oledan mi sunce ovdje,
Cviet uvehne, žiće prodje,
Nepoznajem sviet ovuda,
Ah tudjinac ja sam svuda!

Gdje si zemljo o željena!
Nepoznata, obljubljena,
Zemljo mojih nadah svijuh,
Gdje mi ruže moje kliju!

Svud te tražim pod nebesi,
Uzdah uviek pita: gdje si?
Odziva se meni vila,
Gje ti nisi, ona j' mila.

Prognan sam iz zemlje one
Za kojom me tuge gone,
Koju želim svakim sankom,
Svakom noćju, svakim dankom.

Digitized by Google

493. Tužni.

Radi tebe ja na kocke,
Stavio sam sreću svoju,
Kojoj ralje tamnog groba,
Tam su, ah tam otvorene!

Želja tvojih roditeljah,
Da s' odielim ja od tebe,
Da se zemlja medju nami,
Za na vieke razstavi.

Dobra dušo ti ćeš otić,
Mome oku iz okruga,
Na srce mi past će tuga,
I na prsi junačke.

Naručaje kad u tudje,
Polazila budeš mila,
Spomeni se da si bila,
Duše moje rajska slast i

A krvavo srce moje,
Tražit će te pod nebesi
I pitat će uvjek gdje si,
I pitat će do groba,

Digitized by Google

494. Popotnik.

Popotnik pridem čez goró
Od doma vzel sem že slovó,
In kamor se okó ozré
Povsod se mi nov svět odpré,
Tud tukaj solnce gre okrog,
Dolino vidim hrib in log;
Pa solnce naše bolj blišči,
In hrib naš, hrib naš lěpše zeleni.

Tudi tu svetó světličice,
Po njih šumé čebelice;
Pa naših rož je lěpši cvět,
Čebelic naših slajši med.
Skoz města hodim in vasí,
Povsod drugač se govori,
Jaz tujc nikogar ne poznam,
In srěd ljudi povsod sem sam.

Prijatli se objemajo,
Pojejo, si napivajo;
Jaz grem po poti tih mem' njih,
Vse prazno v prsih je mojih.

Digitized by Google

Možé se in se ženijo,
Veseli so in ukajo;
Pa meni raste rožmarin
V preljubi moji domovin'.

Dežela ljuba, kje ležiš,
Ki jezik moj mi govoriš?
Kjer znanci moji še živé,
Prijatli moji v grobih spé?
Zdihujem, prašam vedno: kje?
Prijatli k vam želi srcé.
Peruti iměti si želim,
Da k vam domú ko ptič zletim.

J. Strel.

495. Sarafan.

Stara mama, o ne šiva
Sarafana več,
Pusti dělo in počivaj,
Zlati čas je preč!

„Hčerka k meni sedi,
Ljuba hčerka ti.

Digitized by Google

Mlada si pa vědi
Da mladost zběži."

„Poješ veselice,
Kakor ptič, sladko;
Bereš si cvětlice;
Pa minulo bo!"

„Prešla bodo lěta,
Znjim veselja laj,
Lic rudečih cvieta
Več ne bo nazaj:"

„Tudi jaz sem pěla,
Mlada děklica;
Zdaj sem tiha, vela,
Stara mamica!"

„Al nad hčerko sladje uživam
Prešlih veselin,
Sarafan rudeči šivam
V mladih lět spomin."

Ruska.

Digitized by Google

496. Vse mine.

Kje so moje rožice,
Pisane in běle,
Mojga srca ljubice,
Žlahtno so cvětele?
Ah spomlad je šla od nas,
Vzela jih je zima mraz.

Kje so moje ptičice,
Kam so zdaj zletele,
Oh nedolžne pěvčice,
Kak so žvrgolele?
Zanjke b'le nastavljene,
Ptice so se vjele vse.

Kje je hladni potok moj,
Kjer sem se sprehajal.
Kjer skušnjav nevarni boj
Mene je obdajal?
Vel'ka, vel'ka suša b'la
Zemlja je popila ga.

Kje je moja utica,
Utica zelena,

Digitized by Google

Kje je hladna sěnčica
Z lipice spletena?
Hud vihar podrl je njo,
Oh zelena več ne bó.

Kje je tista děklica,
V vrtu je sědela,
Lěpa kakor rožica
Pěsmice je pěla?
Hitro, hitro mine čas,
Mine tude lěp obraz.

Kje je fantič zdaj vesel,
Ki je to prepěval,
Da bi enkrat še zapěl,
Kratek čas nam delal?
Hitro, hitro mine čas,
Ah, ne bo ga več pri nas.

Orožen.

497. Svarjenje.

Stoji, stoji tam lipica,
Pod lipo hladna sěnčica,

Digitized by Google

Pa v sěnci miza kamnata,
Na štiri vogle rězana.

Okoli mize stolici,
Prelěpi stoli rězani;
Na stolih fantje mi sědé,
Med fanti děklice mladé.

Vesele pěsmi si pojó,
Pijejo vinčice sladkô,
Prijazno se pomenkvajo.
In samski stan obrekvajo.

Že prilетěla ptičica,
Oj drobna ptica pisana,
Že sědla je na lipico,
Zapěla tako pěsmico:

„Děvičice, noričice,
Čě fantom vse verjamete;
Vam běli grad obětajo,
Pa črne koče nimajo."

„Vesele pěsmi vam pojó,
Vam vince točijo sladkó;

Digitized by Google

Vi z njimi se poměnkvate,
In samski stan opravljate.“

„„Le pazi, ptičica!
Oj drobna ptica pisana;
Če fantje tebe vzamejo,
Ti zlato perje spulijo.““

„Če meni perje spulijo,
Življenja mi ne vzamejo,
Jaz novo perje spod redīm,
In spet v zeleni log zletim.“

„Tam bom po vějah lětala,
Děkletam milo spěvala:
Jaz sem ostala pisan ptič,
Oj, ti pa nisi več deklič.“

498. Slovenska deklica.

Sem slovenska deklica,
Milka mi j' imé,
Sem obraza bistrega,
Hrabro 'mam srcé.

Digitized by Google

Ljubi moj je čvrst rojak,
Lěp slovenski je junak,
Ljubi moj je Slave sin,
Krěpki sin planin.

Mati me slovenska je
Nježno dojila,
V sladkem domoljubji me
Je odgojila.
„Bog vas živi věčni čas!“
Pěla zmiraj bom na glas:
„Bog vas živi mamica,
Vrla Slovenka!“

Kadar se možila bom
S toboj, moj junak!
Mora strašnih topov grom
Tresti zemlje tlak.
In na grada razvalin'
Te objamem, sin planin!
Dam ti roko, ljub' junak,
Hrabri korenjak.

Sem roda slovenskega
Kaj je „slava“ znam;

Digitized by Google

V srcu mi do „slavnega“
Divji snuje plam. —
Sinček moj pa mora bit
Naroda, svobode štit,
Mora Slave bit vojak
Srčni korenjak.

Kadar pride boja dan,
Věnc mu plela bom,
In če pade bojnih ran —
Padel je za dom.
Potlej grob bom věnčala,
O junaku vriskala,
Padel v bran je naroda —
Srečna Slovenka!

499. Narodna.

Spravila sam večericu
Večerati neću! „Kato zlato!
Večerati neću.“

Prostrla sam posteljicu
U nju leći neću. Kato zlato!
U nju leći neću.

Digitized by Google

500. Narodna.

Prodji diko ti našim sokakom.
Buki az ba!
Buki ez be.
Slovo ljudi mišljete
Misliš diko volim te.
Nevolim.

I moja je kuća na sokaku.
Kuća mala al u kući frajla.
Moja mama matora pa spava.
Ona misli da ja spavam sama.
Al dvojicu puščam u sobicu.
Jednog moga druga snajinoga.
S jednim igram s drugog razgovaram.
Jednog grlim, drugoga cjelivam.

V. Napitnice.

501. Napitnica.

Puna srca, pune čaše,
Neka živi, što je naše;

Digitized by Google

K tomu ljubav svaki čas,
Braćo neka vodi nas!

Bože živi naše krasne,
Našeg žića zviezde jasne!
Neka bude čitav sviet
Njima samo jedan cviet!

Bože živi prijatelje
I sve domorodne želje!
U njih nam je prava slast,
U njih domovine čast!

Ovu čašu za Hrvate,
Nek jim slava liepo cvate,
Od nje ime naroda
Čuva nas od propada.

Jošte jednu za Slavjane
Da jim željna sloga svane:
U jeziku, krieposti
I u staroj vjernosti!

Digitized by Google

Braćo! još i ovu čašu
Za ljubav i slogu našu,
To je ona silna moć,
Kâ će sravnat sve jednoč!

Al. Zdenčaj.

502. Dolenska.

Pridi Gorenc! z mrzle planine,
Vabi Dolenc v gorske doline;
Mrzel je led, pridi se grět!
Solnce gorkó tukaj nam sija,
Trta ljubó gor se ovija,
Vince z goré greje srcé.

Brati nas rod, brati nas Sava;
Pridi na brod krški s Triglava:
Bratec, bod moj! pij ga z menoj.
Trta rodi, trud pozabimo,
Vince blišči, Slovencem napimo,
Bratom v okrog: živi jih Bog!

B. Potočnik.

Digitized by Google

503. Napitnica.

Kom mladih u žilah
Krv plamteći vrije;
Kom srce junačkih
U grudih još bije.
„Taj k nam nek pristupi,
U junački krug;
Nek ruku nam dade,
I bude naš drug!
Hajde k nam, hajde k nam,
Hajde, hajde, hajde k nam
Drži s nam, hajd, hajd, hajd!“

Tko svakog Slavena
Narečja ma koga,
Bez razlike ljubi
Kô brata viek svoga.
Taj k nam itd.

A tko takav nije,
Taj nek se izgubi,
Nij' vriedan da pije,
Slavenke da ljubi.

Digitized by Google

Nij' vriedan da živi,
Nij' brat naš, ni drug;
Već izrod je hudi
Kužeći naš krug.
Van š njime, van š njime!
Van š njim, van š njim, š njime van,
Van, van, van!

Gromović.

504. Utočište.

Kad me tare tuga
I nevolja druga;
Kad me zlobni sviet
Stane hudo klet:
Kad me svi ostave,
Mene zaborave,
U pivnici tražim liek.

Kad me drugi grdi
I na me se srdi;
Ništa nemarim
Lulu zapalim,

Digitized by Google

Pa uz prkos svima
U pivnici vina
Napijem se rujnog ja.

Nek se na me svatko
Ljuti makar kako,
Neću srdit se,
Nit š njim pobit se;
Volim miran biti,
U pivnici piti,
Ona pruža svemu liek.

505. Svagdje.

Svagdje mene možeš naći;
Jer sam svagdje poznat ja.
Svi me ljudi već poznadu,
Svako diete za mnom zja.
A ja velim ha, ha, ha!
»Ubi bene, ibi patria.«

Kad me ljetom ili zimi,
Tko neprimi u stan svoj;

Digitized by Google

Mahom odtud ja se gubim
I stan dalje tražim svoj.
I svagdje ga nadjem ja
„Ubi bene, ibi patria."

Sve što imam na seb' nosim,
Torba mi je kuća mâ.
A da će ju tko oteti,
Nestrašim se toga ja.
Zato pjevam ha, ha, ha!
„Ubi bene, ibi patria."

Dok koracat budem mogô,
Viek ću tako živjet ja;
A viek tako ak' mi bude,
Neću poznat nikad zla.
Vjek ću piti: ha, ha, ha!
„Ubi bene, ibi patria."

506. Gorenska zdravica.

Bratci veseli vsi
Pěsem zapojmo mi
Od vinca sladkega
Ko solnce čistega.

Digitized by Google

Glažke nalimo si,
Ven ga popimo vsi!
En glažek al pa dva,
Ta nam korajžo dá!

Kadar pri miz' sedim,
Glažek u rok' držim,
Si srce mi smeje,
Oj kakšno veselje.

Kadar pa vitnca ní,
Takrat me vse bolí,
Vince mi zdravje dá,
Ker moč u seb' imá.

Kadar pa dnarcev ni,
Kaj pa nas to skrbi?
Saj birt še kredo 'ma,
Bratci le pijmo ga!

507. Zdravica.

Uz glas, uz glas uzkliknimo,
Rujnim vincom nazdravimo!

Digitized by Google

Našem gazdi, našoj diki
Svaki od nas nek zaklikti:
„Hurrah, hurrah, živ nam bio,
Za mnogo se slavio;
Hurrah, hurah nék svud ori.
Gdje se naški govori."

Kak' su ove pune čaše,
Tako jesu želje naše!
Sa željami svaki neka
Gazdu našeg sad dočeka,
Hurrah, hurrah živ itd.

Kol'ko kapljic ovog vina,
Tolko njemu mi godina,
Svi ukupno sad želimo
I iz srca svi velimo:
Hurrah, hurrah, živ itd,

508. Narodna.

Vino pije Dojčin Petar
Varadinski ban,

Digitized by Google

Popio je sto dukatah
Sve za jedan dan.
I još k tomu vrana konja
Zlatan buzdovan.
Karao ga kralj Matijaš
Zemlje gospodar:
Bog t' ubio Dojčin Petre
Varadinski ban;
Što s' popio sto dukatah
Sve za jedan dan.
Jošte k tomu vrana konja,
Zlatan buzdovan?
Al' besjedi Dojčin Petar
Varadinski ban:
Nekaraj me kralj Matijaš
Zemlje gospodar!
Da ti piješ rujno vino
Što no pijem ja,
Popio bi ravnu Peštu
I sav Budim grad.

Digitized by Google

509. Napitnica.

Ja podižem čašicu
I napijam zdravicu:
Mom susjedu do sebe,
A on će ju od sebe.

Ante sad pije,
Da mu se smije,
Sve družtvo cielo,
Veselo!

Ante ju je izpio,
Ter je Franji napio,
Napi mi se Franjo moj,
Došô ti je redak tvoj.

510. Napitnica.

Ta ja sam se zakleo,
Pod čepom umrieti
I moj pehar razbiti
Na hiljadu crepi'.

Ti si brate lupača,
A ja ti pomažem.

Digitized by Google

Propast ćemo obadva,
Istinu ti kažem.

Ti se rado napiješ,
A ja neprolievam.
I sa starim šilercem
Svoje prsi sgrievam.

Kucnut ću se s susjedom,
I s desna i lieva.
Ja ću njemu pjevati,
A on nek odpjeva.

511. Napitnica.

Još nijedan Zagorac,
Nije prodô vina,
Veselo ga izpila
Doma je družina.
Pijmo ga, pijmo ga
Doklem ga imamo;
Pijmo ga, pijmo ga
Doklem ga je!

Digitized by Google

Koji s nami neće pit,
Čašu rujna vina;
Taj k Turčinu može it,
Živjet kano svinja.
Pijmo ga itd.

Anda braćo pijmo ga,
Sve do biela dana.
Nežalimo mi njega,
Dok je Bone nama!
Pijmo ga itd.

512. Čaša.

Dobri domaćine
I svi gosti š njime!
Hvala dragom Bogu,
Da baš danas mogu
Pjevati.

Naši stari kažu,
Koji riedko lažu:
Gdje se jede, pije,
Da tu dobro nije
Šutiti.

Digitized by Google

A gazda naš veli,
Iz sveg srca želi,
Da me poslušate,
I da cienu znate
Njegovu.

Na travnom ostalku,
Caru i prostaku.
Ja sam uviek bila
Služkinja premila
To pamtim.

Al novije vrieme,
Prispjelo je meni,
Za ublažit tugu
Navukla sam drugu
Košulju.

513. Narodna.

Zelen sokak eto tako,
Potopila Sava,
Šorom Janko ja sve tako
Šijem pa pijem.

Digitized by Google

Moju dragu eto tako
Zaboljela glava.
Čuješ strina, ženi sina,
Da pijemo vina.

Preplivat ću eto tako,
Zelen sokak Savu
O jeseni groždje beri,
Beri pa se ženi.

Uzabrat ću eto tako,
Ljekovitu travu,
Šorom Janko ja sve tako,
Šijem pa pijem.

Pa ću malo mojoj dragoj,
Zaliečiti glavu.
Čuješ strina, ženi sina
Da pijemo vina.

514. Napitnica.

A, a, a, Dragi brate Andrija,
Ako želiš vesel biti,
A ti moraš s nami piti.
A, a, a, Dragi brate Andrija.

Digitized by Google

B, b, b, Vino ništa nezebe,
Jer je puna njeg' pivnica,
To po selu znadu djeca;
B, b, b, Vino ništa nezebe.

C, c, c, Budalasta Jelice,
Zašt ne nosiš vino amo,
Neg se smucaš amo tamo;
C, c, c, Budalasta Jelice.

D, d, d, Sam' nemiešaj ti vode,
Jer ćemo ti nokte rezat,
I za uši tam' am' dizat;
D, d, d, Sam' nemiešaj ti vode.

E, e, e, Sjedi amo do mene,
Kazat ću ti, gdje su vina
Od šećera i pelina:
E, e, e, Sjedi amo do mene.

F, f, f, Evo tebi moj gjergjef,
Što s' donila vina stara
Od Klikuna i Mostara;
F, f, f, Evo tebi moj gjergjef.

Digitized by Google

G, g, g, Bud'mo sada bez brige,
Jesti, piti ima dosta
Za svakoga ovdje gosta:
G, g, g, Bud'mo sada bez brige.

I, i, i, Nedangubi Gjuro ti,
Pij u zdravlje gazde sada
Pak će gazda za te tada;
I, i, i, Nedangubi Gjuro ti.

K, k, k, Liepa ti je prilika
Suho grlo namočiti,
I želudac natočiti;
K, k, k, Liepa ti je prilika.

L, l, l, Daj nebudi već osel,
Nego izpij čašu vina
Sladka, skupa, stara, fina;
L, l, l, Daj nebudi već osel.

M, m, m, Vidiš pobro da pijem
Do malog prsta sada;
Što je naša viek navada;
M, m, m, Vidiš pobro da pijem.

Digitized by Google

N, n, n, Bit ćeš Ante sad bijen,
Ako nećeš vesel biti,
I zdravicu sada piti;
N, n, n, Bit ćeš Ante sad bijen.

O, o, o, Što se čudiš sad Tomo,
Da s' veseli, daj jim mira
Kada sud tvoj vinski svira,
O, o, o, Što se čudiš sad Tomo.

P, p, p, Deder brate Filipe
Jer smo ljudi kratka vieka:
Još da nije toga lieka;
P, p, p, Zlo bi, brate Filipe.

T, t, t, Sada braćo vidite,
Kako njeki kriju čaše,
A gledaju sam' na snaše;
T, t, t, Sada braćo vidite.

U, u, u, Ima l' još u podrumu
Mato vina? zato nosi,
Tebe gazda liepo prosi;
U, u, u, Ima l' još u podrumu?

Digitized by Google

515. Zagorska napitnica.

Mužek se trudi, ter se vrti,
Da mu se dielo ne zamudi.
Kume moj dragi, daj se napij,
Jošte nas nebu, daj se ga vžij.

Dnevom si hižu, ter marhu gledi,
A pod večer prejde k svojoj kleti.
Kume moj dragi, itd.

Oganj zakuri, pjevca vrti,
Zove pajdaša, pak mu veli:
Kume moj dragi, itd.

Kolje bum sekel, oštril ga bum,
Djeca ga obele, gostil se bum.
Kume moj dragi, itd.

Sam budem grebal, gnoja nosil.
Da mi bu tersek bolje rodil.
Kume moj dragi, itd.

Doklam nakolim, dosta ga bu,
Žene odpravim kopat s vodom.
Kume moj dragi, itd.

Digitized by Google

Snažil i vezal budem ja sam,
Kajti to delo dobro ja znam,
Kume moj dragi, itd.

Ja jem i pijem ženom, s djecom,
I kî se trude skupa s menom.
Kume moj dragi, itd.

Kad mi dozrije grozdje moje,
Onda pozabim trude svoje.
Kume moj dragi, itd.

K Vrbanju vince zagovorim,
Pope i svece da nadielim.
Kume moj dragi, itd.

Smrček kad v jesen milo čvrči,
Gledaj posudu, to mi krići.
Kume moj dragi, itd.

Lagve bum strugal, bednje nabijal,
Da me krvavi pot bu prebijal.
Kume moj dragi, itd.

Digitized by Google

Kad mi pak dojde sv. Mihalj,
Grozdje dozrije, pak ga bum bral.
Kume moj dragi, itd.

Martinje dojde, krstil ga bum,
Vince postane napil se bum.
Kume moj dragi, itd.

Na badnjak s božićnicom dodjem
[s kleti,
Da mi se Božić moj ljepše sveti.
Kume moj dragi, itd.

Da mi se vince blagoslovi,
Za to svet Janoš dobro stoji.
Kume moj dragi, itd.

Na svete tri kralje svetil ga bum,
Kaj ga popijem, napunim s vodum.
Kume moj dragi, itd.

Bum križeca čekal doma naviek,
Da me Bog ljubi, a poštuje sviet.
Kume moj dragi, itd.

Digitized by Google

Onda si vincem srce vkrepim,
Da se po malo razveselim.
Kume moj dragi, itd.

Kad mi pak dojde gospodin špan,
Njega dočeka pečen puran.
Kume moj dragi, itd.

Peter v pivnicu s ključi drči,
Pipu odpira ovak kriči:
Kume moj dragi, itd.

Danas al sutra mrtav nam glas,
Vince ostane, nebude nas.
Kume moj dragi, itd.

Zakaj se mučim, a nebi ga pil,
Zakaj se trudim, a nebi ga s' vžil.
Kume moj dragi, itd.

Zato ga pijmo, vezda i mi,
Doklam na svietu jesmo živi.
Kume moj dragi, itd.

Digitized by Google

Molimo Boga, da trsek rodi,
Kad nam naš vinček ovak godi.
Kume moj dragi, itd.

Il hvaljeno budi ime Ježuš,
A vi mužikaši igrajte tuš.
Kume moj dragi, itd.

Daj vam Bog zdravje i obilje,
To vam križari sada žele.
Kume moj dragi, itd.

516. Napitnica.

Gosti moji mili,
Koji ste me pohodili,
Hvala za vaš trud,
Želim više put.
Nemojte mi zamjeriti,
Ak vas nemrem podvoriti,
Kak bi želel ja,
Draga braćo ma.

Dragi prijatelji,
Budmo dakle svi veseli

Digitized by Google

I kako smo sad,
Dao Bog višekrat.
U to ime natočimo.
Pijmo, ter se veselimo,
Dok nedodje čas,
Kad već nebu nas.

517. Napitnica.

O prijatelji budemo veseli,
U sastanku ovome sad;
Jer Bog zna, je li mi više kad
Veseli bumo kao sad.

Udes nemili, nas često sili
S prijatelji se razstati,
I može biti da uprav sad
Mi smo veseli skup zadnji krat.

Nu ak' se sluti, da više putih
Nam sreća dade se skup sastat,
O tada, prijatelji, o tad,
Veseli bumo opet kô sad.

Digitized by Google

Domaćin mili, kod kog smo bili,
Nas vazda prime kô braću brat,
Daj Bože daj da mi više krat,
Njemu nazdravimo kao sad.

518. Narodna napitnica.

Pade listak s topole
Posried čaše popove,
Da je znala topola,
Da je čaša popova,
Ona nebi padala,
Nego bi govorila:
Ovo je čaša popova
Popo će ju popiti,
Ako l' ju nepopije,
On će reći igugu
Pa će piti i drugu:
Drugu pije — na treću se smije!

Pade listak s kruške,
Posried čaše mužke,
Da je znala kruška,
Da je čaša mužka,

Digitized by Google

Ona nebi padala,
Nego bi govorila:
Ovo je čaša mužka,
Mužko će ju popiti
Ako l' ju nepopije,
On će reći igugu,
Pa će piti i drugu.
Drugu pije — na treću se smije.

Pade listak s breskve
Posried čaše ženske,
Da je znala breskva,
Da je čaša ženska,
Ona nebi padala,
Nego bi govorila: itd.

Pade listak s drenjinje
Posried čaše djetinje,
Da je znala drenjinja,
Da je čaša djetinja.
Ona nebi padala,
Nego bi govorila: itd.

Digitized by Google

519. Tipografia.

Hajd pij, Tipografia nek živi, živi viek!
Braćo, dajte si ruke kô drugovi sad,
Sve nas jedan obima umjetni sklad.
Slobodan um, slobodan muž!

Hajd pij, naš Kutnogorski nek živi,
živi viek!
On bo nam istinu doni na svjet,
Razpudiv tminu i trh robstva klet.
Slobodan um, slobodan muž!

Hajd pij, sve što je slavsko, nek živi,
živi viek!
Umjetnost tko zametava, zao je hud,
A tko njega sliedi onaj je lud.
Slobodan um, slobodan muž!

Hajd pij, sve što ljubimo, nek živi,
živi viek!
U ljubavi slaže se svaki rad,
Zato i napijmo ljubavi sad.
Slobodan um, slobodan muž!

Digitized by Google

520. Zdravica domorodna.

Kraljević je Marko
Hrabar junak bio,
Nego je i brabro
Rujno vince pio.
Dakle i mi braćo,
Njegovi unuci,
Nasliedujmo Marka
S čašami u ruci!

Nije zalud Marko
Rujno vince pio;
Već je njim za mejdan
Srce slobodio.
Dakle i mi, braćo,
Markovi potomci,
Pijmo i budimo
Na mejdanu momci!

Kad pokuša zlotvor
Biće nam oteti,
I nas sokolove
U verige speti.

Digitized by Google

Onda braćo, onda
Markovi potomci,
Sviet nek vidi, da smo
Na mejdanu momci!

Kad zatrubi trublja
U borbu za prava,
Kada krvcu našu
Tražit bude slava.
Onda braćo, itd.

Bože živi Marka,
U našoj pameti!
Bože i nas živi! —
Pijmo, vrieme leti.
Onda braćo, itd.

521. Napitnica.

Drž'te čaše svi u ruci,
A ti gazda vino vuci,
Časti goste, dok nesvane,
Dok ti ardov neusane;
Onda gazda labku noć,
Bog ti bio na pomoć!

Digitized by Google

Deder gazda goste služi,
Da te koji nenaruži,
I napuni čašu svima,
Da pijemo zdrav'cu vina.
Zdrav nam gazda ti budi,
Pak nas opet ponudi.

Za veliku slavu našu
Sad u ruke svaki čašu.
Zašt' da mi se tud pečemo,
I u novac sve tečemo,
Hitro složno pijmo sad,
Koji ima vince rad.

Baš je bratjo Božja volja,
Da nemože biti bolja,
Osta čisto prazno staklo,
I vino se već izmaklo;
Sladko smo ga popili,
I u grlo salili.

Sada opet nek se toči,
I to gazdi baš na oči,
Ma se zato on ljutio,
I sebikar naškodio,

Digitized by Google

Mi ćemo se veselit
Još k otomu jest i pit.

Svud je dobro, novca gdi je,
A najbolje, gdje se pije;
Nisu dobra sva u raju,
Jerbo tamo pit nedaju.
Na nebu je slavni raj —
A na zemlji kelneraj.

Danas jesmo, sutra nismo,
Do godine Bog zna gdi smo,
Pitat će nas, gdje smo bili?
A nismo se ni napili,
Pijte braćo, dok ima,
Nek se nitko neštima.

Mi smo ljudi kratka vieka,
Još da nema toga lieka,
Bog i duša! svi bi ljudi
S mnoge brige bili ludi.
Deder da se kucnemo;
I da vince gucnemo.

Tako mila braćo valja,
To je našeg gazde volja

Digitized by Google

Svaki neka dobro muze,
Otari mu bližnji suze,
Pak se spremi, i drugu
Bacit koju još tugu.

522. Napitnica.

Liepe naše pivnice,
Gdje izviru toplice,
Ke u zimi nas tope,
A po letu pak hlade,
Truda, znoja van tiraju,
Da žilice prebiraju,
Koj' se k njima uteče,
Oboliti on neće.

Liepe naše pivnice,
Gdje nam stoji recipe,
Ako pulsus neruži,
On ga takim opruži,
Nije treba trave brati,
Nit' korenja već skupljati,
Nego uzmi gotovo
Pa ozdraviš na novo.

Digitized by Google

Liepe naše pivnice,
Gdje nam stoje pravice;
Sudac sudi na sudu,
Očekajuć ponudu.
Liepe naše vi pivnice
Gdje se toče svim čašice
Ako s' jedna iztoči.
Deset ih se natoči.

523. Napitnica.

Slušajte me prijatelji,
Da vam vriednost vina kažem,
Koj' ste njegvi ljubitelji
Sudite me, jel' ja lažem.

Težko ide muž na polje,
Kada vina doma nije,
K poslu nema dobre volje,
Dok se prije nenapije.

Mudro ide plug po rali,
Smiešno orač brazde meće
Svoju muku ništ' nežali,
Ak' s barilca se navleče.

Digitized by Google

Neće koscu trava padat,
Svaka žila s trudom trepi.
Zna on kupe dobro slagat,
Kada s vinom se okriepi.

Nezna pisar ništa peru,
Dok ga vino neogrije;
Zabi Turčin svoju vjeru,
Kada mu se vince smije.

Neće gusle muzikašu
Složno u rukuh poigrati,
Kad popije vina čašu,
Zna on strune prebirati.

Isti vojak kada stoji
Tam gdje mnogim smrt se kroji,
Smrti on se ništ' neboji,
Ako s vinom se napoji.

Dvojvrst svoje muke trpi,
Koga trieznog one biju,
Bržje režu ženski srpi,
Kad se snaše ponapiju.

Digitized by Google

Nij tú tuge nit žalosti,
Kada gazda goste gosti,
Goste gosti, bez žalosti
Jesti piti dade dosti.

Anda braćo čašu pijmo,
Pijuć složno s' veselimo ;
Bože živi gospodara,
Kuće ove poglavara.

524. Napitnica.

Kad smo skupa došli,
Bud'mo jedne misli.
Ej druže pijmo ga,
Tja do dana bieloga!

Veselo mu srce,
Koji pije vince.
Ej pobro pijmo ga
Tja do dana bieloga!

U tugi je batrivost,
U nesreći zabljivost.
Ej Bono pijmo ga
Tja do dana bieloga.

Digitized by Google

Neka idu sva na kraj,
Vince je zemaljski raj;
Dakle ej svi pijmo ga
Tja do dana bieloga.

U zemlji kad budem gnjil,
Vinca više nebum pil,
Dakle brate pijmo ga
Tja do dana bieloga.

Doklegod ću živjeti,
Dotle ću s' veseliti,
I s braćom ću piti ga,
I kroz grkljan silit ga.

Vina ću uživat,
I Slavom napijat,
Dok uzmogu piti,
I u družtvu biti.

Bože živi nas i vas,
Koj' ste došli gledat nas;
Živimo dakle skupa
Dok nam zvon neslupa.

Digitized by Google

525. Napitnica.

Ja znam braćo jednu tajnu;
Samo dajte čašu sjajnu
Dobrim vinom kićenu.
Nasmijem se ha! ha! ha!
Napijem se klu! klu! klu!
Veselim se hu ju, ju!

Tko se braćo vina krije,
Taj pred menom čovjek nije,
Nit slavonskog plemena.
Nasmijem se ha! ha! ha! itd.

Pak da vidiš, šta će biti,
Kad Slavonac stane piti,
Čaše pune prazniti.
Nasmije se ha! ha! ha! itd.

Jesti, piti i djelati
Slavonac se neda zvati,
Jošte manje nuditi,
Smijući se ha! ha! ha!
Napijajuć klu! klu! klu!
Veseleć se hu ju! ju!

Digitized by Google

To je nami najveć krasno,
Ak' živimo s braćom častno
Svagda u družtvu jedini,
Smijući se ha! ha! ha! itd.

Svim koji se Slavi zovu,
Prvu dakle čašu ovu
Jednokupno napijmo
Smijući se ha! ha! ha!

Drugu rodu Slavjanskomu
Svaki vjerni sin nek svomu
Iz srdašca napije
Smijući se, ha! ha! ha!

Ali narod mudro kaže,
Da „do triput Bog pomaže“;
Zato treću točimo,
Smijući se, ha! ha! ha!

Bog daj sreću svakom sinu,
Koj ljubi domovinu,
I pomaže narodnost.
Smijući se, ha! ha! ha!
Napijajuć klu! klu! klu!
Veseleć se hu ju, ju!

Digitized by Google

526. Napitnica.

Pun veselja danas je dan
Tebi Mio aldovan,
Koj iz srca ljubavi
Želiš da smo veseli,
Jal i nazlob hitimo,
Stalnost srca primimo!
Da mi ovak skupa svi
Bud'mo danas veseli.

Toči čašu brate moj,
O mom srcu ti nedvoj,
Jer si vriedan ljubavi,
Hoću za te izpiti.
Bog te živi mnogo ljet,
Našega pajdaštva cviet!
Mož'bit k ljetu nebu me,
Da bi napil' zdravlje tvê.

Dragi brate ja velim,
S tobom se većkrat hvalim,
Da ja imam jednoga
Prijatelja vriednoga

Digitized by Google

I da je to istina,
Bez svakoga dvojenja.
Ja ti pijem za zdravlje,
Daj da i ti za moje.

Prijatelju mnogo je,
Sad sam spozno srce tvê
Da me ljubiš, kud ću već,
Sam' pridajem jednu rieč:
Bog potvrdi mnogo ljet
Našega pajdaštva cviet!
U to ime zdravice
Pijem sve do kapljice.

Prijateljstva stalnoga
Nez'boravim vašega,
Zato sada iz 'srca
Piti ću za sve skupa:
Bog vas živi sve zdrave
Srca mojega slave.
Bog daj svim nam i k ljetu
Ovdje bit' u veselju.

Nezabim se ah iz vas!
Dok na svietu bu mi glas;

Digitized by Google

Vas o sinci objimljem,
Kano braću sad primem,
Željeći baš iskreno
I proseći ljubljeno,
Da vi na me mislite
Da me nezaboravite.

527. Napitnica.

Nemam časti ni kredita,
Nit u srcu apetita,
Misle ljudi, gdje je hvala,
Da ja imam kapitala.
A ja imam sto talira'
Sve od finog flispapira.

Dok sam imo, bank sam davo,
Po tri noći nisam spavo,
Da sam imo puno krilo,
Još mi nebi dosta bilo,
Sve na keca i na kuglje,
Dok nedadem sve me žulje.

Halber cvelfe jest početak,
Šlage, gebe, jest svršetak:

Digitized by Google

A sad moram sjedit gladan,
Pipam trbuh čisto ladan;
Nisam vriedan ja oteti,
Jer ćedu me znam sapeti.

Mukta ljudi sad nedadu,
Jer me redom svi poznadu;
Fruštuk moram da odspavam,
Jer o njemu i nesanjam,
Kafe nemam, niti mlieka,
Nit od glada kakva lieka.

Slador ljudi drže skupo,
Sve sam šole s tog polupo,
Zvoni podne, a ja driemam,
Jer za ručak ništa nemam,
Uzmem lulu i duhana
Pak se šećem kraj kafanah.

Nuz nos gledim, al' sam ružan,
Na sve strane mnogo dužan,
Stižu konte sa svih stranah
Ponajviše iz kafanah,
S čim ja znadem čekat zime,
Nigdje neće da me prime.

Digitized by Google

Nemam gaćah ni čakšira',
Mit po modi fein šešira,
Na kaputu trista krpa',
Svaki dužnik svoju drpa,
Čizme tiesne ni navući,
S tog me neće nitko tući.

Mogu radit što mi drago,
Kad sam tužan tako strado,
Kuburit ću kako znadem,
Nosit moram, što imadem,
Još Kubura mi ime dato,
Ime slavno svim poznato.

528. Napitnica.

Šta po vilaetu veliki primiču?
Hoće l' se pobiti, il' će se smiriti?
Nemislim o tomu —
Pokoj dam svakomu —
Po volji živim,
Po volji gudim,
Popijem vince,
Veselim srce.

Digitized by Google

Šta drugi nagrću, o meni blebeću,
Nisu mi predmeti, žalim u pameti.
U Boga vjerujem —
Pošteno čuvstvujem. —
Po volji ùivim itd.
Što mi Bog dozvoli, to tvorim po
[volji,
Hvatam se istine, sreća mi negine,
Upravo govorim —
Nikog se nebojim —
Po volji živim itd.

Poso moj obavim, bljebac si pri-
[bavim,
Neiščem visoko, dobijem toliko,
Koliko trebuje —
Trbuh negladuje.
Po volji živim itd.

Ako mi prijatelj, prostote ljubitelj,
Dolazi u kuću, natočim čuturu,
Nazdravim zdravicu —
Izpijem čašicu. —
Po volji živim itd.

Digitized by Google

Ugrijem glavicu, poljubim snašicu,
Ona me zagrli i triput poljubi,
Igračke sprovodim —
Šta želi učinim. —
Po volji živim itd.

Gdjegod je veselo, ili se pjevalo,
Tud ti ja pristajem, pjevati nestajem,
Svakoga veselim —
Izljubim, izgrlim.
Po volji živim itd.

Zašt' da se ja brinem, te se ne
[napijem,
Ta život netraje hiljadu godinah.
Svaki čas manji je —
Dok dihnem već nije. —
Po volji živim,
Po volji gudim,
Popijem vince,
Veselim srce.

529. Napitnica.

Domaćine dragi,
Gostoljubče blagi!

Digitized by Google

Daj mi čašu malu,
Ak' hoćeš da šalu
Provodim.

Kralj nam David veli,
Da vino veseli
Srdašce čovjeka,
Od prvoga vieka
Do danas.

Ja mu dajem vjeru,
Al' zašt' nije mjeru
Ostavio svetu,
Da bi lakše metu
Dostigli.

Mnoga j' predkazao —
Al' to nije znao:
Da vremena naša
Hoć' priličnih čaša'
Imati.

Jer ovakvu vriednu
Još da spremim jednu,

Digitized by Google

Š njom bi kralju sveti,
„S' bogom o pameti!“
Vikao.

On je moro znati,
Da će nas sazvati
Dobri gazda danas,
I spraviti za nas
Ovu čast.

Pak „nek pije“ veli,
„Kolik' koji želi,
Nek čašice broji,
Za se mjeru kroji
Po volji.

Znao il' neznao,
Ti si nas sazvao;
Dostojan si hvale,
Ak' i nisu male
Čašice.

Živ nam dakle bio,
Rujno vino pio.

Digitized by Google

Goste dočekivo
Š njimi vesel bivo
Za dugo.

530. Napitnica.

Hvala našem gospodaru
Na njegovom milom daru,
Hvala njemu na milosti;
Al' na rieči neka prosti;
Nij' još dosti.

Dok nam prodje dva tri jutra,
Bit' će prazna crieva 'znutra
Al' od sutra što ću reći;
Nije vrieme sada teći,
Već razteći.

Sutra ćemo dakle skupa,
Okol' gospodarskog stupa
Vrtiti se u radosti,
I proganjat sve žalosti,
Ke nas trape.

S Bogom dakle, gazda mili,
Veseli smo danas bili,

Digitized by Google

Sutra ćemo bolje piti,
I još bolje veseliti
Dobrog gazdu.

S Bogom braćo, s Bogom gosti,
Danas neka bude dosti,
Bez zamjerke sutra doći,
Mislim da će svaki moći,
Vjerna braćo!

531. Napitnica.

Sada gledaj, Lejo!
Sada gledaj, Leluja!
Sada gledaj željne tvoje goste.

Koji su ti, Lejo!
Koji su ti, Leluja!
Koji su ti želju izpunili.

I ovamo, Lejo!
I ovamo, Leluja!
I ovamo k teb' se potrudili.

Za veselje, Lejo!
Za veselje, Leluja!
Za veselje tvoje a i svoje.

Digitized by Google

Hvala tebi, Lejo!
Hvala tebi, Leluja!
Hvala tebi, koj si nas pozvo.

Budmo dakle, Lejo!
Budmo dakle, Leluja!
Budmo dakle danas dobre volje.

Da pjevamo, Lejo!
Da pjevamo, Leluja!
Da pjevamo, da se veselimo.

Za to će nam, Lejo!
Za to će nam, Leluja;
Za to će nam Mijo zapjevati.

(Mijo sam.)

Da vesela bude danas sva družbina,
Napijmo se svi skupa sad dobra vina!
Primi svaki čašicu u ruku svoju,
Napij zdravicu sad cieloj družbini!
Deder bratac, deder bratac,
Potegni ga van!
Susjed tebe čeka
Sjedeći zaman. (rep.)

Digitized by Google

(S v i)

drugom gostu.

Deder i ti, Lejo!
Deder i ti, Leluja!
Deder i ti sad tvoj glas pokaži.

Da vidimo, Lejo!
Da vidimo, Leluja!
Da vidimo, jesi l' vesel i ti.

(G o s t.)

Susjed vjerni i prijatelj
Mora svaki biti,
Ako hoće ovdje s nami
Dobre volje biti.
Nek govori što tko hoće,
Što je komu drago —
Prijateljski nam živjeti,
Jest na svietu blago!

(S v i.)

Sad spoznasmo, Lejo!
Sad spoznasmo, Leluja!
Sad spoznasmo pravu ljubav tvoju.

Digitized by Google

Jer si vesel, Lejo!
Jer si vesel, Leluja!
Jer si vesel i radostan s nami.

Za to živi, Lejo!
Za to živi, Leluja!
Za to živi, dok je božja volja.

I neimo, Lejo!
I neimo, Leluja!
I neimo nikakvih nevoljah.

532. Napitnica.

Sam', braćo veselo
Kod soka lozice!
Bog bo nam ga je dao
Iz svoje desnice;
K tomu zadovoljnost
Čini da smo jaki,
A i vino hoće,
Da smo svi jednaki.

Plod donosi zemlja
Marljivom težaku;

Digitized by Google

Za to braćo! složno
Pun'mo čašu svaku!
Jer vino veseli
Svako srce tužno,
I odbija od nas
Sve, što nam je ružno.

Žarko sunce grije
Sve u polju cvieće;
Plodna kiša hrani,
I nasade kreće,
Ali vino hoće,
Ljudi da su jaki;
Jer učini davno,
Da su svi jednaki.

Pustimo bogate
Sa blagom se trti,
I' oni su ljudi,
I oni ć' umrti.
Nego pijmo vino!
Da budemo jaki,
Koje učini davno,
Da smo svi jednaki.

Digitized by Google

Na stran s velikaši,
I drugom gospodom!
Koji već odavna
Stenjaju pod modom. —
Nego pijmo vino,
Da budemo jaki,
Koje učini davno,
Da smo svi jednaki.

Neka idu dalje
I ini nesrodi!
Koje naša majka
Ovdje neporodi,
Da nepiju vina
I nebudu jaki!
Jer hoć' da nebudu
Nam' odsad jednaki.

Svud i svagdje odsad
Živili Slavonci!
Kojino su bili
Viek na glasu momci.
Jerbo vino hoće,
Oni da su jaki.

Digitized by Google

I pod plaštom kralja
Viekoma jednaki.

533. Napitnica.

Držte se o braćo, pri vinu valjano;
Mislite i znajte, od viečnjeg je dano;
Mir srca je radost, je blago, imetak,
Svi skup smo jednaki, Adamov odvetak.

Veliki, bogati s bogatstvom se diče,
I oni su ljudi, umrti jim, bit će;
Mir srca itd.

Čovjeku koj radi, plod zemlja
[donaša,
Napij se Antune nut puna je čaša;
Mir srca itd.

Bog živi sve dobre, koji iz srca
[nas ljube,
Nek svaki istinski naš prijatelj bude.
Mir srca je radost, je blago, imetak,
Svi skup smo jednaki, Adamov odvetak.

Digitized by Google

534. Napitnica.

Svaki mora vesel bit,
Vivla Compagnia
Za veselje izvršit
Vivla Compagnia
Vivla, vivla, vivlala
Vivla Compagnia.

Čaše nam je natočit, Viv. Com.
I po redu nje popit Viv. Com.
Vivla itd.

Prvi naš će gospodar Viv. Com.
Nemotreći na svoj kvar Viv. Com.
Vivla itd.

Ali spravi svu tu moć Viv. Com.
Da izprazniš dok ni noć Viv. Com.
Vivla itd.

Tebe bratco rad gledim Viv. Com.
Majstor si nam ovdje svim Viv. Com.
Vivla itd.

Digitized by Google

Stog za volju svima nam Viv. Com.
'Zprazni čašu ovu sam Viv. Com.
Vivla itd.

I ako ti što fali Viv. Com.
Podvostručit nežali Viv. Com.
Vivla itd.

Ovo bo je dobar liek Viv. Com.
A kratak je bratco viek Viv. Com.
Vivla itd.

Još za krasni ljubljen spol Viv. Com.
Koj s nami drži stol Viv. Com.
Vivla itd.

Jednu moraš bratco pit Viv. Com.
Ak' ćeš njihov ljub'mac bit Viv. Com.
Vivla itd.

Nit ću dužan ja ostat Viv. Com.
Ma baš išao odmah spat Viv. Com.
Vivla itd.

Jošte jednu za pravo Viv. Com.
Domovine sve Slave Viv. Com.
Vivla itd.

Digitized by Google

Sada gazda lahku noć
Vivla Compagnia
Sutra ćemo opet doć
Vivla Compagnia
Vivla, vivla vivlala
Vivla Compagnia.

535. Napitnica.

Vesel'mo se svi mi sada,
Kad nam daje gazda rada,
Jer nas dobro danas primi,
I dvoreć nas sam se kini.
Bud'mo dakle svi
Dobre volje mi.

On nežali svoga truda
Iz svakoga kušat suda,
Samo da nam dade vina.
Na komu se hvata pjena.
On nežali čaš'
Kano gazda naš,

Radostno nas dočekao,
I pjevati s nami stao,

Digitized by Google

On bo znade častit goste,
Ki od vina nigd' neposte,
Pijmo braćo sad,
Gazda daje rad.

Pijmo samo do kapljice,
Bit će pune sve čašice,
Jer nam gazda nosi vina,
Kom je danas vel'ka ciena,
On nam daje rad,
Da pijemo sad.

Bud'mo dakle dobre volje,
Bit će za nas jošter boije,
On bo časti dok nestane,
I četvorka nepresahne,
Budmo dakle svi
Dobre volje mi.

Doklemgod nas neiztira
Iz ovoga danas pira
Mi nećemo baš otići
Ma morali pit pri svieći
Dok neiztira,
Iz ovog pira. —

Digitized by Google

536. Napitnica.

Čašo moja, čašo moja!
Zašto si mi prazna?
Natoči se, natoči se
Boni na veselje;
Pritoči se, pritoči se
Dievam na veselje;
Dotoči se, dotoči se
Slavom na veselje.

Sada pijem, sada pijem
Boni na veselje;
Sad izpio, sad popio
Dievam na veselje.
Sad dopijam, sad popijam
Slavom na veselje;
Dakle daj, dakle daj izpij
Svima na veselje.

537. Napitnica.

Gjuro počmi, da se zdravice rede,
Jerbo žedna braća sva na te glede,
Da se pije dobro vino, dok nam se
[daje,

Digitized by Google

Da se koji, ostav žedan, zbog nas ne-
[pokaje.
Prvu anda točim čašu,
I za ljubav, slogu našu,
Pijem punu, kao tunju
Do maloga prsta.
Drugu zatim točim čašu
Za slavjansku braću našu;
Ku će piti svak Hrvat
Baš do zadnje kaplje.
Treća nek za dieve bude,
Koje srcu našem prude;
Ku će piti svak ljubitelj
Do maloga prsta.

538. Napitnica.

Hrvatska ljubav u kom stanuje,
Za sve prijatelje neka on pije —
Prijatelji stalni viek da budu.
Pijmo ga doklegod teče u sudu.

Hrvatska ljubav u kom prebiva,
Za sve dieve neka čašu lieva —

Digitized by Google

Krasne dieve vjerne viek da budu,
I da prime zdrav'cu za ponudu.

Slavska krv u čijih žilah teče
Neka s čašom k nami sad priteče,
Da se pije za dom i za kralja
Po hrvatski, braćo, kako valja.

Mi smo dakle svi hrvatske krvi;
Zahvali se dakle gazda prvi
Od strane domovine i kralja
Po hrvatski, brajno, kako valja.

539. Napitnica.

Kod trsove kaplje
Veseli se brate,
Ovo bo j' stvorenje
Dao Bog na veselje;
Zadosti je blaga,
Zadosti veselja,
Kad je čovjek miran
Svojim zadovoljan.

Velike i male
Puštaj ti na stranu,

Digitized by Google

Nek jim cvate blago,
Koliko mu drago,
Zadosta je blaga itd.

Nut rodi ti zemlja,
Kada brižno radiš,
Čovjek si slobodan,
Ak' i jesi ubog
Zadosta je blaga itd.

Što časti? što slasti?
Što su nasladnosti?
Kad srca nemogu
Utišiti tugu —
Zadosti je blaga itd.

Daj brate slobodno
Nemirnim ugodi,
Ali pij dar božji,
Jer pjevati valja:
Zadosti je blaga,
Zadosti veselja,
Kad je čovjek miran
Svojim zadovoljan.

Digitized by Google

540. Napitnica.

Tko poznati i štovati
Želi ljubav iskrenu,
Nek za sliku i priliku
Uzme ovu skupštinu.

Žalostnoga, nevoljnoga
Kada koga spazimo,
Odmah njemu u svačemu
Pomoć tražimo.

To je prava družtva slava
U ljubavi živiti,
Da zla volja i nevolja
Nam nemože škoditi.

Neka indi sretno živi
Naš brat Antun pošteni,
Ovog stana sokol sivi,
Svim srdačno ljubljeni.

541. Napitnica.

Draga braćo moja!
Svakom mila svoja

Digitized by Google

Neka živi zdrava
Ko zelena trava.

Plemenito družtvo,
Vitežko junačtvo
Koje svigdar hasni
Domovini krasnoj.

Hrvat diku ljubi,
Crne oči snubi,
Britku sablju paše,
Čila konja jaše.

Dalmatin k junačtvu
Rodjen je k vojačtvu,
S bravinom se hrani,
S andžarom se brani.

Slavonac rad slave
Nemari za glave,
Zbog vjernosti kralja
Služi kako valja.

Francezka budala
Lica svoja malja,

Digitized by Google

Smišlja nove nošnje
Po tom prazni mošnje.

Španjol rad govori,
S potom se sam bori,
S duhanom se kriepi,
Kad su prazni džepi.

Englez svake vjere
S tržtvom novce bere,
Kad mu što dodija
Sam sebe ubija.

Cigan brunde kuje
V šatoru stanuje,
Šunte gago rade
I šunke pokrade.

542. Napitnica.

Čašica me tješi,
Kad je puna vina,
Svak se na nju smieši,
Dopada se svima.
Tjeraj vodu na polje,
Pa zatvori vrata,

Digitized by Google

S vinom doć ćeš najdalje —
Braći oko vrata.

Tko čašice ljubi,
Nek pogleda na me,
Prinos'mo je zubi,
Izlit će se same.
Tjeraj vodu itd.

Tko nepije vina,
Nezna za veselje,
Taj živi ko svinja,
Za toga je zelje.
Tjeraj vodu itd.

Čašu svak u ruku,
Dok je puna vina,
Izpij je od tuge,
Da s' nezoveš svinja.
Tjeraj vodu itd.

543. Napitnica.

Bono vriedni, poljubljeni,
A kod gostih prepošteni!

Digitized by Google

Mi točimo svak čašicu,
Da pijemo tvu zdravicu.

Da te s njome pozdravimo,
I iz srdca nazdravimo,
Da nam budeš veseo svigda,
A da tuge neznaš nigda.

Imao zdravlja, sreće dosti,
Putem išao od krieposti,
Da t' nesretne nigd' nezgoda,
Svedj da ti se smije zgoda.

Domovina bud' ti sveta,
A izdaja svak' prokleta,
Ljubi vjeru, rod i kralja
Po hrvatski kako valja.

Ljubi braću sve Ślavene,
I budi jim vriedne ciene,
Zdrav nam anda viekom bio,
I sam' rodu tvom živio!

Bono vriedni poljubljeni,
A kod gostih prepošteni!

Digitized by Google

Mi pijemo svak čašicu,
Zahvali se za zdravicu.

544. Napitnica.

Prestan' veće, nesretniče,
Dosti si pijančovo!
„Grlo gladko, vino sladko,
U flašici jest ovo,"
Loči i zaguši se!
„Toči i neljuti se!"

Što od tebe čuti moram,
Svakomu si u usti'!
„Da si moja, to ti znadeš,
Drugom lagat ti pusti."
Znadem, da si Vinkov brat.
„Id' u kuću sude prat."

Ah nesretna ona ura,
Kad te prvi put vidi'!
„Ako hoćeš vina piti,
Pokraj mene ti sjedi."
Nezadaj mi nevolje,
„Naći nećeš ti bolje."

Digitized by Google

U zao čas sam pošla za te
Puste moje mladosti!
„Morala bi djevovati
Baš do siede starosti.“
Stoput bilo bi bolje!
„Bilo ti je od volje.“

Kamo sreće, da djevojkom
Još godinu ostadoh,
„Tvoja molba dosadi mi,
Uzeti te moradoh“.
Idi lažo odtuda!
„Ja od flaše nikuda.“

Neprestance plaču doma
Djeca gola i bosa
„Ded donesi jošter malo
Iz podruma ti ladna.“
Kuća nam se obori.
„Ja od žedje izgori'.“

Porciu nam valja platit,
Pandur kuću razruši.
„Uzajmit ću sto talirah,
Prodji me se, zagluši!“

Digitized by Google

Zašto ti pobudali?
„Baš me vino razgali.“

Je li život to kršćanski,
Da si uvjek mamuran?
„Dokući mi tu tamburu,
Da ti malo tamburam.“
Idi hrdjo pijana!
„Drž se sada pjevanja.“

Zar neznadeš? a čuo si,
Da je danas blagi dan.
„Hvala Bogu radit neću,
Veće piti cjeo dan!“
Al' u crkvu valja ići.
„Ako bi se mogo dići“.

Da griehota jest pijanstvo,
To je tebi poznano.
„Istina je, da j' nepijem,
Nestalo b' me odavna.“
A kuda će ti duša?
„Nek se s vinom pomješa.“

Spomeni se dan do dana
Smrt jedanput hoće doć.

Digitized by Google

„To ja znadem, zato pijem,
Jerbo poslje neću moć.“
Znaš li, da ćeš na sud doć?
„Da mi je teglicu smoć!

Pak ako ti baš odsude,
Da otideš u pako?
„Kako bi, ja nisam diete,
Stati mogo u kabo?“
Zalud nećeš to će bit.
„Nek mi dadu samo pit.“

Što ću poslje ja sirota
S djecom golom i gladnom?
„Da se može bolje piti,
Jesti luka sa soljom.“
Zar pijančovat kak ti?
„Prohtjet ćeš se, kažem ti.“

Man' se toga, zar nevidiš,
Da je vrieme spavati?
„Ded nazdravi, pak ćeš vidit,
Da sud mora prazan bit.“
Sinoć davno bilo je.
„Još za mene rano je.“

Digitized by Google

545. Napitnica.

Već odavna mi želismo
I dan ovaj čekali smo,
Dan, u kome skupa biti
I zajedno veseliti
Bi potrebito
Družtvo skupito.

Koji hoće, da pijemo,
I veseli da budemo,
Da se ništa nebrinemo,
Niti glavu netaremo;
Vesel bo je dan
Jedva dočekan.

U kojem tu svikolici
Ostajemo mi dužnici
Našem dragom prijatelju,
Vriednom dobročinitelju,
Spominjat se tog
Dobra velikog.

Koje danas imadosmo,
I sa željom mi primismo,

Digitized by Google

Zato sada zahvaljujmo;
Ruke njemu cjelivajmo;
Jer je vriedno to,
Dobro veliko.

Uzimajmo ove flaše,
Ter punimo naše čaše,
Nazdravimo prijateljem;
I još dobročiniteljem;
Jer dužni smo njim
Dobro želit svim.

546. Napitnica.

Istom počeh ja najbolje
Grizkati, jedkati
Komad goved'ne;
Tad me nješto poče
Davit i gnjavit,
Čuvaj m' gospod'ne!
Nigda neznam ovo što je!
Ali o tom već nedvoje
Pit vino, prefino . . . . .
Bonino,

Digitized by Google

Štogod mogu ja podnieti
Najviše.

Ja poslušah i pohitih,
Žderati, lokati
Vino najbolje;
Tad me nešto poče
Kriepit i sliepit
Bolje i bolje.
Nigda neznam, odkud, što je?
Ali o tom već nedvoje,
Da j' vino prefino . . . .
Bonino,
Kog ja pijem, u se lijem,
Bez mjere.

Kad se poče iznenada
Vrtiti, kretati,
Okol men' kuća
A nješto me poče
Gurkat i turkat,
Više i više.
Nigda neznam, oto što je?
Ali o tom već nedvoje,

Digitized by Google

Da j' vino prefino . . .
Bonino,
Mene sad bolje i bolje
Opilo.

547. Napitnica.

Danas prispje dan nove radosti,
Na stran dakle bac'mo sve žalosti,
Ter si čaše napunimo (opet.)
Pa je pokucnimo,
Da se znade
I poznade,
Što se slavi
I tim bavi,
Naši gosti vjerni!

Liepo ćemo gostom napijati,
Srca otvorit, vinom nazdravljivati;
Hajd u ruke žurno čaše (opet).
Živi družtvo naše!
Koji mogu,
Nek za slogu
Vjerno piju,

Digitized by Google

Dok jim siju
Natočene čašice.

Bog poživi kuće gospodara,
Brižljivoga našeg poglavara,
Neka živi nam na slavu (opet).
Roda diku pravu!
On ko prvi
Nek nemrvi. —
Vino pije,
Nek izpije
Svim na primjer čašu.

Domorodci, neka dugo živu!
Pili vino ili pako pivu,
Makar baš i samu vodu (opet).
Nek su samo vjerni rodu.
To je šala,
Koja valja,
Nam na radost,
Jer za žalost
Nećemo znati danas.

Digitized by Google

548. Napitnica,

(Domaćin.)

S ovom čašom, dragi gosti!
Prvi zdravstvuj vami velim,
Što ste bili tako dobri
Želim zdravlje i veselje . . . .
I sve domorodne želje! —

Drugu čašu evo točim,
Po navadi naših djedah,
Da Stjepanu vlast izručim;
Neka družtvu on nadgleda,
Neka ravna, kako znade
Polag starinske navade

Primite ga dakle gosti!
Za vašega gospodara;
Nek vas ravna i upravlja
Bez pogrde i bez kara.
Ja ću pako nosit vino
Iz podruma čisto fino.

(Kuće gazda.)

Hvala, hvala, domaćine
I svi meni gosti mili . . . .

Digitized by Google

Trsit ću se zadovoljit —
Protiveć se svakoj sili!
Sila Boga vjek nemoli!
Vuci vino nam u kolih.

Vlast je moja, mili gosti!
Svima vama dobro znana:
Čaše točit . . . Vino piti . . .
Rieč je svima vam poznana.
Pijmo dakle složno, fino!
A ti gazda nosi vino!

(Družtvo napitomu gostu.)

Pijmo dakle složno fino,
U zdravljice našeg Nike!
Pijmo, pijmo, pijmo, pijmo!
Samo složno, sam' jedino,
Pijmo samo svi do kaplje
Makar išli baš bez kape!

(Družtvo napitomu kad se zahvali i pije.)

Hajda, hajda, mili brate! —
Samo žuri . . . samo vuci . . .

Digitized by Google

Još je malo, još imade;
I to malo ti povuci!
Tako tako, mili pobro!
Tako valja . . . Sad je dobro. —

549. Napitnica.

Ljudi stari kažu:
Tko nepije vina:
(Oni znam nelažu),
Da je on živina.
Svi (Živina, živina) opet.
(Nigd' nepije vina.)

Mudri vele pako:
Tko nepije vina,
Da radi opako,
Da je on živina.
Svi (Živina, živina) opet.
(Nigd' nepije vina.)

Drugi opet zbore:
Tko nepije vina,
Da onaj nemore,
Vidit božjeg sina.

Digitized by Google

Svi (Živina, živina) opet.
(Nigd' nepije vina.)

Pijmo dakle smožno
Vazda dobra vina:
Onda ćemo složno
Reć nismo živina.
Svi (Jer nijedna živina) opet.
(Nigd' nepije vina.)

550. Napitnica.

Družtvo ovo k'o sjedi,
Valja da se probudi,
Ter da čaše napuni,
Gospodara okruni.

Gospodar će ravnati
I gostovom napiti,
Dužnost bo je to naša,
Da se pije sad čaša.

Baš u zdravlje njegovo,
Da družtvo ravna ovo
Kak' mu gazda izruči,
Da u piću nas uči.

Digitized by Google

Živi dakle gazda naš!
Dokle smrti nepoznaš,
K tomu ljubi uvjek nas,
To želimo svaki čas.

551. Napitnica.

Tko nepozna dara
Kuće ove gospodara,
S kim nakićen dan
Gostom aldovan,
Svak' prijatelj to nek zna,
Koj slavi ovaj dan;
Zato ćemo piti,
Dobre volje biti.

Vesel i zdrav bio,
Kuda budeš kad hodio,
Živit mnogo ljet
Hoću ti željet;
Svim je gostom jedna rieč,
Živi Bono mnogo ljet;
Zato ćemo itd.

Sad za stalnost vjere
Napijmo se sve bez mjere;

Digitized by Google

Jedan drugog glej,
Čašicu nalij,
Ter š njom čini naokolo oj,
Gospodaru svaki svoj;
Zato ćemo itd.

Hvala gosti mili,
Koji ste me pohodili,
Hvala za vaš trud
Želim više put,
Nemojte mi zamjeriti
Ak' nis' mogo podvoriti
Kak bi želio ja,
Draga braćo ma.

552. Napitnica.

Sladko vince, što pijemo
I š njime se veselimo,
Kad nam gazda plaću neće
Već on daje i nameće,
Palo nam je danas ruke,
Napijmo se tudje muke.
Bog zna, što će sutra biti,
Hoće li nam dati piti?

Digitized by Google

Zato valja da pijemo,
I veseli da budemo,
Bez inada i bez kara;
Da bog živi gospodara,
Danas smo mu mili gosti,
Hvala njemu na milosti.

553. Napitnica.

Što je fajda, dragi brate
Žalostnomu biti,
Bolje ti je s prijatelji,
Dobro vince piti;
Pusti buru neka puše,
Pusti tugu pasti,
Još ćeš naći sebi drugu
Kojoj ćeš s' dopasti.
Zato se sad brajo trsi:
I s tugom s nemrsi:
Već za našeg domaćina
Izpij čašu vina.

554. Napitnica.

Bono ti je pravo ime,
Neka svaki za te pije; (opet.)

Digitized by Google

Ja ću pako iz punoga,
Jer si vriedan od svih toga.
Zato dižem čašicu,
I izpijem zdravicu,
Pij, pij, pij,
Al se neopij.

555. Napitnica.

Kućanine, domaćine, veselo nam stoj!
Nisu 'ovi gosti došli, da idu kući !
Već su ovi gosti došli, da piju s tobom,
I da piju 'z suda vino, od sto godinah,
I da jedu šaru koku, koja nenese,
I pietlića bez repića, koji nepjeva,
I još k tomu pogačicu triput sijanu.

556. Napitnica.

Evo, gospodo predraga,
Čašu vinca rumenoga
Hoću ja sad izpiti,
I u grlo iztočiti,
Da ja mogu govoriti,
Kumpaniju veseliti.

Digitized by Google

Danas je to sveti moj cilj,
Zato sada budem pil.
Nego moja draga braća
Zloba nek s' od nas odvraća,
Jer ćemo se veseliti,
Danas dobre volje biti.
Gazde našeg milošće
Nek se svaki natoči,
Neka svaki čašu stoči,
I grlašce svoje smoči,
Svaki skupa neka vikne,
Iz pravoga srca klikne!
Neka živi gazda mili,
Koj nas piti danas sili.

557. Napitnica.

Naš godovnjak N. želi,
Da budemo veseli;
Poprimimo pune flaše,
Natočimo prazne čaše.

Našem gazdi nazdravimo,
Ter mu svi skup želimo,

Digitized by Google

Da poživi mnogo ljeta'
Nestalnoga ovog svieta.

Der izpijmo rujno vince
Iz njegove pivnice,
Vidiš brate, tako treba,
Tak se željno družtvo vreba.

558. Napitnica.

Mi molimo vas gospodo,
Čekat nam je težko sada,
Prodjite se razgovora,
Te počmite vi ozgora.

A ti gazda baš najbolje
Razgovaraš goste tvoje,
Čineć š njimi lakrdiju,
Da ti mnogo nepopiju.

Ti nam budi dobre volje,
I daj đonest vino bolje;
Čaše su ti sve malene,
U nje mnogo stat nemore.

Digitized by Google

Čaša svaka grošić košta,
Po to daje staklar dosta
I veliku i malenu
Dat će svakom baš neznanu.

Već ti kupi čaše veće,
Mi nećemo piti češće,
Nego gostom sam' u zdravlje
Kako običaj ponavlje.

559. Napitnica.

Zašto da se ja brinem,
Zašt' da se pečalim,
Zašt' ovaj sviet hrdjavi,
Još većma da kvarim?!

Ta nisam ja došao,
Na ovaj sviet bieli,
Da u tugi nesnosnoj
Viek provedem cieli.

Na radost je čovjeka,
Stvorila sudbina,
Zato mu je radosti
Poklonila — vina.

Digitized by Google

Zato mu je vesele
Pjesme dala glase,
Da razvedri oblačne
Ovog svieta čase.

Kucnut ću se s komšijom,
I s desna i s lieva,
Ja ću njemu pjevati,
On nek mi odpjeva.

Neka plače tko vole,
Ja ću da popjevam,
I sa starim šiljercem
Vedre prsi sgrievam!

560. Napitnica.

Kumek 'z kleti baril nosi,
Pazi od kud' vino toči,
On ga toči 'z pune vože,
I on veli pomoz Bože.
Nit je mrzlo nit' je toplo,
Već za piti vrlo dobro,
On si čašu s vinom puni
Drugi kumek kašlja vuni.

Digitized by Google

Hodi kume da pijemo!
Jer ga dugo nebudemo,
Napijmo se ga v goricah,
Neka živu okolice.
Tak su naši rekli otci,
Neka živu domorodci.

561. Napitnica.

Pivo je skupo,
Vino je još skuplje,
Za rakiju novac nemam,
Vode nemogu.

Kola su skupa,
Karuce su još skuplje,
A za hintov mnogo ištu,
Pješke nemogu.

Tur mi se para,
Čižme imam stare,
Na kaputu ni dugmeta,
Nemam nikakvog'.

Marker me gura,
Kelner me tura,

Digitized by Google

Sokačica čorbe neda,
Težke nevolje!!!

562. Napitnica.

Danas jesmo, sutra nismo!
Tak nam veli sveto pismo,
Bog će nas pitat, gdje ste bili?
Jeste li se bar napili?
Na nebu je svietli raj,
A na zemlji kelneraj. —

563. Napitnica.

Čaša puna,
Kano tunja,
Od reda napija.
Ala muze,
I čašu pomuze,
Ti komšijo požali ga
Otari mu suze.

564. Napitnica.

Tužna nam zima nastaje,
Nema nam zemlje orane.

Digitized by Google

Čavrljuge nema u polju,
Ka junakom spjeva za volju.
Pada nam snieg do koljena,
Teče nam voda golema.
Tužna i žalostna vremena,
Preobraća mnoga slemena.
Kažu starci, da će 'z punoma'
Ovo ljeto biti zuluma.
Žalostni ćemo kukati,
Kad nam stanu perje čupati.
Ove crne magle otale,
Koje ste nam za vrat zapale.
Čela naša kano iz kamena,
Neboje se ljuta vremena.
Što se briniś čovječe!
Što mora bit' biti će.
Turci piju kavu s bulami,
Hrvati se diče škudami.
Toči kažu jedan drugomu,
Bolje piti vino neg' vodu.

Digitized by Google

565. Napitnica.

Narodila se ova rozgvica
Od jednoga vrha graberske gore,
Nudar anda bratac veselmo se,
Kad je takva vinca, da ga pijemo,
Po rozgvi je postao mužek mudrijaš,
Svakojaki jezik bil je njegov glas.
Nudar anda i t. d.
Bakuš je bio prvi pijanac,
Bakuševo ime to je nesretno.
Nudar anda i t. d.

566. Napitnica.

Polag navade stare
Družtvo se sabralo je,
Bilo nebilo na pare)
Samo da veselo je!) opet.

Anda Bono ljubljeni
Bog te nami poživi,
Da u družtvu ovome)
Ljubav te nam uzdrži!) opet.

Digitized by Google

Dignimo čaše visoko,
Zkriknimo glasom duboko,
Bog živi nam našega Stjepana) opet.
Veselo mnoga ljeta!)

567. Napitnica.

Ništa nije ljepšega,
Niti veselijega,
Nego s prijatelji,
Koji su veseli
Sastati se.

Točim anda čašicu,
Ter napijam zdravicu,
Možebit da k ljetu
Nebumo na svietu
Skup živjeli.

Bog te anda poživi
Mijo moj poljubljeni!
Ti znaš dobro piti,
Dobre volje biti
Med nami tu.

Digitized by Google

568. Napitnica.

Gazda se je pobrinuo,
I na mene namignuo.
„Što ću“, veli, „s takvim' gosti“
Koji neće piti dosti?

Ja jim dadoh od milina'
Što imadoh boljeg vina;
Pak eno mi sve do kapi
Hoće skoro da izhlapi.

Neprimaju opomene,
Niti hoće sliedit mene,
Da točimo sve čašice,
I pijemo svi zdravice.

Još da nisam ja domišljen,
Ili da sam nezaištem,
Osto bi ja cieli dan,
Pokraj takvih gostih žedan.

Zato dižem moju čašu,
Da Bog živi družbu našu!
I napijam svim zdravicu,
Da požive u zdravljicu!

Digitized by Google

To je našeg gazde želja,
Da budemo pun' veselja,
Da pijemo i pjevamo,
I ukupno s' veselimo.

Razširimo dakle grlo,
Jer se gazda boji vrlo,
Da mu možbit neizlapi,
Što j' ostalo, malo kapih.

569. Napitnica.

Na pamet mi pada
Hvaljena navada,
Koju naši stari
Svrhu svijuh stvarih
Običaj imahu,
Kad piti htijahu,
Da gazdi nazdrave,
I njega proslave,
Što nam dade flaše
I k tom pune čaše,
Koje vas vesele,
I sva dobra žele.

Digitized by Google

Živi anda, pobro!
Imaš vino dobro
Svaka će bo proći
Sutra ćemo doći.

570. Napitnica.

Redom, redom zdravica
Tulumbaše zdravica.
Tulumbaša izpio,
Tulumbaša izpio,
Ter je Miji napio:
Napij mi se Mijo moj,
Došo ti je redak tvoj,
Red, red, red. došo ti je red.

571. Napitnica.

Draga moja gospodo
Nemojte zamjeriti,
Neg po staroj navadi
Dobre volje biti.
Jer je danas takov dan,
Da se mora piti,

Digitized by Google

Piti, piti, piti,
Dobre volje biti.

Napijmo se vinca mi,
Da veseli bud'mo svi,
Koj nam god prigovori,
Nek mu vino nerodi,
Nek si pije vodu sam,
Nek ga i š njom bude sram.
Dobro to vince
Pri srcu godi,
Blažene lozice
Na kojih rodi:
Sada pijmo ga
Dokle nam ga je
Za zdravlje onoga,
Koj nam ga daje.

572. Napitnica.

Ej moj druže, na te mi se tuže,
Da ćeš doć na lanac;
Jer si slab pijanac;
Nedaj mi se ružit,
Ni na te potužit,

Digitized by Google

Moj si dobar znanac,
Bud' ko i ja pijanac.

Ej moje vince, rumeni mi lice.
Upravljaj mi perce
Pa veseli srce.
A ja ću te piti,
Dobre volje biti,
Doklegod uzmogu,
Stajati na nogu.

573. Napitnica.

Da hvalimo i slavimo
Našeg domaćina,
Koji nama zabadava
Daje dobra vina.

On nemari, niti brani
Da se napijemo,
Već on veli, da veseli
Kod njega budemo.

Zato tebi dragi brate
Moj mili susjede,

Digitized by Google

Čašu punu kano tunju
Od reda napijam.

Ala muzi, ala muzi,
I čašu pomuzi,
Ti susjede požali ga
Otari mu suze.

574. Napitnica.

U pričelju tko sjedi, tko sjedi!
Nek dar dobro razvidi, razvidi,
Jesu l' pune čašice, čašice,
Nek se piju zdravice, zdravice:
Gazdi će bo žao bit, žao bit,
Prestanemo l' ako pit, ako pit.
Zdrav nam bio gazda naš, gazda naš,
Sad i u svaki čas, svaki čas,
Osobito pak danas, pak danas.

575. Napitnica.

Gosti moji, gosti moji
Dobro ste mi došli!
Zdravi došli, zdravi došli,
A zdraviji pošli!

Digitized by Google

Bog vam dao, Bog vam dao
Zdravlje i veselje,
I svû dragu, i svû dragu
Polag svakog želje;
Osim toga, osim toga
Za ljuboveu snašu,
U to ime, u to ime
Punu pijem čašu.

576. Napitnica.

Domaćine kućni, gdi si,
U kakvoj si sada misli?
Zašto gostom ti netočiš,
I veselo sad nedvoriš?
Jer mi nismo ovdje s tobom,
Da pijemo vino s vodom;
Već nam vina daj zadosti,
Ako znadeš, da smo gosti.
Vodu pred nas ti nemeći,
Jer ćemo ti ovo reći:
Škrt naš gazda vina neda,
Već govori iznenada,

Digitized by Google

Da donesu bunar vode
Po tri flaše turske mode.
Tko će vode, neka ide
Na brieg Save neka sjidne;
Jerbo voda vino kvari,
To nas uče naši stari,
Koji nigdar htjeli nisu,
Iz tog dvojga pravit smisu.

577. Napitnica.

Sveti, sveti, sveti
Tmica je u kleti,
Oj, Bono naš ključar!
Neostavi nas nigdar.

578. Napitnica.

Palo nam je danas ruke,
Napijmo se tudje muke,
Tko zna, što će sutra biti,
Hoće l' nam ga dati piti.

A tko reče, da je dosti,
Nestalo ga bez milosti!

Digitized by Google

Jer će m' onda dosti biti,
Kad u grobu neću piti.

Svi smo ljudi, svim j' umrti,
Al' ne onda, kad se vrti
Medju nami čaša vina
Liepa, stara i k tom fina.

Pijmo dakle, pijmo složno,
Sve do kaplje, hrabro, smožno,
Jerbo sutra hoće l' biti?
Neznamo, ni kak' će biti?

579. Napitnica.

U boju sjaju se, sjaju se
Preoštre sabljice,
U čašah bistri se, bistri se
Vince iz pivnice,
Jer gazda prima ga, prima ga
Od dobre lozice,
Sad pijmo ga, dok ima ga
U gazdinoj pivnici.

Digitized by Google

580. Napitnica.

Pružila se zlatna žica
Od neba vedra,
Kućaninu, domaćinu
Ubila njedra.
Kućanine, domaćine
Veselo nam stoj.
Nisu ovi gosti došli,
Da biju sad boj.
Već su ovi gosti došli,
Da piju s tobom.
Gazdarica daj izpeci
Sad staru koku,
I izpeci pogačicu
Triput sijanu,
I navrći suda s vinom
Od devet godin',
Da pijemo i jedemo
Danas ovdje svi. —

581. Napitnica.

Pijem vino, čisto fino,
Bilo i k tom rumeno,

Digitized by Google

Od koga je srce moje
Svigdar kruto veselo;
Dajda anda bratco moj) opet.
S takovim s' vincem napoj)

. . . .

. . . .

Sad si pravi bratac moj. (opet.)

582. Napitnica.

Nisu ovi gosti došli badava,
Već da dadeš, što imadeš staroga.
Ti imadeš dobra vina, jeftina,
Ali nećeš da mi tebi platimo;
Nek ti plati sam Bog vječni u nebu,
Što svi skupa mi iz srca želimo.

583. Napitnica.

Ako hoćeš pjevat,
Uči se lievat
U grlo vino,
Pak ćeš znat fino
Pjesmice pjevat
I sviet uživat.

Digitized by Google

Tko će kog' kušat,
Istinu l' slušat,
Vina nek' dade;
Jer ono znade,
Što je sakrito,
Činit očito.

Pijucaj vazdan,
Da nisi prazan,
Piješ nepiješ
K smrti dospiješ;
Zato se napij,
Da ti nehlapi.

Natopi grlo
Sa vinom vrlo,
Protiva bolesti
Brigi i žalosti
To je liek pravi,
Koji ozdravi.

584. Napitnica.

Svaki pastir brigu nosi,
Da mu marva nežedja;

Digitized by Google

Zato s' žuri k vodi doći,
Ma ugrio i ledja.

Svaki pastir marvu poji
Jasno i k tom veselo:
„Napoj mi se, milo stado,
Ma vikalo sve selo!“

Tako gazda, dobri pastir,
Nedade se sramotit,
Nego za nas nosi brigu,
I dade nam dosti pit.

Svaki gazda goste poji
Jasno i k tom veselo:
„Pijte, braćo, mili gosti!
Još nas ništa nij' smelo.

Pijte, pijte rujno vince,
Koje srce veseli,
Koj' odkriva svaku tajnu.
Štono svaki neželi.

585. Napitnica.

Vesel'mo se braćo,
Kad se sastasmo.

Digitized by Google

Tuga žalost prodje,
Kad se vidismo.
Stalnost prijateljstva
Ništa nekvari,
Za dušmansku zlobu
Mitko nemari,
Živi dakle ljubav
I mi u njoj svi.

586. Napitnica.

Dajda Ivo pijmo ga,
Budmo dobre volje,
Na sramotu onoga,
Komu ni po volji,
Neka žive svi i svaki
Mužko, žensko, što je vriedno!
Ak' s prijatelji hoćeš bit,
Čašu vina moraš pit.
Pij anda pij,
Al' se neopij,
. . . . .
. . . . .
Pij anda pij.

Digitized by Google

587. Napitnica.

Vince piti i napiti
Gospodaru za volju,
Jest zahvalnost, skupa dužnost
Od svih ovdje pri stolu.
Mnogo ljetah daj mu Bože,
K tomu zdravlje, veselje!
U to ime neka svaki
Do kapljice izpije.

588. Napitnica.

Tri su žene žedne žele,
Polag suda žedne sele,
Jedna drugoj govorila:
Pijmo, pijmo drage seke.
Kada ovo popijemo,
Po drugo si pošaljemo.
Pijmo anda pijmo brzo,
Vinograd se još nij' smrzo.

589. Napitnica.

Vi ladjari pripeljajte
Vaše čaše bolje 'vam,

Digitized by Google

Jedno malo počekajte,
Dok ja vami napunim,
Jerbo desna ruka toči,
To svjedoče svi nazočni,
Lirum, larum, larica,
Tak' se pije zdravica.
. . . .
. . . .
Tak' se pije zdravica.

590. Napitnica.

Brate što si tužan?
Valjada si dužan
Komu groš, komu dva,
Komu sto talira'.

Nemoj biti tužan,
Nisi zato sužanj,
Nije to sakrito
Ni kod gavalirah.

Vince slabe jači,
Tužno srce vrači;

Digitized by Google

Nuder ti, ko i mi
Gazdi na veselje.

Ovak' naši stari
Negda su radili,
Pak su zato svega
Još dosta imali.

591. Napitnica.

Sjedi ptica na grančici,
Iz kljuna joj voda curi,
A iz noguh kaplje med,
Pij brate tvoj je red.

592. Napitnica.

Draga moja kompagnijo,
Vjerni prijatelji!
Kuće gazda liepo moli,
Budite veseli;
Svaki poleg svoje volje
Neka si natoči,
I prijatelj nek' postane
Kak svjedoče oči.

Digitized by Google

593. Napitnica.

Ja podižem čašicu,
I napijam zdravicu.
Koj sjedi do mene,
Zdravica mu od mene
Ovog vina čašica
S čisto punog sudića,
Rad bi znati valja li?
I srdašce gali li?

594. Napitnica.

Mi moramo dobre volje biti,
Kuće gazdi zdravicu napiti,
I to rujno vince neprestance piti,
Š njime si srce razveseliti,
Dajda anda ti, čašicu izpi.

Nit je Hrvatu spodoban Niemac,
Koj pita, gdje je ovdje zdenac,
Slavjan pita, gdje je ovdje vino
Za želudac njegov zdravo i fino,
Dajda anda ti, čašicu izpi.

Digitized by Google

595. Napitnica.

Zdravo, sunce čista vina!
Zdrav', lozice svih brdina'!
Kad vas gledam i promatram,
Probu *) cara u vam smatram,
Ki vas kod nas posadi,
I grlo nam razsladi. (opet.)

On je prvi medj' Slavonci,
I jedini medj' potomci,
Pravi sinak zemlje bio
I lozicu zasadio;
Koja dušu veseli
I srdašce nam smeli. (opet.)

Njemu braćo, njemu samo
Hvalu treba sad da damo,
Ki j' lozicu zasadio,
I piti nas naučio;
Ona dušu veseli
I srdašce nam smeli. (opet.)

---

*) Probo car rimski, rodjen u Slavoniji, zasadi prvi vinovu lozu na Fruškoj gori, poginuo po Isusovom porodu god. 282.

Digitized by Google

Treba slavit dakle Probu,
Koj nam dade takvu robu!
S kojom srce batrivimo
I tugam se protivimo;
Hvala ti slavni caru!
Na ovakom vinskom daru. (opet.)

596. Napitnica.

Veselo nam stoj
Gazda sada naš predragi!
Veselo nam stoj, gazda predragi!
Jer smo mi pošli
U to ime k tebi došli,
Jer smo mi pošli i k tebi došli.

Krasnu napijmo
Svi mi ovdje sad zdravicu,
Krasnu napijmo sad zdravicu:
Bog nek poživi
Stanka tvoga i Slavicu,
Bog nek poživi obodvojicu!

Digitized by Google

597. Napitnica.

Gospodo moja
Zmožna kod stola!
Sad nalijte kupicu,
I napijte zdravicu,
Svi složno s menom.

Bog živi onog,
Koj je dal objed,
Daj mu ulesti
U raj nebeski
Marija dieva.

(Gospodar odgovara.)

Kinč moga stola,
Gosdodo moja!
Za napitu zdravicu
I popitu kupicu
Velika hvala!

Izpijam čašu
Za družbu našu,
Moje srce veseli
S vami slast više želi
Vam služit stoput.

Digitized by Google

598. Napitnica.

Ako ti se piti hoće,
A ti si natoči.
Napijmo se, draga braćo,
Duge su nam noći.
Neka piju domorodci,
Braća, strici i otci;
Neka piju svi Hrvati,
Svud na glasu brati;
Neka piju svi Slavjani,
Rod naš izabrani;
Neka piju svi pajdaši
Od djetinstva naši.

Da nam brže mogu proći
Dugačke sve noći;
Da nam žive domorodci
Braća, strici i otci;
Da požive svi Hrvati,
Viek na glasu brati;
Da se šire svi Slavjani,
Rod naš odabrani;
Da nam žive svi pajdaši
Po Slavjanstvu naši.

Digitized by Google

599. Napitnica.

Pio sam Bono za tvoje,
Znam da ćeš i ti za moje.
Ja ti želim sve dobro,
Znam da mi ti nećeš zlo.
Kli, kli, klu, klu,
Trala, trala, la,
Dok se vince piti da.
Kli, kli, klu itd.

600. Napitnica.

Ja sam došo, dragi brate,
Sve za volju tvoju,
Želeći ti povekšati
Dobru volju tvoju.

Razveselit tvoje goste
Moje je željenje,
Vaše, braćo, ja se ufam
Da je to hotenje.

Zato anda praznu čašu
Valja napuniti;

Digitized by Google

U to ime čašu vina
Hoću ja izpiti.

Bog mi čuvaj gazdu našeg
Dugo i veselo!
I to isto srce moje
Uviek bud' želilo.

601. Napitnica.

Dobro vince bod' u me,
Dodje vrieme nebu me,
V crnoj zemlji budem gnjil,
Tebe vince nebum pil.

Doklam sam ja pil tebe
Služilo mi je zdravlje,
Od kad tebe pit nesmem
Dušom, tielom bolujem.

Dok sam uz djevojku stal
Ništ' za tugu nisam znal,
Odkad sam se oženil,
Ništ' se dobra nisam vžil.

Digitized by Google

Ostavit ću ja ženu
Pak si uzmem čuturu,
Pak bum išel v goricu
S mojom dragom kumicom.

602. Napitnica.

Griz nek ćuti želudca
Pilac vode svoje,
Ja ću piti od srca
Rujno vince moje.
Za francezke nemarim
Šampaninske vrte;
Već ja hoću da pijem
Od domaće trte.
Bili? no no! Bili? no no!
Sve potjero si mravje.
Bili? no no! Bili no no!
Ti napio u zdravje.
Zdravje nek se pije,
Jer hrvatsko vince grije;
Zdravje nek se pije,
Jer to vince nas grije.

Digitized by Google

603. Napitnica.

Po Slavonskoj vinograd,
Krasno se proteže,
Kud graničar vele rad
Trsje svoje veže;
A kad bere, odkudgod
Prijan ga posjeti,
Pozdravi ga ko svoj rod
S bukarom u kleti.
Trsje ječi, trsje ječi;
Pit se braćo mora.
Trsje ječi, trsje ječi;
Poslu zove hora.
Trsje nek se pije,
Jer slavonsko trsje grije;
Trsje nek se pije,
Jer to trsje nas grije.

604. Napitnica.

Oj čašice, spram Bogu
Tužba dizat bud' mi,
Vode gledat nemogu,
Da u tebi šumi.

Digitized by Google

Tu baš niti kapljici
Stana bit nesmije,
Jerbo nit u opanci
Od koristi nije.
Van š njom! ajd, ajd!
Van š njom! ajd, ajd!
Duh nas iz suda snubi,
Van š njom! ajd, ajd!
Van š njom! ajd, ajd!
Kroz vodu tek se gubi,
Van š njom! nek se pije,
Jer slavonsko vince grije.
Van š njom, nek se pije,
Jer to vince nas grije.

605. Napitnica.

Navadno je u Hrvatskoj
Našoj zemlji slavskoj,
Gdje se braće, prijatelja'
Izpunjuje želja.
Što ti rade, to se znade,
Okol stola sjedu, jedu, govoridu,
Pij brate, pij — čašicu izpij!

Digitized by Google

Pri saboru družtva toga
Rieč je prva: Sloga.
Med Slavjani tak nazvana,
Braćo viek je stalna.
Što ti rade, to se znade itd.

Sada pako svak nazdravlja
Složno svoga kralja,
Milostivnog poglavara,
Austrijanskog cara.
Što ti rade, to se znade itd.

Zatim pako se rukuju,
I pravicu štuju,
Koju njima poglavari
Dali su već stari.
Što ti rade, to se znade itd.

Vjerni svagda domovini,
Graničarski sini,
Nazdravljuju svu junačku
Braću graničarsku,
Što ti rade, to se znade itd.

Digitized by Google

Obziru se pram Hrvatu,
Srodnom svome bratu,
Dalmatina i ostale
Vriedne Slave hvale.
Što ti rade, to se znade,
Okol stola sjedu, jedu, govoridu,
Pij brate, pij — čašicu izpij!

606. Napitnica.

Imam punu čašicu, baš dobroga [vina,
Nasliedujte primjer moj
Družtvu sad u tom.
Bilo vino hrvatsko ili baš slavonsko,
Svejedno je meni to, bilo krivo kom.
Piti kanim ovu čašu
Mili gazda za tebe,
Ti ćeš spunit želju našu,
Ak' izprazniš spred sebe.
U radosti velikoj
Svak' će piti tad žmulj svoj;
Deder gazda izpi de,
Da vidimo kak t' ide.

Digitized by Google

Do kaplje je popio, pak s' neukoči,
Zašt' se dakle stidimo,
Mi učinit tak?
Pet ih je već izpio bez vodne pomoći,
A mi da se sramimo, jednu spraznit
[svak.
Eto braco zar nečuješ,
Obću želju drugarah,
Il' ćeš smetnju da zrokuješ
Jer se pije s praznoga?
Nemoj nemoj moj rode,
Piti samo ti vode.
Primi čašu ti sada,
U gut vino nek pada.

607. Napitnica.

Golub leti s golubicom
Da budeju svoji,
A zdravica za zdravicom
Da dva druga spoji.
Jednoglasno tu spravljeni
Žele dakle kretno, —

Digitized by Google

Mnogo ljeta nazdravljeni
Na tom svietu sretno.

F. Rusan.

608. Napitnica.

Kupico mila, kupico draga
Ti si moj vazda najmiliji štit;
Tvoja me batri najbolje vlaga,
Samo mi nemoj pamet zašit'.
Život je tvoj, liečnik tad moj.

Kad čujem hudih oblakah huku,
Je l' sliepa noćca, je l' vidan dan,
Te buru ljutu badav' u muku
Na moj napadat nekrivi stan;
Život je tvoj, liečnik tad moj.

Kada osjetim majčice stare
Kako na obraz pljuvaju svoj,
Kako si djecu „Kist hantom“ kvare
A svoju zibku gaze u gnoj.
Život je tvoj, liečnik tad moj.

Kada po mome vrtu cvatućem
Tudjinstva zloban širi se roj,

Digitized by Google

A ja začudjen, trpljivo hučem,
Zaludu tražim jedinstva kroj,
Život je tvoj, liečnik tad moj.

Kada me tuga stigne 'z nenada,
Kô 'z vedra neba krupeći grom,
Da mi kamenom od težka jada
Svaki koračaj nastaje trom,
Život je tvoj, liečnik tad moj.

Kada me biedan, kad me nevriedan
Postigne koji krivice trag,
Kog neiztriebi pravac nijedan,
Dok ga neuzme iz pakla vrag;
Život je tvoj, liečnik tad moj.

Kada mi ljuba cielov zabrani,
I njegov medno kipeći slap,
Gojeću nadu u ništ sahrani,
Kô Zefir mlade rosice kap;
Život je tvoj, liečnik tad moj.

Kada me kano pokornog roba
Nemila s tobom razstavi smrt,

Digitized by Google

Sjedi se draga na vrhu groba
Tuži kô vjeran svog vodju hrt;
Život je tvoj, pomnik tad moj.
F. Rusan.

609. Napitnica.

(Predsjednik.)

O! kako žurno gine,
Oto naše vrieme;
Kano munja sine
Pa mahom i mine.
Jedva, što nas bolja
Veselosti volja,
U srcu razdraži,
Već na polje traži
Gine kano jek.

(Svi.)

Veselosti mila!
Kam ćeš sad od vina?
Tu je viekom bila
Tvoja domovina.

Digitized by Google

Dok nas jošter svuda
Jedra nose uda.
Dok nam jošter hitra
Krv u srcih titra,
Drž' se nas uviek.

Št! Št! Kada nas u crnu
Obaviju tmicu,
Nad nami nagrnu
Studenu zemljicu; —
Neće biti čašah
Niti malo časa
Pogledat na tvoju
Čara punu boju.
Svemu bit će kraj.

O ti vrhu svega
Gode naš predragi!
La, la, ralalala!
O životu blagi!
To je onaj sabor,
To veselja tabor;

Digitized by Google

U kome se resa
Trsova potresa,
Gdje je slavi raj.

Predsjedniče visi
Tja do neba slavu,
Nek pada što visi
Na ponora glavu.
Predloži nam milo
Veselosti bilo,
Kako da se vrle,
Nje uredbe grle,
Dok smo jošter tu.

(Predsjednik.)

Kad nam marljivost vrle
Obavija čaše,
Cielivanju shodne
Kô i naše snaše;
Onda svaki ima,
Bilo ljeto, zima
Nje mignuće svako
Poslušat ovako,
Dok smo jošter tu.

Digitized by Google

(S v i.)

. . . . *) Živio! taj je
Zahvatio klina,
Liep nam primjer daje
Kô da j' učio Plina.
Pucaj drž' se malja,
Bums! i to valja;
Da potomci znadu
U kom ječi gradu
Stare sloge glas.

Hukmo . . . . . **) i mi
Sad u naše ruke,
Sa silami svimi
Podat se u muke.
Da nam jedne misli
Makar i pokisli,
U veselju služe,
Dok nam cvatu ruže.
Kucni, eto nas.

F. Rusan.

---

*) Pljesnu dvaput dlan u dlan.
**) Huknu dvaputa (hu! hu!) u šake.

Digitized by Google

610. Šoštar Matić.

Sjedim, sjedim cieli dan,
Ko u gajbi star puran,
Šivam sim, šivam tam,
Crn sam, da me je već sram.
Jadan ti je stanak tvoj,
Dragi šoštar Matić moj!

Kad se dignem s dreticom,
Namažem ju smolicom,
Smolim sim, smolim tam,
Crn sam, da me je već sram.
Jadan ti je i t. d.

Kad donesem kožicu,
Tada krojim čižmicu,
Krojim sim, krojim tam,
Većputa se vkanim sam.
Jadan ti je i t. d.

Kad su čižme gotove,
Obučem si oprave,
Hodim sim, hodim tam,
Nosim čižme gospojam.
Jadan ti je i t. d.

Digitized by Google

Kad ni čižma zlejana,
Tada dobim magarca,
Jednog sim, drugog tam,
Jedva da se nosim sam.
Jadan ti je i t. d.

Što mi hasni vikati,
Kad nedaste krpati,
Luknja sim, luknja tam,
Da vas može biti sram.
Jadan ti je i t. d.

Ja vas neću gledati,
Nego volim lokati,
Vinom bludit sim i tam,
Da vas jednoč bude sram.
Jadan ti je i t. d.

611. Ergo bibamus.

Tu je braćo usried sreće,
Čast svečana, sladokus.
Svečan mir je, čaše zveče,
Točte: Ergo bibamus.

Digitized by Google

Taj se pozdrav svim dopada,
Kad ga sluša Španjol, Rus.
Od iztoka do zapada,
Ori: Ergo bibamus.

Seljak kad se znojem znoji,
Žuli samo krušca kus.
A kad gosti banu, poji,
Veseo: Ergo bibamus.
Svedj veseljah uz vesela,
Sretno žive život vas;
Radost nije njem presela
Jer zna: Ergo bibamus.

Pogled titra, srce igra,
Sladjanije njemu kus;
Zdravlje, ponos ima tigra,
To je: Ergo bibamus.
Sveg života sretno doba,
Pjeva: Ergo bibamus.
Poslie smrti preko groba,
Sluša: Ergo bibamus.

Digitized by Google

612. Napitnica.

Oj hrvatske dične goričice,
Gdjeno rastu ljepote djevice.
Aj zašto li, aj nebi mi,
Djevojčice ljubili.
Aj zašto li, aj nebi mi,
Rujno vince pili.

Naši djedi rujno vince pili,
Naši otci majke su ljubili.
Aj zašto li, aj nebi mi,
Majčice obljubili.
Aj zašto li i t. d.

Naš je narod vazda hrabar bio,
Pa je uzto rujno vince pio.
Aj zašto li, aj nebi mi,
Vazda hrabri bili.
Aj zašto li i t. d.

Daj svim bože sreću gdje se tuku,
A još k tomu čašicu u ruku.
Aj zašto li, aj nebi mi,
Sreću njima želili.
Aj zašto li i t. d.

Digitized by Google

Za našega ljubeznoga strica,
Nek se puni svakoga čašica.
Aj zašto li, aj nebi mi,
Stričeku nazdravili.
Aj zašto li i t. d.

Za naš narod i za sve Slavjane,
Da pod njimi svaki dušman pane.
Aj zašto li, aj nebi mi,
Slavjanom nazdravili.
Aj zašto li i t. d.

Još tu čašu radostno izpiti,
Tebi N. zdravicu nazdraviti
Aj zašto li, aj nebi mi,
Za te čašu izpili.
Aj zašto li i t. d.

Vernak.

613. Napitnica.

Junačka je majka porodila pleme,
Od hrvatskog roda, hrvatsko je sjeme,
Okrsti ga vodom, a napaja vincem,
Okrasi ga rozgvom i trsovim vjencem.

Digitized by Google

Tak je stara majka činila,
Tako je i nas odgojila.
Pijmo zato s pune čašice,
Neka žive naše majčice!

A kad bi ojako to stabalce mlado,
Samo piti znalo ruso vince rado,
Ni mu majke treba, već liepe gorice,
Gdjeno rastu vinca najbolje lozice.
Tak su naši stari djelali,
Tako su i nas naučali.
Pijmo dakle s pune čašice,
Dragim starcem ove kapljice,

Nisi li ti brate od istog plemena,
Nisi li od roda, hrvatskog sjemena,
Okrsti se vodom, a napoji vincem,
Okrasi se rozgvom i trsovim vjencem.
Tako su Hrvati živjeli,
Pa su bili svigdar veseli.
Pijmo i za mile Slavjane,
Da jim danak svietli nastane!

Vrieme leti časom, nogom se otima,
Danas jesmo ovdje, sutra već nas neima,

Digitized by Google

Pijmo dok smo naši iz pune čašice,
Da nam sutra dušman nespije kapljice.
Pijmo dakle danas dok smo svi,
Pijmo dok smo jošte Slavjani.
Neka padne zmija prokleta,
Koja nam naš narod ugnjeta.

614. Napitnica.

(Domaćina.)

U veselju našem danas,
Radosti je braćo dosti.
Al prva je radost za nas,
Da Slavjani svi su gosti.
Zato dok smo živi mi,
Nek Slavjani žive svi.

(Sbor.)

Dok smo braćo živi mi,
Nek Slavjani živu svi.
Kli, kli, klu, klu, trala, la,
Danas bude još hura.
Hura, hura, hura, još hura.

Digitized by Google

(Prvi Slavjan.)

Od bieloga k crnom moru
Sladki čaj se pije svudi.
Zato bratski k razgovoru,
Sin tih stranah čaj vam nudi.
Pijte braćo dokle vri,
Nek Slavjani živu svi.

(Sbor.)

Pijmo dakle braćo mi,
Nek Slavjani živu svi.

(Drugi Slavjan.)

U ravnici Visle i Buga,
Narod kriepi srce medom.
Zato sinak onih luga',
Med gostima služi redom,
Pijte braćo dokle vri,
Nek Slavjani žive svi.

(Sbor.)

Pijmo braćo dokle vri,
Nek Slavjani žive svi.

Digitized by Google

(T r e ć i S l a v j a n.)

Gdje Vltava Labu grli,
Tamo piva cienu ima.
Zato češki sinak hrli
Š njim napunit čaše svima.
Pijte braćo dokle vri,
Nek Slavjani žive svi.

(S b o r.)

Pijte braćo dokle vri,
Nek Slavjani žive svi.

(Č e t v r t i S l a v j a n.)

Oko Save i Dunaja
Rujno vince srca grije,
Zato sinak ovih krajah,
U čaše nam vino lije.
Pijte braćo, dokle vri,
Nek Slavjani žive svi.

(S b o r.)

Pijmo braćo dokle vri,
Nek Slavjani žive svi.

Digitized by Google

(Domaćin.)

Različno je naše piće,
Razdieljene zemlje naše,
S tog potrebno uviek bit će,
Da nas bratska ljubav paše.
Zato dok smo živi mi,
Ljubimo se bratski svi.

(Sbor.)

Dok smo braćo živi mi,
Ljubimo se bratski svi.

615. Tri ptičice.

Tri ptičice goru proletiše,
Svaka nosi u klunu znamenje.
Jedna nosi vlatak od pšenice,
Druga nosi vinovu lozicu,
Treća nosi zdravlje i veselje.
Koja nosi vlatak od pšenice,
Ona pada u banatsko polje,
Zato Banat pšenicom urodi.
Koja nosi vinovu lozicu,
Ona pada na Frušku planinu.

Digitized by Google

Koja nosi zdravlje i veselje,
Ona pada na našu stolicu,
Da budemo zdravi i veseli.
Stani dušo stani der,
Stan', počekaj, drago srce kod mene.

616. Napitnica.

Slavimo trenutak braćo,
Koji srcu tak godi,
Jer kod čaše raste sreća,
Prijateljstvo nam rodi. (opet.)

Pjesmicam nekrimo uha,
Ako briga nas tišti,
Jer kad poje srca gluha,
Veselje se pogubi. (opet.)

Srce lieči zlatno doba,
Koju svaki užije,
Ak' prijatno sve do groba
Živi za prijatelje. (opet.)

Digitized by Google

617. Napitnica.

Vesel'mo se, braćo mila,
Kad nam gazda daje vina,
Bog mu dao ovog svieta,
Da poživi mnoga ljeta.

Što od Boga on želio,
Bog mu sve to podjelio.
Napredak mu svagda vlad'o,
Mi želimo vrlo rado.

Al' je gusto ovo vince,
Oznoji mi moje lice,
Neuzkrati nam ga, Bože,
Nek se dugo piti može!

Netrebamo zaviditi,
Kako koji ume piti,
Kako znade, neka zbori,
I što hoće, nek govori.

Baš je, braćo, božja volja,
Da nemože biti bolja,
Osta čisto prazno staklo
A vino se već izmaklo.

Da vidite, kakvog ima
U podrumu gazda vina,

Digitized by Google

Što ga čovjek većma pije,
Sve to većma glavu grije.

Domaćine, samo žuri,
I čašice te nacuri
Iz onoga u budjaku.
Što plesnivo leži u mraku.

Orešković.

618. Šent-Urbanova.

Preljubi sveti Urban,
Ti dober naš mejaš,
V goricah ti stanuješ,
In žlahtno grozdje 'maš;
Le zori ga — in medi ga
(Boš dal nam dober mošt.)

Veselo te na hribcu
Vsak kmetič počasti;
Okol' podobe tvoje
Rad brajdo naredi.
Le varji nam — oskrbi nam
(Gorice žlahten sad.)

Vsak priden kmetič skrbno
Vinograd okopà.

Digitized by Google

In k svetemu Urbanu
Se v gorco rad poda;
Pogledat gre, kak kaže se,
(Al čepek še drži?)

Iz gorce v gorco gleda,
Al Urban zeleni;
Vesel mejašu kaže,
Kdar zelen plašč dobi.
Povabi ga, da b' v hramek šla,
(In pila vsak en glaž.)

Po svetemu Mihelu
Trgatev dobra je,
O svetemu Martinu
Pa vince krsti se;
Le pijmo ga, hval'mo Boga
(K' nam dobro vince dá.)

Na zdravje vsěh Slovencov
Naših prijatelov,
Posebno pa Dolencov
Urbana sosedov:
Nalijmo mi, popijmo vsi
(Slovence Bog živi!)

Digitized by Google

619. Slava vinu.

Ko što iskra prahu
Sve razvija sile:
I vince junaku
Sve potresa žile;

Ugrije mu krvcu,
Razžari mu grudi;
Te k srčanu djelu
Silnoga pobudi.

S tog je Marko 'nako
Nemilice pio,
Da b' nakićen vina
Bolji junak bio. —

Slava vinu daklen
Porvh moći take!
Sokolilo uvjek
Naše nam junake!

J. Sundečić.

620. Vinska družba.

Eno si zapejmo,
Bratci to vsi vemo;

Digitized by Google

Ja vemo, ja vemo,
Da Slovenci smo.

Kaj 'mo mi začeli?
Vina si 'mo vzeli;
Ja vzeli, ja vzeli:
Vina sladkega.

Kupice nalijmo!
Čisto vun popijmo!
Popijmo, popijmo!
Saj nam Bog ga da.

Pite, kel'ko mor'te,
Vino je vse sorte!
Vse sorte, vse sorte!
Vino slavjansko!

Da nam je priraslo,
Teče kakor maslo,
Ja maslo, ja maslo;
Vino slavjansko!

Srce bo gorelo,
Lice bo cvetelo,

Digitized by Google

Cvetelo, cvetelo:
Kakor gartroža.

Skrbi b'do odišle,
Dobre leta prišle,
Ja prišle, ja prišle,
Od vina sladkega.

Kčem je vino v kleti,
Enkrat mor'mo vmreti,
Ja vmreti, ja vmreti,
To že vsaki sam.

Tam na onem sveti
Ne bo vina v kleti,
Ja v kleti, ja v kleti,
Tam le süša bo.

Slovo daj tabernam
Requiem aeternam,
Aeternam, aeternam,
Bojo peli nam.

Digitized by Google

SADRŽAJ.

I. Pjesme za djecu.

A. Uspavanke.

Strana

Digitized by Google

Strana

B. Ljuljanke.

C. Dietinja igra i šala.

Digitized by Google

D. Onako pobožne.

Digitized by Google

Strana

Digitized by Google

Digitized by Google

Strana

Digitized by Google

II. Uzvišene pjesme.

Digitized by Google

Digitized by Google

III. Davorije.

Digitized by Google

Strana

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

IV. Ljubovne pjesme.

*

Digitized by Google

Strana

Strana

Digitized by Google

Strana

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Strana

Digitized by Google

Strana

Digitized by Google

Strana

Digitized by Google

Strana

Digitized by Google

V. Napitnice.

Digitized by Google

Strana

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Strana

Digitized by Google

Strana

*

Digitized by Google

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google